ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Актуально

Наявність паркомата на парковці буде обов'язкова з квітня

▶ СТОР. 3

Офіційно

Закони України

▶ СТОР. 5—27

Проблема очима власкора

Формула відходів становить три «е»: економія, екологія та економіка

▶ СТОР. 30

№ 8-9 (5258-5259) СЕРЕДА, 18 СІЧНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Гріхи і газ

Учора глава правління російського «Газпрому» Олексій Міллер і міністр енергетики та вугільної промисловості України Юрій Бойко планували провести черговий раунд переговорів. Коментуючи зустріч у Москві, Прем'єр-міністр України Микола Азаров укотре підкреслив: Київ не збирається купувати в росіян ту кількість газу, що передбачена у чинних контрактах. Про це глава Кабміну сказав журналістам у Хмельницькому, **передає «Інтерфакс-Україна».**

«Ми їм чітко сказали, що в нас немає наміру закуповувати таку величезну кількість газу, що її забито ось у цих контрактах, у кабальних контрактах, — заявив Азаров. — Тема переговорів та сама, вже набила оскому нам. Потрібно, нарешті, завершувати ці перемовини. Скільки можна переговорюватися, час знаходити рішення». Азаров підкреслив, що ціна на російський газ для України без урахування «харківської знижки» становить 516 дол. за 1 тис. куб. м газу. «За які такі гріхи ми змушені закуповувати такий дорогий газ? Настав час зупинитися, нарешті. Час нам дати відповідь, чому наші люди повинні таку високу ціну платити», — підкреслив прем'єр.

Запізнення зими заощадило комунальникам мільйони

Безпрецедентний випадок: прихід зими не став несподіванкою для комунальників. «Ви можете самі бачити, що проблем майже не існує, — сказав під час учорашньої прес-конференції генеральний директор комунальної корпорації «Київавтодор» Георгій Глінський. — Щоденно на вулицях міста працює близько 300 одиниць техніки. Вже вивезено близько трьох сотень тонн снігу». ▶ СТОР. 4

Зробіть «чі–і–з!»: Держспоживінспекція зніме короткометражку про якість наших продуктів

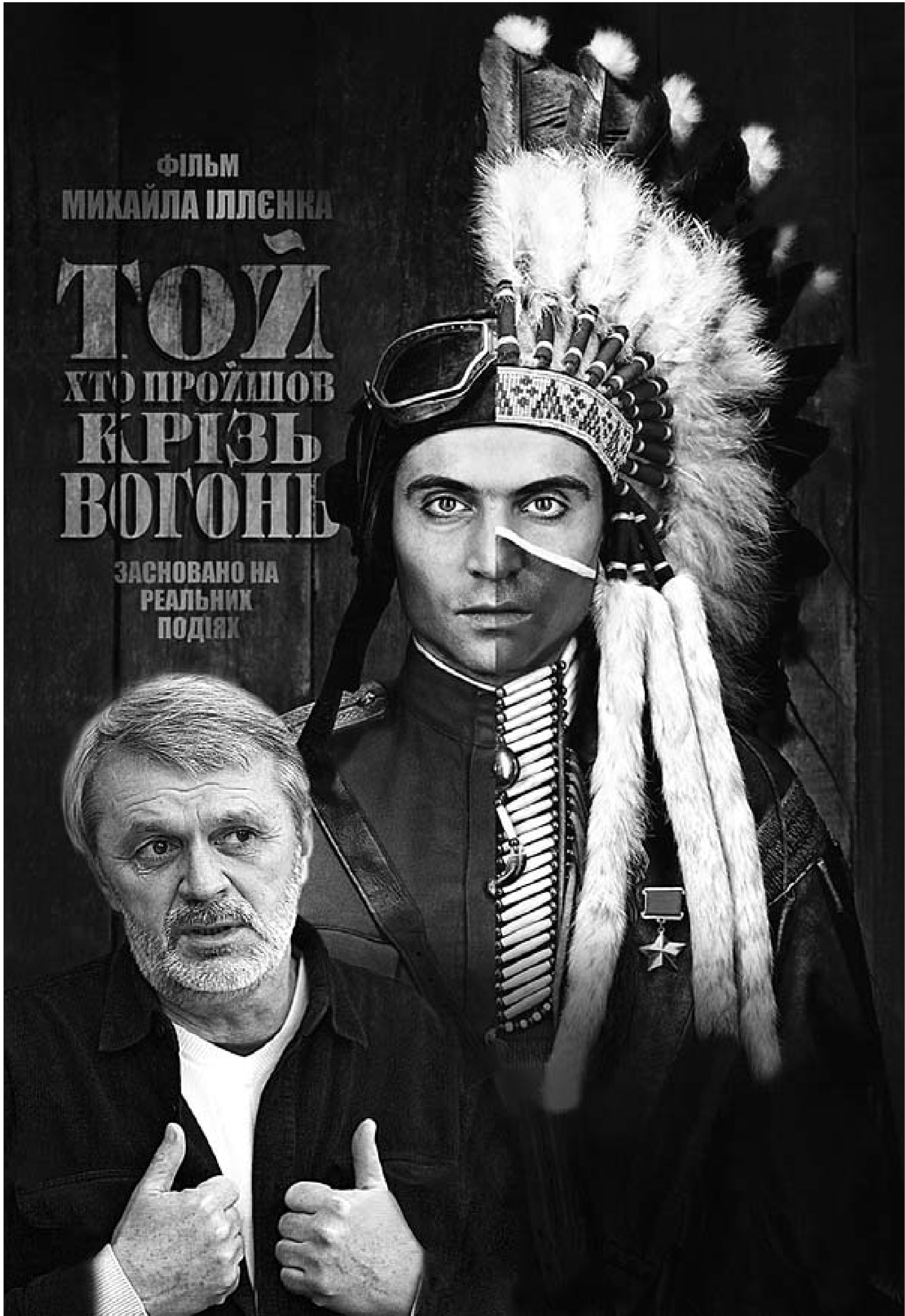
Щоб прорекламувати вітчизняний товар, у Держспоживінспекції й Укоопспілці розгорнули акцію «З турботою про українське». Виробникам пропонують у добровільному порядку маркувати продукцію спеціальною наклейкою (стікером) із зображенням рум'яного яблука-рекордсмена та написом «Це — не apple (в перекладі з англійської — яблуко), це — краще!».

«Наклейку зможе отримати продукція, зроблена українськими виробниками з української сировини», — **повідомив на вчорашній прес-конференції в Києві голова Держспоживінспекції Сергій Орєхов.** ▶ СТОР. 29

Кавалер Зірки №1733

Завтра в український прокат виходить кінострічка Михайла Іллєнка (на знімку, на тлі прем'єрної афіші) «ТойХтоПройшовКрізьВогонь». Це перший повноцінний український фільм, повністю профінансований державою за останні 20 років. В основі фільму — доля льотчика Івана Даценка, родом з Полтавщини. В роки війни він здійснив понад 200 бойових вильотів, став Героєм Радянського Союзу (Золота Зірка №1733). 1944 року був збитий, потрапив у полон до німців, згодом свої звинуватили його у державній зраді й заслали на Колиму. Звідти Даценко втік до Канади й став вождем індіанського племені ірокезів. Носив ім'я Пронизуючий Вогонь і до кінця життя не забув української мови. Сюжет про це свого часу пройшов у популярній телепередачі «Жди мене». Втім, кінострічка не є буквальним повторенням житейського сюжету. В головній ролі — молодий актор Дмитро Лінартович з муніципального театру «Київ». В інших ролях — наші відомі актори Віталій Лінецький, Віктор Андрієнко, Олександр Ігнатуша та інші. Фільм здобув Гран-прі на III Міжнародному Київському кінофестивалі восени минулого року.

Вчора на передпрем'єрному показі стрічки побували наші кореспонденти. Матеріал про цю подію читайте в найближчих номерах нашої газети.

ПОДІЇ

За орендовані паї вінничанам сплатили 410 мільйонів гривень

У середньому по 406 гривень отримали торік селяни Вінниччини за один гектар переданих в оренду земельних паїв. Загалом орендарі сплатили у грошовій і натуральній формі 410 мільйонів гривень. Це на вісім відсотків більше порівняно з 2010-м. Найбільше сплачує за орендовану землю одне з товариств у Хмільницькому районі — дев'ять відсотків від нормативно-грошової оцінки землі. Переважна більшість орендарів відраховує селянам кошти у розмірі трьох відсотків від вартості земельних ділянок. До речі, кількість паїв, які власники передали в оренду, торік збільшилася загалом на 21 тисячу гектарів. Укладено 11 тисяч нових договорів, **передає наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

У Південному Судані затримали Ан–32

У Південному Судані, в місті Сарджас, затримано екіпаж літака Ан-32, до складу якого входять громадяни України, Росії, Вірменії, Узбекистану і Судану. Це відбулося ще 28 грудня, однак відомо про це стало тільки вчора. Причини затримки невідомі. Літак належить місцевій компанії «Парк Ейр» і виконував рейс в інтересах нафтової компанії White Nile Petroleum за маршрутом Хартум — Сарджас — Ель-Феллуджа — Ель-Обейд — Хартум, **пише ЛІГАБізнесІнформ.**

За даними МЗС Росії, члени екіпажу літака утримуються в прийнятних умовах і не обмежені в пересуванні табором. В українському дипломатичному відомстві висловили сподівання на те, що влада Південного Судану повідомить про причини затримання пілота й екіпажу і вживе заходів для їх звільнення.

КОРОТКО

■ Виставку картин онкохворих дітей, які перебувають у лікарнях, відкрили у Львові. Мета виставки «Місто ангелів» у тому, щоб до хворих дітей світ приходив у лікарські палати, **повідомляє наш власкор Богдан КУШНІР.**

■ Аварія на Бортницькій станції аерації не загрожує киянам екологічними наслідками, **запевнив перший заступник голови КМДА Олександр Мазурчак.**

■ Упродовж минулого року державні земельні інспектори Сумської області виявили 1780 порушень земельного законодавства, понад 920 порушників притягнуто до адміністративної відповідальності, **повідомляє наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

Голову групи соціал-демократів Мартіна Шульца обрано новим Президентом Європарламенту

Що «таємно» будують у районі столичної Паркової дороги?

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко заявив, що Київська міська державна адміністрація підтвердила «таємничий» статус будівництва в районі Паркової дороги Києва та відмовилася вплинути на нього. Про це політик заявив учора, коментуючи лист КМДА, отриманий ним у відповідь на запит щодо надання інформації стосовно того, які об'єкти та за яким проектом будуть споруджені у столиці в районі Паркової дороги. Водночас заступника керівника парламенту цікавить, які державні органи приймали рішення щодо цього будівництва, джерел та обсягів фінансування зазначеного проекту.

У своєму зверненні до голови Київської міської державної адміністрації Олександра Попова Микола Томенко нагадав, що останнім часом в засобах масової інформації не раз висвітлювалася інформація про реалізацію проекту «Об'єкт інженерної і транспортної інфраструктури в районі Паркової дороги м. Києва». Він наголосив, що, за даними ЗМІ, на цьому об'єкті передбачено будівництво триповерхової будівлі, яка міститиме вертолітний майданчик, підземний паркінг та різного роду розважальні комплекси. На переконання Миколи Томенка, численні повідомлення та відсутність офіційних коментарів від уповноважених органів викликають запитання щодо законності та безпечності спорудження такого об'єкта в історичній частині столиці на схилах Дніпра. Окрім того, М. Томенко зауважив, що будь-які будівельні роботи, не кажучи вже про проект такого масштабу, на цьому місці можуть призвести до зсувів грунту та втрати історичного обличчя міста.

У відповідь КМДА повідомила, що відповідно до рішення Київської міської ради у грудні 2010 року товариству з обмеженою відповідальністю «АМАДЕУС К°» передано в довгострокову оренду на 25 років земельні ділянки загальною площею 2,18 га для будівництва та обслуговування об'єктів інженерної і транспортної інфраструктури на Парковій дорозі у Печерському районі м. Києва.

Водночас, йдеться у відповіді, архітектурне рішення проекту будівництва об'єктів інженерної і транспортної інфраструктури на Парковій дорозі у столиці розглянуто та рекомендовано повернути на доопрацювання за зауваженнями, проектна організація — УФСП ТОВ «Основа-Солсиф».

Керівництво Київської міськдержадміністрації, наголосив М. Томенко, не інформує, що саме планувалося побудувати і що саме не було підтримано. А відмова надати інформацію київською владою пояснюється тим, що відповідно до чинного законодавства проектна документація на будівництво об'єктів, розроблена з урахуванням вимог містобудівної документації та вихідних даних і дотриманням вимог законодавства, державних будівельних норм, стандартів і правил не потребує погодження державними органами, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, юридичними особами, утвореними такими органами.

Щодо питання фінансування цього будівництва, КМДА повідомила, що вона не є розпорядником інформації про джерела та обсяги фінансування проекту будівництва об'єктів інженерної і транспортної інфраструктури на Парковій дорозі у Печерському районі м. Києва.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

ЦИТАТА

Микола ТОМЕНКО:

«Отож, незважаючи на суспільний інтерес та небезпеку такого масштабного будівництва в історичному центрі столиці, КМДА продовжує утримувати статус його секретності та відмовилася інформувати про те, що реально споруджується на схилах Дніпра».

Планують значно збільшити фінансування медицини

Народний депутат (фракція Партії регіонів) Тетяна Бахтеєва вручила високі нагороди всеукраїнського проекту «Флагмани сучасної медицини» кращим лікарям і медичним установам України за 2011 рік.

Голова Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, звертаючись до учасників церемонії, відзначала: «Сьогодні в цьому залі зібралися найталановитіші й найпрофесіональніші лікарі, які своєю працею, своєю любов'ю до професії заслужили цю високу нагороду. Виходячи зі свого досвіду роботи лікарем, давно вже переконалася, що бути медиком — це не професія, а покликання. Покликання на все життя».

Тетяна Бахтеєва, як повідомили «Голосу України» у прес-службі народного депутата, звернула особливу увагу на важливість проведення реформи охорони здоров'я. «Сьогодні для української влади здоров'я нації, здоров'я кожної окремої людини стало найважливішим пріоритетом державної політики. Президент України Віктор Янукович не раз заявляв, що держава не може бути сильною без здорового населення. Саме тому ним і було ініційовано системну реформу галузі охорони здоров'я», — заявила глава профільного комітету.

І ця увага, продовжила вона, до проблем галузі виправдана, оскільки показники захворюваності та смертності населення України просто критичні. «За останні 15 років населення України скоротилося майже на сім мільйонів осіб», — уточнила парламентарій.

Народний депутат сказала, що сьогодні для країни важливим є розвиток державного медичного страхування.

ДОСЛІВНО

Тетяна БАХТЕЄВА:

«Важливо, щоб сьогодні в Україні відбулася децентралізація бюджетних засобів, щоб медичні установи на місцях вирішували, на що варто витрачати гроші. Також одне з першочергових завдань держави — значне збільшення фінансування медицини та медичної науки».

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань на тему: «Освіта в сільській місцевості: кризові тенденції та шляхи їх подолання»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 14 березня 2012 року парламентські слухання на тему: «Освіта в сільській місцевості: кризові тенденції та шляхи їх подолання».

2. Запропонувати Кабінету Міністрів України до 21 лютого 2012 року підготувати і передати до Верховної Ради України матеріали з інформацією щодо дотримання вимог Конституції України та законів України стосовно здобуття якісної освіти в сільській місцевості.

3. Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти разом з Кабінетом Міністрів України забезпечити підготовку і проведення зазначених парламентських слухань.

4. Запросити до участі в парламентських слуханнях Президента України, Кабінет Міністрів України, голів обласних державних адміністрацій, голів профільних комісій обласних рад, Міністра освіти і науки, молоді та спорту Автономної Республіки Крим, начальників управлінь освіти і науки обласних (міських) державних адміністрацій, науковців Національної академії наук України, Національної академії педагогічних наук України, керівників загальноосвітніх навчальних закладів, представників громадських освітянських та батьківських організацій.

5. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

6. Управлінню комп'ютеризованих систем, Інформаційному управлінню Апарату Верховної Ради України та Дирекції телерадіопрограм Верховної Ради України забезпечити аудіо- та відеотрансляцію парламентських слухань у мережі Інтернет.

7. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України здійснити матеріально-технічне забезпечення проведення парламентських слухань та видання їх матеріалів.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
12 січня 2012 року.
№ 4310-VI.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про відкликання Шевченка А. В. з посади голови Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації

Верховна Рада України **постановляє:**

Відкликати Шевченка Андрія Віталійовича з посади голови Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації у зв'язку з незадовільною роботою на цій посаді.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
13 січня 2012 року.
№ 4332-VI.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Замість привізної води — централізоване водопостачання

Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи рекомендує парламенту прийняти за основу проект закону про затвердження Загальнодержавної цільової програми розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну р. Дніпра на період до 2020 року.

Цей документ (реєстр. №9584), йшлося на засіданні комітету, спрямований на підвищення рівня забезпеченості якісною водою населення та галузей економіки. А також на оптимізацію водоспоживання, захист територій і населених пунктів від шкідливої дії вод, збереження і відтворення водних ресурсів на засадах інтегрованого управління ними. Крім того, документ сприятиме адаптації вітчизняного законодавства до норм ЄС.

Власне, програма реалізовуватиметься за такими напрямами: забезпечення розвитку меліорації земель і поліпшення екологічного стану зрошуваних та осушених угідь; першочергове забезпечення централізованим водопостачанням сільських населених пунктів, що користуються привізною водою; захист сільських населених пунктів і сільськогосподарських угідь від шкідливої дії вод та комплексний протипаводковий захист у басейнах річок Дністра, Пруту та Сірету, а також у басейні річки Тиси в Закарпатській області; екологічне оздоровлення басейну Дніпра та поліпшення якості питної води.

Фінансування заходів, відповідно до проекту, передбачається здійснювати за напрямами, що є складовими зазначеної програми, за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів, інвестицій та інших джерел.

Реалізація положень проекту закону, вважають народні депутати, сприятиме, зокрема, подальшому збереженню та відтворенню водних ресурсів, визначенню шляхів розбудови та удосконалення водогосподарського комплексу України.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

ФОТОФАКТ

Голова Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Олександр Омельченко під час підготовки до засідання комітету, на якому, зокрема, буде розглянуто проект закону «Про громадські організації».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Географію польотів наших авіакомпаній розширять

Комітет Верховної Ради з питань європейської інтеграції рекомендує парламенту ратифікувати Угоду між Україною та Португальською Республікою про повітряне сполучення.

Під час засідання зазначалося, що Угода спрямована на створення та функціонування надійного правового механізму міжнародного рівня для реалізації та активізації процесу двосторонніх міждержавних зв'язків між Україною і Португалією, подальший розвиток співробітництва в галузі авіаційного транспорту.

Зокрема, згідно з Угодою кожна Сторона надає призначеним авіапідприємствам іншої Сторони такі права для здійснення міжнародних повітряних сполучень:

— здійснювати проліт над її територією без посадки;

— здійснювати зупинки на її території з некомерційними цілями;

— здійснювати зупинки на її території в пунктах, встановлених для цього маршруту, з метою прийняття на борт та зняття з нього пасажирів, багажу, вантажу та пошти.

Також Угодою визначено, що коли у разі збройного конфлікту, політичної нестабільності або надзвичайних обставин призначені авіапідприємства однієї Сторони не можуть здійснювати перевезення за своїми звичайними маршрутами, інша Сторона вживає всіх можливих заходів для забезпечення безперервності таких перевезень шляхом відповідної тимчасової зміни маршрутів, включаючи надання на цей період відповідних прав. Положення цього пункту застосовуються на недискримінаційній основі до призначених авіапідприємств.

Члени комітету підкреслили, що ратифікація Угоди сприятиме налагодженню ділових зв'язків, подальшому розширенню географії польотів українських авіакомпаній.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Молодь долучать до реформи місцевого самоврядування

Оголошено конкурс «Від Магдебурга до твого міста: очима тих, хто не байдужий».

Організований конкурс ГО «Молодіжна альтернатива», за підтримки Європейської програми Міжнародного фонду «Відродження». Стартував він 17 січня і триватиме до 15 лютого. Мета конкурсу — покращити обізнаність молоді про стан місцевого самоврядування та відповідність цих процесів загальноєвропейським тенденціям. Тож молодь зможе презентувати свій регіон (місто, населений пункт) крізь призму розвитку в ньому інститутів місцевого самоврядування, встановлення європейських правових систем і моделей розвитку.

«Цим проектом ми хочемо привернути увагу молоді до місцини, де вона живе, і до країни в цілому. Довести, врешті-решт, що ми, українці, європейська нація, що на рівні генетичної пам'яті у нас зберігаються європейські традиції самоврядування, принесені в Україну магдебурзьким правом», — зазначила голова ГО «Молодіжна альтернатива» Людмила Кудіна.

Водночас, як зауважив представник фонду «Відродження» Дмитро Шульга, організатори конкурсу не намагаються видати бажане за дійсне, що в нас абсолютно все європейське. Мета полягає зовсім у іншому. «Європейська ідентичність, наші історичні, культурні зв'язки з Європою довгий час було не популярно згадувати. Нині є завдання відновити це, пригадати забуте, — сказав він. — зрозуміло, що багато чого у нас не відповідає європейським традиціям. Нині місцеве самоврядування не таке розвинене, як має бути, і реформа ще відбудеться. Думаю, що цей конкурс — одна з невеличких цеглинок у фундамент тієї реформи».

Власне, організатори конкурсу сподіваються, що молодь принесе нові погляди, ідеї для вирішення проблем. Які, до речі, можуть бути використані й на державному рівні. Саме тому серед членів журі — народний депутат, перший заступник голови Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Ольга Боднар.

Майбутнє нашої країни — за місцевим самоврядуванням, переконана вона. «Якщо ми не зможемо його вдосконалити, то не зможемо домогтися більших вершин, якості законодавчої та виконавчої влади. Дуже добре, що є організації, які залучають до просвітницької діяльності молодь. Бо, якщо з молодих років знати, що таке місцеве самоврядування і яку роль воно відіграє в житті кожного громадянина, то зможемо й відстояти його. А сьогодні самоврядування дійсно потребує того, щоб його відстоювали»,— переконана О. Боднар. Водночас вона пообіцяла бути прискіпливим суддею і відхиляти вкрадені з Інтернету роботи.

Анкети та електронні роботи треба надсилати до 15 лютого на електронну адресу: molalt@yandex.ru, або на поштову адресу: «Молодіжна альтернатива», Київ, 01053, вул. Обсерваторна,11/1, оф.214. Грошова винагорода за перше місце — 1500 грн., за друге — 1000 грн., третє — 500 грн.

Олена ГОРБУНОВА.

ТОЧКА ЗОРУ

Народний депутат Ольга БОДНАР: «Хоча реформа самоврядування конче потрібна, займатися нею так, як це робиться з пенсійною та податковою реформами, не можна категорично».

У Криму затвердили бюджет регіону на 2012 рік

Депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим затвердили бюджет регіону на 2012 рік. Відповідне рішення було прийнято на позачерговій сесії кримського парламенту. За головний фінансовий документ Криму проголосували 87 із 93 депутатів.

Загальний обсяг доходів бюджету на наступний рік установлено в сумі 3 млрд. 862,8 млн. грн., у тому числі загальний фонд бюджету 3 млрд. 572,6 млн. грн.

Також депутати ВР АРК затвердили Програму економічного й соціального розвитку Криму на 2012 рік. Її мета — підвищити конкурентоспроможність регіону. Програма передбачає 880 заходів на загальну суму фінансування 15,6 млрд. грн. для вирішення низки проблемних питань розвитку Криму.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

Селищний голова подарував передплату на газету активістам–ветеранам

Гарний подарунок до Нового року одержали громадські активісти селища Сартана (Маріуполь Донецької області). Селищний голова Степан Махсма (на знімку) за власний кошт оформив для них передплату на газету «Голос України».

«Новини про життя країни і регіонів, про роботу депутатів усіх рівнів, законодавчу базу країни, коментарі й консультації по хвилюючих питаннях — впевнений, усе буде цікаво нашим ветеранам. Це — наша подяка за їхню активну життєву позицію, здатність не здаватися і зберігати оптимізм», — зазначив селищний голова.

Стаж роботи на посаді керівника селища в нашого співрозмовника — трохи більше року. Але про проблеми рідної Сартани Степан Григорович знає не з чуток: раніше очолював місцеве комунальне господарство. Основні проблеми — електро- і водопостачання селища. Проте не можна не відзначити, що останнім часом цей куточок Донеччини гарнішає на очах. Велику підтримку надають Маріупольська міська рада (міський голова — Юрій Хотлубей), ПАТ «ММК імені Ілліча» (генеральний директор — Володимир Бойко), народні депутати України Олексій Білий і Олександр Савчук. Завдяки спонсорській допомозі вдалося облаштувати не тільки центральну частину, а й околиці населеного пункту.

Музей, якому близько чверті століття, створювався на громадських засадах, організатори по крупицях збирали матеріали та унікальні експонати.

«У Сартані мешкає чимало видатних людей, — зазначає голова ради ветеранів селища Стельян Махсма. — Це й творець і директор музею, автор численних монографій з історії грецьких переселенців Іван Агафонович Папуш, і ветеран ПАТ «Азовмаш», кавалер державних нагород Костянтин Дмитрович Жарков, і багато інших патріотів рідного селища. Наш обов'язок — висловити подяку людям, які створювали історію».

Увага, з якою у Сартанській селищній раді ставляться до односельчан, — гарний приклад для багатьох народних обранців усіх рівнів влади.

Леонід ВАСИЛЕНКО.
Фото надане Сартанською селищною радою.

ФАКТ

Однією з яскравих подій минулого року став традиційний фестиваль грецької культури «Мега Юрти», що пройшов у селищі удванадцяте і прийняв представників грецьких громад із 65 міст України, Росії і Греції. Понад сім тисяч учасників урочисто пройшли вулицями Сартани, побували на мальовничому шоу, відвідали Музей історії і етнографії греків Приазов'я, фонди якого зберігають близько трьох тисяч документів.

ПАМ'ЯТЬ

Учора виповнилося п'ять років від дня смерті Євгенія Кушнарьова

Близько полудня громадськість регіону вшанувала пам'ять Почесного громадянина Харківської області, відомого політика Євгенія Кушнарьова. На 2-му міському цвинтарі до могили Євгенія Петровича його близькі, друзі та соратники поклали живі квіти.

Колишній голова Харківської міської ради, а потім керівник Адміністрації Президента України, екс-голова Харківської облдержадміністрації й згодом народний депутат України помер 17 січня 2007 року після видомої драми на полюванні.

Євгеній Петрович Кушнарьов народився в Харкові 29 січня 1951 року. Закінчив Харківський інженерно-будівельний інститут, працював на Харківському заводі залізобетонних конструкцій. В 1981 році вступив до Компартії, в 1989 році став одним із засновників її демократичної платформи.

16 січня 2007 року під час полювання Кушнарьов дістав кульове поранення з карабіна. Через добу помер в Ізюмській ЦРЛ. Винним в убивстві з необережності суд визнав Дмитра Завального, але амністував його.

Улюбленою його книгою був роман Е. Хемінгуея «Старий і море». А найбільше в цій книзі подобався вислів головного героя — рибалки Сантьяго про те, що людина створена не для поразки. Людину можна знищити, а от перемогти неможливо.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Наявність паркомата на парковці буде обов'язкова з квітня

До 31 березня 2012 року уряд України відтермінував обов'язкове встановлення на парковках паркоматів чи автоматичних в'їзних-виїзних терміналів, які згідно з постановою Кабінету Міністрів України № 1342 мали бути з початку цього року на всіх парковках.

Підставою для такого рішення стало те, що не всі міста, на відміну від мільйонників, мають досить розвинену сферу паркування, оператори ринку часто не мають достатніх коштів для придбання та обслуговування паркомата чи термінала. Отже, до 31 березня діятиме механізм оплати, встановлений до 1 січня цього року: придбання відповідного паркувального талона; оплата через паркомат і в'їзні-виїзні термінали. Тобто платити за паркування згідно з постановою необхідно тільки там, де видають касовий чек. Крім того, щоб запобігти будь-яким можливостям тіньового обороту коштів.

Міністр регіонального розвитку, будівництва і житлово-комунального господарства Анатолій Близнюк звернув увагу на те, що пункт 24 Правил паркування транспортних засобів, затверджених згаданою постановою уряду, чітко зобов'язує саме оператора обладнати майданчики для паркування паркоматами й терміналами. Однак, за наявною у Мінрегіона інформацією, місцеві органи влади також поставилися до нововведення формально й не вживали заходів для впровадження електронних приладів. За даними Мінрегіона, в Україні на початок 2011 року із 3080 майданчиків для платного паркування 116 були обладнані паркувальними автоматами, а ще 32 — в'їзними-виїзними терміналами, що загалом становить менш як 5 відсотків від загальної кількості. Усього для обладнання всіх відведених майданчиків для платного паркування в Україні необхідно встановити близько 7 тисяч паркоматів.

Нагадаю, з 1 січня набули чинності норми, згідно з якими платні парковки в містах обов'язково мають бути обладнані паркувальними автоматами (п. 14 і 16 постанови Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2009 року № 1342 «Про затвердження Правил паркування транспортних засобів»). Сама постанова набула чинності 1 березня 2010 року.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СПІВЧУТТЯ

Висловлюємо щирі співчуття народному депутату України, члену Комітету Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України КОШИНУ Сергію Мефодійовичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю батька

Мефодія Олександровича.

Відійшла у вічність людина високого громадянського обов'язку, кришталевого сумління і щедрої душі, інвалід Великої Вітчизняної війни.

Земля йому пухом!

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам МАРТИНЮК.

Заступник Голови Верховної Ради України Микола ТОМЕНКО.

Керівник Апарату Верховної Ради України Валентин ЗАЙЧУК.

Народні депутати України — члени депутатської фракції «Блок Юлії Тимошенко-«Батьківщина» у Верховній Раді України шостого скликання висловлюють щирі глибокі співчуття народному депутату України Кошину Сергію Мефодійовичу з приводу тяжкої втрати — смерті його батька

КОШИНА Мефодія Олександровича,

1927 р. н., інваліда Великої Вітчизняної війни. Вічна йому пам'ять.

Народні депутати України — члени Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України, а також працівники секретаріату комітету висловлюють глибоке співчуття народному депутату України, члену комітету КОШИНУ Сергію Мефодійовичу з приводу невиправної втрати — смерті його батька

КОШИНА Мефодія Олександровича,

1927 року народження, інваліда II групи, ветерана Великої Вітчизняної війни.

ГОЛОС УКРАЇНИ №№ 8-9 (5258-5259)
СЕРЕДА, 18 СІЧНЯ 2012

Цього року антиретровірусною терапією коштом державного бюджету буде охоплено 42 тисячі ВІЛ-інфікованих пацієнтів, *поінформував міністр охорони здоров'я України Олександр Аніщенко*

2—3 лютого Прем'єр-міністр Республіки Молдова Влад ФІЛАТ здійснить офіційний візит до Києва *(Укрінформ)*

Вступну кампанію Міністерство освіти обіцяє провести без нововведень

А далі умови гри зміняться

Умови прийому абітурієнтів до вузів під час вступної кампанії 2012-го, які були затверджені 12 жовтня минулого року, діють і не змінюватимуться. Це вчора під час прес-конференції пообіцяв директор департаменту вищої освіти Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України Ярослав Болюбаш. Більше того, за його словами, держзамовлення цього року становитиме 40 процентів від загальної кількості випускників вишів, які отримають ступінь бакалавра. Тоді як торік ця цифра була на відсоток меншою, а п'ять—сім років тому становила 32%.

Тож учні одинадцятих класів можуть спокійно продовжувати готуватися до зовнішнього незалежного оцінювання. Ця інформація для тих, хто планує стати студентом чи аспірантом наступного року, а також тих, хто вже навчається у вузі. Мова йтиме про нові проекти закону України «Про вищу освіту», які покликані створити такі умови для українських університетів, щоб навчатися в них було престижно, а диплом визнавали у всьому світі. Нині лише кілька вітчизняних вузів можуть цим похвалитися, зокрема, НТУУ «Київський політехнічний інститут». Проте більшість наших дипломів за кордоном досі вважають «фільчиними грамотами» — їх необхідно так чи інакше підтверджувати. Водночас Україна ще 2005 року приєдналася до Болонського процесу, який передбачає впровадження європейських стандартів у вищій освіті, і до 2010 року мала стати його повноправним членом. Тобто: закінчивши вуз в Україні, можна було претендувати на роботу в європейських компаніях. Але до цього нам ще далеко. Ближча студентська проблема, пов'язана з працевлаштуванням, полягає в тому, що дві третини з тих, хто вчився за рахунок держави, потім не можуть знайти роботу за фахом. Тож реформа вищої освіти затягнулася, а всі напрацьовані за останні роки законопроекти в цій галузі так і не стали законами.

Нині у Верховній Раді зареєстровано три такі документи. Один розробили народні депутати Арсеній Яценюк та Леся Оробець, другий — авторства народного депутата Юрія Мірошниченка і третій — Міністерства освіти і науки, молоді та спорту. На особливу увагу заслуговує останній, бо, з одного боку, до роботи над ним було залучено найбільше освітян, а з другого — саме цей проект нині найжорсткіше критикують студентські та громадські організації. Вони переконані, що він обмежує права вузів, залишаючи контроль над ними за міністерством. Студенти навіть погрожують вуличними протестами, якщо чиновники не врахують їхню думку.

Однак учора вони спромоглися лише на дуже нечисленну акцію під стінами інформагентства УНІАН **(на знімку)**. Журналістів там виявилося більше, ніж протестувальників. Водночас Ярослав Болюбаш переконує, що закон необхідно прийняти негайно. За його словами, сусідні держави беруть сьогодні наших найталановитіших учнів у студенти. Якщо така тенденція збережеться, вітчизняні вузи можуть залишитися без роботи.

Тетяна ПАСОВА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Запізнення зими заощадило комунальникам мільйони

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У тому, що цього року до приходу зими підготувалися не тільки в столиці, а й по всій країні, певен Олександр Ігнатенко, начальник Управління благоустрою територій та комунального обслуговування Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України. За його даними, по всій країні було заготовлено близько одного мільйона тонн посипальних матеріалів та 16,5 тисячі одиниць техніки.

Запізнення справжньої зими дало можливість комунальникам не лише підтягнути хвости в підготовці до неї, а й зекономити. За підрахунками Георгія Глінського, йдеться про заощаджені мільйони гривень: «Економія складається із того, що та сіль, яку не буде використано цього року, автоматично перейде на наступний сезон. Крім того, не виходили на вулиці й снігоочисні машини. А це — економія пального... Таким чином, можемо говорити, що на сьогодні маємо економію в 13—15 мільйонів».

А в майбутньому стандарти прибирання доріг можуть змінитися. Можливо, застосовуватимуться нові реагенти. Та все ж директор «Київавтодору» вірить у «потенціал» звичного хлориду натрію чи не найбільше. Тим, хто скаржиться на зіпсовані сіллю взуття чи автомобілі, нагадує: коли мова йде про життя людей, про підметки ніхто не думає. До того ж переконує: ще один доказ на користь солі — її ціна: «Ми закупили 12 тонн нового матеріалу — хлориду магнію. Він також має властивості розтоплювання льоду. Будемо його випробовувати і дивитися, як він впливає на металеві конструкції мостів, як взаємодіє з іншими матеріалами».

Між тим найбільше заважають комунальникам боротися зі снігом та льодом автолюбителі.

Щоправда, хоч і не так масово, як кілька років тому, кияни все ж продовжують скаржитися на нерозчищені тротуари та брудні під'їзди. Ні першого, ні другого в ідеалі не повинно було б бути. Отож, якщо у вас у дворі не прибирають, — треба скаржитися. Спробуйте почати з диспетчерської вашої обслуговуючої організації... Цієї зими, між іншим, контролювати прибирання снігу будуть і інспектори з благоустрою. Їх у столиці працює 40 осіб. Перші протоколи на порушників уже складено. А тим часом у київські травмпункти з розтягненнями та переломами звернулися уже сотні людей, переважно пенсіонерів.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Справа не в кількості

АРМІЯ

Українська армія продовжує мінімізуватися. Про це днями заявив глава військового відомства Михайло ЄЖЕЛЬ, передає прес-служба МО.

За словами міністра, протягом п'яти років під час реорганізаційних заходів чисельність військовослужбовців ЗС буде скорочено на 15—20%. Мовляв, передбачається істотно поліпшити технічне оснащення армії, за рахунок чого, без втрати боєздатності, кількість особового складу буде доведено до 130 тисяч осіб.

Заява міністра — не сенсація. Адже армія скорочується практично ось уже двадцять років. Після розпаду СРСР нашій незалежній державі дісталося майже мільйонне військове формування. Його треба було оптимізувати з урахуванням обороноздатності України. Процес скорочення, треба визнати, відбувався механічно. Особливих коштів на це не виділялося, і людей у погонах найчастіше просто викидали на вулицю без належної адаптації та підтримки. Армія зменшувалася, але від цього кращою не ставала. На «краще» хронічно не вистачало грошей.

Чисельність української армії не має значення без кардинального її переоснащення і відповідної бойової підготовки, заявляли експерти. Розроблена Концепція реформування Збройних Сил України з урахуванням позаблокового статусу нашої держави передбачає оптимізацію армії до 160 тисяч осіб до 2015 року. Нагадаємо, в травні минулого року парламент ухвалив ініційований Президентом України законопроект «Про чисельність Збройних Сил України на 2011 рік», відповідно до якого під новий рік наша «захисна сила» має нараховувати 192 тисячі осіб. Отже, за п'ять років її лави залишать ще 60 тисяч... А їх, якщо вірити міністрові оборони, замінять «новий тип офіцера й сержанта» і модернізована техніка. Але не нова. Привід для оптимізму, безумовно, є: затверджено цільові програми, згідно з якими планується запустити виробництво Ан-70 — до 2022 року, ракетного комплексу «Сапсан» — до 2025-го, а кораблів класу «Корвет» — до 2021 року. Виділено кошти на ремонт і модернізацію техніки та озброєння (хоча більшість із цих зразків давно морально застаріла). Процес, як то кажуть, пішов. Але, коли згадати, що протягом існування ЗС України в арсенал не надійшло жодного зразка озброєнь і військової техніки, що стратегічно впливає на обороноздатність країни, то, щоб надолужити згаяне, знадобиться не один десяток років та істотний бюджет. А головне — політична воля й наступність творчого ставлення до армії.

Ольга ВІТЕР.

ФОТОФАКТ

В місті Біла Церква Київської області вперше в Україні відкрито молочний комплекс для машинного доїння корів у станках типу «Карусель», фільтрації молока та транспортування його в резервуар для охолодження.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

На крадіжку виїжджали на таксі

У Чернігові правоохоронці знешкодили злочинну групу, яка займалася розукомплектуванням автомобілів, що їх власники залишали біля під'їздів багатоповерхівок.

Уночі старшина міліції Сергій Агєєв спільно зі своїм напарником старшим сержантом міліції Дмитром Духновим виїхав перевіряти повідомлення про підозрілу особу, що вовтузилася о 4 годині ночі біля авто. 26-річний молодик зізнався, що «працював» не сам. Невдовзі на іншій вулиці міста співробітники ДАІ затримали подільників викрадача магнітол, радіаторних решіток, акумуляторів тощо. Один з них був таксистом, і в багажнику його авто знайшли чимало викраденого. Як з'ясувалося під час обшуку квартир злочинців, вони вже назбирали запчастин фактично на цілий магазин. Порушено кримінальну справу, керівника групи взято під варту.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ЦИФРА

1000 тонн протиожеледних матеріалів використали дорожні служби Криму за минулу добу, розповіли кореспонденту «Голосу України» у прес-службі Республіканського комітету АРК з транспорту та зв'язку. До робіт з розчищення доріг залучено 77 одиниць техніки.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Отруїлася родина. Джерело поки що не назвали

У Первомайську (Луганська область) загадковим чином отруїлася багатодітна родина. Як повідомляв «Голос України», у лікарню потрапило відразу п'ять осіб — четверо дітей і один дорослий. Їх помістили в реанімаційне відділення.

Медики вважають, що родина отруїлася природним газом. Однак служба МНС в Луганській області й правоохоронні органи Первомайська остаточного висновку поки що не дійшли. Під час перевірки квартири й підвалу витоку газу так і не виявили. Стан хворих стабілізувався. З усіма членами родини працюють психологи.

Алла АНТІПОВА.

Не розминулися машини міліціонера і судді

У ДТП загинув заступник начальника УБОЗ УМВС України в Житомирській області Юрій Затилюк. **Як повідомляють прес-служби прокуратури області та УМВС,** він їхав увечері містом на власному автомобілі. В умовах обмеженої видимості сталося зіткнення з машиною, якою керував працівник одного з райсудів Житомира. Міліціонер загинув на місці, іншого водія травмовано. Порушено кримінальну справу.

Олексій КАВУН.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести зміни до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42-43, ст. 378 із наступними змінами), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ
Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом
Цей Закон встановлює умови та порядок відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом та застосування ліквідаційної процедури з метою повного або часткового задоволення вимог кредиторів.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. Для цілей цього Закону терміни вживаються в такому значенні:

арбітражний керуючий - фізична особа, призначена господарським судом у встановленому порядку в справі про банкрутство як розпорядник майна, керуючий санацією або ліквідатор з числа осіб, які отримали відповідне свідоцтво і внесені до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України;

банкрутство - визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність за допомогою процедур санації та мирової угоди і погасити встановлені у порядку, визначеному цим Законом, грошові вимоги кредиторів не інакше як через застосування ліквідаційної процедури;

боржник - суб'єкт підприємницької діяльності (юридична особа або фізична особа - підприємець), неспроможний виконати протягом трьох місяців свої грошові зобов'язання після настання встановленого строку їх виконання, які підтверджені судовим рішенням, що набрало законної сили, та постановою про відкриття виконавчого провадження, якщо інше не передбачено цим Законом. Фізична особа - підприємець є боржником лише за зобов'язаннями, які виникли у неї у зв'язку зі здійсненням підприємницької діяльності. Боржником не можуть бути відокремлені структурні підрозділи юридичної особи (філії, представництва, відділення тощо);

грошове зобов'язання - зобов'язання боржника сплатити кредитору певну грошову суму відповідно до цивільно-правового правочину (договору) та на інших підставах, передбачених законодавством України. До грошових зобов'язань відносяться також зобов'язання щодо сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування; зобов'язання, що виникають внаслідок неможливості виконання зобов'язань за договорами зберігання, підряду, найму (оренди), ренти тощо та які мають бути виражені у грошових одиницях. До складу грошових зобов'язань боржника, в тому числі зобов'язань щодо сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування, не включаються неустойка (штраф, пеня) та інші фінансові санкції, визначені на дату подання заяви до господарського суду, а також зобов'язання, які виникли внаслідок заподіяння шкоди життю і здоров'ю громадян, зобов'язання з виплати авторської винагороди, зобов'язання перед засновниками (учасниками) боржника - юридичної особи, що виникли з такої участі. Склад і розмір грошових зобов'язань, у тому числі розмір заборгованості за передані товари, виконані роботи і надані послуги, сума кредитів з урахуванням відсотків, які зобов'язаний сплатити боржник, визначаються на день подання до господарського суду заяви про порушення справи про банкрутство, якщо інше не встановлено цим Законом;

заінтересовані особи стосовно боржника - юридична особа, створена за участю боржника, юридична особа, що здійснює контроль над боржником, юридична особа, контроль над якою здійснює боржник, юридична особа, з якою боржник перебуває під контролем третьої особи, власники (учасники, акціонери) боржника, керівник боржника, особи, що входять до складу органів управління боржника, головний бухгалтер (бухгалтер) боржника, у тому числі звільнені з роботи за три роки до порушення провадження у справі про банкрутство, а також особи, які перебувають у родинних стосунках із зазначеними особами та підприємцем (фізичною особою) боржником, а саме: подружжя та їх діти, батьки, брати, сестри, онуки, а також інші особи, щодо яких наявні обґрунтовані підстави вважати їх заінтересованими; для цілей цього Закону заінтересованими особами стосовно арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) чи кредиторів визнаються особи в такому ж переліку, як і заінтересовані особи стосовно боржника;

значні правочини (договори) - правочини (договори) щодо розпорядження майном боржника, балансова вартість якого перевищує один відсоток балансової вартості активів боржника на день укладення правочину (договору);

кредитор - юридична або фізична особа, а також органи державної податкової служби та інші державні органи, які мають підтверджені у встановленому порядку документами вимоги щодо грошових зобов'язань до боржника; конкурсні кредитори - кредитори за вимогами до боржника, які виникли до порушення провадження у справі про банкрутство і виконання яких не забезпечено заставою майна боржника; поточні кредитори - кредитори за вимогами до боржника, які виникли після порушення провадження у справі про банкрутство; забезпечені кредитори - кредитори, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника (майнового поручителя);

неплатоспроможність - неспроможність суб'єкта підприємницької діяльності виконати після настання встановленого строку грошові зобов'язання перед кредиторами не інакше, як через відновлення його платоспроможності;

офіційне оприлюднення - оприлюднення відомостей про справу про банкрутство на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет;

погашені вимоги кредиторів - задоволені вимоги кредиторів, вимоги, щодо яких досягнуто згоди про припинення, у тому числі заміну зобов'язання або припинення зобов'язання в інший спосіб, а також інші вимоги, які відповідно до цього Закону вважаються погашеними;

правочини (договори), щодо яких є заінтересованість - правочини (договори), сторонами яких є заінтересовані особи зі сторони боржника, арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) чи кредиторів;

представник працівників боржника - особа, уповноважена загальними зборами (конференцією), на яких присутні не менш як дві третини штатної чисельності працівників боржника, або відповідним рішенням первинної профспілкової організації боржника (а за наявності кількох первинних організацій - їх спільним рішенням) представляти їх інтереси під час провадження у справі про банкрутство з правом дорадчого голосу;

сторони у справі про банкрутство - конкурсні кредитори (представник комітету кредиторів), боржник (банкрут);

уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів) суб'єкта підприємницької діяльності - боржника - особа, уповноважена загальними зборами учасників (акціонерів), що володіють більш як половиною статутного капіталу боржника, представляти їхні інтереси під час провадження у справі про банкрутство з правом дорадчого голосу;

учасники у справі про банкрутство - сторони, забезпечені кредитори, арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор), власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, державний орган з питань банкрутства, Фонд державного майна України, представник органу місцевого самоврядування, представник працівників боржника, уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів) суб'єкта підприємницької діяльності - боржника, а також у випадках, передбачених цим Законом, інші особи, які беруть участь у провадженні у справі про банкрутство.

Стаття 2. Законодавство, що регулює провадження у справах про банкрутство

1. Провадження у справах про банкрутство регулюється цим Законом, Господарським процесуальним кодексом України, іншими законодавчими актами України.

2. Цей Закон має пріоритет перед іншими законодавчими актами України у регулюванні відносин, пов'язаних з банкрутством суб'єктів підприємницької діяльності, за винятком випадків, передбачених цим Законом.

3. Законодавство про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом при розгляді судом справи про визнання неплатоспроможним (банкрутом) банку застосовується з урахуванням норм законодавства про банки і банківську діяльність.

Провадження у справі про визнання емітента іпотечних облігацій неплатоспроможним (банкрутом) здійснюється у порядку, передбаченому цим Законом, з урахуванням норм Закону України «Про іпотечні облігації».

4. Провадження у справах про банкрутство окремих категорій суб'єктів підприємницької діяльності регулюється з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

5. Положення цього Закону не застосовуються до юридичних осіб - казенних підприємств.

6. Провадження у справах про банкрутство суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють діяльність, пов'язану з державною таємницею, регулюється з урахуванням особливостей, передбачених законодавством про державну таємницю.

7. Провадження у справах про банкрутство за участю кредиторів-нерезидентів регулюється цим Законом, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

8. Порядок виконання в Україні рішень судів іноземних держав у справах про банкрутство визначається міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

У разі відсутності міжнародних договорів України рішення судів іноземних держав у справах про банкрутство визнаються на території України взаємно, якщо інше не передбачено законом.

Стаття 3. Державний орган з питань банкрутства

1. Державний орган з питань банкрутства:

сприяє створенню організаційних, економічних, інших умов, необхідних для реалізації процедур відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, у тому числі процедур банкрутства державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків;

організовує систему підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів);

установлює вимоги для отримання свідоцтва на право здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора);

формує Єдиний реєстр арбітражних керуючих (розпорядників майном, керуючих санацією, ліквідаторів) України;

здійснює ведення Єдиного реєстру підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство, встановлює форму подання арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) інформації, необхідної для ведення зазначеної бази даних;

установлює порядок проведення аналізу фінансово-господарського стану суб'єктів господарювання щодо наявності ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства і організовує проведення такого аналізу при порушенні проваджень у справах про банкрутство державних підприємств і підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків;

установлює типові форми плану санації і мирової угоди, перелік майна, яке включається до ліквідаційної маси у справах про банкрутство;

готує на запити суду, прокуратури або іншого уповноваженого органу висновки про наявність ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства;

готує та затверджує типові документи щодо проведення процедур банкрутства, методичні рекомендації;

здійснює інші передбачені законодавством повноваження.

2. Для забезпечення виконання повноважень державний орган з питань банкрутства може залучати відповідні організації та спеціалістів у порядку і на умовах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 4. Організація діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

1. Арбітражні керуючі є суб'єктами незалежної професійної діяльності.

2. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) з моменту винесення ухвали (постанови) про призначення його арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) до моменту припинення здійснення ним повноважень прирівнюється до службової особи підприємства - боржника.

Одна і та ж особа може здійснювати повноваження арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) на всіх стадіях провадження у справі про банкрутство відповідно до вимог цього Закону.

3. Право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) надається особі, яка отримала відповідне свідоцтво у порядку, встановленому цим Законом, та внесена до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

Стаття 5. Заходи щодо запобігання банкрутству боржника та позасудові процедури

1. Засновники (учасники, акціонери) боржника, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, центральні органи виконавчої влади, органи Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень зобов'язані вживати своєчасних заходів для запобігання банкрутству боржника.

2. У разі виникнення ознак банкрутства керівник боржника зобов'язаний надіслати засновникам (учасникам, акціонерам) боржника, власнику майна (органу, уповноваженому управляти майном) боржника відомості щодо наявності ознак банкрутства.

3. Засновниками (учасниками, акціонерами) боржника, власником майна (органом, уповноваженим управляти майном) боржника, кредиторами боржника, іншими особами в межах заходів щодо запобігання банкрутству боржника може бути надана фінансова допомога в розмірі, достатньому для погашення грошових зобов'язань боржника перед кредиторами, у тому числі зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування і відновлення платоспроможності боржника (санація боржника до порушення провадження у справі про банкрутство).

4. У разі надання боржнику фінансової допомоги він бере на себе відповідні зобов'язання перед особами, які надали таку допомогу, в порядку, встановленому законом.

5. Санація боржника до порушення справи про банкрутство - система заходів щодо відновлення платоспроможності боржника, які може здійснювати засновник (учасник, акціонер) боржника, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, кредитор боржника, інші особи з метою запобігання банкрутству боржника шляхом вжиття організаційно-господарських, управлінських, інвестиційних, технічних, фінансово-економічних, правових заходів відповідно до законодавства до порушення провадження у справі про банкрутство.

6. Санація державних підприємств до порушення справи про банкрутство провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України, державних підприємств та інших джерел фінансування. Обсяг коштів для проведення санації державних підприємств за рахунок коштів Державного бюджету України щороку встановлюється законом про Державний бюджет України.

Умови та порядок проведення санації державних підприємств до порушення справи про банкрутство за рахунок інших джерел фінансування погоджуються із суб'єктом управління об'єктами державної власності у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Санація державних підприємств до порушення справи про банкрутство провадиться згідно з цим Законом.

Стаття 6. Санація боржника до порушення провадження у справі про банкрутство

1. Ініціювати процедуру санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство мають право боржник або кредитор.

Згода між боржником і кредитором (кредиторами) щодо проведення санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство може бути досягнута як до, так і після виникнення заборгованості боржника.

Санацію боржника до порушення провадження у справі про банкрутство може бути передбачено правочином (договором), на підставі якого виникло грошове зобов'язання боржника.

2. Процедуру санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство може бути введено за наявності:

відповідної письмової згоди власника майна (органу, уповноваженого управляти майном) боржника;

відповідної письмової згоди кредиторів, загальна сума вимог яких перевищує п'ятдесят відсотків кредиторської заборгованості боржника згідно з даними його бухгалтерського обліку;

плану санації, який повинен бути письмово погоджений усіма забезпеченими кредиторами та схвалений загальними зборами кредиторів боржника.

3. План санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство може містити умови, передбачені в частинах першій та другій статті 29 і частині четвертій статті 79 цього Закону.

Умови плану санації щодо задоволення вимог кредиторів, які не брали участі в голосуванні або голосували проти схвалення плану санації боржника, повинні бути не гіршими, ніж умови задоволення вимог кредиторів, які голосували за схвалення плану санації.

План санації може передбачити поділ кредиторів, які беруть участь у санації, на категорії залежно від виду вимог та наявності (відсутності) забезпечення вимог таких кредиторів. Умовами плану санації може встановлюватися різний порядок задоволення вимог для кредиторів різних категорій.

Умови плану санації, а також мораторій на задоволення вимог кредиторів поширюються на вимоги всіх кредиторів, що виникли до затвердження плану санації

ЗАКІНЧЕННЯ НА 6—21-Й СТОР.

боржника до порушення провадження у справі про банкрутство.

План санації може передбачати призначення керуючого санацією. Порядок призначення, повноваження керуючого санацією визначаються у плані санації.

4. Загальні збори кредиторів скликаються боржником шляхом письмового повідомлення усіх кредиторів за даними бухгалтерського обліку боржника.

Боржник повинен розмістити оголошення про проведення загальних зборів кредиторів на веб-сайті державного органу з питань банкрутства та Вищого господарського суду України.

Порядок проведення зборів кредиторів визначається Положенням про порядок проведення санації до порушення провадження у справі про банкрутство.

5. Боржник або представник кредиторів, уповноважений загальними зборами кредиторів, протягом п'яти днів з дня схвалення кредиторами плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство повинен подати до господарського суду за місцезнаходженням боржника заяву про його затвердження.

До заяви про затвердження такого плану санації додаються:

план санації;

протокол засідання загальних зборів кредиторів, на якому було прийнято рішення про схвалення плану санації;

список кредиторів із зазначенням їх найменування, поштової адреси, ідентифікаційного коду (номера) та суми заборгованості;

письмові заперечення кредиторів, які не брали участі в голосуванні чи проголосували проти схвалення плану санації, за їх наявності.

За подання заяви про затвердження плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство справляється судовий збір.

6. Протягом п'яти днів з дня отримання заяви про затвердження плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство господарський суд виносить ухвалу про прийняття заяви про затвердження плану санації до розгляду, в якій зазначаються час та місце проведення судового засідання. Копія ухвали надсилається боржнику та всім кредиторам, зазначеним у заяві.

Ухвала про прийняття до розгляду заяви про затвердження плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство оскарженню не підлягає.

7. Повідомлення про прийняття до розгляду заяви про затвердження плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство публікується на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет. Повідомлення має містити найменування боржника і його ідентифікаційний код, номер справи, найменування господарського суду, у провадженні якого перебуває справа, а також дату першого судового засідання у справі.

8. Господарський суд повинен розглянути заяву про затвердження плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство протягом одного місяця з дня прийняття відповідної заяви до розгляду.

Господарський суд зобов'язаний заслухати кожного присутнього на засіданні кредитора, який має заперечення щодо плану санації, навіть якщо на засіданні загальних зборів кредиторів такий кредитор голосував за схвалення плану санації.

Господарський суд виносить ухвалу про відмову в затвердженні плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство, якщо:

при схваленні плану санації були допущені порушення законодавства, що вплинули на результат голосування загальних зборів кредиторів;

кредитор, який не брав участі в голосуванні або ж голосував проти схвалення плану санації, доведе, що в разі ліквідації боржника у порядку, визначеному цим Законом, його вимоги були б задоволені в розмірі, що перевищує розмір вимог, які будуть задоволені відповідно до умов плану санації;

відсутнє письмове погодження плану санації усіма забезпеченими кредиторами;

боржником були надані недостовірні дані щодо кредиторської заборгованості.

В інших випадках господарський суд виносить ухвалу про затвердження плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство та вводить мораторій на задоволення вимог кредиторів. Мораторій поширюється на вимоги кредиторів, що виникли до затвердження плану санації.

Винесення ухвали про відмову у затвердженні плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство не є перешкодою для повторного схвалення такого плану санації загальними зборами кредиторів відповідно до вимог чинного законодавства та звернення боржника до суду із заявою про його затвердження.

9. Строк дії процедури санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство не може перевищувати 12 місяців з дня затвердження судом відповідного плану санації.

Протягом дії цієї процедури не може бути порушено справу про банкрутство боржника за його заявою або за заявою будь-кого з кредиторів.

Протягом процедури санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство діє мораторій на задоволення вимог кредиторів.

10. Положення про порядок проведення санації до порушення провадження у справі про банкрутство затверджується Вищим господарським судом України.

Стаття 7. Судові процедури, які застосовуються щодо боржника

1. Відповідно до цього Закону щодо боржника застосовуються такі судові процедури банкрутства:

розпорядження майном боржника;

мирова угода;

санація (відновлення платоспроможності) боржника;

ліквідація банкрута.

2. Санація боржника або ліквідація банкрута здійснюється з дотриманням вимог законодавства про захист економічної конкуренції.

3. Залежно від категорії боржника, виду його діяльності та наявності у нього майна господарський суд застосовує загальний, спеціальний або спрощений порядок провадження у справі про банкрутство.

Загальний порядок передбачає застосування процедури розпорядження майном з подальшим переходом до процедур санації, ліквідації або мирової угоди.

Спеціальний порядок передбачає залучення до участі у справі додаткових учасників, продовження строків санації, збігу процедур розпорядження майном та санації.

Спрощений порядок застосовується під час ліквідації банкрута без застосування процедур розпорядження майном та санації.

4. Боржник, щодо якого були застосовані судові процедури банкрутства, вважається особою, що не має неврегульованих грошових зобов'язань.

Стаття 8. Оскарження судових рішень у процедурі банкрутства

1. Ухвали господарського суду, винесені у справі про банкрутство за наслідками розгляду господарським судом заяв, клопотань та скарг, а також постанова про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури можуть бути оскаржені в порядку, встановленому Господарським процесуальним кодексом України, з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

2. В апеляційному порядку можуть бути оскаржені постанова про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, усі ухвали місцевого господарського суду, прийняті у справі про банкрутство, крім випадків, передбачених Господарським процесуальним кодексом України та цим Законом.

3. У касаційному порядку можуть бути оскаржені постанови апеляційного господарського суду, прийняті за результатами перегляду таких судових рішень: ухвали про порушення справи про банкрутство, ухвали про визнання недійсними правочинів (договорів) боржника, ухвали за результатами розгляду грошових вимог кредиторів, ухвали про звільнення (усунення, припинення повноважень) арбітражного керуючого, ухвали про перехід до наступної судової процедури, ухвали про затвердження плану санації, ухвали про припинення провадження у справі про банкрутство, а також постанови про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

4. Ухвали та постанова про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, прийняті господарським судом у справі про банкрутство, набирають законної сили з моменту їх прийняття, якщо інше не передбачено цим Законом.

Розділ II
ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО БАНКРУТСТВО

Стаття 9. Порядок розгляду справ про банкрутство

1. Справи про банкрутство юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців розглядаються господарським судом за правилами, передбаченими Господарським процесуальним кодексом України, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Стаття 10. Підвідомчість, підсудність, підстави для порушення провадження у справі про банкрутство

1. Справи про банкрутство підвідомчі господарським судам і розглядаються ними за місцезнаходженням боржника - юридичної особи або місцем проживання фізичної особи - підприємця.

2. Право на звернення до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство мають боржник, кредитор.

3. Справа про банкрутство порушується господарським судом, якщо безспірні вимоги кредитора (кредиторів) до боржника сукупно становлять не менше трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати, які не були задоволені боржником протягом трьох місяців після встановленого для їх погашення строку, якщо інше не передбачено цим Законом.

Безспірні вимоги кредиторів - грошові вимоги кредиторів, підтверджені судовим рішенням, що набрало законної сили, і постановою про відкриття виконавчого провадження, згідно з яким відповідно до законодавства здійснюється списання коштів з рахунків боржника. До складу цих вимог, у тому числі щодо сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), не включаються неустойка (штраф, пеня) та інші фінансові санкції.

4. Суд, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство, вирішує усі майнові спори з вимогами до боржника, у тому числі спори про визнання недійсними будь-яких правочинів (договорів), укладених боржником; про сплату податків, зборів (обов'язкових платежів); стягнення заробітної плати; поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника, а також визнання недійсними рішень державних органів, пов'язаних з майновими вимогами до боржника.

5. Якщо справа не підсудна даному господарському суду, матеріали справи надсилаються господарським судом за встановленою підсудністю в порядку, визначеному Господарським процесуальним кодексом України.

Стаття 11. Заява про порушення справи про банкрутство

1. Заява про порушення провадження у справі про банкрутство подається боржником або кредитором у письмовій формі та повинна містити:

найменування господарського суду, до якого подається заява;

ім'я або найменування боржника, його місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи та реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності);

ім'я або найменування кредитора, його місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи та реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності);

виклад обставин, що є підставою для звернення до суду;

перелік документів, що додаються до заяви.

2. До заяви про порушення справи про банкрутство додаються:

витяг із Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців щодо боржника;

докази сплати судового збору, крім випадків, коли згідно із законом він не підлягає сплаті;

довіреність чи інший документ, що засвідчує повноваження представника, якщо заяву підписано представником;

докази того, що сума безспірних вимог кредитора (кредиторів) сукупно становить не менше трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати, якщо інше не передбачено цим Законом;

рішення суду про задоволення вимог кредитора, що набрало законної сили;

відповідна постанова органу державної виконавчої служби про відкриття виконавчого провадження з виконання вимог кредитора;

докази того, що сума вимог кредитора (кредиторів) не забезпечена повністю заставою майна боржника (за наявності застави).

3. До заяви боржника додаються також:

установчі документи боржника - юридичної особи;

бухгалтерський баланс боржника на останню звітну дату;

перелік кредиторів боржника, вимоги яких визнаються боржником, із зазначенням загальної суми грошових вимог усіх кредиторів, а також щодо кожного кредитора - його імені або найменування, його місцезнаходження або місця проживання, ідентифікаційного коду юридичної особи або реєстраційного номера облікової картки платника податків (за наявності), суми грошових вимог (загальної суми заборгованості, заборгованості за основним зобов'язанням та суми неустойки (штрафу, пені) окремо), підстав виникнення зобов'язань, а також строку їх виконання згідно із законом або договором;

перелік майна боржника із зазначенням його балансової вартості та місцезнаходження, а також загальна балансова вартість майна;

перелік майна, що перебуває у заставі або є обтяженим у інший спосіб, його місцезнаходження, вартість, а також інформація про кредиторів, на користь яких вчинено обтяження майна боржника, їх ім'я або найменування, місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційні коди юридичних осіб або реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), суми їх грошових вимог, підстави виникнення зобов'язань, а також строки їх виконання згідно із законом або договором;

довідка органів приватизації (органів, уповноважених управляти об'єктами державної власності) стосовно наявності або відсутності на балансі підприємства, щодо якого порушено справу про банкрутство, державного майна, що в процесі приватизації (корпоратизації) не увійшло до його статутного капіталу;

перелік осіб, що мають невиконані зобов'язання перед боржником, із зазначенням вартості таких зобов'язань, терміну виконання та підстав виникнення;

відомості про всі рахунки боржника, відкриті в банках та інших фінансово-кредитних установах, їх реквізити;

відомості про всі рахунки, на яких обліковуються цінні папери, що належать боржнику, їх реквізити;

протокол загальних зборів (конференції) працівників боржника, відповідне рішення первинної профспілкової організації боржника (за наявності кількох первинних організацій - їхнє спільне рішення), на яких обраний представник працівників боржника для участі у справі про банкрутство, якщо такі збори (конференція) відбулися до подачі заяви боржника до господарського суду;

копія спеціального дозволу на провадження діяльності, пов'язаної з державною таємницею, а в разі закінчення терміну дії такого дозволу - довідка про наявність у боржника матеріальних носіїв секретної інформації (технічної документації, виробів, їхніх дослідних зразків тощо);

рішення власника майна (органу, уповноваженого управляти майном) боржника про звернення до господарського суду із заявою про порушення провадження у справі про банкрутство;

інші документи, які підтверджують неплатоспроможність боржника.

4. Боржник подає заяву до господарського суду за наявності майна, достатнього для покриття судових витрат, якщо інше не передбачено цим Законом.

5. Боржник зобов'язаний звернутися до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство у разі виникнення таких обставин:

задоволення вимог одного або кількох кредиторів призведе до неможливості виконання грошових зобов'язань боржника в повному обсязі перед іншими кредиторами (загроза неплатоспроможності);

під час ліквідації боржника не у зв'язку з процедурою банкрутства встановлено неможливість боржника задовольнити вимоги кредиторів у повному обсязі;

в інших випадках, передбачених цим Законом.

6. Заява кредитора, крім відомостей, передбачених частиною першою цієї статті, повинна містити відомості про розмір вимог кредитора до боржника із зазначенням окремо розміру неустойки (штрафу, пені), яка підлягає сплаті.

7. До заяви кредитора додаються також:

копія виконавчого документа;

докази надсилання боржнику копії заяви і доданих до неї документів;

до заяви кредитора - органу державної податкової служби чи інших органів, які здійснюють контроль за правильністю та своєчасністю справляння податків і зборів (обов'язкових платежів), страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування, додаються докази вжиття заходів до отримання відповідної заборгованості у встановленому законодавством порядку.

8. Заява кредитора може ґрунтуватися на об'єднаній заборгованості боржника за сукупністю його різних зобов'язань перед цим кредитором.

Кредитори мають право об'єднати свої вимоги до боржника і звернутися до суду з однією спільною заявою. Така заява підписується всіма кредиторами, які об'єднали свої вимоги до боржника.

9. За подання заяви про порушення справи про банкрутство справляється судовий збір у порядку, передбаченому законом.

Стаття 12. Прийняття заяви про порушення справи про банкрутство

1. У разі відсутності підстав для відмови у прийнятті або для повернення заяви про порушення справи про банкрутство господарський суд приймає заяву до розгляду, про що не пізніше п'яти днів з дня її надходження виносить ухвалу, в якій зазначаються:

дата проведення підготовчого засідання суду;

прізвище, ім'я та по батькові арбітражного керуючого, визначеного автоматизованою системою з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

Ухвалою про прийняття заяви про порушення провадження у справі про банкрутство господарський суд має право вирішити питання про:

зобов'язання заявника, боржника та інших осіб надати суду додаткові відомості, необхідні для вирішення питання про порушення провадження у справі про банкрутство;

вжиття заходів щодо забезпечення вимог кредиторів шляхом заборони власнику майна (органу, уповноваженому управляти майном) боржника та боржнику приймати рішення щодо ліквідації, реорганізації боржника, а також відчужувати основні засоби.

2. Підготовче засідання суду проводиться не пізніше чотирнадцятого дня з дня винесення ухвали про прийняття заяви про порушення справи про банкрутство, а за наявності поважних причин (здійснення сплати грошових зобов'язань кредиторам тощо) - не пізніше тридцятого дня.

3. Ухвала про прийняття заяви про порушення справи про банкрутство надсилається сторонам та органу державної виконавчої служби за місцезнаходженням (місцем проживання) боржника, державному реєстратору за місцезнаходженням (місцем проживання) боржника, органу, уповноваженому управляти державним майном боржника, у статутному капіталі якого частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, арбітражному керуючому, визначеному автоматизованою системою з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

Стаття 13. Відзив боржника

1. Боржник до дати проведення підготовчого засідання надає до господарського суду та заявнику відзив на заяву про порушення справи про банкрутство. До відзиву боржника мають бути додані докази відправлення заявнику копії відзиву.

2. Крім відомостей, передбачених Господарським процесуальним кодексом України, у відзиві боржника мають бути зазначені:

наявні у боржника заперечення щодо вимог заявника (заявників);

загальна сума заборгованості боржника перед кредиторами за зобов'язаннями, що передбачають виплату грошей, у тому числі зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), з виплати заробітної плати;

відомості про наявне у боржника майно, а також про всі рахунки боржника в установах банків та інших фінансово-кредитних установах, реквізити рахунків;

відомості про всі рахунки, на яких обліковуються цінні папери, що належать боржнику у зберігачів, депозитаріїв, утримувачів, їх реквізити;
відомості про проведення боржником діяльності, пов'язаної із державною таємницею;
докази необґрунтованості вимог заявника (за їх наявності).
3. У відзиві боржника можуть бути зазначені й інші відомості, що мають значення для розгляду справи.
До відзиву боржника також можуть бути додані наявні у боржника клопотання.
До відзиву також додається довідка органів приватизації (органів, уповноважених управляти об'єктами державної власності) стосовно наявності або відсутності на балансі підприємства, щодо якого порушено справу про банкрутство, державного майна, що в процесі приватизації (корпоратизації) не увійшло до його статутного капіталу.
4. Відсутність відзиву на заяву про порушення справи про банкрутство не перешкоджає провадженню у справі.
Стаття 14. Відмова у прийнятті заяви про порушення справи про банкрутство
1. Господарський суд не пізніше п'яти днів з дня надходження заяви про порушення справи про банкрутство відмовляє у її прийнятті, якщо:
провадження у справі про банкрутство боржника не допускається згідно із законом;
справа не підсудна даному господарському суду;
стосовно боржника - юридичної особи або фізичної особи - підприємця вже порушено справу про банкрутство;
юридичну особу - боржника припинено в установленому законодавством порядку;
підприємницька діяльність фізичної особи - підприємця, яка є боржником, припинена в установленому законодавством порядку;
до боржника заявлено вимоги, які не є безспірними;
вимоги кредитора повністю забезпечені заставою майна боржника;
господарським судом затверджено план санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство згідно зі статтею 6 цього Закону;
з інших підстав, передбачених статтею 62 Господарського процесуального кодексу України, з урахуванням вимог цього Закону.
2. Про відмову у прийнятті заяви виноситься ухвала, яка надсилається заявнику разом із заявою та доданими до неї документами.
Стаття 15. Повернення, відкликання заяви про порушення справи про банкрутство
1. Господарський суд не пізніше п'яти днів з дня надходження до господарського суду заяви про порушення справи про банкрутство повертає її та додані до неї документи без розгляду, якщо:
заяву підписано особою, яка не має права її підписувати, або особою, посаду якої у заяві не зазначено;
заява не відповідає змісту вимог, зазначених у цьому Законі;
не подано доказів щодо сплати судового збору у встановлених порядку та розмірі;
заявник-кредитор не подав доказів неспроможності боржника виконати свої грошові зобов'язання перед кредиторами в розмірі, визначеному частиною третьою статті 10 цього Закону, протягом трьох місяців після відкриття виконавчого провадження, якщо інше не передбачено цим Законом;
заявник-кредитор не надав доказів надсилання боржнику копії заяви і доданих до неї документів;
з інших підстав, передбачених статтею 63 Господарського процесуального кодексу України, з урахуванням вимог цього Закону.
2. Повернення заяви про порушення провадження у справі про банкрутство не перешкоджає повторному зверненню з такою заявою до господарського суду у встановленому порядку.
3. Якщо про порушення справи про банкрутство подано кілька заяв і одна з них повертається без розгляду, суддя розглядає інші заяви про порушення провадження у справі про банкрутство.
4. Про повернення заяви про порушення провадження у справі про банкрутство без розгляду суд виносить ухвалу.
5. Заява про порушення справи про банкрутство може бути відкликана заявником (заявниками) до дати проведення підготовчого засідання суду.
У разі відкликання заяви про порушення справи про банкрутство до винесення ухвали про її прийняття господарський суд виносить ухвалу про повернення заяви про порушення справи про банкрутство.
У разі відкликання заяви про порушення справи про банкрутство після винесення ухвали про її прийняття до дати проведення підготовчого засідання суду господарський суд виносить ухвалу про залишення заяви без розгляду.
Господарський суд має право не прийняти відкликання заяви про порушення справи про банкрутство, якщо це порушує чиї-небудь права чи охоронювані законом інтереси або якщо до господарського суду надійшла інша заява (заяви) кредитора (кредиторів) про порушення справи про банкрутство.
Боржник не має права відкликати заяву про порушення справи, подану ним відповідно до вимог частини п'ятої статті 11 цього Закону.
Стаття 16. Порушення провадження у справі про банкрутство
1. Перевірка обґрунтованості вимог заявника, а також з'ясування наявності підстав для порушення провадження у справі про банкрутство здійснюються господарським судом у підготовчому засіданні, яке проводиться в порядку, передбаченому цим Законом.
Неявка у підготовче засідання сторін та представника державного органу з питань банкрутства, а також відсутність відзиву боржника не перешкоджають проведенню засідання.
2. У підготовчому засіданні господарський суд розглядає подані документи, заслуховує пояснення сторін, оцінює обґрунтованість заперечень боржника, а також вирішує інші питання, пов'язані з розглядом справи.
3. Якщо справа порушується за заявою кредитора, господарський суд перевіряє обґрунтованість його вимог, їх безспірність, вжиття заходів щодо примусового стягнення за цими вимогами в порядку виконавчого провадження.
У разі звернення до господарського суду боржника із заявою про порушення справи про банкрутство у підготовчому засіданні з'ясовуються ознаки неплатоспроможності боржника або її загрози.
4. У разі якщо до господарського суду до дня підготовчого засідання надійшло кілька заяв і провадження справи про банкрутство порушено за однією з них, інші ухвалою господарського суду приєднуються до матеріалів справи і розглядаються одночасно.
У разі визнання вимог заявника необґрунтованими господарський суд оцінює обґрунтованість вимог інших заяв кредиторів, приєднаних до матеріалів справи, і вирішує питання про порушення провадження у справі про банкрутство у порядку, передбаченому цією статтею.
5. Для визначення фінансового становища боржника в підготовчому засіданні суду чи під час розгляду справи про банкрутство господарський суд може призначити судову експертизу відповідно до вимог Закону України «Про судову експертизу».
6. За наслідками розгляду заяви про порушення справи про банкрутство та відзиву боржника господарський суд виносить ухвалу про:
порушення провадження у справі про банкрутство;
відмову у порушенні провадження у справі про банкрутство.
7. Суд відмовляє в порушенні провадження у справі про банкрутство, якщо:
заявником не доведено наявності підстав для порушення провадження у справі про банкрутство;
вимоги кредитора є повністю забезпеченими майном боржника;
вимоги кредитора свідчать про наявність спору про право, який підлягає вирішенню у порядку позовного провадження;
вимоги кредитора (кредиторів) задоволені боржником у повному обсязі до підготовчого засідання суду;
відсутня хоча б одна з підстав, передбачених частиною третьою статті 10 цього Закону;
за наявності підстав, передбачених статтею 15 цього Закону.
8. Відмова у відкритті провадження у справі про банкрутство не перешкоджає повторному зверненню до суду із заявою про порушення справи про банкрутство за наявності підстав, встановлених цим Законом.
9. В ухвалі про порушення провадження у справі про банкрутство зазначається про:
порушення провадження у справі про банкрутство;
визнання вимог кредитора та їх розмір;
введення мораторію на задоволення вимог кредиторів;
введення процедури розпорядження майном;
призначення розпорядника майна, встановлення розміру оплати його послуг та джерела її сплати;
вжиття заходів щодо забезпечення вимог кредиторів шляхом заборони боржнику та власнику майна (органу, уповноваженому управляти майном) боржника приймати рішення щодо ліквідації, реорганізації боржника, а також відчужувати основні засоби та предмети застави;
строк подання розпорядником майна до господарського суду відомостей про результати розгляду вимог кредиторів, який не може перевищувати місяця та двадцяти днів після дати проведення підготовчого засідання суду;
дату складення розпорядником майна реєстру вимог кредиторів та подання його на затвердження до господарського суду, яка не може бути пізніше місяця та двадцяти днів після дати проведення підготовчого засідання суду;
дату попереднього засідання суду, яке має відбутися не пізніше двох місяців та десяти днів, а в разі великої кількості кредиторів - не пізніше трьох місяців після дати проведення підготовчого засідання суду;
строк проведення розпорядником майна інвентаризації майна боржника, який не може перевищувати двох місяців, а в разі значного обсягу майна - трьох місяців після дати проведення підготовчого засідання суду.
10. З метою виявлення усіх кредиторів та осіб, які виявили бажання взяти участь у санації боржника, здійснюється офіційне оприлюднення оголошення про порушення справи про банкрутство на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет.
Таке оголошення має містити повне найменування боржника, його поштову адресу, банківські реквізити, найменування та адресу господарського суду, номер справи, відомості про розпорядника майна, граничний строк подання заяв конкурсних кредиторів з вимогами до боржника.
11. Господарський суд в ухвалі про порушення справи про банкрутство може зобов'язати боржника провести аудит. Якщо у боржника немає для цього коштів, господарський суд може призначити проведення аудиту за рахунок кредитора (кредиторів) лише за згодою останнього (останніх).
Відсутність аудиторського висновку не перешкоджає провадженню у справі про банкрутство.
12. Якщо в заяві боржника про порушення справи про банкрутство або відзиві боржника міститься інформація про провадження ним діяльності, пов'язаної з державною таємницею, суд виносить та надсилає сторонам і державному органу з питань банкрутства ухвалу про відкладення проведення підготовчого засідання суду на час, необхідний для оформлення допуску до державної таємниці арбітражному керуючому. Такий строк не може перевищувати тридцяти днів.
У разі відмови у наданні допуску до державної таємниці зазначеному арбітражному керуючому господарський суд призначає нового арбітражного керуючого в порядку, встановленому цим Законом.
13. Ухвала про порушення провадження у справі про банкрутство набирає законної сили з моменту її винесення.
14. Процедура розпорядження майном вводиться господарським судом на строк, визначений частиною другою статті 22 цього Закону, одночасно з винесенням ухвали про порушення провадження у справі про банкрутство.
15. З моменту порушення провадження у справі про банкрутство:
пред'явлення конкурсними та забезпеченими кредиторами вимог до боржника та їх задоволення може відбуватися лише у порядку, передбаченому цим Законом, та в межах провадження у справі про банкрутство;
пред'явлення поточними кредиторами вимог до боржника та їх задоволення може відбуватися у випадку та порядку, передбачених цим Законом;
арешт майна боржника чи інші обмеження боржника щодо розпорядження належним йому майном можуть бути застосовані виключно господарським судом у межах провадження у справі про банкрутство;
корпоративні права засновників (учасників, акціонерів) боржника реалізуються з урахуванням обмежень, встановлених цим Законом;
задоволення вимог засновника (учасника) боржника - юридичної особи про виділення частки в майні боржника у зв'язку з виходом із складу його учасників забороняється;
рішення про реорганізацію або ліквідацію юридичної особи - боржника приймається в порядку, визначеному цим Законом.
16. Ухвала про порушення провадження у справі про банкрутство не пізніше трьох днів з дня її винесення надсилається боржнику, кредитору (кредиторам) та іншим особам, які беруть участь або мають взяти участь у цій справі (власнику майна, органу, уповноваженому управляти майном боржника, тощо), органу державної податкової служби, місцевому загальному суду, органу державної виконавчої служби за місцезнаходженням (місцем проживання) боржника.
У разі вжиття заходів щодо забезпечення вимог кредиторів копія ухвали надсилається також установам, що здійснюють облік нерухомого та рухомого майна (органам державної реєстрації речових прав, державним нотаріальним конторам, органам державної автомобільної інспекції за місцезнаходженням (місцем проживання)) боржника тощо, установам банків, що обслуговують рахунки боржника, незалежним реєстраторам, особам, які ведуть облік цінних паперів, що належать боржнику (зберігачу, депозитарію, утримувачу), а також установі, що веде державні реєстри обтяжень майна.
Стаття 17. Розгляд позовних вимог конкурсних кредиторів до боржника
1. У разі якщо до боржника, щодо якого порушена справа про банкрутство, пред'явлений позов, який ґрунтується на грошових зобов'язаннях боржника, що виникли до порушення провадження у справі про банкрутство, суди мають у встановленому процесуальним законом порядку приймати такі позовні заяви і вирішувати спір за цією вимогою по суті за правилами позовного провадження до офіційного оприлюднення оголошення про порушення справи про банкрутство.
2. Про офіційне оприлюднення оголошення про порушення справи про банкрутство розпорядник майна повідомляє суд, який розглядає позовні вимоги конкурсних кредиторів до боржника. Цей суд (суди) після офіційного оприлюднення відповідного оголошення має зупинити позовне провадження та роз'яснити позивачу зміст частини четвертої статті 23 цього Закону, зазначивши про це у ухвалі або в протоколі судового засідання.
3. Якщо позивач не звернувся у тридцятиденний строк з дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення справи про банкрутство із заявою про визнання його грошових вимог до боржника у справі про банкрутство, суд, який розглядає позовну заяву, після закінчення тридцятиденного строку з моменту офіційного оприлюднення поновлює позовне провадження та відмовляє у задоволенні позову.
4. У разі звернення позивача із заявою про визнання його грошових вимог до боржника у справі про банкрутство після винесення ухвали господарського суду за результатами розгляду цих вимог позовне провадження підлягає припиненню на підставі пункту 2 частини першої статті 80 Господарського процесуального кодексу України.
5. Якщо у порушенні провадження у справі про банкрутство відмовлено або провадження у справі про банкрутство припинено, позовне провадження підлягає поновленню і позов розглядається по суті.
6. Положення частин першої - четвертої цієї статті не застосовуються до позовів за вимогами кредиторів, на які не поширюється дія мораторію на задоволення вимог кредиторів.
Стаття 18. Забезпечення вимог кредиторів
1. Господарський суд має право за клопотанням сторін або учасників справи про банкрутство чи за своєю ініціативою вжити заходів до забезпечення вимог кредиторів.
Господарський суд за клопотанням розпорядника майна, кредиторів або з власної ініціативи може заборонити боржнику укладати без згоди арбітражного керуючого (розпорядника майна) правочини (договори), а також зобов'язати боржника передати цінні папери, майно, інші цінності на зберігання третім особам, вчинити чи утримуватися від вчинення певних дій або вжити інших заходів для збереження майна боржника (у тому числі шляхом позбавлення боржника права розпорядження його нерухомим майном без згоди розпорядника майна або суду, який розглядає справу про банкрутство; накладення арешту на конкретне рухоме майно боржника), про що виноситься ухвала.
2. У процедурі розпорядження майном за клопотанням розпорядника майна, сторін або інших учасників справи про банкрутство, що містить підтверджені відомості про перешкоджання керівником боржника виконанню повноважень розпорядника майна, а також про вчинення керівником боржника дій, що порушують права та законні інтереси боржника або кредиторів, господарський суд має право відсторонити керівника боржника від посади та покласти виконання його обов'язків на розпорядника майна. Про усунення керівника боржника від посади господарський суд виносить ухвалу.
3. Заходи щодо забезпечення вимог кредиторів діють відповідно до дня введення процедури санації і призначення керуючого санацією або до прийняття постанови про визнання боржника банкрутом, відкриття ліквідаційної процедури і призначення ліквідатора, або до припинення провадження у справі.
Господарський суд має право скасувати або змінити заходи щодо забезпечення вимог кредиторів до настання зазначених обставин, про що виноситься ухвала.
Стаття 19. Мораторій на задоволення вимог кредиторів
1. Мораторій на задоволення вимог кредиторів - зупинення виконання боржником грошових зобов'язань і зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), термін виконання яких настав до дня введення мораторію, і припинення заходів, спрямованих на забезпечення виконання цих зобов'язань та зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), застосованих до дня введення мораторію.
2. Мораторій на задоволення вимог кредиторів вводиться одночасно з порушенням провадження у справі про банкрутство, про що зазначається в ухвалі господарського суду. Ухвала є підставою для зупинення виконавчого провадження. Про запровадження мораторію розпорядник майна повідомляє органи державної виконавчої служби за місцезнаходженням (місцем проживання) боржника та знаходженням його майна.
3. Протягом дії мораторію на задоволення вимог кредиторів:
забороняється стягнення на підставі виконавчих та інших документів, що містять майнові вимоги, у тому числі на предмет застави, за якими стягнення здійснюється в судовому або в позасудовому порядку відповідно до законодавства, крім випадків перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від продажу майна боржника), перебування майна на стадії продажу з моменту оприлюднення інформації про продаж, а також у разі звернення стягнення на заставлене майно та виконання рішень у немайнових спорах;
забороняється виконання вимог, на які поширюється мораторій;
не нараховується неустойка (штраф, пеня), не застосовуються інші фінансові санкції за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань із задоволення всіх вимог, на які поширюється мораторій;
зупиняється перебіг позовної давності на період дії мораторію;
не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошового зобов'язання, три проценти річних від простроченої суми тощо.
4. Мораторій на задоволення вимог кредиторів застосовується до вимог кредиторів щодо відшкодування збитків, що виникли через відмову боржника від виконання правочинів (договорів) у процедурі санації, у порядку, передбаченому цим Законом.
5. Дія мораторію на задоволення вимог кредиторів не поширюється на вимоги поточних кредиторів; на виплату заробітної плати та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування; відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю та життю громадян; на виплату авторської винагороди, аліментів, а також на вимоги за виконавчими документами немайнового характеру, що зобов'язують боржника вчинити певні дії чи утриматися від їх вчинення.

Дія мораторію не поширюється на задоволення вимог кредиторів у разі одночасного задоволення вимог кредиторів у процедурі розпорядження майном керуючим санацією згідно з планом санації або ліквідатором у ліквідаційній процедурі в порядку черговості, встановленому цим Законом.

Стягнення грошових коштів за вимогами кредиторів за зобов'язаннями, на які не поширюється дія мораторію, провадиться з рахунку боржника в установі банку. Контроль за такими стягненнями здійснює арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор).

Звернення стягнення на майно боржника за вимогами, на які не поширюється дія мораторію, здійснюється виключно за ухвалою господарського суду, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство боржника.

6. Під час процедури розпорядження майном боржнику дозволяється задовольняти лише ті вимоги кредиторів, на які згідно з частиною п'ятою цієї статті не поширюється дія мораторію.

Задоволення забезпечених вимог кредиторів за рахунок майна боржника, яке є предметом забезпечення, допускається лише в межах провадження у справі про банкрутство.

7. Дія мораторію припиняється з дня припинення провадження у справі про банкрутство.

8. Правові наслідки дії мораторію на задоволення вимог кредиторів не застосовуються, якщо провадження у справі припинено на підставі пункту 11 частини першої статті 83 цього Закону.

9. Активи боржника, які перебувають у податковій заставі, можуть бути звільнені господарським судом з податкової застави, про що виноситься ухвала у судовому засіданні за участю органу державної податкової служби.

Стаття 20. Визнання недійсними правочинів (договорів) та спростування майнових дій боржника

1. Правочини (договори) або майнові дії боржника, які були вчинені боржником після порушення справи про банкрутство або протягом одного року, що передував порушенню справи про банкрутство, можуть бути відповідно визнані недійсними або спростовані господарським судом у межах провадження у справі про банкрутство за заявою арбітражного керуючого або конкурсного кредитора з таких підстав:

боржник безоплатно здійснив відчуження майна, прийняв на себе зобов'язання без відповідних майнових дій іншої сторони, відмовився від власних майнових вимог;

боржник виконав майнові зобов'язання раніше встановленого строку;

боржник до порушення справи про банкрутство взяв на себе зобов'язання, в результаті чого він став неплатоспроможним або виконання його грошових зобов'язань перед іншими кредиторами повністю або частково стало неможливим;

боржник здійснив відчуження або придбав майно за цінами відповідно нижчими або вищими від ринкових, за умови, що в момент прийняття зобов'язання або внаслідок його виконання майна боржника було (стало) недостатньо для задоволення вимог кредиторів;

боржник оплатив кредитору або прийняв майно в рахунок виконання грошових вимог у день, коли сума вимог кредиторів боржнику перевищувала вартість майна;

боржник прийняв на себе заставні зобов'язання для забезпечення виконання грошових вимог.

2. У разі визнання недійсними правочинів (договорів) або спростування майнових дій боржника на підставах, передбачених частиною першою цієї статті, кредитор зобов'язаний повернути в ліквідаційну масу майно, яке він отримав від боржника, а у разі неможливості повернути майно в натурі - відшкодувати його вартість у грошових одиницях за ринковими цінами, що існували на момент здійснення правочину або вчинення майнової дії.

3. Кредитор за недійсним правочином (договором) або спростованою майновою дією має право вибору: погашення свого боргу в першу чергу в процедурі банкрутства або виконання зобов'язання боржником у натурі після припинення провадження у справі про банкрутство.

4. За результатами розгляду заяви арбітражного керуючого або конкурсного кредитора про визнання недійсним правочину (договору) або спростування майнових дій боржника господарський суд виносить ухвалу.

Стаття 21. Правонаступництво

1. У разі вибуття чи заміни кредитора у справі про банкрутство господарський суд за заявою правонаступника або іншої особи, яка бере участь у справі, здійснює заміну такої сторони на будь-якій стадії провадження у справі її правонаступником.

2. Усі дії, вчинені у справі про банкрутство до вступу у справу правонаступника, обов'язкові для нього так само, як вони були обов'язкові для особи, яку правонаступник замінів.

Стаття 22. Введення процедури розпорядження майном боржника

1. Під розпорядженням майном розуміється система заходів щодо нагляду та контролю за управлінням і розпорядженням майном боржника з метою забезпечення збереження, ефективного використання майнових активів боржника, проведення аналізу його фінансового становища, а також визначення наступної оптимальної процедури (санації, мирової угоди чи ліквідації) для задоволення в повному обсязі або частково вимог кредиторів.

Розпорядник майна - фізична особа, яка відповідно до судового рішення господарського суду забезпечує здійснення процедури розпорядження майном.

Про призначення розпорядника майна виноситься ухвала.

2. Процедура розпорядження майном боржника вводиться строком на сто п'ятнадцять календарних днів і може бути продовжена господарським судом за вмотивованим клопотанням розпорядника майна, комітету кредиторів або боржника не більше ніж на два місяці.

3. Розпорядник майна зобов'язаний:

розглядати заяви кредиторів про грошові вимоги до боржника, які надійшли в установленому цим Законом порядку;

вести реєстр вимог кредиторів;

повідомляти кредиторів про результати розгляду їхніх вимог;

вживати заходів для захисту майна боржника;

аналізувати фінансово-господарську діяльність, інвестиційне становище боржника та його становище на ринках;

виявляти (за наявності) ознаки фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства;

скликати збори кредиторів та організовувати їх проведення;

надавати державному органу з питань банкрутства відомості, необхідні для ведення Єдиного реєстру підприємств, щодо яких порушено справу про банкрутство;

надавати господарському суду та комітету кредиторів звіт про свою діяльність, відомості про фінансове становище боржника, пропозиції щодо можливості відновлення платоспроможності боржника;

не пізніше двох місяців від дня порушення провадження у справі про банкрутство разом з боржником організувати та забезпечити проведення інвентаризації майна боржника та визначити його вартість;

брати участь у розробці плану санації у випадках, передбачених цим Законом, та за можливості проведення санації боржника розробити разом з боржником не пізніше двох місяців від дня порушення провадження у справі про банкрутство план санації боржника та подати його на розгляд комітету кредиторів;

виконувати інші повноваження, що передбачені цим Законом.

4. Розпорядник майна несе відповідальність за невиконання або неналежне виконання своїх повноважень відповідно до законодавства України.

Повноваження розпорядника майна припиняються з дня припинення провадження у справі про банкрутство, а також у разі затвердження господарським судом мирової угоди, призначення керуючого санацією або ліквідатора, якщо інше не передбачено цим Законом.

5. Після призначення розпорядника майна і до припинення процедури розпорядження майном органи управління боржника не мають права без згоди розпорядника майна приймати рішення про:

реорганізацію (злиття, приєднання, поділ, виділення, перетворення) і ліквідацію боржника;

створення юридичних осіб або про участь в інших юридичних особах;

створення філій та представництв;

виплату дивідендів;

проведення боржником емісії цінних паперів;

вихід зі складу учасників боржника юридичної особи, придбання в акціонерів раніше випущених акцій боржника.

6. Рішення про участь боржника в об'єднаннях, асоціаціях, спілках, холдингових компаніях, промислово-фінансових групах чи інших об'єднаннях юридичних осіб приймається органами управління боржника за згодою розпорядника майна.

7. Господарський суд за заявою розпорядника майна скасовує арешти з майна боржника чи інші обмеження щодо розпорядження його майном у разі, якщо такі арешти чи обмеження перешкоджають господарській діяльності боржника та відновленню його платоспроможності.

8. Керівник або орган управління боржника виключно за погодженням з розпорядником майна вчиняють правочини (укладають договори) щодо:

відчуження або обтяження нерухомого майна боржника, в тому числі його передачі в оренду, заставу, внесення зазначеного майна до статутного капіталу іншого підприємства або господарського товариства, розпорядження нерухомим майном боржника у будь-який інший спосіб;

одержання та видачі позик (кредитів), надання поруки, гарантій, уступки вимоги, переведення боргу, а також передачі в довірче управління майна боржника;

розпорядження у будь-який спосіб іншим майном боржника, балансова вартість якого становить понад один відсоток балансової вартості активів боржника, та укладання інших значних правочинів (договорів).

9. Розпорядник майна має право на подання до господарського суду позову щодо визнання недійсними правочинів (договорів), укладених боржником з порушенням порядку, встановленого цим Законом, а також позовів щодо визнання недійсними актів, прийнятих у процедурі розпорядження майном стосовно зміни організаційно-правової форми боржника.

10. Розпорядник майна не має права втручатися в оперативно-господарську діяльність боржника, крім випадків, передбачених цим Законом.

11. Призначення розпорядника майна не є підставою для припинення повноважень керівника чи органу управління боржника.

12. Повноваження керівника боржника та виконавчих органів його управління, покладені на них відповідно до законодавства чи установчих документів, можуть бути припинені в разі, якщо ними не вживаються заходи щодо забезпечення збереження майна боржника, створюються перешкоди діям розпорядника майна чи допускаються інші порушення законодавства.

У разі виявлення зазначених обставин за клопотанням кредиторів або інших учасників справи про банкрутство ухвалою господарського суду повноваження керівника та виконавчих органів управління боржника припиняються, а виконання відповідних обов'язків тимчасово покладається на розпорядника майна до призначення в порядку, визначеному законодавством та установчими документами, нового керівника боржника та виконавчих органів управління боржника.

13. З дня винесення господарським судом ухвали про припинення повноважень керівника боржника або органів управління боржника керівник, повноваження якого припинені ухвалою господарського суду, зобов'язаний протягом трьох днів передати розпоряднику майна, а розпорядник майна прийняти бухгалтерську та іншу документацію боржника, його печатки і штампи, матеріальні та інші цінності.

Стаття 23. Виявлення кредиторів та осіб, які мають бажання взяти участь у санації боржника

1. Конкурсні кредитори за вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство, зобов'язані подати до господарського суду письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, протягом тридцяти днів від дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство.

Відлік строку на заявлення грошових вимог кредиторів до боржника починається з дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство.

Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає.

2. Кредитор, за заявою якого порушено провадження у справі, має право заявити додаткові грошові вимоги до боржника у межах строку, встановленого частиною першою цієї статті.

Забезпечені кредитори зобов'язані подати заяву з грошовими вимогами до боржника під час провадження у справі про банкрутство лише в частині вимог, що є незабезпеченими, або за умови відмови від забезпечення.

Склад і розмір грошових вимог кредиторів визначаються в національній валюті України. Якщо зобов'язання боржника визначені в іноземній валюті, то склад і розмір грошових вимог кредиторів визначаються в національній валюті за курсом, встановленим Національним банком України на дату подання кредитором заяви з грошовими вимогами до боржника.

Майнові вимоги кредиторів до боржника мають бути виражені в грошових одиницях і заявлені до господарського суду в порядку, встановленому цією статтею.

Кредитори за вимогами щодо виплати заробітної плати, авторської винагороди, аліментів, а також за вимогами щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян, сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування мають право протягом тридцяти днів від дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство подати до господарського суду письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують.

Копії відповідних заяв та доданих до них документів кредитори надсилають боржнику та розпоряднику майна.

3. Заява кредитора має містити:

найменування господарського суду, до якого подається заява;

ім'я або найменування боржника, його місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи та реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності);

ім'я або найменування кредитора, його місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи та реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності);

розмір вимог кредитора до боржника з окремим зазначенням суми неустойки (штрафу, пені);

виклад обставин, які підтверджують вимоги до боржника, та їх обґрунтування;

відомості про наявність заставного майна боржника, яке є забезпеченням вимог;

перелік документів, які додаються до заяви.

До заяви в обов'язковому порядку додаються докази сплати судового збору, докази надсилання копії заяви боржнику і розпоряднику майна, а також документи, які підтверджують грошові вимоги до боржника.

Заява підписується кредитором або його уповноваженим представником.

Господарський суд зобов'язаний прийняти заяву кредитора, подану з дотриманням вимог цього Закону та Господарського процесуального кодексу України, про що виноситься ухвала, в якій зазначається дата розгляду заяви.

4. Особи, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними кредиторами, а їх вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі.

Відповідне правило не поширюється на вимоги кредиторів щодо виплати заробітної плати, авторської винагороди, аліментів, а також на вимоги щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян, сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування.

5. Розпорядник майна боржника не пізніше ніж на десятий день з дня, наступного після закінчення встановленого частиною першою цієї статті строку, з урахуванням результатів розгляду вимог кредиторів боржником повністю або частково визнає їх або відхиляє з обґрунтуванням підстав визнання чи відхилення, про що письмово повідомляє заявників і господарський суд, а також подає до суду письмовий звіт про надіслані всім кредиторам боржника повідомлення про результати розгляду грошових вимог та їх отримання кредиторами разом з копіями повідомлень про вручення поштового відправлення та описів вкладення в поштове відправлення або інших документів, що підтверджують надсилання повідомлення кредиторами.

6. Кредитор, вимоги якого визнані боржником чи господарським судом, має право отримувати від розпорядника майна інформацію щодо вимог інших кредиторів, визнаних боржником та розпорядником майна. Такий кредитор може подати розпоряднику майна, боржнику та суду заперечення щодо визнання вимог інших кредиторів.

Заяви з вимогами конкурсних кредиторів або забезпечених кредиторів, у тому числі щодо яких є заперечення боржника чи інших кредиторів, розглядаються господарським судом у попередньому засіданні суду.

За наслідками розгляду зазначених заяв господарський суд ухвалою визнає чи відхиляє (повністю або частково) вимоги таких кредиторів.

7. Заяви кредиторів за вимогами щодо виплати заробітної плати, авторської винагороди, аліментів, а також за вимогами щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян, щодо яких є заперечення боржника, розглядаються згідно з цим Законом.

8. Вимоги конкурсних кредиторів, визнані боржником або господарським судом, вносяться розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів.

Розпорядник майна зобов'язаний окремо внести до реєстру вимоги кредиторів, які забезпечені заставою майна боржника, згідно з їхніми заявами, а за їх відсутності - згідно з даними обліку боржника, а також внести окремо до реєстру відомості про майно боржника, яке є предметом застави згідно з державним реєстром застав.

Розпорядник майна зобов'язаний окремо внести до реєстру відомості про вимоги щодо виплати заробітної плати, авторської винагороди, аліментів, а також про вимоги щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян, згідно із заявами таких кредиторів та/або даними обліку боржника.

Поточні кредитори з вимогами до боржника, які виникли після порушення провадження у справі про банкрутство, можуть пред'явити такі вимоги після прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. До визнання боржника банкрутом спори боржника з кредиторами, які мають поточні вимоги до боржника, вирішуються шляхом їх розгляду у позовному провадженні господарським судом, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство.

9. У процедурі розпорядження майном боржник має право на підставі ухвали господарського суду задовольнити всі вимоги конкурсних кредиторів за умови їх задоволення одночасно та в повному обсязі відповідно до реєстру вимог кредиторів.

10. Фізичні особи та/або юридичні особи, які бажають взяти участь у санації боржника (далі - інвестори), можуть подати розпоряднику майна заяву про участь у санації боржника та свої пропозиції щодо санації боржника (план санації тощо).

11. У процедурі розпорядження майном боржник за участю розпорядника майна готує план санації боржника відповідно до вимог статті 29 цього Закону та подає його на розгляд зборів кредиторів.

Стаття 24. Перевірка відповідності заяви конкурсного кредитора вимогам цього Закону

1. Господарський суд не пізніше п'яти днів з дня надходження заяви конкурсного кредитора здійснює перевірку її відповідності вимогам цього Закону.

У разі якщо заяву конкурсного кредитора подано без дотримання вимог частини третьої статті 23 цього Закону, господарський суд письмово повідомляє заявника про недоліки заяви та строк, протягом якого він зобов'язаний їх усунути.

2. Якщо конкурсний кредитор усунув недоліки заяви у строк, встановлений судом, вона вважається поданою у день первинного її подання до суду. В іншому випадку суд виносить ухвалу про повернення заяви.

3. Повернення заяви з підстав, передбачених цією статтею, не перешкоджає повторному зверненню до суду у цій же справі, якщо порушення усунуто в межах строку, встановленого частиною першою статті 23 цього Закону.

Стаття 25. Попереднє засідання господарського суду

1. Попереднє засідання господарського суду проводиться не пізніше двох місяців та десяти днів, а у разі великої кількості кредиторів не пізніше трьох місяців піс-

ля проведення підготовчого засідання суду. Про попереднє засідання суду повідомляються сторони, а також інші учасники провадження у справі про банкрутство, визнані такими відповідно до цього Закону. Обов'язок щодо такого повідомлення суд може покласти на розпорядника майна або боржника.

2. У попередньому засіданні господарський суд розглядає всі вимоги кредиторів, у тому числі щодо яких були заперечення боржника і які не були внесені розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів, а також ті, що визнані боржником та внесені розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів, і вирішує питання про його затвердження.

За результатами розгляду вимог кредиторів господарський суд виносить ухвалу, в якій зазначаються:

розмір та перелік усіх визнаних судом вимог кредиторів, які вносяться розпорядником майна до реєстру вимог кредиторів;

розмір та перелік не визнаних судом вимог кредиторів;

дата проведення зборів кредиторів та комітету кредиторів;

дата підсумкового засідання суду, на якому буде винесено ухвалу про санацію боржника чи постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури, чи ухвалу про припинення провадження у справі про банкрутство або ухвалу про продовження строку процедури розпорядження майном та відкладення підсумкового засідання суду, яке має відбутися у строки, встановлені частиною другою статті 22 цього Закону.

У реєстрі вимог кредиторів повинні міститися відомості про кожного кредитора, розмір його вимог за грошовими зобов'язаннями, черговість задоволення кожної вимоги.

Неустойка (штраф, пеня) враховується в реєстрі вимог кредиторів окремо від основних зобов'язань у шосту чергу та може бути предметом мирової угоди.

Погашення неустойки (штрафу, пені) у справі про банкрутство можливе лише в ліквідаційній процедурі при спрощеному порядку розгляду справи про банкрутство.

Ухвала є підставою для визначення кількості голосів, які належать кожному конкурсному кредитору під час прийняття рішення на зборах (комітеті) кредиторів. Для визначення кількості голосів для участі у представницьких органах кредиторів зі складу вимог конкурсних кредиторів виключається неустойка (штраф, пеня).

Внесення змін до затвердженого господарським судом реєстру вимог кредиторів здійснюється виключно за наслідками перегляду ухвали господарського суду в апеляційному та касаційному порядку або за нововиявленими обставинами, а також у разі правонаступництва.

Стаття 26. Збори кредиторів та комітет кредиторів

1. Протягом десяти днів після винесення ухвали за результатами попереднього засідання господарського суду розпорядник майна письмово повідомляє кредиторів згідно з реєстром вимог кредиторів, уповноважену особу працівників боржника та уповноважену особу засновників (учасників, акціонерів) боржника про місце і час проведення зборів кредиторів та організовує їх проведення.

Учасниками зборів кредиторів боржника з правом вирішального голосу є конкурсні кредитори, визнані господарським судом та внесені до реєстру вимог кредиторів.

У зборах кредиторів боржника можуть брати участь із правом дорадчого голосу:

кредитори, вимоги яких увійшли до реєстру вимог кредиторів окремо;

представник працівників боржника;

уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів) боржника;

представник органу, уповноваженого управляти державним майном;

арбітражний керуючий.

2. Перші збори кредиторів вважаються повноважними, якщо на них присутні кредитори, що мають не менше ніж дві треті голосів. Наступні збори вважаються повноважними у разі присутності на них кредиторів, що мають більше половини голосів.

Кількість голосів кредиторів на зборах визначається відповідно до частини четвертої цієї статті.

3. Збори кредиторів у провадженні у справі про банкрутство скликаються арбітражним керуючим за його ініціативою, за ініціативою комітету кредиторів чи інших кредиторів, сума вимог яких становить не менше ніж третину всіх вимог, внесених до реєстру вимог кредиторів, або за ініціативою однієї третини кількості голосів кредиторів.

Збори кредиторів на вимогу комітету кредиторів або окремих кредиторів скликаються арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) та проводяться протягом двох тижнів з дня надходження письмової вимоги про їх скликання.

Збори кредиторів проводяться за місцезнаходженням боржника.

4. Конкурсні кредитори мають на зборах кредиторів кількість голосів, пропорційну сумі вимог кредиторів, включених до реєстру вимог кредиторів, та кратну одній тисячі гривень.

Під час визначення кількості голосів кредиторів з правом вирішального голосу не враховуються суми неустойки (штрафу, пені), інші фінансові санкції, моральна шкода, судовий збір у справі про банкрутство, заявлені або сплачені кредиторами в провадженні у справі про банкрутство.

5. До компетенції зборів кредиторів належить прийняття рішення про:

визначення кількісного складу та обрання членів комітету кредиторів;

дострокове припинення повноважень комітету кредиторів або окремих його членів;

схвалення плану санації боржника в процедурі розпорядження майном;

інші питання, передбачені цим Законом.

6. На час дії процедур банкрутства збори кредиторів обирають комітет кредиторів у складі не більше ніж сім осіб.

Вибори комітету кредиторів проводяться відкритим голосуванням більшістю голосів присутніх на зборах кредиторів, визначених відповідно до частини четвертої цієї статті.

Кредитор, що має двадцять п'ять і більше відсотків голосів, автоматично включається до складу комітету кредиторів.

Під час проведення процедур банкрутства інтереси всіх кредиторів представляє комітет кредиторів, утворений відповідно до цього Закону.

7. Протокольне рішення зборів кредиторів про утворення та склад комітету кредиторів подається до господарського суду.

8. До компетенції комітету кредиторів належить прийняття рішення про:

обрання голови комітету;

скликання зборів кредиторів;

звернення до господарського суду з клопотанням про відкриття процедури санації, визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури у випадках, передбачених цим Законом;

звернення до господарського суду з вимогою про визнання правочинів (договорів) боржника недійсними на будь-якій стадії процедури банкрутства;

звернення до господарського суду з клопотанням про призначення арбітражного керуючого (керуючого санацією, ліквідатора), припинення повноважень арбітражного керуючого (керуючого санацією, ліквідатора) та про призначення іншого арбітражного керуючого (керуючого санацією, ліквідатора);

підготовку та укладення мирової угоди;

схвалення плану санації боржника, змін та доповнень до нього у випадках, передбачених цим Законом;

визначення складу майна в разі продажу частини майна у процедурі санації боржника або ліквідації банкрута;

внесення пропозицій господарському суду щодо продовження або скорочення строку процедур розпорядження майном боржника чи санації боржника;

інші питання, передбачені цим Законом.

У роботі комітету мають право брати участь з правом дорадчого голосу арбітражний керуючий, представник працівників боржника, уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів) боржника, забезпечений кредитор та в разі необхідності представник органу, уповноваженого управляти державним майном, і представник органу місцевого самоврядування.

9. Рішення зборів (комітету) кредиторів вважається прийнятим більшістю голосів кредиторів, якщо за нього проголосували присутні на зборах (комітеті) кредитори, кількість голосів яких визначається відповідно до частини четвертої цієї статті.

10. Проведення зборів кредиторів у зв'язку із зміною реєстру вимог кредиторів або обрання (переобрання) комітету кредиторів у зміненому чи новому складі не можуть бути самостійною підставою для зміни або перегляду попередньо прийнятих зборами або комітетом кредиторів рішень.

11. Засідання комітету кредиторів з питання введення наступної судової процедури, крім першого, повинно відбутися не пізніше п'яти днів до судового засідання.

Стаття 27. Закінчення процедури розпорядження майном

1. У підсумковому засіданні суду у процедурі розпорядження майном боржника здійснюється перехід до наступної судової процедури (процедури санації, ліквідації, мирової угоди) або припиняється провадження у справі.

2. До закінчення процедури розпорядження майном боржника збори кредиторів зобов'язані прийняти одне з таких рішень:

схвалити план санації та подати до господарського суду клопотання про введення процедури санації і затвердження плану санації;

відхилити план санації та подати до господарського суду клопотання про введення процедури санації і зобов'язання керуючого санацією підготувати план санації;

подати до господарського суду клопотання про введення процедури санації і зобов'язання керуючого санацією підготувати план санації у разі його неподання боржником;

подати до господарського суду клопотання про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури;

подати до господарського суду клопотання про укладення мирової угоди.

У разі наявності обставин, що не надають комітету кредиторів можливості у встановлені строки прийняти одне з таких рішень, комітет кредиторів може прийняти рішення про звернення до господарського суду з клопотанням про продовження строку процедури розпорядження майном.

3. У підсумковому засіданні господарський суд за пропозицією розпорядника майна боржника та на підставі рішення зборів кредиторів приймає одне з таких судових рішень:

ухвалу про введення процедури санації та затвердження плану санації у разі схвалення плану санації боржника зборами кредиторів та погодження його забезпеченими кредиторами в порядку, встановленому статтею 30 цього Закону;

ухвалу про введення процедури санації та зобов'язання керуючого санацією підготувати план санації у разі відхилення плану санації боржника зборами кредиторів або неподання його боржником;

постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури;

ухвалу про припинення провадження у справі про банкрутство;

ухвалу про продовження строку процедури розпорядження майном та відкладення підсумкового засідання суду в межах граничного строку, визначеного цим Законом.

4. У разі якщо комітетом кредиторів у межах строку дії процедури розпорядження майном не прийнято жодного з передбачених цією статтею рішень, господарський суд протягом п'яти днів після закінчення процедури розпорядження майном боржника за наявності ознак банкрутства приймає постанову про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, якщо інше не передбачено цією статтею.

5. У разі якщо комітетом кредиторів у межах строку дії процедури розпорядження майном не прийнято жодного з передбачених цією статтею рішень або прийняте рішення про звернення до господарського суду з клопотанням про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, господарський суд має право винести ухвалу про введення процедури санації у випадках:

якщо є достатні підстави вважати, що рішення комітету кредиторів про звернення до господарського суду з клопотанням про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури прийнято на шкоду більшості кредиторів - членів комітету кредиторів та встановлена реальна можливість відновити платоспроможність боржника;

якщо після проведення засідання комітету кредиторів виявились обставини, які дають достатні підстави вважати, що платоспроможність боржника може бути відновлена;

в інших випадках, передбачених цим Законом.

6. З дня визнання господарським судом боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури або введення процедури санації, або затвердження мирової угоди процедура розпорядження майном та повноваження розпорядника майна припиняються.

Стаття 28. Введення процедури санації боржника

1. Господарський суд за клопотанням комітету кредиторів виносить ухвалу про введення процедури санації строком на шість місяців.

За вмотивованим клопотанням керівника санації чи комітету кредиторів цей строк може бути продовжено господарським судом, але не більше ніж на дванадцять місяців.

Під санацією розуміється система заходів, що здійснюються під час провадження у справі про банкрутство з метою запобігання визнанню боржника банкрутом та його ліквідації, спрямована на оздоровлення фінансово-господарського становища боржника, а також задоволення в повному обсязі або частково вимог кредиторів шляхом реструктуризації підприємства, боргів і активів та/або зміни організаційно-правової та виробничої структури боржника.

2. Керуючий санацією боржника призначається господарським судом у порядку, встановленому цим Законом, з числа арбітражних керуючих, якщо інше не передбачено цим Законом.

Керуючий санацією - фізична особа, яка відповідно до рішення господарського суду організовує здійснення процедури санації боржника.

3. Ухвала господарського суду про введення процедури санації та призначення керуючого санацією набирає чинності з дня її винесення.

4. З моменту винесення ухвали про введення процедури санації:

керівник боржника звільняється з посади у порядку, визначеному законодавством;

управління боржником переходить до керуючого санацією;

зупиняються повноваження органів управління боржника - юридичної особи щодо управління та розпорядження майном боржника, повноваження органів управління передаються керуючому санацією, за винятком повноважень, передбачених планом санації.

Органи управління боржника протягом трьох днів з дня прийняття рішення про введення процедури санації та призначення керуючого санацією зобов'язані здійснити передачу керуючому санацією бухгалтерської та іншої документації боржника, його печаток, штампів, матеріальних та інших цінностей.

Арешт на майно боржника та інші обмеження його дій щодо розпорядження майном можуть бути накладені виключно у межах процедури санації та у разі, якщо вони не перешкоджають виконанню плану санації та не суперечать інтересам конкурсних кредиторів.

Господарський суд за заявою керуючого санацією знімає арешт з майна боржника чи інші обмеження щодо розпорядження його майном у разі, якщо такі арешти чи обмеження перешкоджають виконанню плану санації, господарській діяльності боржника та відновленню його платоспроможності.

Офіційне оприлюднення повідомлення про введення процедури санації здійснюється на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет.

Таке повідомлення містить характеристики і тип виробництва боржника, суми кредиторської заборгованості, строк подачі заявок інвесторами, який не може перевищувати двох місяців, тощо.

5. Керуючий санацією має право:

звертатися до господарського суду в передбачених цим Законом та Господарським процесуальним кодексом України випадках;

розпоряджатися майном боржника відповідно до плану санації та з урахуванням обмежень, передбачених законодавством;

укладати від імені боржника мирову угоду, цивільно-правові, трудові та інші правочини (договори);

подавати заяви про визнання правочинів (договорів), укладених боржником, недійсними.

6. Керуючий санацією зобов'язаний:

прийняти до господарського відання майно боржника та організувати проведення його інвентаризації;

відкрити спеціальний рахунок для проведення санації та розрахунків з кредиторами;

розробити та подати до суду у випадках, передбачених цим Законом, план санації, погоджений з комітетом кредиторів;

забезпечити ведення боржником бухгалтерського і статистичного звіту та фінансової звітності;

здійснювати заходи щодо стягнення на користь боржника дебіторської заборгованості, а також стягнення заборгованості з осіб, які несуть з боржником відповідно до закону або договору субсидіарну чи солідарну відповідальність;

розглядати вимоги кредиторів щодо зобов'язань боржника, які виникли після порушення справи про банкрутство в процедурі розпорядження майном боржника до санації;

заявляти в установленому порядку заперечення щодо заявлених до боржника вимог кредиторів за зобов'язаннями, які виникли після порушення справи про банкрутство;

повідомляти у десятиденний строк з дня винесення господарським судом відповідної ухвали орган, уповноважений управляти державним майном, про своє призначення, затвердження мирової угоди, закінчення виконання плану санації, звільнення від обов'язків;

забезпечувати визначення початкової вартості майна шляхом проведення незалежної оцінки в разі відчуження майна у процедурі санації в порядку, установленому законодавством про оцінку майна, майнові права та професійну оціночну діяльність;

повідомляти орган, уповноважений управляти державним майном, про реалізацію плану санації щодо боржника - державного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого частка державної власності становить п'ятдесят і більше відсотків;

надавати господарському суду на його вимогу інформацію про здійснення плану санації;

на період санації виступати представником сторони (власника) у колективному договорі;

здійснювати інші передбачені законодавством повноваження.

7. Затвердження звіту керуючого санацією або дострокове припинення процедури санації тягне за собою припинення повноважень арбітражного керуючого як керуючого санацією, про що зазначається у відповідній ухвалі суду, якщо інше не встановлено цим Законом.

У разі дострокового припинення процедури санації через укладення мирової угоди або погашення вимог кредиторів керуючий санацією протягом п'яти днів з дня прийняття господарським судом відповідного рішення повідомляє про це орган або посадову особу органу, до компетенції яких належить призначення керівника (органів управління) боржника, та у разі необхідності забезпечує проведення зборів чи засідання відповідного органу й продовжує виконувати повноваження керівника (органів управління) боржника до їх призначення в установленому порядку.

8. Керуючий санацією може бути звільнений господарським судом від виконання повноважень керуючого санацією, про що виноситься ухвала, у таких випадках:

за заявою керуючого санацією;

на підставі рішення комітету кредиторів або ініціативою господарського суду в разі невиконання чи неналежного виконання керуючим санацією своїх повноважень;

анулювання отриманого ним свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого;

в інших випадках, передбачених цим Законом.

9. Власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника не може обмежувати повноваження керуючого санацією щодо розпорядження майном боржника.

Значні правочини (договори) та правочини (догово-

ри), щодо яких є заінтересованість, укладаються керуючим санацією за згодою комітету кредиторів, якщо інше не передбачено цим Законом або планом санації боржника.

10. Керуючий санацією у тримісячний строк з дня прийняття рішення про санацію має право відмовитися від правочинів (договорів) боржника, вчинених до порушення провадження у справі про банкрутство, не виконаних повністю або частково, якщо:

виконання правочину (договору) завдає збитків боржнику;

правочин (договір) є довгостроковим (понад один рік) або розрахованим на одержання позитивних результатів для боржника в довгостроковій перспективі, крім випадків випуску продукції з технологічним циклом, більшим за строки санації боржника;

виконання правочину (договору) створює умови, що перешкоджають відновленню платоспроможності боржника.

Сторона правочину (договору), щодо якого прийнято рішення керуючим санацією про відмову від його виконання, має право в тридцятиденний строк з дня прийняття рішення керуючим санацією вимагати в установленому порядку відшкодування збитків, які виникли через відмову від виконання договору, в процедурі провадження у справі про банкрутство.

11. У разі порушення сторонами умов правочинів (договорів), вчинених згідно з планом санації, під час проведення процедури санації захист порушеного права, що виникло через проведення процедури санації, здійснюється в процедурі провадження у справі про банкрутство.

12. Процедура санації боржника припиняється достроково в разі невиконання умов плану санації та/або в разі невиконання поточних зобов'язань боржника, у зв'язку з чим господарський суд визнає боржника банкрутом і відкриває ліквідаційну процедуру.

13. У разі визнання господарським судом боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури керуючий санацією продовжує виконувати свої обов'язки до моменту передачі справ ліквідатору або призначення його ліквідатором у встановленому цим Законом порядку.

14. Керуючий санацією щокварталу звітує перед комітетом кредиторів та судом про виконання плану санації.

15. Дії (бездіяльність) керуючого санацією можуть бути оскаржені до господарського суду учасниками справи про банкрутство, права яких порушені такими діями (бездіяльністю).

Стаття 29. План санації боржника

1. Протягом трьох місяців з дня винесення ухвали про санацію боржника керуючий санацією у випадках, передбачених цим Законом, зобов'язаний подати суду розроблений та схвалений комітетом кредиторів план санації боржника.

Керуючий санацією зобов'язаний попередньо погоджувати план санації державних підприємств або підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, з органом, уповноваженим управляти державним майном. Цей орган у десятиденний строк з дня одержання проекту плану санації зобов'язаний його розглянути та надати свій висновок про погодження або відмову у погодженні плану санації.

Дії (бездіяльність) уповноважених державних органів щодо погодження плану санації можуть бути оскаржені керуючим санацією до господарського суду у межах провадження справи про банкрутство.

У разі наявності інвесторів план санації розробляється за участю інвесторів та підписується інвесторами. Інвестор - особа, яка приймає рішення щодо вкладення власних, позичених та залучених майнових і інтелектуальних цінностей в об'єкти інвестування та несе відповідальність за невиконання своїх зобов'язань.

Інвестор має право:

брати участь в обговоренні плану санації;

брати участь у судових засіданнях під час процедури санації;

знайомитися з матеріалами справи про банкрутство, бухгалтерськими, статистичними документами боржника;

оскаржувати судові рішення, прийняті під час процедури санації.

План санації має містити заходи щодо відновлення платоспроможності боржника.

План санації має передбачати строк відновлення платоспроможності боржника. Платоспроможність вважається відновленою за відсутності ознак неплатоспроможності, визначених цим Законом.

План санації може містити умови про:

виконання зобов'язань боржника третіми особами;

задоволення вимог кредиторів іншим способом, що не суперечить законодавству;

відшкодування коштів, витрачених на проведення зборів акціонерів та (або) засідань органів управління боржника відповідно до цього Закону.

План санації обов'язково повинен передбачати забезпечення погашення заборгованості боржника з виплати заробітної плати.

2. Заходами щодо відновлення платоспроможності боржника, які містить план санації, можуть бути:

реструктуризація підприємства;

перепрофілювання виробництва;

закриття нерентабельних виробництв;

відстрочення та/або розстрочення платежів або прощення (списання) частини боргів, про що укладається мирова угода;

ліквідація дебіторської заборгованості;

реструктуризація активів боржника відповідно до вимог цього Закону;

продаж частини майна боржника;

виконання зобов'язань боржника власником майна боржника та його відповідальність за невиконання взятих на себе зобов'язань;

відчуження майна та погашення зобов'язань боржника шляхом заміщення активів;

звільнення працівників боржника, які не можуть бути задіяні в процесі виконання плану санації;

одержання кредиту для виплати вихідної допомоги працівникам боржника, які звільняються згідно з планом санації, що відшкодовується відповідно до вимог цього Закону позачергово за рахунок продажу майна боржника;

інші способи відновлення платоспроможності боржника.

3. Під реструктуризацією підприємства розуміється здійснення організаційно-господарських, фінансово-економічних, правових, технічних заходів, спрямованих на реорганізацію підприємства, зокрема шляхом його поділу з переходом боргових зобов'язань до юридичної особи, що не підлягає санації, на зміну форми власності, управління, організаційно-правової форми, що сприятиме фінансовому оздоровленню підприємства, підвищенню ефективності виробництва, збільшенню обсягів випуску конкурентоспроможної продукції та повному або частковому задоволенню вимог кредиторів.

4. У разі якщо планом санації передбачено звільнення працівників, праця яких не може бути задіяною під час його виконання, керуючий санацією до передбачуваного звільнення має подати первинній профспілковій організації відповідну інформацію, а також провести консультації з профспілками щодо вжиття заходів для запобігання звільненню, зведення кількості звільнених працівників до мінімальної або пом'якшення наслідків будь-якого звільнення. Вихідна допомога в такому разі виплачується за рахунок боржника або коштів від продажу майна боржника, або кредиту, одержаного для цієї мети.

У разі провадження боржником діяльності, пов'язаної з державною таємницею, план санації має містити заходи щодо забезпечення охорони державної таємниці.

У разі якщо боржник є балансоутримувачем державного майна, яке не увійшло до статутного капіталу господарського товариства у процесі приватизації (корпоратизації), таке майно не підлягає відчуженню у процедурі санації.

5. План санації боржника повинен передбачати погашення вимог кредиторів з урахуванням черговості, встановленої цим Законом.

6. План санації вважається схваленим, якщо він підтриманий на засіданні комітету кредиторів більш як половиною голосів кредиторів - членів комітету кредиторів.

7. Комітет кредиторів може прийняти одне з таких рішень:

схвалити план санації та подати його до господарського суду;

відхилити план санації і звернутися до господарського суду з клопотанням про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури;

відхилити план санації, звернутися до господарського суду з клопотанням про усунення арбітражного керуючого від виконання ним обов'язків керуючого санацією та про призначення нового керуючого санацією в порядку, встановленому цим Законом. Зазначене рішення має містити дату скликання чергового засідання комітету кредиторів для розгляду нового плану санації.

Схвалений комітетом кредиторів план санації (зміни до нього) та протокол засідання комітету кредиторів про введення процедури санації подаються арбітражним керуючим до господарського суду.

Рішення комітету кредиторів мають бути обґрунтованими, містити викладення обставин та підстав, якими керувалися кредитори під час їх прийняття.

У разі схвалення комітетом кредиторів плану санації, який передбачає більший строк санації боржника, ніж початково встановлений, господарський суд продовжує строк санації в межах строку, встановленого частиною першою статті 28 цього Закону, якщо є підстави вважати, що продовження строку санації і виконання плану санації приведе до відновлення платоспроможності боржника.

8. Господарський суд затверджує схвалений та погоджений план санації боржника і виносить ухвалу про затвердження плану санації.

Якщо протягом шести місяців з дня винесення ухвали про санацію до господарського суду не буде поданий план санації боржника, господарський суд має право прийняти рішення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури відповідно до цього Закону.

Стаття 30. Погодження плану санації забезпеченими кредиторами

1. План санації протягом семи днів від дня прийняття комітетом кредиторів рішення про його схвалення затверджується всіма забезпеченими кредиторами.

2. Якщо будь-хто із забезпечених кредиторів заперечує проти погодження плану санації, інші забезпечені кредитори можуть прийняти одне з таких рішень:

про виділ забезпечених речей із майна боржника, їх продаж на аукціоні в порядку, встановленому цим Законом, та задоволення вимог такого кредитора за рахунок отриманих від продажу коштів;

про викуп боргу відповідно до відомостей реєстру вимог кредиторів.

3. Якщо всі забезпечені кредитори заперечують проти погодження плану санації, інші кредитори можуть прийняти одне з таких рішень:

про виділ забезпечених речей із майна боржника, їх продаж на аукціоні в порядку, встановленому цим Законом, та задоволення вимог забезпечених кредиторів за рахунок отриманих від продажу коштів;

про викуп боргу відповідно до відомостей реєстру вимог кредиторів.

4. У разі якщо забезпечені кредитори не погодили план санації і комітет кредиторів не прийняв жодного із запропонованих частиною третьою цієї статті рішень, господарський суд у судовому засіданні розглядає схвалений комітетом кредиторів план санації, заслуховує заперечення забезпечених кредиторів та вирішує питання щодо доцільності затвердження плану санації.

Стаття 31. Виконання зобов'язань боржника власником майна (органом, уповноваженим управляти майном) боржника у процедурі санації

1. Власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника протягом усієї процедури санації з метою припинення провадження у справі про банкрутство має право задовольнити всі вимоги конкурсних кредиторів, внесені до реєстру вимог кредиторів, або надати боржнику кошти, достатні для задоволення всіх вимог конкурсних кредиторів відповідно до реєстру вимог кредиторів, за винятком неустойки (штрафу, пені).

2. Заяву про намір задовольнити вимоги кредиторів власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника має надіслати керуючому санацією, комітету кредиторів та господарському суду, який розглядає справу про банкрутство.

До зазначеної заяви мають бути додані докази, що підтверджують наявність у заявника коштів, достатніх для погашення всіх вимог конкурсних кредиторів.

Власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника може брати участь в обговоренні умов плану санації, мирової угоди, а також звіту керуючого санацією.

3. Заява про наміри підлягає розгляду господарським судом протягом чотирнадцяти робочих днів з дати її надходження з обов'язковим викликом у судове засідання керуючого санацією та членів комітету кредиторів.

За результатами розгляду заяви про наміри господарський суд виносить ухвалу про задоволення заяви про наміри або ухвалу про відмову у задоволенні такої заяви.

4. У разі задоволення судом заяви про наміри власник майна боржника повинен протягом одного місяця з дня винесення ухвали господарського суду провести розрахунки з усіма конкурсними кредиторами.

5. Після закінчення виконання зобов'язань боржника власником майна боржника керуючий санацією протягом десяти днів зобов'язаний подати до господарського суду письмовий звіт.

6. Затвердження звіту керуючого санацією проводиться господарським судом у порядку та на умовах, передбачених статтею 36 цього Закону.

Стаття 32. Збільшення статутного капіталу боржника

1. З метою відновлення платоспроможності боржника може бути передбачено збільшення статутного капіталу боржника в розмірі, встановленому планом санації.

Емісія акцій та облігацій акціонерного товариства - боржника здійснюється виключно для переведення зобов'язань товариства у цінні папери в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

2. Учасники боржника мають переважне право на придбання частки, пропорційно до частки, належної учаснику, у порядку, передбаченому законом. Акціонери боржника мають переважне право на придбання додаткових акцій боржника, які розміщуються, у порядку, передбаченому законом.

3. У разі визнання випуску додаткових акцій боржника таким, що не відбувся, або недійсним кошти, отримані боржником від осіб, які придбали додаткові акції боржника, повертаються таким особам поза черговістю, встановленою цим Законом.

Стаття 33. Продаж у процедурі санації майна боржника як цілісного майнового комплексу

1. З метою відновлення платоспроможності та задоволення вимог кредиторів боржника план санації може передбачати продаж майна боржника як цілісного майнового комплексу.

Заходи для забезпечення вимог кредиторів стосовно майна боржника, яке підлягає продажу згідно з планом санації, скасовуються ухвалою господарського суду.

2. Під час продажу майна боржника як цілісного майнового комплексу в установленому порядку відчужуються всі види майна, призначеного для здійснення підприємницької діяльності боржника, у тому числі приміщення, споруди, обладнання, інвентар, сировина, продукція, права вимоги, права на знаки (позначення), що індивідуалізують боржника, його продукцію, роботи, послуги (фірмове найменування, знаки для товарів і послуг), інші права, які належать боржнику, за винятком прав і обов'язків, які не можуть бути передані іншим особам.

3. Під час продажу майна боржника як цілісного майнового комплексу, що здійснюється відповідно до цієї статті, грошові зобов'язання боржника, в тому числі зобов'язання щодо невикористаних та своєчасно не повернутих коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності на дату прийняття господарським судом заяви про порушення справи про банкрутство, не включаються до складу майнових активів підприємства-боржника.

4. Під час продажу майна боржника як цілісного майнового комплексу всі трудові договори (контракти), що укладені до дати такого продажу, продовжують діяти, при цьому права та обов'язки роботодавця переходять до покупця майна боржника.

5. Сума, одержана від продажу майна боржника як цілісного майнового комплексу, включається до складу майнових активів боржника.

6. Продаж майна боржника як цілісного майнового комплексу проводиться на аукціоні в порядку, встановленому цим Законом.

Початкова ціна майна боржника як цілісного майнового комплексу, що виставляється на аукціон, визначається відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та інших нормативно-правових актів.

7. Якщо боржник за рахунок суми, виручені від продажу майна як цілісного майнового комплексу, задовольняє вимоги кредиторів у повному обсязі, провадження у справі про банкрутство боржника підлягає припиненню господарським судом за заявою керуючого санацією.

8. Якщо суми, виручені від продажу майна боржника як цілісного майнового комплексу, недостатньо для задоволення вимог кредиторів у повному обсязі, керуючий санацією пропонує кредиторам укласти мирову угоду.

У разі якщо мирова угода не укладена, господарський суд визнає боржника банкрутом та відкриває ліквідаційну процедуру.

До затвердження господарським судом мирової угоди або визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури керуючий санацією не має права здійснювати розрахунки з кредиторами.

Стаття 34. Відчуження у процедурі санації майна боржника шляхом заміщення активів

1. З метою відновлення платоспроможності та задоволення вимог кредиторів план санації може передбачати відчуження майна боржника шляхом заміщення активів. Заходи щодо забезпечення вимог кредиторів стосовно майна боржника, яке підлягає відчуженню згідно з планом санації, скасовуються ухвалою господарського суду.

2. Цілісний майновий комплекс боржника або визначена планом санації частина майна боржника з відповідною (пропорційною) частиною його зобов'язань (за винятком зобов'язань, що виникають з вимог конкурсних кредиторів) можуть бути відчужені шляхом їх передачі господарському товариству, що утворюється боржником, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Частки (акції) у статутному (складеному) капіталі такого господарського товариства включаються до складу майна боржника (заміщення активів).

Під час утворення господарського товариства йому передаються майнові активи (майно та майнові права) боржника, в тому числі відступаються права вимоги, а також на нього переводяться борги за вимогами поточних кредиторів.

3. Розмір статутного (складеного) капіталу новоутвореного господарського товариства визначається як різниця між вартістю майнових активів та вартістю боргів за вимогами конкурсних кредиторів.

4. Під час відчуження майна боржника як цілісного майнового комплексу шляхом заміщення активів усі трудові договори (контракти), укладені до дати такого відчуження, продовжують діяти. При цьому права та обов'язки роботодавця переходять до новоутвореного господарського товариства.

5. У разі відчуження частини майна боржника та передачі відповідної (пропорційної) частини його поточних зобов'язань шляхом заміщення активів трудові договори (контракти), що укладені з працівниками, праця яких використовувалася у виробничих підрозділах, майно яких підлягає передачі новоутвореному господарському товариству, продовжують діяти, а права та обов'язки роботодавця переходять до такого товариства.

6. Відчуження часток (акцій) у статутному (складеному) капіталі новоутвореного господарського товариства здійснюється на аукціоні в порядку, встановленому цим Законом.

Якщо початкової вартості частини часток (акцій) достатньо для задоволення вимог кредиторів боржника, на аукціон може бути виставлена відповідна (менша) частина належних боржнику часток (акцій).

7. До моменту формування органів управління новоутвореного господарського товариства після продажу акцій (часток) у його статутному (складеному) капіталі повноваження органів управління здійснює керуючий санацією.

8. Якщо боржник за рахунок суми, виручені внаслідок заміщення активів та їх продажу, задовольняє вимоги кредиторів у повному обсязі, провадження у справі про банкрутство боржника підлягає припиненню господарським судом за заявою керуючого санацією.

9. Якщо суми, виручені внаслідок заміщення активів та їх продажу, недостатньо для задоволення вимог кре-

диторів у повному обсязі, керуючий санацією пропонує кредиторам укласти мирову угоду.

У разі якщо мирова угода не укладена, господарський суд визнає боржника банкрутом та відкриває ліквідаційну процедуру.

Стаття 35. Продаж у процедурі санації частини майна боржника

1. З метою відновлення платоспроможності боржника та задоволення вимог кредиторів план санації може передбачати продаж частини майна боржника.

Продажу в процедурі санації боржника підлягає тільки майно, зазначене в затвердженому у встановленому порядку плані санації.

Заходи щодо забезпечення вимог кредиторів стосовно частини майна боржника, яка підлягає продажу згідно з планом санації, скасовуються ухвалою господарського суду.

2. Продаж частини майна боржника в процедурі санації боржника проводиться на аукціоні відповідно до порядку, встановленого цим Законом.

3. Майно боржника, щодо обігу якого встановлено обмеження, продається на закритих торгах за ціною, не нижче звичайної. У закритих торгах беруть участь особи, які відповідно до законодавства можуть мати зазначене майно у власності чи на підставі іншого речового права.

4. Початкова вартість майна боржника, що виставляється на аукціон, визначається відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та інших нормативно-правових актів.

Стаття 36. Звіт керуючого санацією

1. За п'ятнадцять днів до закінчення строку проведення процедури санації, визначеного планом санації, а також за наявності підстав для дострокового припинення процедури санації керуючий санацією зобов'язаний надати комітету кредиторів письмовий звіт і повідомити членів комітету кредиторів про час і місце проведення засідання комітету кредиторів.

2. Звіт керуючого санацією повинен містити:

баланс боржника на останню звітну дату;

розрахунок прибутків і збитків боржника;

відомості про наявність у боржника грошових коштів, які можуть бути спрямовані на задоволення вимог кредиторів боржника;

відомості про дебіторську заборгованість боржника на дату подання звіту та про нереалізовані права вимоги боржника;

відомості про стан кредиторської заборгованості боржника на дату подання звіту.

3. До звіту керуючого санацією додаються докази задоволення вимог конкурсних кредиторів згідно з реєстром вимог кредиторів.

Одночасно із звітом керуючий санацією вносить до комітету кредиторів одну з таких пропозицій про:

прийняття рішення про дострокове припинення процедури санації у зв'язку з відновленням платоспроможності боржника;

прийняття рішення щодо припинення процедури санації і укладення мирової угоди;

звернення до закінчення строку процедури санації, визначеного в плані санації, до господарського суду з клопотанням про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури;

звернення до господарського суду з клопотанням про продовження процедури санації.

4. Звіт керуючого санацією повинен бути розглянутий комітетом кредиторів не пізніше десяти днів від дати його надходження та не пізніше закінчення строку процедури санації, визначеного в плані санації.

5. За наслідками розгляду звіту керуючого санацією комітет кредиторів приймає рішення про звернення до господарського суду з клопотанням щодо:

припинення процедури санації у зв'язку з виконанням плану санації і відновленням платоспроможності боржника;

припинення процедури санації, визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури;

припинення або продовження процедури санації та укладення мирової угоди.

У разі виникнення обставин, що є підставою для припинення процедури санації, комітет кредиторів може прийняти відповідне рішення за відсутності звіту керуючого санацією.

6. Якщо комітетом кредиторів не прийнято жодного з рішень, визначених частиною п'ятою цієї статті, або таке рішення не подано до господарського суду до закінчення строку процедури санації, визначеного в плані санації або протягом п'ятнадцяти днів з дня виникнення підстав для її дострокового припинення, господарський суд розглядає питання про припинення провадження у справі про банкрутство або про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури в порядку, передбаченому цим Законом.

7. Звіт керуючого санацією, розглянутий комітетом кредиторів, і протокол засідання комітету кредиторів не пізніше п'яти днів після дати проведення засідання комітету кредиторів надсилаються до господарського суду.

До звіту керуючого санацією додаються реєстр вимог кредиторів і в разі скарги кредиторів, які голосували проти прийнятого комітетом кредиторів рішення або не брали участі в голосуванні.

8. Звіт керуючого санацією та скарги кредиторів розглядаються на засіданні господарського суду. Про час і місце такого розгляду повідомляються керуючий санацією та кредитори, які подали скарги.

9. Якщо комітет кредиторів прийняв рішення про припинення процедури санації у зв'язку з виконанням плану санації і відновленням платоспроможності боржника, звіт керуючого санацією підлягає затвердженню господарським судом, якщо інше не передбачено цим Законом.

У разі встановлення господарським судом обґрунтованості скарг кредиторів щодо правопорушень у діях керуючого санацією господарський суд може відмовити у затвердженні звіту керуючого санацією.

10. Про затвердження звіту керуючого санацією або про відмову в затвердженні зазначеного звіту чи затвердження мирової угоди виноситься ухвала.

11. Якщо розрахунки з кредиторами не проведено у строки, передбачені планом санації, та за умови відсутності внесення клопотання комітету кредиторів про продовження строків, передбачених планом санації, і відповідних змін до плану санації, господарський суд визнає боржника банкрутом і відкриває ліквідаційну процедуру.

12. Продовження строку процедури санації в межах строку санації, визначеного цим Законом, здійснюється господарським судом після внесення відповідних змін (доповнень) до плану санації боржника. Зміни до плану санації схвалюються комітетом кредиторів та затверджуються господарським судом відповідно до вимог цього Закону.

13. Розрахунки з кредиторами, вимоги яких включені до реєстру, проводяться керуючим санацією починаючи з дати, зазначеної у затвердженому господарським судом плані санації, в порядку черговості, установленому цим Законом.

14. Копії ухвали господарського суду та звіту керуючого санацією надсилаються сторонам у справі, іншим учасникам справи про банкрутство.

Розділ III
ЛІКВІДАЦІЙНА ПРОЦЕДУРА

Стаття 37. Постанова про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури

1. У випадках, передбачених цим Законом, господарський суд у судовому засіданні за участю сторін приймає постанову про визнання боржника банкрутом і відкриває ліквідаційну процедуру строком на дванадцять місяців.

Банкрут - боржник, неспроможність якого виконати свої грошові зобов'язання встановлена господарським судом.

Під ліквідацією розуміється припинення суб'єкта підприємницької діяльності, визнаного господарським судом банкрутом, з метою здійснення заходів щодо задоволення в порядку цього Закону вимог кредиторів шляхом продажу його майна.

Неявка у судове засідання осіб, які були належним чином повідомлені про час і місце такого засідання, не перешкоджає провадженню у справі.

2. За клопотанням комітету кредиторів або інвесторів, або власника майна (органу, уповноваженого управляти майном) банкрута чи з власної ініціативи господарський суд може прийняти рішення про введення процедури санації і після визнання боржника банкрутом у разі наявності плану санації та до початку продажу майна банкрута.

Стаття 38. Наслідки визнання боржника банкрутом

1. З дня прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури:

господарська діяльність банкрута завершується закінченням технологічного циклу з виготовлення продукції у разі можливості її продажу за виключенням укладення та виконання договорів, що мають на меті захист майна банкрута або забезпечення його збереження (підтримання) у належному стані, договорів оренди майна, яке тимчасово не використовується, на період до його продажу в процедурі ліквідації тощо;

строк виконання всіх грошових зобов'язань банкрута вважається таким, що настав;

у банкрута не виникає жодних додаткових зобов'язань (у тому числі зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів)), крім витрат, безпосередньо пов'язаних із здійсненням ліквідаційної процедури;

припиняється нарахування неустойки (штрафу, пені), процентів та інших економічних санкцій за всіма видами заборгованості банкрута;

відомості про фінансове становище банкрута перестають бути конфіденційними чи становити комерційну таємницю;

продаж майна банкрута допускається в порядку, передбаченому цим Законом;

скасовується арешт, накладений на майно боржника, визнаного банкрутом, чи інші обмеження щодо розпорядження майном такого боржника. Накладення нових арештів або інших обмежень щодо розпорядження майном банкрута не допускається;

вимоги за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури протягом двох місяців з дня офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури. Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає. Кредитори, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними, а їх вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі;

виконання зобов'язань боржника, визнаного банкрутом, здійснюється у випадках і порядку, передбачених цим розділом.

2. З дня прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури припиняються повноваження органів управління банкрута щодо управління банкрутом та розпорядження його майном, якщо цього не було зроблено раніше, керівник банкрута звільняється з роботи у зв'язку з банкрутством підприємства, а також припиняються повноваження власника (власників) майна банкрута.

3. З метою виявлення кредиторів з вимогами за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, здійснюється офіційне оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет.

4. Повідомлення про визнання боржника банкрутом і про відкриття ліквідаційної процедури мають містити:

найменування та інші реквізити боржника, визнаного банкрутом;

найменування господарського суду, в провадженні якого знаходиться справа про банкрутство;

дату прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури;

відомості про ліквідатора (ліквідаційну комісію).

Стаття 39. Виконання зобов'язань боржника власником майна (органом, уповноваженим управляти майном) боржника у ліквідаційній процедурі

1. Власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника у будь-який час до закінчення ліквідаційної процедури має право одночасно задовольнити усі вимоги конкурсних кредиторів відповідно до реєстру вимог кредиторів або надати боржнику грошові кошти, достатні для задоволення всіх вимог кредиторів, у порядку та на умовах, передбачених статтею 31 цього Закону.

Власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника може брати участь в обговоренні звіту ліквідатора та мирової угоди, а також може заявляти клопотання про погашення заборгованості або перехід до процедури санації.

2. У разі виконання зобов'язань боржника власником майна боржника надання звіту ліквідатором відбувається у порядку, передбаченому статтею 46 цього Закону.

3. За результатами розгляду звіту ліквідатора господарський суд виносить ухвалу про припинення провадження у справі про банкрутство в разі задоволення всіх вимог кредиторів відповідно до реєстру вимог кредиторів.

Стаття 40. Функції господарського суду в ліквідаційній процедурі

1. У постанові про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури господарський суд призначає ліквідатора банкрута з урахуванням вимог, установлених цим Законом, з числа арбітражних керуючих, якщо інше не передбачено цим Законом.

2. За клопотанням ліквідатора, погодженим з комітетом кредиторів, господарський суд призначає членів ліквідаційної комісії. У разі ліквідації державного підприємства або підприємства, у статутному капіталі якого державна частка становить більш ніж п'ятдесят відсотків, господарський суд призначає членами ліквідаційної комісії представника органу, уповноваженого управляти державним майном, та за необхідності - представника органу місцевого самоврядування.

До складу ліквідаційної комісії банкрута включаються представники кредиторів, уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів) боржника, фінансових органів та профспілки, а в разі необхідності - також представники спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах нагляду за страховою діяльністю, Антимонопольного комітету України, органу, уповноваженого управляти державним майном, та представник органів місцевого самоврядування.

3. Ліквідатор (ліквідаційна комісія) виконує свої повноваження до завершення ліквідаційної процедури в порядку, встановленому цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

4. У ліквідаційній процедурі господарський суд розглядає скарги на дії (бездіяльність) учасників ліквідаційної процедури та здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом.

Стаття 41. Повноваження ліквідатора та членів ліквідаційної комісії

1. Ліквідатор - фізична особа, яка відповідно до судового рішення господарського суду організовує здійснення ліквідаційної процедури боржника, визнаного банкрутом, та забезпечує задоволення вимог кредиторів у встановленому цим Законом порядку.

2. Ліквідатор з дня свого призначення здійснює такі повноваження:

приймає до свого відання майно боржника, забезпечує його збереження;

виконує функції з управління та розпорядження майном банкрута;

проводить інвентаризацію та оцінку майна банкрута;

аналізує фінансове становище банкрута;

виконує повноваження керівника (органів управління) банкрута;

очолює ліквідаційну комісію та формує ліквідаційну масу;

пред'являє до третіх осіб вимоги щодо повернення банкруту сум дебіторської заборгованості;

має право отримувати кредит для виплати вихідної допомоги працівникам, що звільняються внаслідок ліквідації банкрута, який відшкодовується згідно з цим Законом позачергово за рахунок коштів, одержаних від продажу майна банкрута;

з дня визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури повідомляє працівників банкрута про звільнення та здійснює його відповідно до законодавства України про працю. Виплата вихідної допомоги звільненим працівникам банкрута провадиться ліквідатором у першу чергу за рахунок коштів, одержаних від продажу майна банкрута, або отриманого для цієї мети кредиту;

заявляє в установленому порядку заперечення щодо заявлених до боржника вимог поточних кредиторів за зобов'язаннями, які виникли під час провадження у справі про банкрутство і є неоплаченими;

подає до суду заяви про визнання недійсними правочинів (договорів) боржника;

вживає заходів, спрямованих на пошук, виявлення та повернення майна банкрута, що знаходиться у третіх осіб;

передає в установленому порядку на зберігання документи банкрута, які відповідно до нормативно-правових документів підлягають обов'язковому зберіганню;

продає майно банкрута для задоволення вимог, внесених до реєстру вимог кредиторів, у порядку, передбаченому цим Законом;

повідомляє про своє призначення державний орган з питань банкрутства в десятиденний строк з дня прийняття рішення господарським судом та надає державному органу з питань банкрутства відповідну інформацію для ведення Єдиного реєстру підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство;

у разі провадження банкрутом діяльності, пов'язаної з державною таємницею, вживає заходів з ліквідації режимно-секретного органу. Для цього за погодженням із Службою безпеки України визначає склад ліквідаційної комісії режимно-секретного органу, яка формується в установленому законодавством порядку;

веде реєстр вимог кредиторів;

здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом.

3. З дня призначення ліквідатора до нього переходять права керівника (органів управління) юридичної особи - банкрута.

4. Ліквідатор (арбітражний керуючий) має право замовити виготовлення дублікатів печатки та штампів у разі їх втрати.

5. Під час здійснення своїх повноважень ліквідатор має право заявити вимоги до третіх осіб, які відповідно до законодавства несуть субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями боржника у зв'язку з доведенням його до банкрутства. Розмір зазначених вимог визначається з різниці між сумою вимог кредиторів і ліквідаційною масою.

У разі банкрутства боржника з вини його засновників (учасників, акціонерів) або інших осіб, у тому числі з вини керівника боржника, які мають право давати обов'язкові для боржника вказівки чи мають можливість іншим чином визначати його дії, на засновників (учасників, акціонерів) боржника - юридичної особи або інших осіб у разі недостатності майна боржника може бути покладена субсидіарна відповідальність за його зобов'язаннями.

Стягнені суми включаються до складу ліквідаційної маси і можуть бути використані тільки для задоволення вимог кредиторів у порядку черговості, встановленому цим Законом.

6. Протягом п'ятнадцяти днів з дня призначення ліквідатора відповідні посадові особи банкрута зобов'язані передати бухгалтерську та іншу документацію банкрута, печатки і штампи, матеріальні та інші цінності банкрута ліквідатору. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків відповідні посадові особи банкрута несуть відповідальність відповідно до законів України.

7. Під час проведення ліквідаційної процедури ліквідатор зобов'язаний використовувати тільки один рахунок боржника в банківській установі. Інші рахунки, виявлені при проведенні ліквідаційної процедури, підлягають закриттю ліквідатором. Залишки коштів на цих рахунках перераховуються на основний рахунок боржника.

8. Кошти, які надходять при проведенні ліквідаційної процедури, зараховуються на основний рахунок боржника. З основного рахунка здійснюються виплати кредиторам у порядку черговості, визначеному цим Законом.

З основного рахунка банкрута проводяться виплати кредиторам, виплати поточних платежів та витрат, пов'язаних із здійсненням ліквідаційної процедури.

9. Ліквідатор не рідше ніж один раз на місяць надає комітету кредиторів звіт про свою діяльність, інформацію про фінансове становище і майно боржника на день відкриття ліквідаційної процедури та при проведенні ліквідаційної процедури, використання коштів боржника, а також іншу інформацію на вимогу комітету кредиторів.

10. Ліквідатор зобов'язаний на вимогу господарського суду та державного органу з питань банкрутства надавати необхідні відомості щодо проведення ліквідаційної процедури.

11. Дії (бездіяльність) ліквідатора (ліквідаційної комісії) можуть бути оскаржені до господарського суду учас-

никами справи про банкрутство, права яких порушено такими діями (бездіяльністю).

12. У разі невиконання або неналежного виконання ліквідатором своїх обов'язків господарський суд за клопотанням комітету кредиторів або з власної ініціативи може припинити повноваження ліквідатора і призначити нового ліквідатора в порядку, встановленому цим Законом.

13. У разі ліквідації підприємства - банкрута, зобов'язаного згідно із законодавством передати територіальній громаді об'єкти житлового фонду, в тому числі гуртожитки, дитячі дошкільні заклади та об'єкти комунальної інфраструктури, арбітражний керуючий (ліквідатор) передає, а орган місцевого самоврядування приймає такі об'єкти без додаткових умов у порядку, встановленому законодавством.

Стаття 42. Ліквідаційна маса

1. Усі види майнових активів (майно та майнові права) банкрута, які належать йому на праві власності або господарського відання на дату відкриття ліквідаційної процедури та виявлені в ході ліквідаційної процедури, включаються до складу ліквідаційної маси, за винятком об'єктів житлового фонду, в тому числі гуртожитків, дитячих дошкільних закладів та об'єктів комунальної інфраструктури, що належать юридичній особі - банкруту, які передаються в порядку, встановленому законодавством, до комунальної власності відповідних територіальних громад без додаткових умов і фінансуються в установленому порядку.

Під час ліквідації режимно-секретного органу матеріальні носії секретної інформації (технічна документація, вироби, їх дослідні зразки тощо) передаються замовнику відповідно до договору, укладеного на виконання відповідних робіт. Про передачу замовникові матеріальних носіїв секретної інформації складається письмовий акт, який погоджується з відповідним органом Служби безпеки України.

2. Майно, визначене родовими ознаками, що належить банкруту на праві володіння або користування, включається до складу ліквідаційної маси.

3. Індивідуально визначене майно, що належить банкруту на підставі речових прав, крім права власності і господарського відання, не може бути включене до складу ліквідаційної маси.

4. Майно банкрута, що є предметом забезпечення, не включається до складу ліквідаційної маси і використовується виключно для задоволення вимог кредитора за зобов'язаннями, які воно забезпечує.

Продаж майна банкрута, що є предметом забезпечення, здійснюється в порядку, передбаченому цим Законом, виключно за згодою кредитора, вимоги якого воно забезпечує, або суду.

Кошти, що залишилися після задоволення забезпечених вимог та покриття витрат, пов'язаних з утриманням, збереженням та продажем предмета забезпечення, підлягають включенню до складу ліквідаційної маси.

5. За наявності у складі майна банкрута майна, вилученого з обороту, ліквідатор зобов'язаний передати його відповідним особам в установленому порядку.

6. Ліквідатор, виявивши частку, яка належить банкруту в спільному майні, з метою задоволення вимог кредиторів у встановленому порядку порушує питання про виділення цієї частки.

7. Активи, включені до складу іпотечного покриття, не включаються до ліквідаційної маси емітента таких облігацій та управителя іпотечним покриттям. Відчуження цих активів, у тому числі примусове, здійснюється в порядку, передбаченому законом про іпотечні облігації.

8. Майно, щодо якого боржник є користувачем, балансоутримувачем або зберігачем, повертається його власнику відповідно до закону або договору.

9. Державне майно, яке не увійшло до статутного капіталу господарського товариства у процесі приватизації (корпоратизації) та перебуває на балансі банкрута, не включається до складу ліквідаційної маси.

Суб'єкт управління таким майном з дня прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури у встановлений частиною першою статті 37 цього Закону строк приймає рішення про подальше використання цього майна.

Стаття 43. Оцінка майна банкрута

1. Майно, яке підлягає реалізації у ліквідаційній процедурі, оцінюється ліквідатором. Початковою вартістю цілісного майнового комплексу є сукупність визнаних у встановленому цим Законом порядку вимог кредиторів.

2. Під час продажу майна банкрута на аукціоні вартість майна, що визначається ліквідатором, є початковою вартістю.

3. Оцінка майна державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків, здійснюється обов'язково із залученням суб'єктів оціночної діяльності у порядку, визначеному Законом України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні».

Стаття 44. Продаж майна банкрута

1. Після проведення інвентаризації та оцінки майна ліквідатор здійснює продаж майна банкрута такими способами:

проведення аукціону;

продаж безпосередньо юридичній або фізичній особі.

Вибір способів продажу активів здійснюється ліквідатором з метою забезпечення його відчуження за найвищою ціною.

2. Ліквідатор організовує проведення аукціону з продажу активів банкрута з урахуванням вимог цього Закону.

На аукціоні можуть продаватися:

основні засоби (нерухомість, незавершене будівництво, транспортні засоби, будівельні матеріали тощо);

відокремлені структурні підрозділи банкрута як частина цілісного майнового комплексу;

необоротні активи банкрута;

дебіторська заборгованість на умовах договору про відступлення права вимоги банкрута.

Ліквідатор має право самостійно проводити торги на аукціоні відповідно до законодавства або залучити на підставі договору організатора аукціону - юридичну особу, яка відповідно до установчих документів має право проводити торги. Організатор аукціону не може бути заінтересованою особою стосовно кредитора чи боржника.

3. Майно банкрута, щодо обігу якого встановлено обмеження, продається на закритих торгах за ціною, не нижче звичайної. У закритих торгах беруть участь особи, які відповідно до законодавства можуть мати зазначене майно у власності чи на підставі іншого речового права.

4. Ліквідатор здійснює продаж цінних паперів та похідних фінансових активів через професійного учасника фондового ринку в порядку, визначеному законодавством України, згідно з договором, укладеним між ліквідатором і торговцем цінними паперами.

5. Ліквідатор здійснює продаж майна боржника у вигляді цілісного майнового комплексу. У разі якщо продати майно боржника у вигляді цілісного майнового комплексу не вдалося, ліквідатор здійснює продаж майна боржника частинами.

6. Ліквідатор може здійснювати безпосередній продаж таких активів:

основних засобів, балансова залишкова вартість яких не перевищує одну тисячу гривень, а також інших необоротних матеріальних активів, господарських матеріалів, малоцінних та швидкозношуваних предметів, обсяги або вартість яких є недостатніми для проведення аукціону. Ці матеріальні активи реалізуються безпосередньо ліквідатором або на комісійних умовах через організацію роздрібної торгівлі;

не проданих на аукціоні. У цьому випадку безпосередній продаж може здійснюватися за ціною останніх торгів на аукціоні;

не проданих на біржових торгах через товарну біржу;

стосовно яких після опублікування оголошення про проведення повторного аукціону є лише одна пропозиція від покупця. Безпосередній продаж може здійснюватися за ціною, що була визначена як ціна продажу на аукціоні, покупцеві, який подав пропозицію про участь в аукціоні;

акцій приватного акціонерного товариства або часток товариства з обмеженою відповідальністю, які належать боржнику і викуповуються цим товариством або учасниками (акціонерами) цього товариства.

7. Умови договорів, укладених на реалізацію майна банкрута, не можуть передбачати розстрочку або відстрочку платежів за придбане майно.

8. Спори, які виникають при проведенні та виконанні результатів аукціонів, у тому числі про визнання недійсними договорів купівлі-продажу майна, розглядаються в межах провадження у справі про банкрутство.

Стаття 45. Черговість задоволення вимог кредиторів

1. Кошти, одержані від продажу майна банкрута, спрямовуються на задоволення вимог кредиторів у порядку, встановленому цією статтею. При цьому:

1) у першу чергу задовольняються:

вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, що направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, що направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, у тому числі відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі;

вимоги кредиторів за договорами страхування;

витрати, пов'язані з провадженням у справі про банкрутство в господарському суді та роботою ліквідаційної комісії, у тому числі:

витрати на оплату судового збору;

витрати кредиторів на проведення аудиту, якщо аудит проводився за рішенням господарського суду за рахунок їхніх коштів;

витрати заявника на публікацію оголошення про порушення справи про банкрутство, введення процедури санації, визнання боржника банкрутом;

витрати на публікацію в офіційних друкованих органах інформації про порядок продажу майна банкрута;

витрати на публікацію в засобах масової інформації про поновлення провадження у справі про банкрутство у зв'язку з визнанням мирової угоди недійсною;

вимоги щодо виплати основної грошової винагороди арбітражному керуючому;

вимоги щодо відшкодування витрат арбітражного керуючого, пов'язаних з виконанням ним повноважень розпорядника майна, керуючого санацією боржника або ліквідатора банкрута;

витрати арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), пов'язані з утриманням і збереженням майнових активів банкрута;

2) у другу чергу задовольняються:

вимоги із зобов'язань, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, шляхом капіталізації у ліквідаційній процедурі відповідних платежів, у тому числі до Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України за громадян, які застраховані в цьому фонді, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, зобов'язань із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, крім вимог, задоволених позачергово, з поверненням невикористаних коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, а також вимоги громадян - довірителів (вкладників) довірчих товариств або інших суб'єктів підприємницької діяльності, які залучали майно (кошти) довірителів (вкладників);

3) у третю чергу задовольняються:

вимоги щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів);

вимоги центрального органу виконавчої влади, що здійснює управління державним резервом;

4) у четверту чергу задовольняються:

вимоги кредиторів, не забезпечені заставою, у тому числі і вимоги кредиторів, що виникли із зобов'язань у процедурі розпорядження майном боржника чи в процедурі санації боржника;

5) у п'яту чергу задовольняються:

вимоги щодо повернення внесків членів трудового колективу до статутного капіталу підприємства;

вимоги щодо виплати додаткової грошової винагороди керуючому санацією або ліквідатору у частині 5 відсотків обсягу стягнутих на користь боржника активів (повернення грошових коштів, майна, майнових прав), які на дату порушення провадження у справі про банкрутство перебували у третіх осіб;

вимоги щодо виплати додаткової грошової винагороди керуючому санацією або ліквідатору у частині 3 відсотків обсягу погашених вимог конкурсних кредиторів, які підлягають позачерговому задоволенню та віднесені до конкурсних згідно з цим Законом;

6) у шосту чергу задовольняються інші вимоги.

2. Вимоги кожної наступної черги задовольняються у міру надходження на рахунок коштів від продажу майна банкрута після повного задоволення вимог попередньої черги, крім випадків, установлених цим Законом.

3. У разі недостатності коштів, одержаних від продажу майна банкрута, для повного задоволення всіх вимог однієї черги вимоги задовольняються пропорційно сумі вимог, що належить кожному кредитору однієї черги.

4. У разі відмови кредитора від задоволення визнаної в установленому порядку вимоги ліквідатор (ліквідаційна комісія) не враховує суму грошових вимог цього кредитора.

5. Вимоги, не задоволені за недостатністю майна, вважаються погашеними.

6. У разі якщо на момент закінчення строку ліквідації залишилися непроданими активи боржника і негайний продаж матиме наслідком істотну втрату їх вартості, ліквідатор передає такі активи в управління визначеній господарським судом юридичній особі, яка зобов'язана вжити заходів щодо продовження погашення заборгованості кредиторів боржника за рахунок отриманих активів.

Ліквідатор у разі потреби передавання активів боржника, які залишаються непроданими на час закінчення процедури ліквідації, в управління іншій юридичній особі погоджує кандидатуру такої особи з комітетом кредиторів та звертається до господарського суду з відповідним клопотанням.

Таке клопотання ліквідатор надає господарському суду не пізніше ніж за два місяці до завершення процедури ліквідації і зазначає в ньому обсяг активів, що продавалися і не були продані, причини нездійснення продажу, а також загальну суму незадоволених вимог кредиторів.

Одночасно з клопотанням ліквідатор подає:

перелік непроданих активів боржника;

інформацію про кожний актив (його вартість (залишкову, ринкову та ліквідаційну, якщо така визначалася), ціну та порядок продажу, згідно з яким він продавався і не був проданий);

висновки про оцінку кожного активу, здійснену відповідно до законодавства України під час ліквідаційної процедури.

Управителем майна боржника не може бути юридична особа, яка:

є кредитором, пов'язаною особою або акціонером/учасником боржника;

не виконала зобов'язань перед боржником;

є стороною у судовій справі за участю боржника.

7. У разі якщо господарським судом винесено ухвалу про ліквідацію юридичної особи - банкрута, майно, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, передається власникові або уповноваженому ним органу, а майно державних підприємств - органу приватизації для прийняття рішень щодо подальшого розпорядження таким майном. У разі відмови власника або уповноваженого ним органу, а також органу приватизації прийняти таке майно або у випадку неможливості встановити місцезнаходження власника або уповноваженого ним органу, майно, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, передається безоплатно міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади, закладам охорони здоров'я, освіти, соціального забезпечення, закладам, в яких виховуються діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, дитячим будинкам сімейного типу, прийомним сім'ям, будинкам дитини при установах виконання покарань, установам виконання покарань, слідчим ізоляторам, військовим формуванням чи знищується (утилізується).

8. Погашення вимог кредиторів шляхом заліку зустрічних однорідних вимог проводиться за згодою кредитора (кредиторів) у випадках, якщо це не порушує майнові права інших кредиторів.

9. Погашення вимог забезпечених кредиторів за рахунок майна банкрута, що є предметом забезпечення, здійснюється в позачерговому порядку.

Стаття 46. Звіт ліквідатора

1. Після завершення всіх розрахунків з кредиторами ліквідатор подає до господарського суду звіт та ліквідаційний баланс, до якого додаються:

відомості за результатами інвентаризації майна боржника та перелік ліквідаційної маси;

відомості про реалізацію об'єктів ліквідаційної маси з посиланням на укладені договори купівлі-продажу;

копії договорів купівлі-продажу та акти приймання-передачі майна;

реєстр вимог кредиторів з даними про розміри погашених вимог кредиторів;

документи, які підтверджують погашення вимог кредиторів;

довідка архівної установи про прийняття документів, які відповідно до закону підлягають довгостроковому зберіганню;

для акціонерних товариств - копія розпорядження про скасування реєстрації випуску акцій, засвідчена Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

для емітентів цінних паперів - копія звіту про наслідки погашення цінних паперів, засвідчена Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Звіт ліквідатора має бути схвалений комітетом кредиторів, власником майна (органом, уповноваженим управляти майном) боржника (для державних підприємств або підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків).

Про час і місце судового засідання, у якому має розглядатися звіт і ліквідаційний баланс, господарський суд повідомляє ліквідатора та членів комітету кредиторів.

Господарський суд після заслуховування звіту ліквідатора та думки членів комітету кредиторів або окремих кредиторів виносить ухвалу про затвердження звіту ліквідатора та ліквідаційного балансу.

2. Якщо за результатами ліквідаційної процедури після задоволення вимог кредиторів не залишилося майна, господарський суд виносить ухвалу про ліквідацію юридичної особи - банкрута. Копія цієї ухвали надсилається органу, який здійснив державну реєстрацію юридичної особи - банкрута, та органам державної статистики для виключення юридичної особи з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, а також власнику майна та органам державної податкової служби за місцезнаходженням банкрута.

3. Якщо ліквідатор не виявив майнових активів, що підлягають включенню до складу ліквідаційної маси, він зобов'язаний подати господарському суду ліквідаційний баланс, який засвідчує відсутність у банкрута майна.

4. У разі якщо господарський суд дійшов висновку, що ліквідатор не виявив або не реалізував майнові активи банкрута у повному обсязі, суд виносить ухвалу про призначення нового ліквідатора в порядку, встановленому цим Законом, якщо інше не передбачено цим Законом.

Новий ліквідатор очолює ліквідаційну комісію і діє згідно з вимогами цього Закону.

5. Якщо майна банкрута вистачило для задоволення вимог кредиторів у повному обсязі, він вважається таким, що не має боргів і може продовжувати свою підприємницьку діяльність. У такому разі ліквідатор протягом п'яти днів з дня прийняття господарським судом відповідного рішення повідомляє про це орган або посадову особу органу, до компетенції якого належить призначення керівника (органів управління) боржника, у разі необхідності забезпечує проведення зборів чи засідання таких органів та продовжує виконувати повноваження керівника (органів управління) до їх призначення у встановленому порядку.

Господарський суд може винести ухвалу про ліквідацію юридичної особи, що звільнилася від боргів, лише у разі, якщо залишок її майнових активів менший, ніж вимагається для продовження нею господарської діяльності згідно із законодавством.

6. Якщо організаційно-правовою формою юридичної особи - банкрута є акціонерне товариство, то ліквідатор здійснює дії щодо припинення обігу акцій, передбачені законодавством.

7. Ліквідатор виконує свої повноваження до внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фі-

зичних осіб - підприємців запису про припинення юридичної особи - банкрута.

Стаття 47. Звільнення працівників боржника. Пільги і компенсації звільненим працівникам

1. Звільнення працівників боржника може здійснюватися після порушення провадження у справі про банкрутство та призначення господарським судом розпорядника майна відповідно до вимог законодавства України про працю з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

2. Вихідна допомога звільненим працівникам боржника виплачується арбітражним керуючим у встановленому порядку з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

3. Питання про працевлаштування звільнених працівників вирішується відповідно до законодавства України про працю та про зайнятість населення.

На звільнених працівників боржника поширюються гарантії, встановлені законодавством України про працю та про зайнятість населення.

Стаття 48. Зберігання документів

1. Ліквідатор забезпечує належне оформлення, упорядкування та зберігання всіх, у тому числі фінансово-господарських, документів банкрута протягом ліквідаційної процедури.

2. До винесення господарським судом ухвали про ліквідацію юридичної особи - банкрута ліквідатор зобов'язаний забезпечити збереженість архівних документів банкрута і за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері архівної справи і діловодства або з уповноваженою ним архівною установою визначити місце подальшого їх зберігання.

3. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері архівної справи і діловодства або уповноважена ним архівна установа зобов'язані прийняти архівні документи банкрута на зберігання без додаткових умов.

4. На підприємствах, що здійснюють діяльність, пов'язану з державною таємницею, ліквідатор зобов'язаний забезпечити вилучення, належне оформлення, упорядкування та зберігання матеріальних носіїв секретної інформації, а також здійснення інших заходів щодо охорони державної таємниці.

Розділ IV
ПРОДАЖ МАЙНА В ПРОВАДЖЕННІ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО

Стаття 49. Продаж майна на аукціоні

1. Продаж майна боржника в провадженні у справі про банкрутство здійснюється в порядку, встановленому цим Законом, шляхом проведення торгів у формі аукціону, за винятком майна, продаж якого відповідно до законодавства України здійснюється шляхом проведення закритих торгів.

2. Продажу підлягають всі види майна боржника, призначеного для здійснення господарської діяльності, за винятком прав і обов'язків, які не можуть бути передані іншим особам.

3. Порядок організації проведення аукціонів у провадженні у справах про банкрутство та вимоги до їх організаторів стосовно майна державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, установлюються органом, уповноваженим управляти державним майном.

4. Суб'єктами аукціону є його замовник, організатор та учасники.

5. Замовником є ліквідатор, призначений господарським судом у порядку, встановленому цим Законом.

6. Організатором аукціону є визначена замовником фізична або юридична особа, що має ліцензію на проведення торгів і з якою замовник аукціону уклав договір на проведення аукціону.

Організатор аукціону визначається замовником за конкурсом, що проводиться у визначеному замовником порядку, основними критеріями якого вважаються наявність ліцензії, достатній, але не менш як три роки, досвід проведення аукціонів, запропонована найменша сума винагороди.

Організатором аукціону не може бути заінтересована особа стосовно боржника, кредиторів та замовника аукціону.

7. Учасниками аукціону можуть бути громадяни України, іноземці та особи без громадянства, юридичні особи України та іноземні юридичні особи, які подали необхідні документи та пройшли процедуру реєстрації виконавцем аукціону відповідно до цього Закону.

8. Замовнику та організатору забороняється встановлювати вимоги, вчиняти дії чи виявляти бездіяльність, що будь-яким чином порушують рівність учасників аукціону або допускають їх дискримінацію.

Усім учасникам аукціону гарантується рівний доступ до будь-якої інформації про майно, виставлене для продажу, а також про хід підготовки та проведення аукціону.

Стаття 50. Особливості укладення договору на аукціоні

1. Продаж майна на аукціоні оформлюється договором купівлі-продажу, який укладається власником майна чи замовником аукціону з переможцем торгів.

2. Обов'язковими умовами договору купівлі-продажу майна є:

відомості про майно, його склад, характеристика;

ціна продажу майна;

порядок і строк передачі майна покупцю;

відомості про наявність або про відсутність обтяжень стосовно майна;

інші умови, передбачені законодавством України.

3. На аукціоні не може бути використано переважне право купівлі майна, крім випадків, передбачених законом.

4. Укладений на аукціоні договір купівлі-продажу нерухомого майна підлягає обов'язковому нотаріальному посвідченню.

Стаття 51. Договір про проведення аукціону

1. За договором про проведення аукціону організатор аукціону зобов'язується за свій рахунок провести аукціон та укласти договір з його переможцем, а замовник - сплатити організаторові аукціону обумовлену договором винагороду.

2. До договору про проведення аукціону застосовуються правила про комісію (при укладенні на аукціоні договору організатором від свого імені) або доручення (в інших випадках), якщо інше не встановлено цим Законом.

3. Після оприлюднення оголошення про проведення аукціону організатор може відмовитися від договору лише у випадку, коли проведення аукціону стало неможливим з причин, за які організатор аукціону не відповідає.

4. Організатор аукціону не може застосовувати притримання майна, виставленого на аукціон, для забезпечення своїх вимог до замовника.

5. Організатор аукціону виконує такі функції:

опубліковує і розміщує повідомлення про продаж майна боржника і повідомлення про результати проведення торгів;

приймає заявки на участь в аукціоні;

укладає із заявниками договори про завдаток;

визначає учасників торгів;

здійснює проведення торгів;

визначає переможця торгів і підписує протокол про результати проведення торгів;

повідомляє учасників торгів про результати проведення торгів.

Стаття 52. Строк та час проведення аукціону

1. Організатор аукціону повинен провести аукціон протягом двох місяців з дня укладення договору про проведення аукціону, якщо інше не встановлено законом або договором.

2. Аукціон (крім електронних торгів) проводиться у робочий день та у робочий час. Граничний строк подання пропозицій щодо ціни на електронних торгах визначається у робочий день та у робочий час.

Стаття 53. Вимоги до веб-сайтів, на яких проводяться електронні торги

1. При проведенні аукціонів в електронній формі (електронних торгів), а також при розміщенні оголошення про проведення аукціону та відомостей про результати аукціону на веб-сайтах технологічні та програмні засоби повинні забезпечувати всім бажаючим можливість пошуку інформації за датою розміщення оголошення, датою та місцем проведення аукціону, видом майна, ціною, видом договору, що укладається, а також можливість анонімного перегляду, копіювання та роздрукування інформації на основі поширених веб-оглядачів та редакторів без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів, цілодобово, без обмежень та стягнення плати.

2. Інформація повинна містити відомості про час її розміщення.

3. Інформація повинна бути доступна на веб-сайтах протягом семи років з дня проведення аукціону.

4. Відомості, які відповідно до цього Закону підлягають розміщенню на веб-сайті державного органу з питань банкрутства, повинні бути безоплатно розміщені цим органом протягом п'яти робочих днів з дня їх одержання, якщо інше не встановлено цим Законом.

Стаття 54. Скасування аукціону

1. Організатор аукціону має право відмовитися від проведення аукціону не пізніше ніж за десять днів до його початку з негайним розміщенням повідомлення про це в друкованих засобах масової інформації, в яких публікувалося оголошення про проведення аукціону, із зазначенням причин.

2. Повідомлення про скасування аукціону не пізніше ніж наступного дня після прийняття відповідного рішення надсилається організатором усім особам, що подали заяву про участь в аукціоні.

3. У разі скасування аукціону організатор повертає учасникам сплачені ними гарантійні внески не пізніше ніж протягом п'яти банківських днів.

4. Рішення про скасування аукціону може бути оскаржено до господарського суду.

Стаття 55. Порядок визнання аукціону таким, що не відбувся, анулювання результатів аукціону, визнання результатів аукціону недійсними

1. Аукціон визнається таким, що не відбувся, у разі:

відсутності учасників або наявності на торгах лише одного учасника;

коли жоден з учасників не запропонував ціну, вищу за стартову (початкову вартість);

несплати в установлений строк переможцем належної суми за придбане майно.

Рішення про визнання аукціону таким, що не відбувся, приймається організатором у триденний строк після виникнення підстави для такого визнання.

2. Результати аукціону анулюються організатором у п'ятиденний строк з моменту його проведення у разі відмови переможця від укладення договору купівлі-продажу чи підписання протоколу із зазначенням результатів аукціону.

Рішення про анулювання результатів аукціону може бути оскаржено до господарського суду.

3. Результати аукціону, проведеного з порушенням вимог закону, можуть бути визнані в судовому порядку недійсними.

Визнання результатів аукціону недійсними тягне за собою визнання недійсним укладеного з переможцем договору купівлі-продажу.

Стаття 56. Відповідальність організатора аукціону перед особами, які не змогли взяти участь або перемогти на аукціоні

1. У разі якщо порушення порядку підготовки та проведення аукціону перешкодило зацікавленій особі взяти участь або перемогти на аукціоні, організатор аукціону зобов'язаний сплатити такій особі штраф у розмірі гарантійного внеску.

Стаття 57. Визначення початкової вартості майна

1. Початкова вартість майна визначається арбітражним керуючим.

2. Початкова вартість підлягає зазначенню у договорі на проведення аукціону.

3. У разі наявності обґрунтованих сумнівів щодо визначеної арбітражним керуючим початкової вартості майна комітет кредиторів або окремий кредитор чи власник майна боржника можуть звернутися до господарського суду з клопотанням про проведення незалежної оцінки. Господарський суд своєю ухвалою може призначити незалежну оцінку майна боржника за рахунок зацікавлених кредиторів (кредитора), що здійснюється у порядку, визначеному Законом України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні».

Стаття 58. Порядок оголошення та повідомлення про проведення аукціону

1. Організатор аукціону не пізніше як за 15 робочих днів до дня початку аукціону оприлюднює на веб-сайті державного органу з питань банкрутства та Вищого господарського суду України (при проведенні електронних торгів - також на своєму веб-сайті) оголошення про проведення аукціону, а також письмово повідомляє про проведення аукціону власника майна, замовника та інших осіб, визначених замовником.

2. Під час продажу на аукціоні права вимоги про проведення аукціону також повідомляється боржник.

3. Під час продажу на аукціоні нерухомого майна оголошення повинно бути також розміщено на нерухомому майні.

4. Організатор аукціону забезпечує доступ до інформації про майно, що підлягає продажу, а також можливість ознайомитися з майном за його місцезнаходженням.

Стаття 59. Зміст оголошення про проведення аукціону на веб-сайті

1. Оголошення про проведення аукціону на веб-сайті повинно містити відомості про:

майно, що продається, його характеристику та місцезнаходження;

час та місце проведення аукціону (для електронних торгів - веб-сайт, на якому проводяться електронні торги, та період часу, протягом якого проводяться торги);

початкову вартість та відомості про можливість її зниження на тому ж аукціоні;

розмір та порядок внесення гарантійного внеску;

можливість надання переможцю податкової накладної;

продавця майна (найменування, місцезнаходження, засоби зв'язку);

порядок, місце, строк і час представлення заявок на участь в торгах;

порядок оформлення участі в торгах, перелік документів і вимоги, що пред'являються учасникам, до їх оформлення;

порядок і критерії виявлення переможця торгів;

строки платежів, реквізити рахунків, на які вносяться платежі;

організатора аукціону (найменування, місцезнаходження, засоби зв'язку);

спосіб отримання додаткової інформації про проведення аукціону.

2. В оголошенні наводиться текст договору, що укладається на аукціоні, крім умови про ціну та зазначення особи покупця.

3. Якщо аукціон є повторним або проводиться у зв'язку з розірванням договору, укладеного на попередньому аукціоні, про це зазначається в оголошенні із вказівкою на адресу сторінки веб-сайту, на якій розміщено інформацію про проведення попереднього аукціону.

4. Якщо продажу підлягає земельна ділянка, то у характеристиці майна зазначається її розмір, цільове призначення, наявність комунікацій тощо.

5. Якщо продажу підлягає будівля, споруда, приміщення, квартира, то у характеристиці майна зазначаються план, загальна площа та житлова площа, кількість кімнат (приміщень), їх площа та призначення, матеріали стін, кількість поверхів, поверх або поверхи, на яких розташоване приміщення (квартира), інформація про підсобні приміщення та споруди, відомості про земельну ділянку, на якій розташована будівля, споруда, право на земельну ділянку, що переходить до покупця будівлі, споруди, приміщення, квартири тощо.

6. Якщо продажу підлягає транспортний засіб, то у характеристиці майна зазначаються марка, модель, рік випуску, об'єм двигуна, вид пального, пробіг, комплектація, потреба у ремонті, колір тощо.

7. Якщо продажу підлягають акції (частки) у статутному (складеному) капіталі господарського товариства, то в характеристиці майна зазначаються назва господарського товариства, його ідентифікаційний код, місцезнаходження, засоби зв'язку, розмір статутного (складеного) капіталу, кількість акцій (розмір часток), що пропонуються до продажу, номінальна вартість однієї акції, форма існування акцій, середньоспискова кількість працівників, площа та правовий режим земельної ділянки, що належить господарському товариству, балансова вартість основних фондів, знос основних фондів, балансовий прибуток, дебіторська заборгованість, кредиторська заборгованість, основні види продукції (робіт, послуг) та її обсяг, відомості про реєстратора цінних паперів. За звітний період при цьому береться останній фінансовий рік діяльності.

8. Якщо продажу підлягає майнове право, право вимоги, то в оголошенні оприлюднюються копії всіх документів, необхідних для визначення змісту права.

9. В оголошенні вміщуються фотографічні зображення речей, що продаються.

10. Якщо в один день в одному місці проводиться кілька аукціонів (крім електронних торгів) підряд, допускається зазначати в оголошенні лише час початку першого аукціону із вказівкою на черговість проведення наступних аукціонів.

Стаття 60. Заява на участь в аукціоні

1. Заява на участь в аукціоні складається в довільній формі державною мовою і повинна містити зазначені в повідомленні про проведення аукціону такі відомості:

найменування, організаційно-правова форма, місцезнаходження, поштова адреса заявника (для юридичної особи);

прізвище, ім'я, по батькові, паспортні дані, відомості про місце проживання заявника (для фізичної особи);

номер контактного телефону, адреса електронної пошти заявника.

2. Заява на участь в аукціоні повинна містити також відомості про наявність або відсутність заінтересованості заявника стосовно боржника, кредиторів, замовника, організатора аукціону та про характер цієї заінтересованості у разі її наявності.

3. До заяви на участь в аукціоні повинні додаватися копії таких документів:

виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

документа, що підтверджує повноваження особи на здійснення дій від імені заявника;

документа про сплату гарантійного внеску.

4. Подана організаторові аукціону заява на участь в аукціоні підлягає реєстрації в журналі заяв на участь в аукціоні із зазначенням порядкового номера, дати і точного часу її подання.

5. Підтвердження реєстрації поданої заяви на участь в аукціоні надсилається на вказану в ній адресу електронної пошти заявника.

6. Організатор аукціону зобов'язаний забезпечити конфіденційність відомостей, що містяться в поданих заявах на участь в аукціоні.

7. Заявник має право змінити або відкликати свою заяву на участь в аукціоні у будь-який час до закінчення строку подання заяв на участь в аукціоні.

Стаття 61. Допуск до участі в аукціоні та сплата гарантійних внесків

1. Рішення організатора аукціону про допуск заявників до участі в торгах приймається за наслідками розгляду представлених заяв на участь в аукціоні і оформляється протоколом про визначення учасників аукціонів. До участі в торгах допускаються заявники, що подали заяви на участь в аукціоні і документи, що додавалися до них, які відповідають вимогам, встановленим цим Законом і вказаним у повідомленні про проведення торгів. Заявники, допущені до участі в торгах, визнаються учасниками аукціону.

Рішення про відмову в допуску заявника до участі в аукціоні приймається у разі, якщо:

заява на участь в аукціоні не відповідає вимогам, що встановлені цим Законом і вказаним у повідомленні про проведення аукціону;

подані заявником документи не відповідають встановленим до них вимогам;

на дату складання протоколу про визначення учасників аукціону не підтверджено надходження гарантійного внеску на рахунки, вказані в повідомленні про проведення аукціону.

2. Розмір гарантійних внесків становить десять відсотків початкової вартості.

3. Якщо початкова вартість не перевищує десяти прожиткових мінімумів, гарантійний внесок не встановлюється, крім випадків проведення електронних торгів.

4. Організатор аукціону протягом п'яти днів з дня підписання протоколу про визначення учасників аукціонів повідомляє всіх заявників про результати розгляду представлених заяв на участь в аукціоні шляхом відправлення заявникам у письмовій чи електронній формі копій цього протоколу.

5. Для допуску до участі в аукціоні учаснику видається аукціонна картка, з обох боків якої зазначається номер учасника.

6. Рішення про визнання або про відмову у визнанні заявника учасником торгів може бути оскаржене до господарського суду в порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 62. Забезпечення фіксації проведення аукціону технічними засобами

1. Організатор аукціону зобов'язаний забезпечити його фіксацію технічними засобами. Організатор аукціону зобов'язаний забезпечити ведення його відеозапису, крім проведення електронних торгів.

2. Організатор аукціону зобов'язаний зберігати носії із записом аукціону протягом не менш як семи років з дня його проведення.

3. Організатор аукціону зобов'язаний негайно надавати копії записів аукціону в поширених форматах медіафайлів усім бажаючим безоплатно на наданий носій або на власний носій за умови оплати його вартості.

Стаття 63. Доступ до місця проведення аукціону

1. Організатор забезпечує доступ до місця проведення аукціону учасникам аукціону, замовнику аукціону та особам, указаним замовником, працівникам державних органів при виконанні їхніх службових обов'язків та представникам засобів масової інформації.

2. Для участі в аукціоні покупці одержують квитки учасників аукціону, які повинні містити відомості про:

назву майна, в аукціоні якого бере участь покупець;

умови проведення аукціону.

Стаття 64. Порядок проведення аукціону

1. Аукціон проводиться безпосередньо ведучим (ліцитатором). Ліцитатором може бути організатор аукціону.

2. Перед початком аукціону ліцитатор інформує про:

умови договору, що укладається на аукціоні;

суму, якій повинне бути кратне перевищення наступної пропозиції над попередньою (крок аукціону), що не може перевищувати 10 відсотків початкової вартості;

спосіб повідомлення про готовність укласти договір;

початкову вартість.

3. У разі якщо протягом триразового оголошення початкової вартості учасники аукціону не виявляють бажання укласти договір, ліцитатор оголошує про закінчення аукціону без виявлення переможця, якщо в оголошенні про проведення аукціону не передбачено можливості зниження початкової вартості на цьому ж аукціоні.

4. Якщо перед початком аукціону не було оголошено про інший спосіб повідомлення про готовність укласти договір (за допомогою електронних засобів, шляхом подання пропозицій виключно з голосу тощо), під час аукціону учасники повідомляють про готовність укласти договір на умовах оголошеної ліцитатором ціни, піднімаючи аукціонну картку з номером, повернутим до ліцитатора, або одночасно піднімають картку учасника аукціону і пропонують свою ціну.

5. Якщо запропонована учасником аукціону ціна є більшою за ціну, запропоновану ліцитатором, то останній називає номер учасника і запропоновану ним ціну. Після кожного оголошення ціни слідує удар молотка ліцитатора.

6. Якщо протягом триразового оголошення останньої ціни не буде запропоновано вищої ціни, ліцитатор одночасно з третім ударом молотка оголошує переможцем учасника, який запропонував найвищу ціну, та пропонує йому негайно сплатити ціну або частину ціни у випадках, установлених цим Законом. Ліцитатор оголошує переможцю та іншим учасникам аукціону наслідки відмови від негайної сплати ціни.

Стаття 65. Особливості проведення повторного аукціону.

1. Якщо інше не встановлено договором, у разі закінчення аукціону без визначення переможця протягом місяця (у разі продажу нерухомого майна - двох місяців) організатор аукціону зобов'язаний провести повторний аукціон.

2. Якщо інше не встановлено договором, у разі закінчення повторного аукціону без визначення переможця протягом місяця організатор аукціону зобов'язаний провести другий повторний аукціон.

3. Якщо інше не встановлено договором, початковою вартістю повторного аукціону, другого повторного аукціону є вартість, зменшена на 20 відсотків щодо початкової вартості відповідно попереднього аукціону, попереднього повторного аукціону.

4. До участі у повторному аукціоні не допускаються переможці попередніх торгів, що не сплатили в установлений строк вартості лота за договором, відмовилися від укладення договору купівлі-продажу чи від підписання протоколу із зазначенням результатів аукціону.

Стаття 66. Особливості проведення аукціону з можливістю зниження початкової вартості

1. Якщо інше не встановлено договором про проведення аукціону, аукціон проводиться без можливості зниження початкової вартості.

2. Повторний аукціон проводиться з можливістю зниження початкової вартості, але не нижче, ніж до граничної вартості, яка становить 50 відсотків початкової вартості, вказаної в оголошенні про проведення аукціону.

3. Якщо інше не встановлено договором про проведення аукціону, другий повторний аукціон проводиться з можливістю зниження початкової вартості.

4. Під час проведення аукціону з можливістю зниження початкової вартості, за відсутності бажаючих укласти договір ліцитатор знижує початкову вартість на крок аукціону доти, доки не виявиться бажаючий укласти договір.

5. Якщо після зниження початкової вартості виявиться бажаючий (бажаючі) укласти договір, аукціон проводиться у загальному порядку.

Стаття 67. Особливості проведення аукціону в електронній формі (електронні торги)

1. Аукціон може проводитися на веб-сайті організатора (електронні торги). Переможцем електронних торгів є особа, що запропонувала найвищу ціну протягом часу проведення електронних торгів. Електронні торги тривають не менше 15 діб.

2. Допуск учасника до електронних торгів здійснюється шляхом присвоєння йому кодового номеру, під яким цей учасник подає пропозиції щодо ціни.

3. Технологічні та програмні засоби, що використовуються організатором для проведення електронних торгів, повинні забезпечувати:

захист інформації, отриманої від замовника та учасників торгів;

захист інформації, розміщеної на веб-сайті.

4. Система, що забезпечує проведення електронних торгів, повинна забезпечувати:

безперебійну роботу з проведення електронних торгів;

подачу учасниками пропозицій щодо ціни через захищене з'єднання у режимі реального часу;

візуалізацію всіх пропозицій з посиланням на кодові номери учасників, що внесли пропозиції, протягом проведення аукціону в режимі реального часу, а також протягом семи років після його закінчення;

візуалізацію часу, що залишився до закінчення строку подання пропозицій щодо ціни.

5. Система повинна надавати можливість учасникам електронних торгів подавати пропозиції щодо ціни з точністю до 1 копійки.

6. Система повинна негайно надсилати кожному учаснику електронних торгів повідомлення, яке повинно містити адресу сторінки веб-сайту, на якій проводяться електронні торги, запропоновану учасником ціну, час отримання системою пропозиції, а також час розміщення пропозиції учасника на сторінці веб-сайту або повідомлення про відмову від розміщення пропозиції із зазначенням причин такої відмови.

7. Негайно після оголошення переможця або закінчення аукціону без визначення переможця протокол про проведення аукціону надсилається в електронній формі переможцю та замовнику. У разі продажу нерухомого майна протокол у паперовій формі в той же день надсилається (вручається) переможцю та замовнику.

Стаття 68. Особливості проведення аукціону з продажу права вимоги

1. При зарахуванні права вимоги, що продається на аукціоні, після отримання боржником відповідно до вимог цього Закону повідомлення про проведення аукціону, заява про зарахування повинна бути зроблена організатору аукціону. Така заява підлягає негайному оприлюдненню в оголошенні про проведення аукціону на веб-сайті.

2. У разі якщо до початку аукціону зобов'язання було частково виконане, початкова ціна права вимоги пропорційно зменшується, про що організатор аукціону складається акт. Якщо заборгованість погашена повністю, право знімається з аукціону.

3. Умови договору купівлі-продажу права вимоги боржника повинні передбачати, що перехід права вимоги здійснюється тільки після його повної оплати.

Стаття 69. Протокол про проведення аукціону

1. Протокол складається організатором аукціону негайно після оголошення переможця або закінчення аукціону без виявлення переможця.

2. У протоколі зазначаються:

майно, що запропоноване для продажу;

кількість учасників аукціону;

початкова вартість;

ціна, запропонована переможцем аукціону, або відомості про те, що аукціон закінчився без визначення переможця;

ціна або частина ціни, сплачена переможцем;

найменування і місцезнаходження (для юридичної особи), прізвище, ім'я, по батькові і місце проживання (для фізичної особи) переможця торгів;

адреса сторінки веб-сайту, на якій розміщено відомості про проведення аукціону;

номер банківського рахунку, на який мають бути перераховані кошти за придбане майно.

3. У разі якщо переможець аукціону відмовився від негайної сплати запропонованої ним ціни та аукціон було поновлено, про це зазначається у протоколі.

4. До протоколу додається засвідчений організатором текст договору, вказаний в оголошенні про проведення аукціону.

5. Протокол надається переможцю аукціону негайно після його складення та у той же день надсилається (вручається) замовнику аукціону. Один примірник протоколу залишається в організатора аукціону.

6. Кожен учасник аукціону може вимагати надання йому копії протоколу, засвідченої організатором аукціону. Така копія надається у день звернення.

7. Організатор аукціону зобов'язаний повідомити про запропоновану переможцем ціну або про закінчення аукціону без визначення переможця для розміщення цих відомостей на веб-сайті державного органу з питань банкрутства та Вищого господарського суду України, на яких було розміщене оголошення про проведення аукціону, не пізніше, ніж через три дні після закінчення аукціону.

Стаття 70. Повернення гарантійних внесків, сплаченої ціни та стягнення штрафу.

1. Гарантійні внески учасників підлягають поверненню протягом трьох робочих днів з дня закінчення аукціону, крім випадків, передбачених частинами другою — третьою цієї статті.

2. Гарантійний внесок, сплачений переможцем аукціону, зараховується до ціни, що підлягає сплаті.

3. Гарантійний внесок не підлягає поверненню у разі, якщо аукціон закінчився без визначення переможця (крім випадків виявлення недоліків майна, не зазначених в оголошенні про проведення аукціону, що розміщується на веб-сайті), а також переможцю аукціону, якщо він не виконав обов'язку щодо сплати ціни відповідно до вимог цього Закону.

4. Організатор аукціону, який не повернув гарантійного внеску або сплаченої ціни у встановлений строк, сплачує пеню в розмірі 120 відсотків облікової ставки Національного банку України від суми боргу за період прострочення.

Стаття 71. Порядок сплати ціни

1. Переможець аукціону, учасники якого відповідно до цього Закону не сплачують гарантійних внесків, зобов'язаний сплатити запропоновану ним ціну у межах 40 прожиткових мінімумів відразу після оголошення його переможцем аукціону.

2. Організатор аукціону зобов'язаний забезпечити технічні можливості для негайної оплати готівкою або платіжною карткою.

3. Протягом п'яти днів з дати підписання цього протоколу замовник аукціону надсилає переможцеві торгів пропозицію щодо укладення договору купівлі-продажу майна разом з проектом цього договору відповідно до поданої переможцем торгів пропозиції щодо встановлення ціни цього майна.

У разі придбання переможцем кількох лотів договір укладається окремо на кожний лот.

4. Переможець торгів повинен протягом п'яти днів з дня одержання проекту договору підписати його та перерахувати кошти за придбане майно на зазначений у протоколі номер банківського рахунка.

5. Строк оплати може бути продовжено за згодою організатора аукціону, але не довше ніж на десять календарних днів, за умови сплати переможцем торгів не менш як 50 відсотків ціни продажу майна.

Стаття 72. Поновлення аукціону в разі відмови від негайної сплати ціни

1. Якщо переможець аукціону не виконав обов'язку з негайної сплати ціни, відповідно до вимог цього Закону договір вважається розірваним, а аукціон негайно поновлюється з ціни, запропонованої попереднім учасником.

Стаття 73. Наслідки невиконання обов'язку із сплати ціни майна

1. У разі відмови або ухилення переможця торгів від підписання договору купівлі-продажу майна протягом п'яти днів з дня отримання цього договору гарантійний внесок йому не повертається і замовник аукціону має право запропонувати укласти договір купівлі-продажу майна учасникові торгів, яким запропонована найбільш висока ціна порівняно з ціною майна, запропонованою іншими учасниками торгів, за винятком переможця торгів.

2. Якщо договір купівлі-продажу майна не був укладений, замовник аукціону приймає рішення про проведення повторних торгів і про встановлення нової початкової ціни продажу майна.

Стаття 74. Передача рухомих речей, майнових прав та відступлення права вимоги

1. Придбана на аукціоні рухома річ, майнове право передається, а право вимоги відступається покупцю після повної сплати запропонованої ним ціни.

2. Організатор аукціону, який не передав покупцю на його вимогу рухому річ, майнове право або не відступив право вимоги після повної сплати ціни, сплачує пеню у розмірі 0,5 відсотка на день від ціни продажу за період прострочення.

Стаття 75. Акт про передання права власності на нерухоме майно

1. Передача майна замовником аукціону і прийняття його покупцем здійснюється за передавальним актом, що підписується сторонами і оформлюється відповідно до законодавства.

2. В акті про передання права власності на куплене нерухоме майно зазначаються:

ім'я (назва) та місце проживання (місцезнаходження) продавця та покупця, а також організатора аукціону;

відомості про продане нерухоме майно;

адреса веб-сторінки, на якій розміщено відомості про проведення аукціону.

3. Акт про передання права власності на куплене нерухоме майно разом з протоколом про проведення аукціону не пізніше трьох робочих днів після повної сплати переможцем запропонованої ним ціни передається нотаріусу, а копії акта не пізніше наступного дня разом із відомостями про нотаріуса надсилаються (вручаються) покупцю, замовнику аукціону та продавцю. За невчасне передання акта нотаріусу організатор торгів сплачує покупцю пеню у розмірі 0,5 відсотка на день від ціни продажу за період прострочення.

4. Нотаріус видає покупцю свідоцтво про придбання нерухомого майна на аукціоні в порядку, встановленому законом. Послуги нотаріуса оплачує організатор аукціону.

Стаття 76. Відповідальність за недоліки майна, проданого на аукціоні

1. Особа, у власності якої перебувало майно до продажу на аукціоні, замовник та організатор аукціону не відповідають за недоліки майна, крім випадків їх навмисного приховування.

Розділ V
МИРОВА УГОДА

Стаття 77. Мирова угода та строк її укладення

1. Під мировою угодою у справі про банкрутство розуміється домовленість між боржником і кредиторами стосовно відстрочки та/або розстрочки, а також прощення (списання) кредиторами боргів боржника, яка оформляється шляхом укладення угоди між сторонами.

2. Мирова угода може бути укладена на будь-якій стадії провадження у справі про банкрутство. У процедурі розпорядження майном боржника мирову угоду може бути укладено лише після виявлення всіх кредиторів і затвердження господарським судом реєстру вимог кредиторів.

3. Рішення про укладення мирової угоди від імені кредиторів приймається комітетом кредиторів більшістю голосів кредиторів - членів комітету та вважається прийнятим за умови, що всі кредитори, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника, висловили письмову згоду на укладення мирової угоди.

4. Рішення про укладення мирової угоди приймається від імені боржника керівником боржника чи арбітражним керуючим (керуючим санацією, ліквідатором), які виконують повноваження органів управління та керівника боржника і підписують її.

5. Від імені кредиторів мирову угоду підписує голова комітету кредиторів.

6. Власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника має право брати участь в обговоренні умов мирової угоди в процедурах санації та ліквідації.

7. Арбітражний керуючий зобов'язаний попередньо погоджувати мирову угоду з органом, уповноваженим управляти державним майном, стосовно державних підприємств або підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків. Цей орган у десятиденний строк з дня одержання проекту мирової угоди зобов'язаний його розглянути та надати свій висновок про погодження або відмову у погодженні мирової угоди.

Дії (бездіяльність) уповноважених державних органів щодо погодження мирової угоди можуть бути оскаржені арбітражним керуючим до господарського суду у межах провадження справи про банкрутство.

8. З прийняттям рішення про укладення мирової угоди припиняється дія процедур розпорядження майном боржника, санації та ліквідації.

9. Якщо мирова угода містить умови про виконання зобов'язань боржника третьою особою, то така мирова угода має бути підписана керівником третьої особи (якщо він є юридична особа) чи суб'єктом підприємницької діяльності - фізичною особою.

Стаття 78. Умови укладення мирової угоди

1. Мирова угода може бути укладена тільки щодо вимог, забезпечених заставою, вимог другої та наступних черг задоволення вимог кредиторів, визначених цим Законом.

2. У разі якщо умови мирової угоди передбачають розстрочку чи відстрочку або прощення (списання) боргів чи їх частини, орган стягнення зобов'язаний погодитися із задоволенням частини вимог з податків, зборів (обов'язкових платежів) на умовах такої мирової угоди з метою забезпечення відновлення платоспроможності підприємства. При цьому податковий борг, який виник у строк, що передував трьом повним календарним рокам до дня подання заяви про порушення справи про банкрутство до господарського суду, визнається безнадійним та списується, а податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли у строк протягом трьох останніх перед днем подання заяви про порушення справи про банкрутство до господарського суду календарних років, розстрочуються (відстрочуються) або списуються на умовах мирової угоди. Зазначену мирову угоду підписує керівник відповідного органу державної податкової служби за місцезнаходженням боржника.

Не підлягає прощенню (списанню), відстрочці та/або розстрочці за умовами мирової угоди заборгованість із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, грошові компенсації за невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, що направляються для підвищення їх кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, що направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин.

Не підлягає прощенню (списанню) за умовами мирової угоди заборгованість із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, невикористанні та своєчасно не повернутих коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

3. Погашення вимог кредиторів за умовами мирової угоди здійснюється з дотриманням черговості, встановленої цим Законом.

4. Для кредиторів, які не брали участі в голосуванні або проголосували проти укладення мирової угоди, не можуть бути встановлені умови гірші, ніж для кредито-

рів, які висловили згоду на укладення мирової угоди, вимоги яких віднесені до однієї черги.

Стаття 79. Укладення мирової угоди та набрання нею чинності

1. Мирова угода укладається у письмовій формі та підлягає затвердженню господарським судом, про що зазначається в ухвалі господарського суду про припинення провадження у справі про банкрутство.

2. Мирова угода набирає чинності з дня її затвердження господарським судом і є обов’язковою для боржника (банкрута), кредиторів, вимоги яких забезпечені заставою, кредиторів другої та наступних черг.

3. Одностороння відмова від мирової угоди не допускається.

4. Мирова угода повинна містити положення про:

розміри, порядок і строки виконання зобов’язань боржника;

відстрочку чи розстрочку або прощення (списання) боргів чи їх частини.

Крім того, мирова угода може містити умови щодо:

виконання зобов’язань боржника третіми особами;

задоволення вимог кредиторів іншими способами, що не суперечать закону.

Стаття 80. Схвалення мирової угоди забезпеченими кредиторами

1. Мирова угода протягом семи днів від дня прийняття комітетом кредиторів рішення про її укладення схвалюється забезпеченими кредиторами. Для схвалення мирової угоди потрібна згода всіх забезпечених кредиторів.

2. Якщо будь-хто із забезпечених кредиторів заперечує проти схвалення мирової угоди, інші забезпечені кредитори можуть прийняти одне з таких рішень:

про виділ забезпечених речей із майна боржника, їх продаж на аукціоні в порядку, встановленому цим Законом, та задоволення вимог такого кредитора за рахунок отриманих від продажу коштів;

про викуп боргу відповідно до відомостей реєстру вимог кредиторів.

3. Якщо всі забезпечені кредитори заперечують проти схвалення мирової угоди, інші кредитори можуть прийняти одне з таких рішень:

про виділ забезпечених речей з майна боржника, їх продаж на аукціоні в порядку, встановленому цим Законом, та задоволення вимог забезпечених кредиторів за рахунок отриманих від продажу коштів;

про викуп боргу відповідно до відомостей реєстру вимог кредиторів.

4. У разі якщо забезпечені кредитори не схвалили мирової угоди і комітет кредиторів не прийняв жодного із запропонованих частиною третьою цієї статті рішень, господарський суд у судовому засіданні розглядає запропоновану комітетом кредиторів мирову угоду, заслуховує заперечення заставних кредиторів щодо її схвалення та вирішує питання щодо затвердження мирової угоди.

Стаття 81. Розгляд мирової угоди в господарському суді

1. Сторона мирової угоди протягом п’яти днів з дня укладення мирової угоди повинна подати до господарського суду заяву про її затвердження.

До заяви про затвердження мирової угоди додаються:

текст мирової угоди;

протокол засідання комітету кредиторів, на якому було прийнято рішення про укладення мирової угоди;

список кредиторів із зазначенням поштової адреси, номера (коду), що ідентифікує платника податків, та суми заборгованості;

зобов’язання боржника щодо погашення заборгованості із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв’язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов’язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, що направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, що направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв’язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв’язку з припиненням трудових відносин;

зобов’язання боржника щодо відшкодування всіх витрат, відшкодування яких передбачено у першу чергу, крім вимог кредиторів, забезпечених заставою;

письмові заперечення кредиторів, які не брали участі в голосуванні про укладення мирової угоди чи проголосували проти укладення мирової угоди, за їх наявності;

попереднє погодження мирової угоди органом, уповноваженим управляти державним майном, стосовно державних підприємств або підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків.

2. Про дату розгляду мирової угоди господарський суд повідомляє сторони мирової угоди. Неявка цих осіб не перешкоджає розгляду справи.

Господарський суд зобов’язаний заслухати кожного присутнього на засіданні кредитора, у якого виникли заперечення щодо укладення мирової угоди, навіть якщо на засіданні комітету кредиторів він голосував за укладення мирової угоди.

3. Господарський суд відмовляє в затвердженні мирової угоди у разі:

порушення порядку укладення мирової угоди, встановленого цим Законом;

якщо умови мирової угоди суперечать законодавству.

4. Про відмову в затвердженні мирової угоди господарський суд виносить ухвалу.

У разі винесення господарським судом ухвали про відмову в затвердженні мирової угоди мирова угода вважається неукладеною.

5. З дня затвердження мирової угоди боржник приступає до погашення вимог кредиторів згідно з умовами цієї мирової угоди.

6. Затвердження господарським судом мирової угоди є підставою для припинення провадження у справі про банкрутство.

7. Протягом п’яти днів з дня затвердження господарським судом мирової угоди керуючий санацією або ліквідатор повідомляє про це орган або посадову особу органу, до компетенції якого належить призначення керівника (органів управління) боржника, у разі потреби забезпечує проведення зборів чи засідання відповідного органу та продовжує виконувати повноваження керівника (органів управління) боржника до призначення в установленому порядку керівника (органів управління) боржника.

8. Винесення господарським судом ухвали про відмову в затвердженні мирової угоди не перешкоджає укладенню нової мирової угоди з іншими умовами.

Стаття 82. Недійсність мирової угоди або її розірвання. Наслідки невиконання мирової угоди

1. Учасники провадження у справі про банкрутство, а також інші особи, права і законні інтереси яких порушені або можуть бути порушені мировою угодою, мають право оскаржити ухвалу про припинення провадження у справі у зв’язку із затвердженням мирової угоди.

2. За заявою будь-кого із конкурсних кредиторів мирова угода може бути визнана господарським судом недійсною в межах провадження у справі про банкрутство з підстав, передбачених цивільним законодавством.

Із таких заяв справляється судовий збір у порядку, передбаченому законом.

3. Визнання мирової угоди недійсною чи розірвання мирової угоди є підставою для поновлення провадження у справі про банкрутство, про що господарським судом виноситься ухвала.

4. Вимоги кредиторів, за якими зроблено розрахунки згідно з умовами мирової угоди, вважаються погашеними.

5. Повідомлення про поновлення провадження у справі про банкрутство боржника офіційно оприлюднюється в порядку, встановленому цим Законом.

6. Мирова угода може бути розірвана в разі невиконання боржником умов мирової угоди щодо не менш як третини вимог кредиторів в межах провадження справи про банкрутство.

7. Розірвання мирової угоди господарським судом щодо окремого кредитора не тягне її розірвання щодо інших кредиторів.

8. У разі визнання мирової угоди недійсною або її розірвання вимоги кредиторів, щодо яких були надані відстрочка та/або розстрочка платежів або прощення (списання) боргів, відновлюються в повному розмірі у незадоволеній частині.

9. У разі невиконання мирової угоди кредитори можуть пред’явити свої вимоги до боржника в обсязі, передбаченому цією мировою угодою. У разі порушення провадження у справі про банкрутство цього ж боржника обсяг вимог кредиторів, щодо яких було укладено мирову угоду, визначається в межах, передбачених зазначеною мировою угодою.

Розділ VI
ПРИПИНЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО

Стаття 83. Припинення провадження у справі про банкрутство

1. Господарський суд припиняє провадження у справі про банкрутство, якщо:

1) боржник не внесений до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

2) юридичну особу, яка є боржником, припинено в установленому законодавством порядку, про що є відповідний запис в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

3) у провадженні господарського суду є справа про банкрутство того ж боржника;

4) затверджений звіт керуючого санацією боржника в порядку, передбаченому цим Законом;

5) затверджена мирова угода в порядку, передбаченому цим Законом;

6) затверджений звіт ліквідатора в порядку, передбаченому цим Законом;

7) боржник виконав усі зобов’язання перед кредиторами;

8) до боржника після офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про його банкрутство не висунуто вимог;

9) згідно з законом справа не підлягає розгляду в господарських судах України;

10) підприємницька діяльність фізичної особи - підприємця, яка є боржником, припинена в установленому законодавством порядку, про що зроблено відповідний запис в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

11) господарським судом не встановлені ознаки неплатоспроможності боржника;

12) в інших випадках, передбачених законом.

2. Провадження у справі про банкрутство може бути припинено у випадках, передбачених пунктами 1, 2, 5, 9 і 10 частини першої цієї статті, на всіх стадіях провадження у справі про банкрутство (до та після визнання боржника банкрутом); у випадках, передбачених пунктами 3, 4, 7, 8 і 11 частини першої цієї статті - лише до визнання боржника банкрутом, а у випадку, передбаченому пунктом 6 частини першої цієї статті, - лише після визнання боржника банкрутом.

3. Про припинення провадження у справі про банкрутство виноситься ухвала.

4. У випадках, передбачених пунктами 4-7 частини першої цієї статті, господарський суд в ухвалі про припинення провадження у справі зазначає, що вимоги конкурсних кредиторів, які не були заявлені в установлений цим Законом строк або відхилені господарським судом, вважаються погашеними, а виконавчі документи за відповідними вимогами визнаються такими, що не підлягають виконанню.

Розділ VII
ОСОБЛИВОСТІ БАНКРУТСТВА ОКРЕМИХ КАТЕГОРІЙ СУБ’ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 84. Загальні положення

1. Відносини, пов’язані з банкрутством суб’єктів підприємницької діяльності, визначених у цьому розділі, регулюються Законом з урахуванням особливостей, передбачених цим розділом.

Стаття 85. Особливості банкрутства суб’єктів підприємницької діяльності, що мають суспільну, іншу цінність або особливий статус

1. Під час розгляду справи про банкрутство суб’єкта підприємницької діяльності, що має суспільну або іншу цінність для Автономної Республіки Крим або територіальної громади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або орган місцевого самоврядування може звернутися до господарського суду з клопотанням не застосовувати до такого суб’єкта передбачені цим Законом процедури та припинити провадження у справі про банкрутство.

2. До клопотання додається рішення Ради міністрів Автономної Республіки Крим, рішення ради органу місцевого самоврядування, прийняте виключно на її пленарному засіданні, про незастосування до відповідного суб’єкта підприємницької діяльності передбачених цим Законом процедур та припинення провадження у справі про банкрутство, а також гарантії задоволення всіх вимог кредиторів за грошовими зобов’язаннями.

3. У разі якщо вимоги кредиторів такого суб’єкта підприємницької діяльності не будуть погашені протягом поточного та наступного календарних років, Рада міністрів Автономної Республіки Крим або орган місцевого самоврядування позбавляється права на повторне звернення до господарського суду із зазначеним у цій статті клопотанням, а провадження у справі про банкрутство щодо відповідного суб’єкта підприємницької діяльності здійснюється на загальних підставах.

4. Суб’єктами підприємницької діяльності з особливим статусом згідно з цим Законом є містоутворюючі та особливо небезпечні суб’єкти господарювання.

Містоутворюючим суб’єктом підприємницької діяльності визнається юридична особа, кількість працівників якої з урахуванням членів їх сімей становить не менш як половину чисельності населення адміністративно-територіальної одиниці, у якій розташована така юридична особа. Положення цієї статті про містоутворюючі суб’єкти підприємницької діяльності застосовуються також до суб’єктів підприємницької діяльності, кількість працівників яких перевищує п’ять тисяч осіб.

Особливо небезпечними суб’єктами підприємницької діяльності визнаються суб’єкти підприємницької діяльності вугільної, гірничодобувної, атомної, хімічної, хіміко-металургійної, нафтопереробної, інших галузей, визначені відповідними рішеннями Кабінету Міністрів України, припинення діяльності яких потребує здійснення спеціальних заходів щодо запобігання заподіянню шкоди життю та здоров’ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу.

Докази, що підтверджують належність боржника до містоутворюючих суб’єктів підприємницької діяльності, суб’єктів підприємницької діяльності з кількістю працівників понад п’ять тисяч осіб або особливо небезпечних суб’єктів підприємницької діяльності, подає до господарського суду боржник.

5. Під час розгляду справи про банкрутство містоутворюючого суб’єкта підприємницької діяльності учасником провадження у справі про банкрутство визнається орган місцевого самоврядування адміністративно-територіальної одиниці. Учасниками провадження у справі про банкрутство містоутворюючого суб’єкта підприємницької діяльності господарським судом можуть бути визнані також центральні органи виконавчої влади.

При розгляді справи про банкрутство особливо небезпечного суб’єкта підприємницької діяльності учасниками провадження у справі про банкрутство крім відповідного органу місцевого самоврядування визнаються також центральний орган виконавчої влади, до компетенції якого належить сфера діяльності боржника, та за необхідності державний орган з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, з питань охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки, з питань геології та використання надр.

6. Продаж у справах про банкрутство суб’єкта підприємницької діяльності, що мають суспільну або іншу цінність для територіальної громади, містоутворюючих та особливо небезпечних суб’єктів підприємницької діяльності, здійснюється виключно у складі цілісного майнового комплексу.

Якщо внаслідок повторного проведення аукціону (конкурсу) цілісний майновий комплекс не було продано, то продаж майна здійснюється частинами. У цьому випадку перелік такого майна погоджується ліквідатором з центральним органом виконавчої влади чи органом місцевого самоврядування або Радою міністрів Автономної Республіки Крим, до компетенції якої належить сфера діяльності цього підприємства - банкрута.

7. Вимоги кредиторів особливо небезпечного суб’єкта підприємницької діяльності задовольняються у порядку черговості, визначеному статтею 45 цього Закону, з урахуванням особливостей, установлених цією частиною, а саме: в третю чергу також задовольняються вимоги щодо відшкодування витрат на заходи із запобігання заподіянню можливої шкоди життю та здоров’ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

8. Кабінет Міністрів України або органи місцевого самоврядування в особі їх уповноважених органів мають право в будь-який час до закінчення процедури санації зазначених у цій статті суб’єктів підприємницької діяльності розрахуватися з усіма кредиторами в порядку, передбаченому цим Законом.

9. За зобов’язаннями боржника - суб’єкта підприємницької діяльності, що має суспільну цінність або особливий статус, може бути надана Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим або органами місцевого самоврядування, в особі їх уповноважених органів, порука в порядку і на умовах, передбачених законом.

Під порукою розуміється обов’язок особи, яка поручається за боржника, відповідати за виконання останнім усіх його грошових зобов’язань перед кредиторами.

10. Договір поруки за зобов’язаннями боржника із відповідною заявою подається до господарського суду в письмовій формі.

У заяві про поруку зазначаються:

сума грошових зобов’язань боржника перед кредиторами;

графік погашення заборгованості.

До заяви про поруку додаються документи, що підтверджують включення зобов’язань за порукою до відповідного бюджету на дату надання поруки.

11. Боржник і його поручитель зобов’язані розпочати розрахунки з кредиторами відповідно до графіка погашення заборгованості, передбаченого порукою.

12. У разі невиконання вимог в порядку і в строки, передбачені графіком погашення заборгованості, кредитори мають право пред’явити до поручителя вимоги щодо стягнення неоплачених сум у порядку, передбаченому законодавством.

13. Порушення поручителем своїх зобов’язань стосовно кредиторів, що володіють однією третиною усіх вимог до боржника, може бути підставою для дострокового припинення процедур розпорядження майном боржника, санації та відкриття ліквідаційної процедури.

Стаття 86. Особливості банкрутства сільськогосподарських підприємств

1. Для цілей цього Закону під сільськогосподарськими підприємствами розуміються юридичні особи, основним видом діяльності яких є вирощування (виробництво, вирощування та переробка) сільськогосподарської продукції, виручка від реалізації вирощеної (виробленої, виробленої та переробленої) ними сільськогосподарської продукції становить не менше 50 відсотків загальної суми виручки.

2. Особливості банкрутства сільськогосподарських підприємств, передбачені цим Законом, застосовуються також до рибних господарств, риболовецьких колгоспів, виручка від реалізації вирощеної (виробленої та переробленої) сільськогосподарської продукції та виловлених водних біологічних ресурсів становить не менше 50 відсотків загальної суми виручки.

3. У разі продажу об’єктів нерухомості, які використовуються для цілей сільськогосподарського виробництва та є власністю сільськогосподарського підприємства, що визнано банкрутом, за інших рівних умов переважне право на придбання зазначених об’єктів належить сільськогосподарським підприємствам і фермерським господарствам, розташованим у даній місцевості.

Для забезпечення переважного права придбання майна боржника арбітражний керуючий надсилає повідомлення про продаж підприємства боржника, майна боржника особам, які займаються виробництвом або виробництвом і переробкою сільськогосподарської продукції і володіють земельною ділянкою, безпосередньо прилеглою до земельної ділянки боржника, а також опублікує в друкованому органі за місцезнаходженням боржника інформацію про продаж підприємства боржника, його майна із зазначенням початкової ціни продажу підприємства боржника, його майна, що виставляються на торги.

4. У разі ліквідації сільськогосподарського підприємства у зв’язку з визнанням його банкрутом рішення що-

до земельних ділянок, які є власністю такого підприємства, надані йому в постійне чи тимчасове користування, у тому числі на умовах оренди, приймається відповідно до Земельного кодексу України.

5. При введенні процедури розпорядження майном боржника аналіз фінансового становища сільськогосподарського підприємства повинен проводитися з урахуванням сезонності сільськогосподарського виробництва та його залежності від природно-кліматичних умов, а також можливості задоволення вимог кредиторів за рахунок доходів, які можуть бути одержані сільськогосподарським підприємством після закінчення відповідного періоду сільськогосподарських робіт.

6. Рішення про звернення з клопотанням до господарського суду про санацію сільськогосподарських підприємств приймається комітетом кредиторів за участю представника органу місцевого самоврядування.

Санація сільськогосподарського підприємства вводиться на строк до закінчення відповідного періоду сільськогосподарських робіт з урахуванням часу, необхідного для реалізації вирощеної (виробленої, виробленої та переробленої) сільськогосподарської продукції. Зазначений строк не може перевищувати п'ятнадцяти місяців.

7. Арбітражний керуючий продає майно боржника особі, що має право його переважного придбання, за ціною, визначеною на торгах. У разі якщо дві і більше заявки таких учасників торгів містять пропозиції щодо однакової ціни майна, переможцем торгів визнається учасник торгів, що раніше подав заявку на участь у торгах.

Стаття 87. Особливості банкрутства страховиків

1. При розгляді справи про банкрутство страховика учасником провадження у справі про банкрутство визнається спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у справах нагляду за страховою діяльністю.

Арбітражний керуючий у справі про банкрутство страховика повинен скласти іспит за програмою підготовки арбітражних керуючих у справах про банкрутство страхових організацій.

2. Заява про порушення справи про банкрутство страховика може бути подана в господарський суд боржником, кредитором або іншим уповноваженим на це органом.

3. Відчуження майна страховика-боржника як цілісного майнового комплексу здійснюється в процедурі санації за правилами, встановленими цим Законом.

При проведенні ліквідаційної процедури цілісний майновий комплекс страховика може бути проданий тільки у разі згоди покупця взяти на себе зобов'язання страховика-банкрута за договорами страхування, за якими страховий випадок не настав до дня визнання страховика банкрутом.

4. Покупцем цілісного майнового комплексу страховика може бути тільки страховик.

5. У разі продажу цілісного майнового комплексу страховика у процедурі санації до покупця переходять всі права та обов'язки за договорами страхування, за якими на дату продажу майна страховика страховий випадок не настав.

6. У разі визнання господарським судом страховика банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури всі договори страхування, укладені таким страховиком, за якими страховий випадок не настав до дати прийняття зазначеного рішення, припиняються, крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті.

7. Страхувальники за договорами страхування, дії яких припиняються на підставах, передбачених частиною шостою цієї статті, мають право вимагати повернення частини виплаченої страховику страхової премії пропорційно різниці між строком, на який був укладений договір страхування, і строком, протягом якого фактично діяв договір страхування, якщо інше не передбачено законодавством.

8. Страхувальники за договорами страхування, за якими страховий випадок настав до дня прийняття господарським судом постанови про визнання страховика банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, мають право вимагати страхові виплати.

9. У разі визнання господарським судом страховика банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури вимоги кредиторів за договорами страхування першої черги підлягають задоволенню в такому порядку:

у першу чергу - вимоги за договорами особистого страхування, передбачені частиною восьмою цієї статті;

у другу чергу - вимоги фізичних осіб за іншими договорами страхування, передбачені частиною восьмою цієї статті;

у третю чергу - вимоги юридичних осіб за іншими договорами страхування, передбачені частиною восьмою цієї статті;

у четверту чергу - вимоги за договорами особистого страхування, передбачені частиною сьомою цієї статті;

у п'яту чергу - вимоги фізичних осіб за іншими договорами страхування, передбачені частиною сьомою цієї статті;

у шосту чергу - вимоги юридичних осіб за іншими договорами страхування, передбачені частиною сьомою цієї статті.

10. У справах про банкрутство страховика мирова угода може бути затверджена господарським судом тільки після погашення заборгованості за вимогами кредиторів першої і другої черг, заборгованості за вимогами застрахованих осіб, вигодонабувачів, страхувальників за договорами обов'язкового страхування, а також вимогами, пов'язаними з відшкодуванням сум компенсаційних виплат і витрат у зв'язку із здійсненням компенсаційних виплат за договорами обов'язкового страхування.

До заяви про затвердження мирової угоди разом із документами, передбаченими частиною першою статті 81 цього Закону, мають бути додані документи, що підтверджують погашення заборгованості, зазначеної в абзаці першому цієї частини.

Стаття 88. Особливості банкрутства професійних учасників ринку цінних паперів та інститутів спільного інвестування

1. При розгляді справ про банкрутство юридичних осіб, що є професійними учасниками фондового ринку та інститутами спільного інвестування, учасником провадження у справі про банкрутство визнається Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку.

Для цілей цієї статті під терміном «клієнт» розуміється інвестор у цінні папери або емітент цінних паперів, що уклав відповідну угоду з професійним учасником фондового ринку, який відповідно до цього Закону визнається боржником або банкрутом.

2. Не врегульовані цією статтею особливості процедури банкрутства професійних учасників фондового ринку та інститутів спільного інвестування, а також заходи щодо захисту прав та інтересів клієнтів установлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з державним органом з питань банкрутства.

3. Порядок запобігання банкрутству та проведення досудових процедур відновлення платоспроможності професійних учасників фондового ринку та інститутів спільного інвестування встановлюється нормативно-правовими актами України.

4. Розпорядник майна професійного учасника фондового ринку та інститутів спільного інвестування повинен мати сертифікат, що видається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, на право здійснення професійної діяльності з цінними паперами в Україні на підприємствах, які мають відповідну ліцензію Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

5. Розпорядник майна зобов'язаний у десятиденний строк з дня його призначення надіслати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку та клієнтам такого професійного учасника фондового ринку та інститутів спільного інвестування повідомлення про порушення провадження у справі про банкрутство та призначення розпорядника майна. У повідомленні зазначаються реквізити сертифіката, виданого розпоряднику майна Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, а також клієнту пропонується дати розпорядженя щодо дій, які необхідно вчинити за правочинами, які були укладені з професійним учасником фондового ринку або інститутом спільного інвестування, що є боржником.

6. Цінні папери, грошові кошти та інше майно, яке належить клієнтам професійного учасника фондового ринку та інститутам спільного інвестування, не включаються до складу ліквідаційної маси.

7. З дня введення господарським судом процедури санації боржника чи визнання професійного учасника фондового ринку та інститутів спільного інвестування банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури цінні папери клієнтів підлягають поверненню клієнту, якщо інше не передбачено угодою керуючого санацією або ліквідатора з клієнтом.

8. Якщо вимоги клієнтів щодо повернення належних їм цінних паперів на пред'явника, що мають однаковий міжнародний ідентифікаційний номер, перевищують кількість таких цінних паперів, які перебувають у володінні професійного учасника фондового ринку та інституту спільного інвестування, повернення таких цінних паперів клієнтам здійснюється пропорційно їх вимогам.

Вимоги клієнтів у незадоволеній їх частині визнаються грошовими зобов'язаннями і задовольняються в порядку черговості, передбаченому цим Законом.

9. Під час проведення санації професійного учасника ринку цінних паперів та інститутів спільного інвестування керуючий санацією має право передати цінні папери, передані такому професійному учаснику ринку цінних паперів клієнтами, іншому суб'єкту підприємницької діяльності, який має відповідну ліцензію професійного учасника ринку цінних паперів.

10. Цінні папери, що належать професійному учасникові ринку цінних паперів і обертаються на організованому ринку цінних паперів, підлягають продажу на торгах організатора торгівлі на ринку цінних паперів.

У разі якщо зазначені цінні папери не допущені до торгів організатора торгівлі на ринку цінних паперів, вони підлягають продажу в порядку, встановленому статтею 44 цього Закону.

Стаття 89. Особливості банкрутства емітента чи управителя іпотечних сертифікатів, управителя фонду фінансування будівництва чи управителя фонду операцій з нерухомістю

1. У разі порушення провадження у справі про банкрутство стосовно емітента чи управителя іпотечних сертифікатів іпотечні активи не включаються до складу ліквідаційної маси такого емітента або управителя. Розпорядження цими активами здійснюється відповідно до законодавства про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати.

2. У разі порушення провадження у справі про банкрутство стосовно управителя фонду фінансування будівництва чи управителя фонду операцій з нерухомістю кошти та майно, що перебувають в управлінні управителя, не включаються до складу ліквідаційної маси такого управителя. Розпорядження цими коштами та майном здійснюється відповідно до законодавства про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операцій з нерухомістю.

Стаття 90. Загальні положення про банкрутство фізичної особи - підприємця

1. Правила, передбачені цією статтею, застосовуються до відносин, пов'язаних з визнанням фізичної особи - підприємця банкрутом.

2. Підставою для визнання фізичної особи - підприємця банкрутом є його нездатність задовольнити вимоги кредиторів за грошовими зобов'язаннями та/або виконати свій обов'язок із сплати обов'язкових платежів.

3. Заява про порушення справи про банкрутство фізичної особи - підприємця може бути подана в господарський суд фізичною особою - підприємцем, який є боржником, або його кредиторами.

Заяву про порушення справи про банкрутство фізичної особи - підприємця можуть подати кредитори, за винятком кредиторів, вимоги яких пов'язані з зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, кредиторів, які мають вимоги щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги особистого характеру.

Кредитори, вимоги яких пов'язані із зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, кредитори, які мають вимоги щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги за зобов'язаннями, нерозривно пов'язаними з особою кредитора, мають право заявити свої вимоги під час провадження у справі про банкрутство.

4. До заяви фізичної особи - підприємця про порушення справи про банкрутство може бути доданий план погашення його боргів, копії якого надсилаються кредиторам та іншим учасникам провадження у справі про банкрутство.

Якщо відсутні заперечення кредиторів, господарський суд може затвердити план погашення боргів, що є підставою для зупинення провадження у справі про банкрутство на строк не більше трьох місяців.

5. План погашення боргів повинен включати:

строк його виконання;

розмір суми, яка щомісяця залишається боржнику - фізичній особі-підприємцю та членам його сім'ї для споживання;

розмір суми, яка буде щомісяця надаватися для погашення вимог кредиторів.

6. Господарський суд має право за вмотивованим клопотанням учасників провадження у справі про банкрутство фізичної особи - підприємця змінити план погашення боргів, у тому числі збільшити чи зменшити строк його виконання, розмір суми, яка щомісяця залишається боржнику і членам його сім'ї на споживання.

7. Якщо в результаті виконання боржником плану погашення боргів вимоги кредиторів задоволені в повному обсязі, провадження у справі про банкрутство припиняється.

8. У разі визнання фізичної особи - підприємця банкрутом до складу ліквідаційної маси не включається майно фізичної особи - підприємця, на яке згідно з цивільним процесуальним законодавством України не може бути звернено стягнення, та майно, яке перебуває в заставі з підстав, не пов'язаних із здійсненням такою особою підприємницької діяльності.

9. Господарський суд має право за вмотивованим клопотанням фізичної особи - підприємця та інших учасників провадження у справі про банкрутство, виключити із складу ліквідаційної маси майно фізичної особи - підприємця, на яке згідно з цивільним процесуальним законодавством може бути звернено стягнення, якщо майно є неліквідним чи дохід від реалізації якого істотно не вплине на задоволення вимог кредиторів. Загальна вартість майна фізичної особи - підприємця, яка виключається із складу ліквідаційної маси відповідно до положень цієї частини, не може перевищувати шести з половиною тисяч гривень.

Перелік майна фізичної особи - підприємця, яке виключається із складу ліквідаційної маси відповідно до положень цієї частини, затверджується господарським судом, про що виноситься ухвала, яка може бути оскаржена у встановленому порядку.

10. Правочини (договори) фізичної особи - підприємця, пов'язані з відчуженням або передачею іншим способом майна фізичної особи - підприємця заінтересованим особам протягом року до порушення провадження у справі про банкрутство, можуть бути визнані господарським судом недійсними за заявою кредиторів.

Стаття 91. Розгляд господарським судом справи про банкрутство фізичної особи - підприємця

1. Одночасно з прийняттям заяви про порушення справи про банкрутство фізичної особи - підприємця господарський суд накладає арешт на майно фізичної особи - підприємця, за винятком майна, на яке згідно із законодавством України не може бути звернено стягнення, та майна, що перебуває в заставі з підстав, не пов'язаних із здійсненням такою особою підприємницької діяльності.

За клопотанням фізичної особи - підприємця господарський суд може звільнити з-під арешту майно (частину майна) у разі укладення договору поруки чи іншого забезпечення виконання зобов'язання фізичної особи - підприємця третіми особами.

2. За заявою фізичної особи - підприємця господарський суд може відкласти розгляд справи про банкрутство не більше ніж на два місяці для проведення фізичною особою - підприємцем розрахунків з кредиторами чи укладення мирової угоди.

3. За наявності відомостей про відкриття спадщини на користь фізичної особи - підприємця господарський суд має право зупинити провадження у справі про банкрутство для вирішення у встановленому законом порядку питання щодо спадщини.

4. Якщо у встановлений частиною другою цієї статті строк фізичною особою - підприємцем не подано доказів задоволення вимог кредиторів і в зазначений строк не укладено мирової угоди, господарський суд визнає фізичну особу - підприємця банкрутом і відкриває ліквідаційну процедуру.

5. З дня прийняття господарським судом постанови про визнання фізичної особи - підприємця банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури:

строки виконання зобов'язань фізичної особи - підприємця вважаються такими, що настали;

припиняється нарахування неустойки (штрафу, пені), відсотків та інших фінансових (економічних) санкцій за всіма зобов'язаннями фізичної особи - підприємця, крім зобов'язань, не пов'язаних із здійсненням такою особою підприємницької діяльності;

припиняється стягнення з фізичної особи - підприємця за всіма виконавчими документами, за винятком виконавчих документів за вимогами про стягнення аліментів, а також за вимогами про відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян, та за вимогами, не пов'язаними із здійсненням такою особою підприємницької діяльності.

6. У постанові про визнання фізичної особи - підприємця банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури господарський суд призначає ліквідатора банкрута в порядку, встановленому цим Законом для призначення розпорядника майна.

7. Ліквідатор відкриває спеціальний банківський рахунок, на який зараховуються кошти, отримані від продажу майна банкрута, та здійснюються розрахунки з кредиторами банкрута.

8. Офіційне оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури здійснюється в порядку, встановленому цим Законом, із зазначенням строку пред'явлення кредиторами вимог до банкрута, який не може перевищувати двох місяців.

9. З моменту прийняття господарським судом рішення про визнання фізичної особи - підприємця банкрутом і про відкриття ліквідаційної процедури втрачає силу державна реєстрація фізичної особи як приватного підприємця, а також анулюються видані йому ліцензії на здійснення окремих видів підприємницької діяльності.

10. Продажу підлягає все майно фізичної особи - підприємця, за винятком майна, що не включається до складу ліквідаційної маси, якщо інше не передбачено цим Законом.

Стаття 92. Особливості задоволення вимог кредиторів фізичної особи - підприємця, визнаної банкрутом

1. Господарський суд розглядає вимоги, заявлені кредиторами або боржником, у строки, передбачені частиною восьмою статті 91 цього Закону. За наслідками розгляду зазначених вимог господарський суд виносить ухвалу про порядок і розмір задоволення вимог кредиторів.

2. До задоволення вимог кредиторів із коштів, внесених на спеціальний банківський рахунок, відшкодовуються витрати, пов'язані з провадженням у справі про банкрутство фізичної особи - підприємця і виконанням постанови господарського суду про визнання фізичної особи - підприємця банкрутом. Вимоги кредиторів задовольняються в такій черговості:

у першу чергу задовольняються вимоги кредиторів за зобов'язаннями, забезпеченими заставою майна фізичної особи - підприємця; вимоги громадян, перед якими фізична особа - підприємець несе відповідальність за заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, шляхом капіталізації відповідних періодичних платежів, у тому числі до Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України за громадян, які застраховані у цьому Фонді у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, вимоги щодо стягнення аліментів; розрахунки щодо виплати вихідної допомоги та оплати праці особам, які працюють за трудовим договором (контрактом), і щодо виплати авторської винагороди, а також задовольняються вимоги, що виникли із зобов'язань щодо сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування;

у другу чергу задовольняються вимоги щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів);

у третю чергу проводяться розрахунки з іншими кредиторами.

Вимоги кожної наступної черги задовольняються після задоволення вимог попередньої черги.

За недостатності коштів для задоволення у повному обсязі всіх вимог однієї черги кошти розподіляються між кредиторами відповідної черги пропорційно сумам їхніх вимог.

3. Після завершення розрахунків з кредиторами фізична особа - підприємець, визнана банкрутом, звільняється від подальшого виконання грошових вимог креди-

торів, що були заявлені після визнання фізичної особи - підприємця банкрутом, за винятком вимог, передбачених абзацом третім частини третьої цієї статті.

Вимоги, заявлені після закінчення строку, встановленого частиною восьмою статті 91 цього Закону, задовольняються в останню чергу.

Вимоги кредиторів щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян, вимоги щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги особистого характеру, які не були задоволені в порядку виконання постанови господарського суду про визнання фізичної особи - підприємця банкрутом або які погашені частково чи не заявлені після визнання фізичної особи - підприємця банкрутом, можуть бути заявлені після закінчення провадження у справі про банкрутство фізичної особи - підприємця відповідно в повному обсязі або в незадоволеній їх частині в порядку, встановленому цивільним законодавством.

4. Звільнення фізичної особи - підприємця від зобов'язань, передбачених абзацами першим і другим частини третьої цієї статті, не допускається у разі, якщо судовим рішенням, що набрав законної сили, боржник притягнутий до кримінальної або адміністративної відповідальності за неправомірні дії, пов'язані з банкрутством, умисне або фіктивне банкрутство, якщо такі правопорушення вчинені у справі про банкрутство.

5. Господарський суд за вмотивованим клопотанням будь-кого з учасників у справі про банкрутство, арбітражного керуючого або за власною ініціативою може не допустити звільнення фізичної особи - підприємця від зобов'язань, якщо боржник:

ухилявся від виконання зобов'язань щодо погашення боргів;

вчинив дії щодо приховування майна;

не надавав необхідну інформацію або надавав недостовірну інформацію господарському суду, який розглядає справу про банкрутство.

6. Про заборону звільнення фізичної особи - підприємця від зобов'язань у зв'язку з припиненням провадження у справі про банкрутство господарський суд виносить ухвалу, яка підлягає негайному виконанню.

7. Протягом п'яти років після визнання фізичної особи - підприємця банкрутом не може бути порушено провадження у справі про банкрутство за його заявою.

За вмотивованим клопотанням кредитора (кредиторів) передбачені абзацами першим і другим частини третьої цієї статті правила щодо звільнення боржника від зобов'язань не застосовуються, якщо фізична особа - підприємець протягом зазначеного періоду повторно буде визнана банкрутом.

8. Протягом трьох років після визнання фізичної особи - підприємця банкрутом ця особа не може бути зареєстрована як фізична особа - підприємець, придбавати майно або грошові кошти у кредит, укладати договір поруки, передавати майно у заставу.

9. Правила, передбачені частиною восьмою цієї статті, не застосовуються до фізичної особи - підприємця, якщо у процедурі банкрутства боржник повністю сплатив усі борги.

Стаття 93. Особливості банкрутства фермерського господарства

1. Підставою для визнання фермерського господарства банкрутом є його неспроможність задовольнити протягом шести місяців після закінчення відповідного періоду сільськогосподарських робіт вимоги кредиторів за грошовими зобов'язаннями та/або зобов'язання щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування, повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

2. Заява підприємця - голови фермерського господарства про порушення справи про банкрутство подається до господарського суду за наявності письмової згоди всіх членів фермерського господарства.

Заява підписується головою фермерського господарства.

3. До заяви голови фермерського господарства про порушення справи про банкрутство також додаються документи, які містять відомості:

про склад і вартість майна фермерського господарства;

про склад і вартість майна, яке належить членам фермерського господарства на праві власності;

про розмір доходів, які можуть бути одержані фермерським господарством після закінчення відповідного періоду сільськогосподарських робіт.

Зазначені документи додаються головою фермерського господарства до відзиву на подану кредитором заяву про порушення справи про банкрутство.

4. Головою фермерського господарства у двомісячний строк з дня прийняття господарським судом заяви про порушення справи про банкрутство фермерського господарства може бути подано до господарського суду план відновлення платоспроможності фермерського господарства.

5. У разі якщо здійснення заходів, передбачених планом відновлення платоспроможності фермерського господарства, дасть змогу фермерському господарству, зокрема за рахунок доходів, які можуть бути одержані фермерським господарством після закінчення відповідного періоду сільськогосподарських робіт, погасити вимоги за грошовими зобов'язаннями, господарським судом вводиться процедура розпорядження майном фермерського господарства.

Про введення процедури розпорядження майном фермерського господарства господарським судом виноситься ухвала.

6. Процедура розпорядження майном фермерського господарства вводиться на строк закінчення відповідного періоду сільськогосподарських робіт з урахуванням часу, необхідного для реалізації вирощеної (виробленої та переробленої) сільськогосподарської продукції. Зазначений строк не може перевищувати п'ятнадцяти місяців.

7. Процедуру розпорядження майном фермерського господарства може бути достроково припинено господарським судом за заявою розпорядника майна чи будь-кого із кредиторів у разі:

невиконання заходів, передбачених планом відновлення платоспроможності фермерського господарства;

наявності інших обставин, які свідчать про неможливість відновлення платоспроможності фермерського господарства.

Після дострокового припинення процедури розпорядження майном фермерського господарства фермерське господарство визнається господарським судом банкрутом і відкривається ліквідаційна процедура.

8. Для проведення процедури розпорядження майном фермерського господарства господарським судом призначається розпорядник майна в порядку, встановленому цим Законом.

9. У разі визнання господарським судом фермерського господарства банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури до складу ліквідаційної маси фермерського господарства включаються нерухоме майно, яке перебуває у спільній власності членів фермерського господарства, в тому числі насадження, господарські та інші будівлі, меліоративні та інші споруди, продуктивна і робоча худоба, птиця, сільськогосподарська та інша техніка і обладнання, транспортні засоби, інвентар, та інше майно, набуті для фермерського господарства на загальні кошти його членів, а також право оренди земельної ділянки та інші майнові права, які належать фермерському господарству і мають грошову оцінку.

10. У разі банкрутства фермерського господарства земельна ділянка, надана фермерському господарству в тимчасове користування, у тому числі на умовах оренди, використовується відповідно до Земельного кодексу України.

11. Майно, що належить голові та членам фермерського господарства на праві приватної власності, а також інше майно, стосовно якого доведено, що воно набуто на доходи, які не є у спільній власності членів фермерського господарства, не включаються до складу ліквідаційної маси.

12. Нерухоме майно, а також майнові права щодо нерухомого майна, які включаються до складу ліквідаційної маси фермерського господарства, можуть бути продані тільки на аукціоні, обов'язковими умовами якого є збереження цільового призначення сільськогосподарських об'єктів, що продаються.

13. З дня прийняття постанови про визнання фермерського господарства банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури діяльність фермерського господарства припиняється.

14. Господарський суд надсилає копію постанови про визнання фермерського господарства банкрутом до органу, який здійснив державну реєстрацію фермерського господарства, та органу місцевого самоврядування за місцезнаходженням фермерського господарства.

Стаття 94. Особливості провадження санації боржника його керівником

1. Керівник боржника має право подати в порядку, встановленому цим Законом, заяву про порушення справи про банкрутство боржника з метою проведення керівником процедури санації до подання кредиторами заяви про порушення справи про банкрутство за таких умов:

за наявності рішення органу, до повноважень якого згідно із законодавством або установчими документами боржника віднесено право приймати рішення щодо звернення до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство боржника, а у разі якщо такі повноваження не визначені, - за наявності рішення органу боржника, до повноважень якого віднесено прийняття рішення щодо реорганізації чи ліквідації боржника;

за наявності плану санації та письмової згоди кредиторів, загальна сума вимог яких перевищує 50 відсотків кредиторської заборгованості боржника згідно з даними його бухгалтерського обліку, на впровадження зазначеного плану та на призначення керуючим санацією керівника боржника.

2. Для проведення санації боржника його керівником з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею, керівник боржника звертається у встановленому цим Законом порядку до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство. До заяви керівника боржника додаються план санації боржника, погоджений з кредиторами, що дали згоду на її проведення, письмова згода кредиторів на призначення керуючим санацією керівника боржника та пропозиція щодо кандидатури розпорядника майна.

3. Після розгляду заяви боржника у разі, якщо заява і додані до неї документи відповідають вимогам, установленим цим Законом, суд не пізніше п'яти днів з дня її надходження виносить ухвалу про прийняття заяви про порушення провадження у справі, в якій зазначається дата проведення підготовчого засідання суду.

В ухвалі про прийняття заяви господарський суд має право зобов'язати заявника, боржника та інших учасників провадження у справі надати суду додаткові відомості, необхідні для вирішення питання щодо порушення провадження у справі про банкрутство.

Підготовче засідання суду, у якому здійснюється перевірка обґрунтованості вимог заявника, а також з'ясування наявності підстав для порушення провадження у справі про банкрутство, проводиться у місячний строк з дня винесення ухвали про прийняття заяви про порушення справи про банкрутство.

За результатами розгляду обґрунтованості вимог заявника до боржника господарський суд виносить ухвалу про:

порушення провадження у справі про банкрутство і відкриття процедури санації, введення мораторію на задоволення вимог кредиторів та призначення розпорядника майна в порядку, встановленому цим Законом, та керуючого санацією - керівника боржника, які діють відповідно до вимог цього Закону з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею;

відмову у порушенні провадження у справі про банкрутство.

Після призначення керівника боржника керуючим санацією його трудові відносини з працедавцем зупиняються на час виконання повноважень керуючого санацією.

Керуючий санацією - керівник боржника здійснює свої повноваження згідно з цим Законом.

У разі пред'явлення боржником недостовірних відомостей про майнові активи боржника або неможливість відновлення платоспроможності згідно з планом санації можливе введення процедури ліквідації.

4. Офіційне оприлюднення оголошення про порушення справи про банкрутство і відкриття процедури санації здійснюється на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет.

5. Повідомлення повинно містити відомості про:

порушення провадження у справі про банкрутство боржника та відкриття процедури санації;

повне найменування боржника, його місцезнаходження, реквізити його рахунків в установах банків;

ідентифікаційний код боржника згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

керуючого санацією - керівника боржника та розпорядника майна боржника.

6. Конкурсні кредитори за вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство, зобов'язані подати до господарського суду у місячний строк з дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство і відкриття процедури санації письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують та/або заперечення кредиторів проти проведення процедури санації керівником боржника.

Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає.

Особи, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними кредиторами, а їх вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі.

7. Керуючий санацією - керівник боржника разом із розпорядником майна зобов'язані відповідно до вимог цього Закону розглянути вимоги кредиторів і скласти реєстр вимог кредиторів, письмово повідомивши про результати розгляду заявників і господарський суд.

8. Господарський суд у порядку, передбаченому цим Законом, розглядає реєстр вимог кредиторів, вимоги кредиторів, щодо яких були заперечення боржника і які не були внесені до реєстру вимог кредиторів. За результатами розгляду господарський суд виносить ухвалу, в якій зазначає розмір визнаних судом вимог кредиторів, затверджує реєстр вимог кредиторів і визначає дату проведення зборів кредиторів.

9. Порядок проведення зборів кредиторів, утворення і діяльності комітету кредиторів визначається цим Законом. Комітет кредиторів у місячний строк від дати його утворення повинен подати господарському суду схвалений план санації боржника.

10. Господарський суд затверджує план санації боржника, про що виноситься ухвала, яка може бути оскаржена у встановленому порядку. Боржник розпочинає виконання плану санації після його затвердження судом.

11. Якщо справу про банкрутство боржника порушено за заявою кредитора (кредиторів), комітет кредиторів має право звернутися до господарського суду з клопотанням про призначення керуючим санацією керівника боржника, а також розпорядника майна в порядку, встановленому цим Законом. Керуючий санацією та розпорядник майна діють відповідно до вимог цього Закону з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.

12. Керуючий санацією - керівник боржника виконує повноваження керуючого санацією і отримує заробітну плату в тому ж розмірі, в якому він її отримував до призначення керуючим санацією.

13. За поданням комітету кредиторів або розпорядника майна чи за ініціативою господарського суду керуючий санацією - керівник боржника може бути звільнений господарським судом від виконання повноважень керуючого санацією.

Звільнення керівника боржника від виконання ним повноважень керуючого санацією позбавляє керівника боржника права самому здійснювати санацію боржника.

14. Розпорядник майна продовжує виконувати свої обов'язки протягом проведення керуючим санацією - керівником боржника процедури санації боржника.

15. У разі невиконання плану санації боржника або якщо стає очевидним, що виконання плану санації боржника не приведе до відновлення його платоспроможності, процедура банкрутства здійснюється відповідно до цього Закону, про що господарський суд виносить ухвалу.

Стаття 95. Особливості застосування процедури банкрутства до боржника, що ліквідується власником

1. Якщо вартості майна боржника - юридичної особи, щодо якого прийнято рішення про ліквідацію, недостатньо для задоволення вимог кредиторів, така юридична особа ліквідується в порядку, передбаченому цим Законом. У разі виявлення зазначених обставин ліквідатор (ліквідаційна комісія) зобов'язаний звернутися до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство такої юридичної особи.

Обов'язковою умовою звернення до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство є дотримання боржником порядку ліквідації юридичної особи відповідно до законодавства України.

2. За результатами розгляду заяви про порушення справи про банкрутство юридичної особи, майна якої недостатньо для задоволення вимог кредиторів, господарський суд визнає боржника, який ліквідується, банкрутом, відкриває ліквідаційну процедуру, призначає ліквідатора в порядку, встановленому цим Законом для призначення розпорядника майна. Обов'язки ліквідатора можуть бути покладені на голову ліквідаційної комісії (ліквідатора) незалежно від наявності у нього статусу арбітражного керуючого. Вирішення питання щодо визнання боржника банкрутом здійснюється в судовому засіданні, що проводиться не пізніше чотирнадцяти днів після порушення провадження у справі в загальному порядку, визначеному цим Законом.

3. Кредитори мають право заявити свої вимоги до боржника, який ліквідується, у місячний строк з дня офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника, який ліквідується, банкрутом, на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет.

Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає.

Особи, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними кредиторами, а їх вимоги погашаються в шосту чергу.

4. У разі якщо справу про банкрутство порушено за заявою власника майна боржника (уповноваженої ним особи), яка подана до утворення ліквідаційної комісії (призначення ліквідатора), розгляд справи про банкрутство здійснюється без урахування особливостей, передбачених цією статтею.

5. Невиконання вимог, передбачених частиною першою цієї статті, є підставою для відмови у внесенні запису про ліквідацію юридичної особи до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

6. Власник майна боржника (уповноважена ним особа), керівник боржника, голова ліквідаційної комісії (ліквідатор), які допустили порушення вимог частини першої цієї статті, несуть солідарну відповідальність за незадоволення вимог кредиторів.

Питання порушення власником майна боржника (уповноваженою ним особою), керівником боржника, головою ліквідаційної комісії (ліквідатором) вимог частини першої цієї статті підлягає розгляду господарським судом при проведенні ліквідаційної процедури відповідно до цього Закону. У разі виявлення такого порушення про це зазначається в ухвалі господарського суду про затвердження ліквідаційного балансу та звіту ліквідатора банкрута, що є підставою для подальшого звернення кредиторів до власника майна боржника (уповноваженої ним особи), керівника боржника, голови ліквідаційної комісії (ліквідатора).

Стаття 96. Особливості банкрутства державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків

1. Боржник зобов'язаний надати господарському суду докази, що підтверджують належність боржника до державних підприємств або підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків.

2. Кабінет Міністрів України вживає заходів для запобігання банкрутству державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків, визначає оптимальні шляхи відновлення їх платоспроможності та координує дії відповідних органів виконавчої влади.

3. Органи виконавчої влади приймають рішення щодо: доцільності надання державної підтримки неплатоспроможним підприємствам; розроблення заходів, спрямованих на забезпечення захисту інтересів держави і вибору оптимальних шляхів реструктуризації та погашення боргових зобов'язань; проведення аналізу фінансового стану боржника, його санації та погодження плану санації; доцільності виключення відповідних суб'єктів господарювання з переліку підприємств, що є об'єктами

права державної власності, які не підлягають приватизації та застосуванню до них процедури санації чи ліквідації.

4. Положення цього Закону застосовуються до юридичних осіб - підприємств, що є об'єктами права державної власності, які не підлягають приватизації, в частині санації чи ліквідації після виключення їх у встановленому порядку з переліку таких об'єктів.

5. З метою запобігання банкрутству державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, може застосовуватися порука у порядку, визначеному частинами дев'ятою - тринадцятою статті 85 цього Закону.

6. Порушення провадження у справі про банкрутство за заявою боржника і відкриття процедури санації його керівником не є підставою для припинення повноважень органу, уповноваженого управляти майном боржника, щодо управління відповідним об'єктом державної власності.

7. У разі якщо боржник є державним підприємством або підприємством, у статутному капіталі якого частка державної власності перевищує 50 відсотків, господарський суд залучає до участі у справі про банкрутство представників органу, уповноваженого управляти державним майном, з повідомленням про порушення провадження у справі про банкрутство такого підприємства.

8. У разі порушення провадження у справі про банкрутство державного підприємства або підприємства, у статутному капіталі якого частка державної власності перевищує 50 відсотків, участь у зборах кредиторів та роботі комітету кредиторів можуть брати з правом дорадчого голосу представники органу, уповноваженого управляти державним майном.

9. Призначення керуючих санацією, ліквідаторів державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків, здійснюється господарським судом за участю органу, уповноваженого управляти державним майном.

10. Припинення, продовження повноважень та відсторонення від виконання обов'язків керуючих санацією, ліквідаторів державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків, здійснюється господарським судом за наявності підстав та в порядку, встановленому цим Законом.

11. Положення цієї статті не застосовуються до юридичних осіб - підприємств, що є об'єктами власності Автономної Республіки Крим та комунальної власності.

12. Плани санації, мирові угоди та переліки ліквідаційних мас та зміни і доповнення до них у справах про банкрутство державних підприємств або підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків, підлягають погодженню з органом, уповноваженим управляти державним майном. У разі відсутності такого погодження план санації та мирова угода затвердженню господарським судом не підлягають, а включене до переліку ліквідаційної маси майно банкрута не може бути реалізованим.

13. Початкова вартість майна, майнових прав державних підприємств або підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків, визначається відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні».

14. Копії судових рішень у провадженнях у справах про банкрутство державних підприємств або підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків або на балансі яких перебувають об'єкти державної власності, що в процесі приватизації (корпоратизації) не увійшли до статутних капіталів цих підприємств, крім інших учасників, надсилаються органу, уповноваженому управляти державним майном.

Розділ VIII
АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ (РОЗПОРЯДНИК МАЙНА, КЕРУЮЧИЙ САНАЦІЄЮ, ЛІКВІДАТОР)

Стаття 97. Вимоги до арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

1. Арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) може бути громадянин України, який має повну вищу юридичну або економічну освіту, стаж роботи за фахом не менше трьох років або одного року на керівних посадах після отримання повної вищої освіти, пройшов навчання та стажування протягом шести місяців у порядку, встановленому державним органом з питань банкрутства, володіє державною мовою та склав кваліфікаційний іспит.

На підприємствах, що провадять діяльність, пов'язану з державною таємницею, арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) повинен мати допуск до державної таємниці, а в разі його відсутності - отримати такий допуск у встановленому законодавством порядку.

2. Не може бути арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) особа:

1) яка визнана судом обмежено дієздатною або недієздатною;

2) яка має судимість за вчинення корисливих злочинів;

3) яка не здатна виконувати обов'язки арбітражного керуючого за станом здоров'я;

4) якій заборонено обіймати керівні посади;

5) якій відмовлено в наданні допуску до державної таємниці або скасовано раніше наданий допуск за порушення законодавства у сфері охорони державної таємниці, якщо такий допуск є необхідним для виконання обов'язків, визначених цим Законом, у разі якщо з часу такої відмови або скасування пройшло менше року.

3. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) має посвідчення та печатку, опис і порядок використання яких встановлює державний орган з питань банкрутства.

4. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) повинен один раз на два роки підвищувати кваліфікацію в порядку, встановленому державним органом з питань банкрутства.

Стаття 98. Права та обов'язки арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

1. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) користується усіма правами розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора відповідно до законодавства, у тому числі має право:

1) звертатися до господарського суду у випадках, передбачених цим Законом;

2) скликати збори і комітет кредиторів та брати в них участь з правом дорадчого голосу;

3) отримувати винагороду в розмірі та порядку, передбачених цим Законом;

4) залучати для забезпечення виконання своїх повноважень на договірних засадах інших осіб та спеціалізовані організації з оплатою їхньої діяльності за рахунок боржника, якщо інше не встановлено цим Законом чи угодою з кредиторами;

5) запитувати та отримувати документи або їх копії від юридичних осіб, органів державної влади і органів місцевого самоврядування та від фізичних осіб за їх згодою;

6) отримувати інформацію з державних реєстрів шляхом направлення офіційних запитів до держателя або адміністратора відповідного реєстру;

7) подавати до господарського суду заяву про дострокове припинення своїх повноважень;

8) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Законом.

2. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) зобов'язаний:

1) неухильно дотримуватися вимог законодавства;

2) здійснювати заходи щодо захисту майна боржника;

3) аналізувати фінансову, господарську, інвестиційну та іншу діяльність боржника, його становище на ринках та надавати результати таких аналізів господарському суду разом з документами, що підтверджують відповідну інформацію;

4) подавати відомості, документи та інформацію щодо діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) у порядку, встановленому законодавством;

5) створювати умови для проведення перевірки додержання арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) вимог законодавства;

6) здійснювати заходи щодо забезпечення охорони державної таємниці відповідно до встановлених законодавством вимог;

7) у порядку, встановленому законодавством, надавати державному органу з питань банкрутства інформацію, необхідну для ведення Єдиного реєстру підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство;

8) надсилати органам внутрішніх справ чи органам прокуратури повідомлення про факти порушення законності, виявлені в діяльності працівників підприємств та організацій, що містять ознаки дії (бездіяльності), переслідуваної у кримінальному чи адміністративному порядку;

9) виконувати інші повноваження, передбачені законодавством про банкрутство.

3. Під час реалізації своїх прав та обов'язків арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) зобов'язаний діяти добросовісно, розсудливо, з метою, з якою ці права та обов'язки надано (покладено), обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії), на підставі, у межах та спосіб, що передбачені Конституцією та законодавством України про банкрутство.

4. Арбітражному керуючому (розпоряднику майна, керуючому санацією, ліквідатору) забороняється розголошувати відомості, що стали йому відомі у зв'язку з його діяльністю, і використовувати їх у своїх інтересах або інтересах третіх осіб.

Обов'язок збереження цієї інформації поширюється також на осіб, які перебувають з арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) у трудових відносинах, а також на інших осіб, які мають доступ до зазначеної інформації.

5. Інформацію, зазначену у частині четвертій цієї статті, арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) може надавати іншим особам лише у випадках і порядку, встановлених законом.

Стаття 99. Незалежність арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

1. Під час здійснення своїх повноважень арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) є незалежним.

2. У разі затримання уповноваженим органом арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) або порушення стосовно нього кримінальної справи орган, що здійснив затримання чи порушив кримінальну справу, зобов'язаний негайно повідомити про це державний орган з питань банкрутства.

3. Вилучення документів у арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) допускається лише за рішенням суду в порядку, передбаченому законом.

Стаття 100. Помічник арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

1. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) може мати помічника (помічників) на підставі трудового договору (контракту).

2. Помічником арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) може бути громадянин України, який має повну вищу юридичну або економічну освіту та володіє державною мовою. Не може бути помічником особа, яка має судимість за вчинення корисливих злочинів, а також особа, визнана судом недієздатною (обмежено дієздатною).

3. Добір і прийняття на роботу помічника є виключним правом арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора). При цьому арбітражний керуючий зобов'язаний перевірити відповідність особи вимогам цієї статті.

Права, обов'язки, відповідальність помічника арбітражного керуючого визначаються цим Законом та трудовим договором (контрактом), укладеним між арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) та помічником.

4. Помічник арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) надає допомогу арбітражному керуючому (розпоряднику майна, керуючому санацією, ліквідатору) під час здійснення ним заходів щодо відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом та виконує доручення арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) для забезпечення реалізації його повноважень.

Стаж роботи помічником арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) прирівнюється до строку стажування.

5. Строк стажування у арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) становить шість місяців. Після закінчення цього строку арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор), який проводив стажування, готує відгук про проходження стажування і направляє його до кваліфікаційної комісії для вирішення питання про допуск до складення кваліфікаційного іспиту.

6. Помічник арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) не може займатися підприємницькою (посередницькою) або адвокатською діяльністю, обіймати посади в органах державної влади або органах місцевого самоврядування чи інших юридичних осіб, а також виконувати іншу оплачувану роботу, крім викладацької, наукової та творчої діяльності.

Стаття 101. Кваліфікаційна комісія

1. Кваліфікаційна комісія утворюється у встановленому державним органом з питань банкрутства порядку для перевірки спеціальних знань осіб, які претендують на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

2. До складу кваліфікаційної комісії входять сім осіб, три з яких призначаються наказом керівника державного органу з питань банкрутства, а чотири обираються саморегулівною організацією арбітражних керуючих.

3. Очолює кваліфікаційну комісію керівник державного органу з питань банкрутства або визначена ним відповідальна особа зазначеного органу.

4. Кваліфікаційна комісія формує графік складення кваліфікаційних іспитів; проводить кваліфікаційні іспити; затверджує результати кваліфікаційних іспитів; розглядає скарги щодо результатів кваліфікаційних іспитів; приймає рішення про видачу свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

5. Рішення кваліфікаційної комісії приймаються на її засіданні шляхом голосування простою більшістю голосів від кількості присутніх на засіданні членів комісії. Кваліфікаційна комісія вважається повноважною у разі присутності не менше п'яти членів комісії.

6. Рішення кваліфікаційної комісії оформлюється протоколом, що підписується усіма присутніми на засіданні членами комісії.

Стаття 102. Кваліфікаційний іспит

1. Особа, яка має намір отримати свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), подає кваліфікаційній комісії відповідну заяву з документами, що підтверджують відповідність зазначеним у цьому Законі вимогам до арбітражного керуючого.

2. Кваліфікаційна комісія проводить перевірку достовірності документів та відомостей, що подаються особою, за результатом якої приймає рішення про допуск чи відмову у складенні кваліфікаційного іспиту.

3. Іспит проводиться шляхом автоматизованого анонімного тестування. Порядок складення кваліфікаційного іспиту та перелік питань, винесених на кваліфікаційний іспит, затверджує державний орган з питань банкрутства. Рішення кваліфікаційної комісії оформлюється протоколом, що підписується усіма присутніми на засіданні членами комісії.

4. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит, може подати заяву про його повторне складення не раніше, ніж через шість місяців.

Стаття 103. Отримання права на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

1. За результатами складеного кваліфікаційного іспиту кваліфікаційна комісія в десятиденний строк рекомендує державному органу з питань банкрутства надати особі, яка склала кваліфікаційний іспит, право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

2. Державний орган з питань банкрутства не пізніше ніж на десятий день з дня надходження рекомендації кваліфікаційної комісії видає свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) та вносить запис до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України.

3. Свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) видається без обмеження строку дії.

Стаття 104. Єдиний реєстр арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України

1. Єдиний реєстр арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України формується державним органом з питань банкрутства.

2. У Єдиному реєстрі арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України містяться відомості про: прізвище, ім'я та по батькові арбітражного керуючого; дату видачі та номер свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора); дату та номер протоколу рішення кваліфікаційної комісії про складення іспиту; дату та номер протоколу рішення дисциплінарної комісії про накладення на арбітражного керуючого дисциплінарного стягнення; дату та номер рішення про припинення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) тощо.

3. Доступ до інформації Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України здійснюється через мережу Інтернет на офіційному веб-сайті державного органу з питань банкрутства із забезпеченням можливості пошуку, перегляду, копіювання та роздрукування на основі поширених веб-оглядачів та редакторів без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів цілодобово і без обмежень та стягнення плати.

Стаття 105. Дисциплінарні проступки арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)

1. Дисциплінарними проступками арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) є винне невиконання або неналежне виконання обов'язків арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

Стаття 106. Контроль за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)

1. Планові перевірки здійснюються за певний період не частіше одного разу на два роки за місцезнаходженням державного органу з питань банкрутства або суб'єкта, щодо якого арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) здійснює свої повноваження, або у приміщенні, де знаходиться контора (офіс) арбітражного керуючого, з обов'язковим повідомленням арбітражного керуючого про час і місце проведення перевірки. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) зобов'язаний надавати особам, уповноваженим проводити перевірку, відомості, документи для огляду та їх копії для залучення до матеріалів перевірки. Повторна перевірка з питань, що вже були предметом перевірки, не допускається. Попередні періоди, що раніше перевірялися, не можуть бути предметом наступних перевірок, крім перевірок за зверненнями фізичної чи юридичної особи.

2. Позапланові виїзні та невиїзні перевірки здійснюються за зверненнями громадян чи юридичних осіб, якщо з таких звернень вбачається необхідність проведення додаткового контролю з боку державного органу з питань банкрутства. Для проведення невиїзної перевірки державний орган з питань банкрутства надсилає арбітражному керуючому (розпоряднику майна, керуючому санацією, ліквідатору) письмовий запит у межах предмета звернення. У зазначеній в запиті строк арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) надсилає державному органу з питань банкрутства вмотивовану відповідь та копії відповідних документів.

3. У перевірках беруть участь представники державного органу з питань банкрутства та його територіальних органів з можливістю залучення найбільш досвідчених і висококваліфікованих арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) у порядку, встановленому державним органом з питань банкрутства.

4. У разі виявлення під час перевірки порушень норм законодавства в роботі арбітражного керуючого, державний орган з питань банкрутства може зупинити діяльність арбітражного керуючого та передати матеріали на розгляд дисциплінарної комісії для накладення на порушника дисциплінарних стягнень.

Стаття 107. Відповідальність арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)

1. Арбітражні керуючі (розпорядники майна, керуючі санацією, ліквідатори) несуть за свої дії та заподіяну третім особам шкоду цивільно-правову, адміністративну, дисциплінарну та кримінальну відповідальність у порядку та обсягах, встановлених законом.

2. Арбітражні керуючі (розпорядники майна, керуючі санацією, ліквідатори) несуть дисциплінарну відповідальність в порядку, встановленому цим Законом.

3. Державний орган з питань банкрутства за поданням Дисциплінарної комісії накладає на арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) дисциплінарні стягнення.

4. Рішення щодо накладення дисциплінарного стягнення приймається протягом двох місяців з дня виявлення проступку, але не пізніше одного року з дня його вчинення.

5. Про накладення на арбітражного керуючого дисциплінарного стягнення робиться запис в Єдиному реєстрі арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

Стаття 108. Дисциплінарна комісія

1. Дисциплінарна комісія утворюється у встановленому державним органом з питань банкрутства порядку для здійснення контролю за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів), перевірки організації їх роботи, дотримання ними вимог законодавства з питань банкрутства та правил професійної етики.

2. Дисциплінарна комісія складається з семи осіб, три з яких призначаються наказом керівника державного органу з питань банкрутства, а чотири обираються саморегулівними організаціями арбітражних керуючих.

3. Очолює дисциплінарну комісію керівник державного органу з питань банкрутства або визначена ним відповідальна особа зазначеного органу.

4. Дисциплінарна комісія розглядає заяви, скарги та подання на арбітражних керуючих; організовує перевірку оприлюднених фактів, що принижують честь і гідність арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів); надає консультації і рекомендації, а також готує методичні розробки з питань професійної етики арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) та застосування прогресивних практик; приймає рішення про застосування до арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) дисциплінарних стягнень.

5. Рішення дисциплінарної комісії приймаються на її засіданнях шляхом голосування простою більшістю голосів від кількості присутніх на засіданні членів комісії. Дисциплінарна комісія вважається повноважною у разі присутності не менше п'яти членів комісії.

6. Рішення дисциплінарної комісії оформлюються протоколом, що підписується усіма присутніми на засіданні членами комісії.

Стаття 109. Дисциплінарні стягнення

1. Дисциплінарними стягненнями, що накладаються на арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), є:

1) попередження;

2) позбавлення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

2. Під час визначення виду дисциплінарного стягнення враховується ступінь вини арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), тяжкість вчиненого ним проступку, а також чи застосовувалися раніше до арбітражного керуючого дисциплінарні стягнення.

3. Рішення щодо накладення дисциплінарного стягнення приймається протягом двох місяців з дня виявлення проступку, але не пізніше одного року з дня його вчинення.

4. Про накладення на арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) дисциплінарного стягнення робиться запис в Єдиному реєстрі арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

Стаття 110. Страхування відповідальності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

1. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) укладає із страховиком договір страхування професійних ризиків арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) за шкоду, заподіяну внаслідок неумисних дій або помилки під час здійснення повноважень арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

2. Страхування професійних ризиків арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) здійснюється арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) протягом трьох робочих днів з дня внесення до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України запису про надання йому права на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора). Здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) без договору страхування ризиків його діяльності забороняється.

3. Мінімальний розмір щорічної страхової суми становить триста мінімальних розмірів заробітної плати, встановленої на початок року.

4. Порядок і умови страхування професійних ризиків арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) встановлюються законом.

Стаття 111. Відшкодування шкоди, заподіяної з вини арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

1. Шкода, заподіяна особі внаслідок незаконних дій арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), відшкодовується відповідно до закону.

2. Шкода, заподіяна особі внаслідок неумисних дій або помилки арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), відшкодовується за рахунок страхової виплати.

3. Шкода, заподіяна особі внаслідок умисних дій чи бездіяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), відшкодовується арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором).

Стаття 112. Припинення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

1. Підставами для припинення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) є:

1) його письмова заява;

2) неможливість виконувати свої повноваження за станом здоров'я;

3) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;

4) визнання його недієздатним чи обмежено дієздатним, безвісно відсутнім або померлим;

5) накладення дисциплінарного стягнення у вигляді позбавлення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора);

6) подання неправдивих відомостей, необхідних для отримання свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора);

7) скасування допуску до державної таємниці за порушення арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) законодавства у сфері охорони державної таємниці;

8) його смерть.

2. У разі припинення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) він виключається з Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України, а його свідоцтво анулюється.

Стаття 113. Порядок припинення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

1. У разі наявності підстав для позбавлення права арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) дисциплінарна комісія вносить державному органу з питань банкрутства відповідне подання.

2. Державний орган з питань банкрутства приймає рішення про позбавлення права арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) та вносить до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України запис про припинення повноважень арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

3. Державний орган з питань банкрутства зобов'язаний не пізніше ніж на третій день повідомити арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) про припинення його повноважень.

4. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) зобов'язаний припинити діяльність з дня внесення до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України запису про припинення його повноважень.

5. Рішення державного органу з питань банкрутства про позбавлення арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) права на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) може бути оскаржено арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) до суду. Оскарження рішення не зупиняє його дію.

6. Порядок та умови передачі і знищення особистої печатки арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) встановлюються та забезпечуються спеціально уповноваженим органом з питань дозвільної системи у сфері господарської діяльності.

Стаття 114. Призначення та усунення арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) у справі про банкрутство

1. Кандидатура арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) для виконання повноважень розпорядника майна визначається судом самостійно із застосуванням автоматизованої системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

Положення про автоматизовану систему з відбору кандидатів на призначення розпорядника майна господарським судом у справах про банкрутство затверджується Пленумом Вищого господарського суду України за погодженням з державним органом з питань банкрутства.

Під час прийняття заяви про порушення справи про банкрутство суд в ухвалі зобов'язує визначеного автоматизованою системою арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) надати заяву на участь у даній справі.

У разі якщо від арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), визначеного автоматизованою системою, не надійшла заява про згоду стати розпорядником майна в цій справі, то розпорядника майна призначає суд без застосування автоматизованої системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

Кандидатура арбітражного керуючого для виконання повноважень керуючого санацією або ліквідатора визначається судом за клопотанням комітету кредиторів, а у разі відсутності такого клопотання — за ініціативою суду, крім випадків, передбачених цим Законом.

Під час призначення арбітражного керуючого (керуючого санацією, ліквідатора) господарський суд не пов'язаний з кандидатурами арбітражних керуючих, запропонованими комітетом кредиторів, та має право призначити арбітражного керуючого самостійно.

До арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів), які призначаються на державні підприємства та підприємства, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків, Кабінет Міністрів України може встановлювати додаткові вимоги.

Відхилення господарським судом запропонованих кандидатур арбітражного керуючого (керуючого санацією, ліквідатора) та призначення іншого арбітражного керуючого повинно бути вмотивованим.

2. Розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором не можуть бути призначені арбітражні керуючі:

1) які є заінтересованими у цій справі;

2) які здійснювали раніше управління цим боржником — юридичною особою, крім випадків, коли з дня усунення від управління зазначеним боржником минуло не менше трьох років;

3) яким відмовлено в допуску до державної таємниці, якщо такий допуск є необхідним для виконання обов'язків, покладених цим Законом.

До призначення арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) особа повинна подати до господарського суду заяву, в якій зазначається, що вона не належить до жодної категорії вищезазначених осіб.

3. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) може бути звільнений господарським судом від виконання повноважень розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора за його заявою.

Усунення арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) від виконання ним своїх обов'язків здійснюється господарським судом за клопотанням комітету кредиторів, органу, уповноваженого управляти державним майном (для державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків) або за власною ініціативою у разі:

1) невиконання або неналежного виконання обов'язків, покладених на арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора);

2) зловживання правами арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора);

3) подання до суду неправдивих відомостей;

4) відмови в наданні допуску до державної таємниці або скасування раніше наданого допуску;

5) припинення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

Суд протягом п'яти днів з дня, коли йому стало відомо про наявність підстав для усунення арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), виносить ухвалу про його відсторонення від виконання відповідних повноважень під час провадження у справі про банкрутство.

4. За клопотанням учасників провадження у справі про банкрутство державного підприємства або підприємства, у статутному капіталі якого частка державної власності перевищує 50 відсотків, виконання обов'язків керівника боржника може тимчасово покладатися господарським судом на розпорядника майна до призначення нового керівника боржника в порядку, визначеному законодавством та установчими документами.

5. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) зобов'язаний завчасно повідомляти орган, уповноважений управляти державним майном, про час, місце і порядок денний зборів кредиторів та засідань комітету кредиторів державного підприємства або підприємства, у статутному капіталі якого частка державної власності перевищує 50 відсотків.

6. Керуючий санацією щоквартально звітує перед органом, уповноваженим управляти державним майном, про виконання плану санації державного підприємства або підприємства, у статутному капіталі якого частка державної власності перевищує 50 відсотків.

Звіт керуючого санацією державного підприємства або підприємства, у статутному капіталі якого частка державної власності перевищує 50 відсотків, розглянутий комітетом кредиторів, та протокол засідання комітету кредиторів не пізніше п'яти днів з дня проведення засідання комітету кредиторів арбітражний керуючий надсилає органу, уповноваженому управляти державним майном.

Стаття 115. Винагорода та відшкодування витрат арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

1. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) виконує повноваження за грошову винагороду.

2. Грошова винагорода арбітражного керуючого за виконання повноважень розпорядника майна визначається в розмірі двох мінімальних заробітних плат за кожний місяць виконання ним повноважень або в розмірі середньомісячної заробітної плати керівника боржника за останні дванадцять місяців його роботи до порушення провадження у справі про банкрутство, якщо такий розмір перевищує дві мінімальні заробітні плати. Розмір грошової винагороди арбітражного керуючого за виконання повноважень розпорядника майна не може перевищувати п'яти мінімальних заробітних плат за кожний місяць виконання ним повноважень.

Право вимоги грошової винагороди виникає в арбітражного керуючого в останній день кожного календарного місяця виконання ним повноважень розпорядника майна боржника.

Сплата грошової винагороди арбітражному керуючому (розпоряднику майна) здійснюється шляхом її авансування заявником (кредитором або боржником) у розмірі, зазначеному у цій частині. Сума авансового платежу вноситься на депозитний рахунок нотаріуса та виплачується арбітражному керуючому (розпоряднику майна) за кожний місяць виконання ним повноважень розпорядника майна.

3. Грошова винагорода арбітражного керуючого за виконання повноважень керуючого санацією, ліквідатора складається з основної та додаткової грошових винагород.

Основна грошова винагорода арбітражного керуючого за виконання повноважень керуючого санацією, ліквідатора визначається в розмірі двох середньомісячних заробітних плат керівника боржника за останні дванадцять місяців його роботи до введення господарським судом процедури санації боржника або відкриття процедури ліквідації банкрута за кожний місяць виконання арбітражним керуючим повноважень керуючого санацією або ліквідатора. Розмір основної грошової винагороди арбітражного керуючого за виконання повноважень керуючого санацією, ліквідатора не може перевищувати десяти мінімальних заробітних плат за кожний місяць виконання ним повноважень.

Додаткова грошова винагорода арбітражного керуючого за виконання повноважень керуючого санацією визначається в розмірі 5 відсотків від обсягу стягнутих на користь боржника активів (повернення грошових коштів майна, майнових прав), які на день порушення провадження у справі про банкрутство перебували у третіх осіб, а також 3 відсотків від обсягу погашених вимог конкурсних кредиторів.

Право вимоги основної грошової винагороди виникає в арбітражного керуючого в останній день кожного календарного місяця виконання ним повноважень керуючого санацією, ліквідатора.

Право вимоги арбітражного керуючого (керуючого санацією, ліквідатора) на додаткову грошову винагороду виникає з дня фактичного надходження до боржника стягнутих на його користь активів чи їх частини, які на день порушення провадження у справі про банкрутство перебували у третіх осіб, або з дня фактичного повного або часткового погашення вимог конкурсних кредиторів пропорційно до їх обсягу.

4. Витрати арбітражного керуючого, пов'язані з виконанням ним повноважень у справі про банкрутство, відшкодовуються в порядку, передбаченому цим Законом, крім витрат на страхування його відповідальності за заподіяння шкоди внаслідок неумисних дій або помилки під час виконання повноважень розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора, а також витрат, здійснення яких безпосередньо не пов'язане з виконанням ним повноважень у справі про банкрутство, і витрат, пов'язаних з виконанням таких повноважень у частині, в якій зазначені витрати, що перевищують регульовані державою ціни (тарифи) на відповідні товари, роботи, послуги чи ринкові ціни на день здійснення відповідних витрат або замовлення (придбання) товарів, робіт, послуг.

5. Сплата грошової винагороди та відшкодування витрат арбітражного керуючого у зв'язку з виконанням ним повноважень у справі про банкрутство здійснюються за рахунок наявних у боржника коштів, одержаних у результаті господарської діяльності боржника, або коштів, одержаних від продажу майна (майнових прав) боржника.

ПОЧАТОК НА 5—19-Й СТОР.

6. Кредитори можуть створювати фонд для авансування грошової винагороди та відшкодування витрат арбітражного керуючого. Формування фонду та порядок використання його коштів визначаються рішенням комітету кредиторів та затверджуються ухвалою господарського суду.

Господарський суд має право зменшити розмір оплати послуг арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), у разі якщо середньомісячна заробітна плата керівника боржника є надмірно високою порівняно з мінімальним розміром заробітної плати.

7. Розпорядник майна звітує про нарахування та виплату грошової винагороди арбітражного керуючого, здійснення та відшкодування його витрат на першому засіданні комітету кредиторів, а також за результатами процедури розпорядження майном боржника. Керуючий санацією не рідше одного разу на три місяці, а ліквідатор — щомісяця звітують перед комітетом кредиторів про нарахування та виплату основної та додаткової грошових винагород арбітражного керуючого, здійснення та відшкодування витрат.

Звіт арбітражного керуючого про нарахування і виплату грошової винагороди, здійснення та відшкодування витрат доводиться кредиторам до відома та повинен бути схвалений або погоджений комітетом кредиторів.

Звіт про нарахування та виплату грошової винагороди, здійснення та відшкодування витрат за підсумками процедур розпорядження майном, санації, ліквідації подається арбітражним керуючим до господарського суду за п'ять днів до закінчення відповідної процедури, розглядається судом та затверджується ухвалою, що може бути оскаржена в установленому порядку.

Стаття 116. Правила ведення діловодства та архіву арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

1. Правила ведення діловодства та архіву арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) затверджує державний орган з питань банкрутства за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань архівів.

2. Арбітражні керуючі (розпорядники майна, керуючі санацією, ліквідатори) ведуть і подають статистичну звітність, оперативну звітність та інформацію в порядку, встановленому державним органом з питань банкрутства.

3. У разі припинення повноважень арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) архів арбітражного керуючого передається до відповідного державного архіву у встановленому законодавством порядку.

Стаття 117. Саморегулівна організація арбітражних керуючих

1. Саморегулівною організацією арбітражних керуючих є всеукраїнська громадська організація, що об'єднує арбітражних керуючих, які отримали свій статус відповідно до вимог цього Закону, та здійснює повноваження з громадського регулювання діяльності арбітражних керуючих.

2. Утворення та порядок діяльності саморегулівної організації арбітражних керуючих регулюється законодавством про об'єднання громадян з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

3. Саморегулівна організація арбітражних керуючих є юридичною особою, яка діє на засадах самоврядування і діяльність якої не має на меті отримання прибутку.

4. Всеукраїнська саморегулівна організація арбітражних керуючих повинна відповідати таким критеріям:

кількісний склад налічує не менше ста арбітражних керуючих;

участь її членів не менше ніж в ста (у сукупності) процедурах, що застосовуються у справах про банкрутство;

наявність розроблених відповідно до вимог цього Закону і таких, що є обов'язковими для виконання членами саморегулівної організації арбітражних керуючих, правил професійної діяльності арбітражних керуючих;

створення органів управління і спеціалізованих органів саморегулівної організації арбітражних керуючих, функції і повноваження яких відповідають вимогам цього Закону.

5. Порядок визнання статусу Всеукраїнської саморегулівної організації арбітражних керуючих державним органом з питань банкрутства встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 118. Функції та повноваження саморегулівної організації арбітражних керуючих

1. Саморегулівна організація арбітражних керуючих здійснює такі функції та повноваження щодо громадського регулювання діяльності арбітражних керуючих:

1) контроль за виконанням положень цього Закону та інших нормативно-правових актів у діяльності арбітражних керуючих — її членів;

2) участь у розробленні нормативно-правових актів та заходах з питань відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом;

3) участь у професійній підготовці арбітражних керуючих та підвищенні їх професійного рівня;

4) участь у складі кваліфікаційної та дисциплінарної комісій;

5) захист інтересів членів саморегулівної організації арбітражних керуючих в органах державної влади та органах місцевого самоврядування;

6) інформування суспільства про практику та проблемні питання у процедурах відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом;

7) інші повноваження, передбачені законом.

2. Контроль (нагляд) за діяльністю саморегулівної організації арбітражних керуючих здійснює державний орган з питань банкрутства.

3. Предметом контролю (нагляду) державного органу з питань банкрутства є дотримання саморегулівною організацією арбітражних керуючих вимог цього Закону, інших нормативно-правових актів України.

Розділ IX

ПРОЦЕДУРИ БАНКРУТСТВА, ПОВ'ЯЗАНІ З ІНОЗЕМНОЮ ПРОЦЕДУРОЮ БАНКРУТСТВА

Стаття 119. Застосування процедур банкрутства, пов'язаних з іноземним провадженням

1. Для цілей цього розділу терміни вживаються в такому значенні:

іноземна процедура банкрутства — провадження у справі про банкрутство, що здійснюється в іноземній державі згідно з її законодавством;

іноземний суд — державний або інший уповноважений орган іноземної держави, компетентний здійснювати провадження у справах про банкрутство;

керуючий іноземною процедурою банкрутства — особа, призначена рішенням іноземного суду в межах іноземної процедури банкрутства на певний час та уповноважена керувати господарською діяльністю або реорганізацією чи ліквідацією боржника, вчиняти дії в інших державах.

2. Процедури банкрутства, пов'язані з іноземним провадженням, зазначені в цьому розділі, якщо інше не передбачено цим Законом або міжнародним договором України, застосовуються за принципом взаємності у разі, якщо:

до господарського суду, у провадженні якого знаходиться справа про банкрутство, подано заяву іноземним арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) щодо визнання іноземного провадження та судової допомоги або надійшло звернення іноземного суду щодо співробітництва у зв'язку з іноземним провадженням у справі про банкрутство;

господарським судом, у провадженні якого знаходиться справа про банкрутство, надіслано звернення чи арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) подано заяву до іноземного суду щодо визнання провадження, порушеного відповідно до цього Закону, а також щодо судової допомоги та співробітництва у зв'язку з провадженням у справі про банкрутство, порушеного відповідно до цього Закону;

до господарського суду подано заяву керуючого іноземною процедурою банкрутства щодо визнання іноземної процедури банкрутства, а також щодо судової допомоги та співробітництва у зв'язку з іноземною процедурою банкрутства у справі про банкрутство.

Положення цього розділу не застосовуються до процедур банкрутства банків та інших фінансових установ.

3. Взаємність вважається існуючою, якщо буде встановлено, що міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, передбачена можливість такого співробітництва іноземної держави з Україною.

4. Господарський суд відмовляє у застосуванні міжнародних аспектів банкрутства, якщо їх застосування суперечить публічному порядку, суверенітету та основним принципам законодавства України.

5. Господарський суд має право відмовити у застосуванні положень цього розділу, якщо відповідний іноземний суд відмовився співпрацювати з господарським судом чи арбітражним керуючим.

6. Під час провадження у справі про банкрутство господарський суд виходить з того, що:

провадження у справі про банкрутство боржника, який створений та здійснює свою діяльність відповідно до законодавства України з місцезнаходженням на її території, є основним провадженням стосовно будь-якого іншого іноземного провадження;

провадження у справі про банкрутство боржника — постійного представництва суб'єкта підприємницької діяльності України в іноземній державі є похідним іноземним провадженням стосовно основного провадження в Україні;

провадження у справі про банкрутство боржника, який створений та здійснює свою діяльність відповідно до законодавства іншої держави з місцезнаходженням за межами України, порушене в іноземній державі, є основним іноземним провадженням;

провадження у справі про банкрутство боржника — постійного представництва в іноземній державі суб'єкта підприємницької діяльності, який створений та здійснює свою діяльність відповідно до законодавства іншої держави з місцезнаходженням за межами України в іноземній державі, є похідним іноземним провадженням.

7. Визнання іноземної процедури банкрутства включає визнання судових рішень, прийнятих іноземним судом під час цього провадження, а також рішень щодо призначення, звільнення та чи заміни іноземного арбітражного керуючого, рішень щодо перебігу іноземного провадження, його зупинення чи завершення.

Стаття 120. Підстави для надання судової допомоги та здійснення співробітництва

1. Господарський суд або арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор), який діє на підставі цього Закону, зобов'язаний надавати допомогу керуючому іноземною процедурою банкрутства або здійснювати співробітництво з іноземним судом відповідно до цього Закону та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 121. Керуючий іноземною процедурою банкрутства

1. Керуючий іноземною процедурою банкрутства для реалізації прав та обов'язків в Україні має підтвердити свої повноваження у встановленому цим Законом порядку.

2. Керуючий іноземною процедурою банкрутства має повноваження, передбачені відповідними міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Під час здійснення своїх повноважень в Україні керуючий іноземною процедурою банкрутства зобов'язаний діяти сумлінно та розумно.

Невиконання або неналежне виконання обов'язків, покладених на керуючого іноземною процедурою банкрутства згідно з цим Законом, що завдало значної шкоди кредиторам чи боржнику, може бути підставою для відсторонення його від провадження, про що господарський суд виносить ухвалу, що надсилається особі, яку він представляє, а також притягнення його до відповідальності відповідно до закону.

4. Керуючий іноземною процедурою банкрутства зобов'язаний додавати до заяв та документів їх переклад українською мовою, а під час здійснення процедур у господарському суді користуватися послугами перекладача за власний рахунок.

Стаття 122. Заява про визнання іноземної процедури банкрутства та керуючого іноземною процедурою банкрутства

1. Керуючий іноземною процедурою банкрутства подає до господарського суду, яким здійснюється провадження у справі про банкрутство, письмову заяву про визнання іноземного провадження, у рамках якого він був призначений, до прийняття цим судом рішення по суті (затвердження мирової угоди, плану санації, ліквідації). Заява про визнання іноземного провадження складається державною (офіційною) мовою держави, у якій здійснюється іноземне провадження у справі про банкрутство. До заяви додається її переклад українською мовою.

Заява, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, повинна містити:

найменування господарського суду, до якого вона подається;

ім'я (найменування) керуючого іноземною процедурою банкрутства, який подає заяву, із зазначенням його місця проживання (перебування) або місцезнаходження;

ім'я (найменування) боржника, зазначення його місця проживання (перебування) або місцезнаходження чи місцезнаходження його майна в Україні;

зміст та мотиви подання заяви.

2. У разі якщо міжнародними договорами України не визначено перелік документів, що повинні додаватися до заяви, або за відсутності таких договорів до заяви додаються:

засвідчена в установленому порядку копія рішення іноземного суду про порушення іноземної процедури банкрутства та призначення керуючого іноземною процедурою банкрутства;

документ про те, що рішення іноземного суду набрало законної сили (якщо це не зазначено в самому рішенні);

документ, який засвідчує, що боржник, стосовно якого прийнято рішення іноземного суду про порушення іноземної процедури банкрутства та який не брав участі в судовому процесі, був належним чином попереджений про час і місце розгляду справи;

документ, що посвідчує повноваження керуючого іноземною процедурою банкрутства;

відомості про інші іноземні процедури банкрутства стосовно боржника, про які відомо керуючому іноземною процедурою банкрутства;

належним чином засвідчений переклад документів, зазначених у частині другій цієї статті, українською мовою.

3. Господарський суд, встановивши, що заяву та документи, які додаються до неї, не оформлено відповідно до вимог, передбачених цією статтею, або до заяви не додано всі перелічені документи, залишає її без розгляду та повертає разом з доданими документами керуючому іноземною процедурою банкрутства не пізніш як на п'ятий день з дня її надходження.

Повернення заяви не позбавляє керуючого іноземною процедурою банкрутства права на її повторне подання до господарського суду після усунення причин повернення.

4. Господарський суд, встановивши, що заяву та документи, що додаються до неї, оформлено відповідно до встановлених вимог, не пізніш як на третій день з дня її надходження приймає ухвалу про прийняття заяви до розгляду.

5. Іноземні офіційні документи, що подаються до господарського суду відповідно до частини другої цієї статті, суд приймає у разі їх легалізації, якщо інше не передбачено міжнародним договором України.

Стаття 123. Судова допомога, що може бути надана після подання заяви про визнання іноземної процедури банкрутства

1. З дня подання заяви про визнання іноземної процедури банкрутства і до винесення відповідної ухвали господарський суд на підставі письмової заяви керуючого іноземною процедурою банкрутства вживає заходів щодо захисту активів боржника або інтересів кредиторів: здійснює заходи щодо забезпечення збору доказів або витребування інформації про активи, ділові операції, права, обов'язки або відповідальність боржника.

2. Господарський суд може відмовити в наданні судової допомоги згідно з цією статтею, якщо така допомога буде заважати веденню основного провадження у справі про банкрутство в Україні.

Стаття 124. Розгляд заяви про визнання іноземної процедури банкрутства

1. Про надходження заяви про визнання іноземної процедури банкрутства господарський суд повідомляє боржника письмово у триденний строк і встановлює тридцятиденний строк для подання можливих заперечень проти поданої заяви.

2. Після подання боржником заперечень у письмовій формі або в разі, якщо у встановлений строк з дня повідомлення боржника заперечень не подано, суддя виносить ухвалу, в якій визначає час і місце судового розгляду заяви, про що керуючий іноземною процедурою банкрутства і боржник повідомляються письмово протягом трьох днів з дня винесення ухвали.

3. За заявою керуючого іноземною процедурою банкрутства або боржника і за наявності поважних причин господарський суд може перенести час розгляду заяви, про що повідомляє сторони.

4. Неявка без поважних причин у судове засідання керуючого іноземною процедурою банкрутства боржника або його представників, стосовно яких відомо про своєчасне вручення повідомлення про виклик до господарського суду, не є перешкодою для розгляду заяви, якщо будь-якою із сторін не було порушено питання про перенесення її розгляду.

5. Розглянувши подані документи та вислухавши пояснення сторін, господарський суд виносить ухвалу про визнання іноземної процедури банкрутства або про відмову в задоволенні заяви. Копія ухвали надсилається господарським судом керуючому іноземною процедурою банкрутства та боржнику у триденний строк з дня її винесення.

Стаття 125. Підстави для відмови в задоволенні заяви про визнання іноземної процедури банкрутства

1. Заява про визнання іноземної процедури банкрутства не задовольняється у випадках, передбачених міжнародними договорами України. Якщо міжнародними договорами України такі випадки не передбачені, у задоволенні заяви може бути відмовлено у разі, якщо:

рішення іноземного суду щодо відкриття іноземної процедури банкрутства згідно із законодавством держави, на території якої воно прийнято, не набрало законної сили;

сторона, стосовно якої відкрито іноземну процедуру банкрутства у справі про банкрутство, не була належним чином повідомлена про розгляд справи;

господарським судом України вже винесена ухвала щодо заяви про визнання іноземної процедури банкрутства на тих самих підставах, що набрала законної сили;

іноземна процедура банкрутства стосується боржника, створеного відповідно до законодавства України;

в Україні вже завершено провадження про банкрутство, щодо якого надійшла заява;

пропущено встановлений законодавством України строк пред'явлення рішення іноземного суду до виконання в Україні;

виконання рішення іноземного суду суперечить публічному порядку, суверенітету та основним принципам законодавства України.

2. У разі якщо обставини, у зв'язку з якими було відмовлено в задоволенні заяви про визнання іноземної процедури банкрутства, змінилися, керуючий іноземною процедурою банкрутства може повторно звернутися до господарського суду з відповідною заявою.

Стаття 126. Ухвала господарського суду про визнання іноземної процедури банкрутства

1. В ухвалі господарського суду про визнання іноземної процедури банкрутства зазначаються:

повне найменування або ім'я боржника, щодо якого порушено провадження про банкрутство, його місцезнаходження або місце проживання;

найменування іноземного суду, який порушив провадження про банкрутство;

повне найменування або ім'я керуючого іноземною процедурою банкрутства, його місцезнаходження або місце проживання;

статус іноземної процедури банкрутства відповідно до положень цього Закону.

2. Ухвала про визнання іноземної процедури банкрутства або про відмову у його визнанні може бути оскаржена в порядку і строки, передбачені Господарським процесуальним кодексом України.

3. Копія ухвали надається або надсилається господарським судом керуючому іноземною процедурою банкрутства та боржнику у триденний строк з дня винесення ухвали.

Стаття 127. Підстави для зміни чи скасування ухвали господарського суду про визнання іноземної процедури банкрутства

1. Підставами для зміни чи скасування ухвали господарського суду про визнання іноземної процедури банкрутства є неправильне застосування норм матеріаль-

ного та процесуального права, а також зміна чи припинення обставин, якими господарський суд керувався під час її винесення.

Стаття 128. Судова допомога, що може бути надана після визнання іноземного провадження

1. Після визнання іноземної процедури банкрутства, крім випадків, передбачених цим Законом, для захисту активів боржника або інтересів кредиторів господарський суд на підставі заяви керуючого іноземної процедури банкрутства може надати таку судову допомогу:

1) зупинення провадження у справі про банкрутство або інші процесуальні дії стосовно активів, прав, зобов'язань або відповідальності боржника, за умови, що вжито всіх необхідних заходів щодо гарантії задоволення інтересів кредиторів в Україні;

2) зупинення права розпорядження будь-якими активами боржника;

3) продовження надання судової допомоги, що була надана відповідно до цього Закону;

4) надання додаткової судової допомоги відповідно до законодавства України або міжнародних договорів України.

2. Надання судової допомоги припиняється з дня включення вимог кредиторів за іноземним провадженням до реєстру вимог кредиторів, затвердженого у провадженні про банкрутство боржника, порушеного відповідно до цього Закону, про що виноситься відповідна ухвала.

3. Внесення змін до плану санації боржника після визнання господарським судом іноземного провадження здійснюється відповідно до положень цього Закону.

Стаття 129. Заява про надання судової допомоги

1. Заява про надання судової допомоги складається державною офіційною мовою держави, від якої виступає керуючий іноземної процедури банкрутства. До заяви додається її переклад українською мовою.

Заява подається в письмовій формі і повинна містити:

найменування господарського суду, до якого подається заява;

ім'я (найменування) керуючого іноземної процедури банкрутства, що подає заяву, із зазначенням його місця проживання (перебування) або місцезнаходження;

назву справи, у якій подано заяву про судову допомогу;

суть клопотання і необхідну для його виконання інформацію, у тому числі щодо осіб, яких можуть стосуватися заходи судової допомоги;

необхідність забезпечення конфіденційності подання заяви та відомостей, одержаних під час надання допомоги;

перелік процесуальних дій, що належить вчинити.

2. Під час розгляду заяви про надання допомоги та в разі прийняття рішення про надання допомоги господарський суд застосовує законодавство України.

3. За результатами розгляду заяви про надання допомоги господарський суд виносить ухвалу, копію якої надсилає керуючому іноземною процедурою протягом трьох днів з дня її прийняття.

Стаття 130. Захист речових прав кредиторів та інших заінтересованих осіб

1. Під час прийняття рішення про надання судової допомоги, відмову в її наданні або припинення її надання господарський суд повинен пересвідчитися в тому, що не будуть порушені права власності та інші речові права кредиторів та інших заінтересованих осіб, включаючи боржника.

2. Господарський суд на підставі заяви керуючого іноземною процедурою може змінити зміст чи припинити надання судової допомоги.

Стаття 131. Співпраця з іноземними судами та керуючими іноземною процедурою банкрутства

1. Під час провадження у справі про банкрутство, яке є основним чи похідним щодо іншого іноземного провадження:

господарський суд за принципом взаємності повинен співпрацювати з іноземними судами або іноземними керуючими іноземною процедурою банкрутства шляхом судових доручень арбітражному керуючому (розпоряднику майна, керуючому санацією, ліквідатору);

арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) має право під час виконання своїх функцій співпрацювати з іноземними судами та керуючими іноземною процедурою банкрутства;

арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) зобов'язаний невідкладно письмово повідомляти господарський суд про свою співпрацю з іноземним судом чи керуючим іноземною процедурою банкрутства.

2. Співпраця може здійснюватися шляхом:

1) вчинення дій в іноземній державі;

2) передачі інформації іноземному суду чи керуючому іноземною процедурою банкрутства, якщо передача такої інформації не заборонена законом;

3) координації дій з управління активами та господарською діяльністю боржника;

4) координації дій з надання судової допомоги під час здійснення проваджень у справах про банкрутство стосовно одного і того самого боржника.

3. У разі якщо дії, що вчиняються в порядку співробітництва, можуть заподіяти шкоду інтересам кредиторів чи боржника у провадженні, що здійснюється відповідно до цього Закону, господарський суд за власною ініціативою чи за заявою будь-якої із сторін ухвалою може зупинити чи заборонити відповідні дії.

Стаття 132. Координація надання судової допомоги під час одночасного здійснення провадження у справі про банкрутство, порушеного відповідно до цього Закону, та іноземної процедури банкрутства

1. Якщо іноземна процедура банкрутства та провадження у справі про банкрутство, порушене відповідно до цього Закону, є взаємопов'язаними, господарський суд надає судову допомогу, дотримуючись таких вимог:

якщо заява про визнання іноземної процедури банкрутства подається після порушення провадження у справі про банкрутство відповідно до цього Закону, надання судової допомоги відповідно до вимог цього Закону не повинно виключати можливість задоволення вимог кредиторів України;

якщо провадження у справі про банкрутство порушується відповідно до цього Закону після визнання чи подання заяви про визнання іноземної процедури банкрутства, судова допомога, надана відповідно до вимог цього Закону, переглядається, змінюється або припиняється, якщо вона несумісна із провадженням у справі про банкрутство, порушеним відповідно до цього Закону.

Стаття 133. Надання судової допомоги під час здійснення кількох іноземних процедур банкрутства

1. У разі визнання кількох іноземних процедур банкрутства стосовно одного і того самого боржника господарський суд надає судову допомогу, дотримуючись таких вимог:

надання судової допомоги керуючому іноземною процедурою банкрутства похідної іноземної процедури банкрутства повинно бути узгоджене з наданням допомоги під час основної іноземної процедури банкрутства;

якщо після визнання похідної іноземної процедури банкрутства визнається інша похідна іноземна процедура банкрутства, господарський суд надає, змінює або припиняє надання судової допомоги з метою узгодження таких проваджень.

Стаття 134. Виплати в рамках проваджень, що проводяться одночасно

1. Кредитор, який отримав часткове відшкодування за своєю вимогою в рамках іноземної процедури банкрутства, не може отримати відшкодування за тією самою вимогою в рамках провадження у справі про банкрутство, порушеного відповідно до цього Закону, стосовно того самого боржника до того часу, поки відшкодування іншим кредиторам тієї самої черги буде в пропорційному відношенні меншим, ніж відшкодування, що вже отримане цим кредитором.

Розділ X
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через рік з дня його опублікування, крім:

підпункту 14 пункту 7 розділу X «Прикінцеві та перехідні положення», який набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування;

положень щодо офіційного оприлюднення відомостей про справу про банкрутство на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет, які набирають чинності через два роки з дня опублікування цього Закону. До набрання чинності цими положеннями офіційне оприлюднення відомостей про справу про банкрутство здійснюється в офіційних друкованих органах (газетах «Голос України» або «Урядовий кур'єр»).

2. Справи про банкрутство гірничих підприємств (гірничодобувні підприємства, шахти, рудники, копальні, кар'єри, розрізи, збагачувальні фабрики, шахтовуглебудівні підприємства), створених у процесі приватизації (корпоратизації), у статутних капіталах яких частка держави становить не менше ніж 25 відсотків і продаж акцій яких розпочався, можуть бути порушені не раніш як через один рік від початку виконання плану приватизації, крім тих, що ліквідуються за рішенням власника.

3. Справи про банкрутство гірничих підприємств (гірничодобувні підприємства, шахти, рудники, копальні, кар'єри, розрізи, збагачувальні фабрики, шахтовуглебудівні підприємства), у статутних капіталах яких частка держави становить не менше ніж 25 відсотків, не порушуються з дня набрання чинності Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» до 1 січня 2013 року, крім тих, що ліквідуються за рішенням власника.

4. Провадження у справах про банкрутство гірничих підприємств (гірничодобувні підприємства, шахти, рудники, копальні, кар'єри, розрізи, збагачувальні фабрики, шахтовуглебудівні підприємства), у статутних капіталах яких частка держави становить не менше ніж 25 відсотків, порушені після 1 січня 2000 року, підлягає припиненню, крім тих, що ліквідуються за рішенням власника.

5. Нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

6. З дня набрання чинності цим Законом продовжують діяти ліцензії на право здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора). Протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом державний орган з питань банкрутства безоплатно замінює за заявою арбітражного керуючого чинну на день набрання чинності цим Законом ліцензію на право здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) на свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), яке відповідно до цього Закону надає право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора). Після закінчення цього строку втрачають чинність ліцензії на право здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

7. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56):

частину першу статті 12 доповнити пунктами 7 і 8 такого змісту:

«7) справи у спорах з майновими вимогами до боржника, стосовно якого порушено справу про банкрутство, у тому числі справи у спорах про визнання недійсними будь-яких правочинів (договорів), укладених боржником; про сплату податків, зборів (обов'язкових платежів); стягнення заробітної плати; поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника, а також визнання недійсними рішень державних органів, пов'язаних з майновими вимогами до боржника;

8) справи за заявами про затвердження планів санації боржника до порушення справи про банкрутство»;

статтю 16 доповнити частиною такого змісту:

«Справи у майнових спорах, передбачених пунктом 7 частини першої статті 12 цього Кодексу, розглядаються господарським судом, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство»;

2) частину першу статті 210 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144) викласти в такій редакції:

«1. Кредиторами неплатоспроможних боржників є юридичні або фізичні особи, а також органи державної податкової служби та інші державні органи, які мають підтверджені у встановленому порядку документами вимоги щодо грошових зобов'язань до боржника»;

3) друге речення частини другої статті 156 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356) викласти в такій редакції: «Збільшення статутного капіталу товариства для покриття збитків не допускається, крім випадків, встановлених законом»;

4) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

пункт 1 частини першої статті 3 доповнити словами «крім випадків, встановлених законом»;

частину третю статті 17 доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) які належить вирішувати в порядку господарського судочинства»;

5) абзац другий підпункту 14.1.226 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) після слова «адвокатів» доповнити словами «арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)»;

6) статтю 22 Закону України «Про державну таємницю» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 49, ст. 428; 2010 р., № 46, ст. 537; 2011 р., № 33, ст. 329) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Допуск до державної таємниці під час застосування до боржника судових процедур банкрутства у встановленому законодавством порядку надається органами Служби безпеки України арбітражному керуючому (розпоряднику майна, керуючому санацією, ліквідатору) після проведення його перевірки за поданням державного органу, органу місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, до сфери управління якого (якої) належить боржник або який (яка) є замовником робіт, пов'язаних з державною таємницею».

У зв'язку з цим частини п'яту - сьому вважати відповідно частинами шостою - восьмою;

7) пункт 31 частини третьої статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; 2011 р., № 11, ст. 69, № 48-49, ст. 536) виключити;

8) частину четверту статті 6 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50) доповнити пунктом 21^1 такого змісту:

«21^1) страхування цивільно-правової відповідальності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) за шкоду, яку може бути завдано у зв'язку з виконанням його обов'язків»;

9) абзац третій статті 2 Закону України «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 10, ст. 77; 2005 р., № 2, ст. 31; 2011 р., № 45, ст. 493) виключити;

10) у статті 36 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263 із наступними змінами):

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Державний реєстратор, отримавши документи для проведення державної реєстрації припинення юридичної особи в результаті її ліквідації, зобов'язаний перевірити інформацію про наявність відкритих виконавчих проваджень стосовно такої юридичної особи».

У зв'язку з цим частини четверту - чотирнадцяту вважати відповідно частинами п'ятою - п'ятнадцятою;

частину десяту доповнити абзацами такого змісту:

«стосовно юридичної особи відкрито виконавче провадження;

стосовно юридичної особи відкрито провадження у справі про банкрутство юридичної особи»;

11) частину першу статті 76 Закону України «Про міжнародне приватне право» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 32, ст. 422) після пункту 10 доповнити новим пунктом такого змісту:

«11) якщо у справі про банкрутство боржник має місце основних інтересів або основної підприємницької діяльності на території України».

У зв'язку з цим пункт 11 вважати пунктом 12;

12) абзац перший частини п'ятої статті 15 Закону України «Про акціонерні товариства» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 50-51, ст. 384) викласти в такій редакції:

«5. Збільшення статутного капіталу товариства для покриття збитків не допускається, крім випадків, встановлених законом»;

13) у Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 19-20, ст. 142, № 45, ст. 476):

у статті 26:

частину першу доповнити пунктом 6^1 такого змісту:

«6^1) офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури»;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. У разі відмови у відкритті виконавчого провадження на підставі пункту 6^1 частини першої цієї статті державний виконавець у постанові зазначає найменування господарського суду, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство боржника, номер справи про банкрутство, а також роз'яснює стягувачу його право звернутися до цього суду з відповідною заявою для задоволення своїх вимог під час ліквідаційної процедури спільно з іншими кредиторами»;

у частині першій статті 37:

у пункті 8 слова «а також у разі звернення стягнення на заставлене майно» виключити;

доповнити пунктом 16 такого змісту:

«16) затвердження плану санації боржника до порушення провадження у справі про банкрутство»;

у статті 49:

пункт 7 частини першої доповнити словами «офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Постанова про закінчення виконавчого провадження у разі офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури виноситься державним виконавцем не пізніше наступного дня, коли йому стало відомо про такі обставини. При цьому виконавчий документ надсилається до господарського суду, який прийняв постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури»;

у статті 50:

частину першу після слів «крім направлення виконавчого документа за належністю іншому органу державної виконавчої служби» доповнити словами «офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. У разі закінчення виконавчого провадження внаслідок офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури виконавчі документи можуть бути повторно пред'явлені до виконання у визначені статтею 22 цього Закону строки, якщо у зв'язку із припиненням провадження у справі про банкрутство вимоги, підтверджені такими документами, не були задоволені повністю або частково та не вважаються погашеними (списаними, прощеними) відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»;

14) пункт 2 частини другої статті 4 Закону України «Про судовий збір» доповнити підпунктами 12-17 такого змісту:

«12) заяви про затвердження плану санації до порушення провадження у справі про банкрутство — 1 розмір мінімальної заробітної плати;

13) заяви про порушення справи про банкрутство — 5 розмірів мінімальної заробітної плати;

14) заяви кредиторів, які звертаються з грошовими вимогами до боржника після оголошення про порушення справи про банкрутство, а також після повідомлення про визнання боржника банкрутом — 1 розмір мінімальної заробітної плати;

15) заяви про визнання правочинів (договорів) недійсними та спростування майнових дій боржника в межах провадження у справі про банкрутство — 1 розмір мінімальної заробітної плати;

16) заяви про розірвання мирової угоди, укладеної у справі про банкрутство, або визнання її недійсною — 1 розмір мінімальної заробітної плати;

17) апеляційних і касаційних скарг у справі про банкрутство — 0,5 розміру мінімальної заробітної плати».

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
22 грудня 2011 року.
№ 4212-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності та вдосконалення державного регулювання у сфері містобудівної діяльності

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) статті 79^1 та 97 виключити;

2) статті 96 та 96^1 викласти в такій редакції:

«Стаття 96. Порушення вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил під час будівництва

Порушення вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил та затверджених проектних рішень під час нового будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту об'єктів чи споруд -

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від десяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та на посадових осіб - від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та на посадових осіб - від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Виконання підготовчих робіт без направлення повідомлення про початок виконання зазначених робіт у випадках, коли направлення такого повідомлення є обов'язковим, а також наведення недостовірних даних у повідомленні про початок виконання підготовчих робіт -

тягнуть за собою накладення штрафу від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Виконання підготовчих робіт без реєстрації декларації про початок виконання зазначених робіт, якщо такі роботи не виконувалися на підставі зареєстрованої декларації про початок виконання будівельних робіт чи дозволу на виконання будівельних робіт, а також наведення недостовірних даних у декларації про початок виконання підготовчих робіт -

тягнуть за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Виконання будівельних робіт без повідомлення про початок виконання зазначених робіт, а також наведення недостовірних даних у такому повідомленні -

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот п'ятдесяти до трьохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Виконання будівельних робіт без реєстрації декларації про початок виконання зазначених робіт, а також наведення недостовірних даних у такій декларації, вчинені щодо об'єктів I категорії складності, -

тягнуть за собою накладення штрафу від трьохсот п'ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Діяння, передбачені частиною шостою цієї статті, вчинені щодо об'єктів II категорії складності, -

тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Діяння, передбачені частиною шостою цієї статті, вчинені щодо об'єктів III категорії складності, -

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятисот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Виконання будівельних робіт без дозволу на їх виконання -

тягне за собою накладення штрафу від шестисот до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Діяння, передбачене частиною дев'ятою цієї статті, вчинене щодо об'єктів V категорії складності, -

тягне за собою накладення штрафу від семисот до восьмисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Експлуатація об'єктів будівництва, які не прийняті в експлуатацію, а також наведення недостовірних даних у декларації про готовність об'єкта до експлуатації, вчинені щодо об'єктів I категорії складності, -

тягнуть за собою накладення штрафу від трьохсот п'ятдесяти до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Діяння, передбачені частиною одинадцятою цієї статті, вчинені щодо об'єктів II категорії складності, -

тягнуть за собою накладення штрафу від чотирьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Діяння, передбачені частиною одинадцятою цієї статті, вчинені щодо об'єктів III категорії складності, -

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятисот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Експлуатація об'єктів будівництва IV категорії складності, які не прийняті в експлуатацію, -

тягне за собою накладення штрафу від шестисот до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Діяння, передбачене частиною чотирнадцятою цієї статті, вчинене щодо об'єктів V категорії складності, -

тягне за собою накладення штрафу від семисот до восьмисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Незабезпечення замовником здійснення авторського нагляду у випадках, коли такий нагляд є обов'язковим згідно з вимогами законодавства, -

тягне за собою накладення штрафу від чотирьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Незабезпечення замовником здійснення технічного нагляду у випадках, коли такий нагляд є обов'язковим згідно з вимогами законодавства, -

тягне за собою накладення штрафу від чотирьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Неподання чи несвоєчасне подання замовником інформації про передачу права на будівництво об'єкта іншому замовнику, зміну генерального підрядника чи підрядника, осіб, відповідальних за проведення авторського і технічного нагляду, відповідальних виконавців робіт, а також інформації про початок виконання підготовчих чи будівельних робіт та про введення в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта у випадках, коли подання такої інформації є обов'язковим, -

тягне за собою накладення штрафу від сімдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 96^1. Порушення законодавства під час планування і забудови територій

Передача замовнику проектної документації для виконання будівельних робіт на об'єкті, розробленої з порушенням вимог законодавства, містобудівної документації, вихідних даних для проектування об'єктів містобудування, будівельних норм, державних стандартів і правил, а також заниження категорії складності об'єкта будівництва -

тягнуть за собою накладення штрафу на головного архітектора проекту (головного інженера проекту), експерта від дев'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу на головного архітектора проекту (головного інженера проекту), експерта від однієї тисячі п'ятисот до однієї тисячі семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення строків надання замовникові висновків (звітів) експертизи проектної та містобудівної документації, надання таких висновків з порушенням установленого порядку, а також вимагання під час проведення експертизи документів, не передбачених законодавством, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від ста п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення строків реєстрації (відмови в реєстрації) декларації про початок виконання підготовчих робіт та декларації про початок виконання будівельних робіт, видачі (відмови у видачі) дозволу на виконання будівельних робіт, реєстрації (відмови в реєстрації) декларації про готовність об'єкта до експлуатації та видачі (відмови у видачі) сертифіката, який видається у разі прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта, вимагання під час реєстрації таких декларацій та видачі дозволів і сертифікатів документів, не передбачених законодавством, видача сертифіката про прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта, збудованого з порушенням будівельних норм, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від ста п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частинами третьою або четвертою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від двохсот до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Здійснення авторського нагляду з порушенням вимог законодавства -

тягне за собою накладення штрафу на головного архітектора проекту (архітектора) від чотирьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Здійснення технічного нагляду з порушенням вимог законодавства -

тягне за собою накладення штрафу на особу, яка здійснює технічний нагляд, від чотирьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частинами шостою або сьомою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу на головного архітектора проекту (архітектора), на особу, яка здійснює технічний нагляд, від п'ятисот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Виконання окремих видів робіт, пов'язаних із створенням об'єктів архітектури, відповідальним виконавцем, який згідно із законодавством повинен мати кваліфікаційний сертифікат, без отримання в установленому порядку такого сертифіката -

тягне за собою накладення штрафу на відповідального виконавця від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дія, передбачена частиною дев'ятою цієї статті, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке ж порушення, -

тягне за собою накладення штрафу на відповідальних виконавців від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ведення виконавчої документації з порушенням будівельних норм, державних стандартів і правил -

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дія, передбачена частиною одинадцятою цієї статті, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке ж порушення, -

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від трьохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Застосування будівельних матеріалів, виробів і конструкцій, що не відповідають державним нормам, стандартам, технічним умовам, проектним рішенням, а також тих, що підлягають обов'язковій сертифікації, але не пройшли її, -

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від трьохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дія, передбачена частиною тринадцятою цієї статті, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке ж порушення, -

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від чотирьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Виробництво або виготовлення будівельних матеріалів, виробів, конструкцій, які підлягають обов'язковій сертифікації або показники безпеки яких наводяться в нормативних документах і підлягають підтвердженню відповідності шляхом сертифікації або декларування, але не пройшли їх, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від дев'ятисот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною п'ятнадцятою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від однієї тисячі двохсот до однієї тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Виробництво або виготовлення будівельних матеріалів, виробів, конструкцій, які не відповідають вимогам державних норм, стандартів або технічним умовам, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від чотирьохсот п'ятдесяти до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною сімнадцятою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від шестисот до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) доповнити статтями 149^1 і 188^{42} такого змісту:

«Стаття 149^1. Порушення порядку ведення єдиного державного реєстру громадян, які потребують поліпшення житлових умов

Порушення порядку ведення єдиного державного реєстру громадян, які потребують поліпшення житлових умов, -

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від семи до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

«Стаття 188^{42}. Невиконання законних вимог (приписів) посадових осіб Державної архітектурно-будівельної інспекції України або її територіальних органів

Невиконання законних вимог (приписів) посадових осіб Державної архітектурно-будівельної інспекції України або її територіальних органів -

тягне за собою накладення штрафу від трьохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Недопущення посадових осіб Державної архітектурно-будівельної інспекції України або її територіальних органів на об'єкти будівництва -

тягне за собою накладення штрафу від трьохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

4) у статті 221 цифри «96^1» замінити словами і цифрами «частиною третьою статті 96^1, статтями», а слово і цифри «статтею 146» замінити словом і цифрами «статтями 146, 149^1»;

5) у статті 242^1:

у частині першій цифри «78^1-79^1» замінити цифрами «78^1, 79»;

у пункті 1 частини другої цифри «78^1-79^1» замінити цифрами «78^1, 79»;

6) частину першу статті 244^6 викласти в такій редакції:

«Державна архітектурно-будівельна інспекція України та її територіальні органи (далі - інспекції державного архітектурно-будівельного контролю) розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил під час виробництва, виготовлення та застосування будівельних матеріалів, виробів, конструкцій, а також будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту та прийняття в експлуатацію об'єктів чи споруд, невиконанням законних вимог (приписів) посадових осіб інспекцій державного архітектурно-будівельного контролю (статті 96, 96^1 (крім частини третьої), 188^{42})»;

7) у частині першій статті 255:

абзац тридцять третій пункту 1 виключити;

у пункті 2^1 слова «частина друга» замінити словами «частина третя»;

доповнити пунктом 2^4 такого змісту:

«2^4) посадові особи, уповноважені на те обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями (стаття 149^1)».

2. Абзаци другий і третій частини шостої статті 179 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144) виключити.

3. У Законі України "Про основи містобудування" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 52, ст. 683; 2001 р., № 16, ст. 76; 2011 р., № 34, ст. 343):

1) у статті 6 слова «Про планування та забудову територій» замінити словами «Про регулювання містобудівної діяльності»;

2) в абзаці сьомому статті 8 слова «комплексної державної експертизи» виключити;

3) в абзаці дванадцятому частини першої статті 9 слова «державної комплексної експертизи» виключити.

4. Закон України «Про відповідальність підприємств, їх об'єднань, установ та організацій за правопорушення у сфері містобудування» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 46, ст. 411; 1997 р., № 6, ст. 49, № 34, ст. 214; 1998 р., № 10, ст. 36; 2000 р., № 46, ст. 398; 2003 р., № 30, ст. 247; 2006 р., № 22, ст. 184; 2007 р., № 34, ст. 444; 2008 р., № 48, ст. 358; 2010 р., № 5, ст. 41) викласти в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності

Цей Закон встановлює відповідальність юридичних осіб та фізичних осіб -

підприємців (суб'єктів містобудування) за правопорушення у сфері містобудівної діяльності.

Стаття 1. Загальні положення

1. Правопорушеннями у сфері містобудівної діяльності є протиправні діяння (дії чи бездіяльність) суб'єктів містобудування - юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, що призвели до невиконання або неналежного виконання вимог, установлених законодавством, будівельними нормами, державними стандартами і правилами.

2. Вчинення суб'єктами містобудування правопорушень у сфері містобудівної діяльності тягне за собою відповідальність, передбачену цим та іншими законами України.

Стаття 2. Відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності

1. Суб'єкти містобудування, які здійснюють проектування об'єктів, експертизу проектів будівництва, несуть відповідальність у вигляді штрафу за передачу замовнику проектної документації для виконання будівельних робіт на об'єкті будівництва, розробленої з порушенням вимог законодавства, містобудівної документації, вихідних даних для проектування об'єктів містобудування, будівельних норм, державних стандартів і правил, у тому числі за заниження категорії складності об'єкта будівництва:

проектна організація - у розмірі дев'яноста мінімальних заробітних плат;

експертна організація - у розмірі вісімнадцяти мінімальних заробітних плат.

2. Суб'єкти містобудування, які є замовниками будівництва об'єктів (у разі провадження містобудівної діяльності), або ті, що виконують функції замовника і підрядника одночасно, несуть відповідальність у вигляді штрафу за такі правопорушення:

1) виконання підготовчих робіт без повідомлення про початок їх виконання, а також наведення недостовірних даних у такому повідомленні - у розмірі п'яти мінімальних заробітних плат;

2) виконання будівельних робіт без повідомлення про початок їх виконання або будівництво індивідуальних (садибних) житлових будинків, садових, дачних будинків, господарських (присадибних) будівель і споруд, прибудов до них, громадських будинків I та II категорій складності, закінчене у період з 5 серпня 1992 року до 31 грудня 2009 року без дозволу на виконання будівельних робіт, а також наведення недостовірних даних у такому повідомленні - у розмірі десяти мінімальних заробітних плат;

3) виконання підготовчих робіт без реєстрації декларації про початок виконання таких робіт, якщо зазначені роботи не виконувалися на підставі зареєстрованої декларації про початок виконання будівельних робіт чи дозволу на виконання будівельних робіт, а також наведення недостовірних даних у декларації про початок виконання підготовчих робіт - у розмірі двадцяти мінімальних заробітних плат;

4) виконання будівельних робіт без реєстрації декларації про початок виконання таких робіт, а також наведення недостовірних даних у зазначеній декларації:

на об'єктах I категорії складності - у розмірі вісімнадцяти мінімальних заробітних плат;

на об'єктах II категорії складності - у розмірі тридцяти шести мінімальних заробітних плат;

на об'єктах III категорії складності - у розмірі дев'яноста мінімальних заробітних плат;

5) виконання будівельних робіт без отримання дозволу на їх виконання:

на об'єктах IV категорії складності - у розмірі трьохсот сімдесяти мінімальних заробітних плат;

на об'єктах V категорії складності - у розмірі дев'ятисот мінімальних заробітних плат;

6) експлуатація або використання об'єктів будівництва, не прийнятих в експлуатацію, а також наведення недостовірних даних у декларації про готовність об'єкта до експлуатації чи акті готовності об'єкта до експлуатації:

об'єктів I категорії складності - у розмірі вісімнадцяти мінімальних заробітних плат;

об'єктів II категорії складності - у розмірі сорока п'яти мінімальних заробітних плат;

об'єктів III категорії складності - у розмірі дев'яноста мінімальних заробітних плат;

об'єктів IV категорії складності - у розмірі трьохсот сімдесяти мінімальних заробітних плат;

об'єктів V категорії складності - у розмірі дев'ятисот мінімальних заробітних плат;

7) незабезпечення замовником здійснення технічного нагляду у випадках, коли такий нагляд є обов'язковим згідно із законодавством, - у розмірі тридцяти шести мінімальних заробітних плат;

8) незабезпечення замовником здійснення авторського нагляду у випадках, коли такий нагляд є обов'язковим згідно із законодавством, - у розмірі сорока п'яти мінімальних заробітних плат;

9) неподання чи несвоєчасне подання замовником інформації про передачу права на будівництво об'єкта іншому замовнику, зміну генерального підрядника чи підрядника, осіб, відповідальних за проведення авторського і технічного нагляду, відповідальних виконавців робіт, а також інформації про початок виконання підготовчих чи будівельних робіт та про введення в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта у випадках, коли подання такої інформації є обов'язковим згідно із законодавством, - у розмірі п'яти мінімальних заробітних плат.

3. Суб'єкти містобудування, які виконують будівельні роботи, несуть відповідальність у вигляді штрафу за такі правопорушення:

1) виконання підготовчих робіт без повідомлення про початок їх виконання, а також наведення недостовірних даних у такому повідомленні - у розмірі трьох мінімальних заробітних плат;

2) виконання будівельних робіт без повідомлення про початок їх виконання, а також наведення недостовірних даних у зазначеному повідомленні - у розмірі п'яти мінімальних заробітних плат;

3) виконання підготовчих робіт без реєстрації декларації про початок виконання таких робіт, якщо зазначені роботи не виконувалися на підставі зареєстрованої декларації про початок виконання будівельних робіт чи дозволу на виконання будівельних робіт без реєстрації декларації про початок виконання таких робіт - у розмірі дев'яноста мінімальних заробітних плат;

4) виконання будівельних робіт без реєстрації декларації про початок виконання таких робіт:

на об'єктах I категорії складності - у розмірі вісімнадцяти мінімальних заробітних плат;

на об'єктах II категорії складності - у розмірі тридцяти шести мінімальних заробітних плат;

на об'єктах III категорії складності - у розмірі дев'яноста мінімальних заробітних плат;

5) виконання будівельних робіт без отримання дозволу на їх виконання:

на об'єктах IV категорії складності - у розмірі трьохсот сімдесяти мінімальних заробітних плат;

на об'єктах V категорії складності - у розмірі дев'ятисот мінімальних заробітних плат;

6) ведення виконавчої документації з порушенням будівельних норм, державних стандартів і правил - у розмірі вісімнадцяти мінімальних заробітних плат;

7) застосування будівельних матеріалів, виробів і конструкцій, що не відповідають державним нормам, стандартам, технічним умовам, проектним рішенням, а також тих, що підлягають обов'язковій сертифікації, але не пройшли її, - у розмірі дев'яноста мінімальних заробітних плат;

8) виконання будівельних робіт з порушенням вимог будівельних норм, державних стандартів і правил або затверджених проектних рішень - у розмірі сорока п'яти мінімальних заробітних плат.

4. Суб'єкти містобудування, які здійснюють господарську діяльність, пов'язану із створенням об'єктів архітектури, що підлягає ліцензуванню, чи доручають виконання окремих видів робіт відповідальним виконавцям, які згідно із законодавством повинні мати кваліфікаційний сертифікат, несуть відповідальність у вигляді штрафу за такі правопорушення:

1) здійснення господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, без отримання в установленому порядку ліцензії - у розмірі дев'яноста мінімальних заробітних плат;

2) залучення до виконання окремих видів робіт відповідальних виконавців, які не мають відповідного кваліфікаційного сертифіката, у випадках, коли такий сертифікат є обов'язковим згідно із законодавством, - у розмірі десяти мінімальних заробітних плат.

5. Суб'єкти містобудування, які виготовляють будівельні матеріали, вироби та конструкції, несуть відповідальність у вигляді штрафу за такі правопорушення:

1) виробництво або виготовлення будівельних матеріалів, виробів, конструкцій, які підлягають обов'язковій сертифікації або показники безпеки яких наводяться в нормативних документах і підлягають підтвердженню відповідності шляхом сертифікації або декларування, але не пройшли їх, - у розмірі шістдесяти трьох мінімальних заробітних плат;

2) виробництво або виготовлення будівельних матеріалів, виробів, конструкцій, які не відповідають вимогам державних норм, стандартів або технічним умовам, - у розмірі ста двадцяти шести мінімальних заробітних плат.

6. Суб'єкти містобудування несуть відповідальність у вигляді штрафу за такі правопорушення:

1) невиконання приписів Державної архітектурно-будівельної інспекції України або її територіальних органів щодо:

усунення порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил - у розмірі десяти мінімальних заробітних плат;

зупинення підготовчих та будівельних робіт, які не відповідають законодавству, будівельним нормам, державним стандартам і правилам, архітектурним вимогам, затвердженим проектним рішенням, технічним умовам та іншим нормативно-правовим актам, виконуються без реєстрації декларації про початок їх виконання або без отримання дозволу на виконання будівельних робіт, - у розмірі вісімнадцяти мінімальних заробітних плат;

2) недопущення посадових осіб Державної архітектурно-будівельної інспекції України та її територіальних органів на об'єкти будівництва, підприємства будівельної галузі для виконання покладених на них функцій - у розмірі десяти мінімальних заробітних плат.

7. Суб'єкти містобудування, що залучаються Державною архітектурно-будівельною інспекцією України та її територіальними органами до проведення перевірок, несуть відповідальність у вигляді штрафу за надання недостовірних чи необґрунтованих висновків за результатами таких перевірок у розмірі десяти мінімальних заробітних плат.

8. Підприємства, що надають технічні умови щодо інженерного забезпечення об'єкта будівництва, несуть відповідальність у вигляді штрафу за подання недостовірної інформації у складі раніше наданих технічних умов щодо інженерного забезпечення об'єкта будівництва, відмову у наданні технічних умов щодо інженерного забезпечення об'єкта будівництва або порушення строку їх надання; неукладення договору про забезпечення об'єкта будівництва на підставі наданих технічних умов або непідключення об'єкта будівництва до інженерних мереж згідно з технічними умовами та укладеним договором про забезпечення об'єкта будівництва - у розмірі дев'яноста мінімальних заробітних плат.

9. Дії, передбачені частинами першою - восьмою цієї статті, вчинені суб'єктами містобудування, яких протягом року було піддано стягненню за такі самі порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу, визначеного у відповідному абзаці цієї статті, у подвійному розмірі.

10. Притягнення суб'єктів містобудування до відповідальності не звільняє їх від відшкодування заподіяної внаслідок правопорушення шкоди.

11. Штраф може бути накладено на суб'єктів містобудування протягом шести місяців з дня виявлення правопорушення, але не пізніш як через три роки з дня його вчинення.

12. У разі вчинення суб'єктами містобудування двох або більше правопорушень штрафи накладають за кожне вчинене правопорушення окремо.

Стаття 3. Органи, уповноважені розглядати справи про правопорушення у сфері містобудівної діяльності

1. Справи про правопорушення, передбачені цим Законом, розглядаються Державною архітектурно-будівельною інспекцією України та її територіальними органами.

2. Накладати штраф від імені Державної архітектурно-будівельної інспекції України та її територіальних органів мають право керівник Державної архітектурно-будівельної інспекції України та його заступники, керівники територіальних органів Державної архітектурно-будівельної інспекції України та їх заступники.

Стаття 4. Порядок накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності

1. Порядок накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності визначається Кабінетом Міністрів України.

2. Постанови про накладення штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності, винесені посадовими особами Державної архітектурно-будівельної інспекції України та її територіальних органів, є виконавчими документами і підлягають виконанню в установленому законом порядку.

3. Штраф підлягає сплаті у п'ятнадцятиденний строк з дня вручення або надіслання постанови.

Копія завіреного банком платіжного документа, що засвідчує факт сплати суми штрафу в повному обсязі, надсилається Державній архітектурно-будівельній інспекції України або її територіальному органу, які його наклали.

У разі несплати штрафу в зазначений строк другий примірник постанови надсилається органу державної виконавчої служби для виконання постанови в примусовому порядку.

Не підлягає виконанню постанова, яку не було звернуто до виконання протягом двох років з дня винесення.

Стаття 5. Оскарження рішень у справах про порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності

1. Постанову Державної архітектурно-будівельної інспекції України або її територіального органу може бути оскаржено до суду протягом 15 днів з дня її винесення з повідомленням про таке оскарження в той самий строк органу, який виніс постанову».

5. У Законі України «Про трубопровідний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 29, ст. 139; 2007 р., № 13, ст. 135; 2009 р., № 19, ст. 257, № 28, ст. 354; 2011 р., № 30, ст. 278):

частини другу і третю статті 7 виключити;

в абзаці четвертому частини другої статті 16 слова «з подальшим відшкодуванням витрат на капітальні вкладення у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку» виключити.

6. У Законі України «Про електроенергетику» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 1, ст. 1; 2000 р., № 38, ст. 321; 2003 р., № 29, ст. 231; 2009 р., № 19, ст. 257):

1) частину третю статті 18 виключити;

2) третє речення частини шостої статті 24 виключити;

3) абзац сьомий частини першої статті 25 виключити.

7. У Законі України «Про архітектурну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 31, ст. 246; 2006 р., № 39, ст. 342; 2007 р., № 34, ст. 444; 2008 р., № 48, ст. 358; 2011 р., № 34, ст. 343):

1) в абзаці десятому частини першої статті 1 слово «висновки» в усіх відмінках замінити словом «звіти» у відповідному відмінку;

2) у статті 3 слова «Про відповідальність підприємств, їх об'єднань, установ та організацій за правопорушення у сфері містобудування» замінити словами «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності»;

3) частину другу статті 10 викласти в такій редакції:

«Державний архітектурно-будівельний контроль та нагляд здійснює Державна архітектурно-будівельна інспекція України та її територіальні органи (далі - інспекції державного архітектурно-будівельного контролю)»;

4) в абзаці п'ятому статті 19 слова «дозволу на будівництво» замінити словами «реєстрації декларації про початок виконання будівельних робіт або отримання дозволу на їх виконання».

8. Абзаци дев'ятий і десятий частини першої статті 10 Закону України «Про природні монополії» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 30, ст. 238; 2009 р., № 19, ст. 257; 2011 р., № 34, ст. 343) виключити.

9. Абзац другий частини третьої статті 28 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 49, ст. 517; 2011 р., № 34, ст. 343) доповнити реченнями такого змісту: «Відновна вартість сплачується до прийняття об'єкта в експлуатацію. Розмір відновної вартості видалених зелених насаджень зменшується на суму, передбачену в проектній документації на озеленення прибудинкової території».

10. У частині першій статті 3 Закону України «Про будівельні норми» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 5, ст. 41) слова «Про відповідальність підприємств, їх об'єднань, установ та організацій за правопорушення у сфері містобудування» замінити словами «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності».

11. У пункті 1 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення державного регулювання у сфері будівництва житла» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 34, ст. 486) цифри «2012» замінити цифрами «2013».

12. У Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343; із змінами, внесеними Законом України від 17 листопада 2011 року № 4052-VI):

1) у статті 31:

частину першу після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Затвердження проектної документації на будівництво об'єктів, що споруджуються із залученням державних коштів, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим абзац другий вважати відповідно абзацом третім;

частину другу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Експертиза проектів будівництва об'єктів IV і V категорій складності, що споруджуються за рахунок бюджетних коштів, коштів державних і комунальних підприємств, установ та організацій, а також кредитів, наданих під державні гарантії, здійснюється експертною організацією державної форми власності»;

у частині четвертій:

в абзаці другому слова «та необхідної довговічності» замінити словами «довговічності будинків і споруд, їх експлуатаційної безпеки та інженерного забезпечення»;

абзац третій доповнити словами «будинків і споруд, їх експлуатаційної безпеки та інженерного забезпечення»;

в абзаці четвертому після слів «бюджетних коштів» доповнити словами «коштів державних і комунальних підприємств, установ та організацій, а також кредитів, наданих під державні гарантії»;

2) у статті 34:

пункт 1 частини першої після слів «Державній архітектурно-будівельній інспекції» доповнити словом «України»;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Інформація про документ, що дає право на виконання будівельних робіт, а також відомості про категорію складності об'єкта будівництва, замовника та підрядників розміщуються на відповідному стенді, який встановлюється на будівельному майданчику в доступному для огляду місці (крім індивідуальних (садибних) житлових будинків, садових, дачних будинків, господарських (присадибних) будівель і споруд, прибудов до них)»;

3) частину дев'яту статті 37 викласти в такій редакції:

«9. Виконання будівельних робіт без відповідного документа, який дає право виконувати такі роботи, вважається самочинним будівництвом і тягне за собою відповідальність згідно із законом»;

4) у статті 41:

у частині першій слова «під час виконання підготовчих і будівельних робіт» виключити;

пункт 6 частини четвертої викласти в такій редакції:

«6) залучати до проведення перевірок представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, експертних та громадських організацій (за погодженням з їх керівниками), фахівців галузевих науково-дослідних та науково-технічних організацій, які пройшли державну атестацію в центральному органі виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури»;

5) у тексті Закону, крім частини другої статті 9, слова «державні будівельні норми, стандарти і правила» в усіх відмінках замінити словами «будівельні норми, державні стандарти і правила» у відповідному відмінку.

13. У частині першій статті 376 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356) слова «без належного дозволу» замінити словами «без відповідного документа, який дає право виконувати будівельні роботи».

14. У Законі України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 33, ст. 471, №№ 35-36, ст. 491; із змінами, внесеними законами України від 7 липня 2011 року № 3612-VI та від 8 липня 2011 року № 3681-VI):

1) у статті 2:

у частині першій слова та цифри «а робіт - 300 тисяч гривень» замінити словами та цифрами «(в будівництві - 300 тисяч гривень), а робіт - 1 мільйон гривень»;

частину третю доповнити абзацами такого змісту:

«роботи із знесення самочинно збудованих об'єктів, відповідно до статті 38 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності";

послуги з нормування та стандартизації у будівництві»;

2) частину другу статті 39 доповнити пунктом 8 такого змісту:

«8) необхідності проведення додаткових будівельних робіт, не включених у початковий проект, але які стали через непередбачувані обставини необхідними для виконання проекту за умови, що договір буде укладено з попереднім виконавцем цих робіт, якщо такі роботи технічно чи економічно пов'язані з головним договором».

15. У Податковому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112):

1) пункт 187.1 статті 187 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«За операціями з виконання підрядних робіт суб'єкти підприємницької діяльності можуть застосовувати касовий метод податкового обліку відповідно до підпункту 14.1.266 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу»;

2) у підпункті 197.1.14 пункту 197.1 статті 197:

абзац перший доповнити словами «якщо інше не передбачено цим підпунктом»;

доповнити абзацом шостим такого змісту:

«Операції з першого постачання доступного житла та житла, що будується із залученням державних коштів, звільняються від оподаткування».

16. Частину другу статті 106 Водного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189) виключити.

17. У статті 4 Закону України «Про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 19, ст. 257):

в абзаці першому частини другої слова «в уповноваженому банку» виключити;

частину четверту доповнити словами «чи фінансовою установою - виконавцем державної цільової програми будівництва (придбання) доступного житла»;

у частині п'ятій слова «в уповноваженому банку» виключити, а слова «уповноваженого банку» замінити словами «фінансової установи»;

частину п'ятнадцяту доповнити словами «а в разі надання кредитів за рахунок бюджетних коштів фінансовою установою - виконавцем державної цільової програми будівництва (придбання) доступного житла - у розмірі 3 відсотків річних».

18. У Законі України «Про інвестиційну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47, ст. 646; 1998 р., № 33, ст. 226; 2002 р., № 15, ст. 100; 2004 р., № 13, ст. 181; 2011 р., № 34, ст. 343):

1) в абзаці четвертому частини першої статті 8 слова «позитивний висновок» замінити словами «письмовий звіт»;

2) в абзаці десятому частини третьої статті 12 слова «та проектів будівництва» виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 1 пункту 1 розділу I цього Закону у частині виключення статті 97 Кодексу України про адміністративні правопорушення, який набирає чинності з 1 січня 2013 року.

2. Пункт 2 частини другої статті 2 Закону України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності» у частині притягнення до відповідальності за правопорушення щодо будівництва індивідуальних (садибних) житлових будинків, садових, дачних будинків, господарських (присадибних) будівель і споруд, прибудов до них, громадських будинків I та II категорій складності, закінченого у період з 5 серпня 1992 року до 31 грудня 2009 року без дозволу на виконання будівельних робіт, втрачає чинність з 1 січня 2013 року.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 22 грудня 2011 року.
№ 4220-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 47-48, ст. 372; 2006 р., № 13, ст. 110; 2010 р., № 38, ст. 505; із змінами, внесеними Законом України від 8 липня 2011 року № 3668-VI) такі зміни:

1. У статті 1:

після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«засновник (засновники) недержавного пенсійного фонду — юридична особа або фізичні особи (для професійного пенсійного фонду), які створили пенсійний фонд чи приєдналися до нього після створення та набули прав і обов'язків, визначених цим Законом для засновників пенсійного фонду».

У зв'язку з цим абзаци десятий — сорок другий вважати відповідно абзацами одинадцятим — сорок третім;

друге речення абзацу п'ятнадцятого виключити;

в абзаці двадцять п'ятому слова «сума зобов'язань у грошовому виразі» замінити словами «сума грошових зобов'язань»;

абзаци двадцять восьмий — тридцять четвертий замінити п'ятьма абзацами такого змісту:

«пов'язана особа — юридична особа, яка здійснює контроль (у тому числі спільний) за відповідною юридичною особою або контролюється нею чи перебуває з такою юридичною особою під спільним контролем, або має істотну участь у юридичній особі; фізична особа або члени її сім'ї, які здійснюють контроль за відповідною юридичною особою або мають істотну участь у юридичній особі; посадова особа відповідної юридичної особи, уповноважена виконувати від імені такої особи дії, спрямовані на встановлення, зміну або припинення правових відносин, а також члени сім'ї посадової особи. При цьому членами сім'ї фізичної особи вважаються її чоловік (дружина), діти або батьки фізичної особи та її чоловіка (дружини), а також чоловік (дружина) будь-кого з дітей або батьків фізичної особи.

Під здійсненням контролю за юридичною особою в цьому Законі слід розуміти нагляд з можливістю вирішального впливу на управління або діяльність юридичної особи шляхом безпосереднього та/або опосередкованого (через пов'язаних фізичних чи юридичних осіб) володіння або користування всіма активами або більшою часткою (паєм, пакетом акцій) статутного (складеного) капіталу, управління найбільшою кількістю голосів в органі управління юридичної особи, а також можливість здійснювати незалежно від формального володіння вирішальний вплив на формування складу, результати голосування та прийняття рішення органами управління юридичної особи, а також вчинення правочинів, які надають можливість визначати умови діяльності, давати обов'язкові до виконання вказівки або виконувати функції органу управління юридичної особи. Для фізичної особи загальна частка статутного (складеного) капіталу юридичної особи (кількість голосів в органі управління, якою вона володіє) визначається як загальний обсяг корпоративних прав, що належать такій фізичній особі, членам її сім'ї та юридичним особам, які контролюються фізичною особою або членами її сім'ї.

Під істотною участю у цьому Законі слід розуміти пряме та опосередковане, самостійне або спільно з іншими особами володіння 10 і більше відсотками статутного (складеного) капіталу або голосів за придбаними акціями (частками) юридичної особи або незалежно від формального володіння можливість значного впливу на управління чи діяльність юридичної особи;

професійний пенсійний фонд — пенсійний фонд, засновником (засновниками) якого можуть бути організації роботодавців, їх об'єднання, об'єднання громадян, професійні спілки, їх об'єднання або фізичні особи, пов'язані за родом їх професійної діяльності (занять), визначеної у статуті фонду. Учасниками такого фонду можуть бути виключно фізичні особи, пов'язані за родом їх професійної діяльності (занять), визначеної у статуті фонду, а також фізичні особи, які є працівниками організацій роботодавців, їх об'єднань, членами або працівниками професійних спілок, їх об'єднань, які створили такий фонд;

резервний фонд — фонд, сформований відповідно до законодавчих актів України, що регулюють діяльність господарських товариств, з урахуванням вимог цього Закону адміністратором, компанією з управління активами з метою відшкодування збитків, що можуть бути завдані цими юридичними особами під час надання послуг пенсійному фонду внаслідок неналежного виконання зобов'язань перед пенсійним фондом та порушення ними законодавства».

У зв'язку з цим абзаци тридцять п'ятий — сорок третій вважати відповідно абзацами тридцять третім — сорок першим;

абзаци тридцять восьмий — сорок перший викласти в такій редакції:

«учасник недержавного пенсійного забезпечення — фізична особа, на користь якої сплачуються (сплачувалися) пенсійні внески до пенсійного фонду або на пенсійний депозитний рахунок у банку і яка має право на недержавне пенсійне забезпечення на умовах і в порядку, визначених пенсійним контрактом, договором про відкриття пенсійного депозитного рахунка або договором страхування довічної пенсії та цим Законом, або яка отримує пенсійні виплати з пенсійного фонду;

учасник пенсійного фонду (далі — учасник фонду) — фізична особа, на користь якої сплачуються (сплачувалися) пенсійні внески до пенсійного фонду та яка має право на отримання пенсійних виплат або отримує такі виплати з пенсійного фонду згідно із цим Законом;

чиста вартість одиниці пенсійних активів — розрахункова вартість одиниці пенсійних активів, що визначається шляхом ділення чистої вартості активів на загальну кількість одиниць пенсійних активів на день підрахунку. Чиста вартість одиниці пенсійних активів обчислюється у розрізі сум коштів учасників недержавного пенсійного забезпечення та учасників накопичувальної системи пенсійного страхування у порядку, встановленому Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Чиста вартість одиниці пенсійних активів на день надходження першого пенсійного внеску до пенсійного фонду встановлюється у розмірі 1 гривня;

чиста вартість активів пенсійного фонду — різниця між вартістю активів пенсійного фонду на день проведення підрахунку та сумою зобов'язань пенсійного фонду, що підлягають виконанню на день проведення підрахунку».

2. У статті 2:

1) абзаци третій і сьомий частини другої викласти в такій редакції:

«страхові організації, які уклали договори страхування довічної пенсії з учасниками фонду, страхування ризику настання інвалідності або смерті учасника фонду»;

«учасники недержавного пенсійного забезпечення»;

2) абзац третій частини третьої після слів "договорів страхування довічної пенсії" доповнити словами «з учасниками фонду».

3. У статті 3 слова «Про цінні папери і фондову біржу» замінити словами «Про цінні папери та фондовий ринок».

4. У статті 6:

1) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Пенсійні фонди створюються на підставі рішення засновника (зборів засновників) та не мають на меті одержання прибутку на користь одноосібного засновника або для його подальшого розподілу між засновниками»;

2) частину третю викласти в такій редакції:

«3. Активи пенсійного фонду формуються за рахунок внесків до пенсійного фонду (пенсійних внесків) та інших надходжень до пенсійного фонду»;

3) в абзаці другому частини четвертої слова «після реєстрації національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» замінити словами «після включення до Державного реєстру фінансових установ Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

4) частини п'яту і сьому викласти в такій редакції:

«5. Дозволяється приєднання та злиття декількох пенсійних фондів одного виду. У разі злиття чи приєднання декількох пенсійних фондів одного виду новоутворений пенсійний фонд (фонд, до якого здійснюється приєднання) повинен бути того самого виду, що й фонди, які злилися чи приєдналися.

Забороняється передача майна, прав та обов'язків пенсійного фонду іншим, ніж недержавні пенсійні фонди юридичним особам — правонаступникам у зв'язку з припиненням пенсійного фонду шляхом злиття або приєднання.

Припинення пенсійного фонду шляхом поділу або перетворення в інший вид пенсійного фонду забороняється.

Особливості проведення приєднання та злиття пенсійних фондів встановлюються Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

«7. Органами управління пенсійного фонду є збори засновників та рада пенсійного фонду (рада фонду).

Створення інших органів управління пенсійного фонду заборонено»;

5) частину восьму доповнити реченням такого змісту: «Пенсійний фонд має користуватися послугами з адміністрування лише одного адміністратора»;

6) частину одинадцяту викласти в такій редакції:

«11. Бюджетна установа має право бути засновником корпоративного пенсійного фонду або здійснювати пенсійні внески до вже створених пенсійних фондів лише у разі, якщо створення таких фондів або здійснення пенсійних внесків передбачено законами України, рішеннями Кабінету Міністрів України або рішеннями відповідних місцевих рад. Заснування такими бюджетними установами відкритих пенсійних фондів забороняється. Кошти, перераховані до будь-якого пенсійного фонду будь-яким вкладником, не є власністю держави або органів місцевого самоврядування»;

7) друге речення частини дванадцятої викласти в такій редакції: «Порядок створення, функціонування та ліквідації пенсійних фондів, а також особливості їх реєстрації як фінансової установи визначаються цим Законом».

5. У статті 7:

1) у частині першій:

абзац перший виключити;

в абзаці другому друге речення доповнити словами «крім випадків, встановлених законом», а третє речення — словами «відповідно до вимог цього Закону»;

2) частину другу викласти в такій редакції:

«2. Вкладником фонду будь-якого виду на користь учасника фонду, якщо інше не передбачено цим Законом, може бути:

роботодавець учасника фонду;

професійна спілка, об'єднання професійних спілок щодо своїх членів;

сам учасник фонду;

подружжя, діти, батьки, рідні брати і сестри, дід і баба учасника фонду, діти подружжя учасника фонду, у тому числі усиновлені ним (нею) діти, батьки подружжя учасника фонду.

У будь-якому пенсійному фонді його учасники можуть бути одночасно і вкладниками такого фонду.

Учасники відкритого та професійного пенсійного фонду мають право залишатися його учасниками у разі припинення здійснення пенсійних внесків на їх користь, припинення (розірвання) пенсійних контрактів, укладених на їх користь»;

3) абзац перший частини третьої викласти в такій редакції:

«3. Пенсійні кошти, що обліковуються на індивідуальному пенсійному рахунку учасника фонду, є власністю такого учасника та використовуються на цілі, визначені цим Законом»;

4) у частині четвертій слова «які є невід'ємним додатком до статуту недержавного пенсійного фонду» виключити.

6. У статті 8:

1) частину другу доповнити реченням такого змісту: «Повідомлення надсилається протягом двох тижнів з дати укладення роботодавцем — платником корпоративного пенсійного фонду договору про участь у корпоративному пенсійному фонді»;

2) частину третю виключити;

3) частину восьму викласти в такій редакції:

«8. Зміна складу засновників пенсійного фонду здійснюється відповідно до законодавства з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом та статутом.

У разі створення пенсійного фонду кількома засновниками один із засновників має право вийти з їх складу в порядку, передбаченому статутом пенсійного фонду, попередивши про це інших засновників та учасників фонду, на користь яких він сплачував пенсійні внески, не пізніш як за шість місяців до виходу з числа засновників пенсійного фонду.

Якщо інше не передбачено законом, засновник або роботодавець — платник корпоративного пенсійного фонду може припинити сплату пенсійних внесків до такого пенсійного фонду шляхом розірвання всіх укладених ним з таким фондом пенсійних контрактів та договору про участь у пенсійному фонді, повідомивши Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та учасників фонду за шість місяців до розірвання таких контрактів та договору про участь у пенсійному фонді.

Рішення роботодавця про вихід із складу засновників або про розірвання договору про участь у пенсійному фонді обов'язково вноситься до колективного договору, якщо заснування такого фонду або участь у такому фонді роботодавця було передбачено колективним договором.

У разі якщо згідно із законом роботодавець зобов'язаний здійснювати пенсійні внески до пенсійного фонду на користь своїх працівників, такий роботодавець може припинити сплату пенсійних внесків до пенсійного фонду у визначеному цим Законом порядку лише за умови укладення пенсійних контрактів на користь таких працівників з іншим пенсійним фондом»;

4) у частині дев'ятій:

абзац другий викласти в такій редакції:

«Учасники фонду, які є працівниками такого роботодавця, протягом трьох місяців з дня отримання повідомлення про вихід їх роботодавця з числа засновників або роботодавців — платників корпоративного пенсійного фонду зобов'язані подати адміністратору цього фонду заяву із зазначенням нового пенсійного фонду або страхової організації, з якою укладено договір страхування довічної пенсії, або банку, в якому відкрито пенсійний депозитний рахунок, куди мають бути передані належні їм пенсійні кошти. Договір страхування довічної пенсії може бути укладено учасником пенсійного фонду лише у разі досягнення таким учасником пенсійного віку, визначеного цим Законом. Разом з письмовою заявою учасник фонду зобов'язаний надати копію пенсійного контракту, укладеного з новим пенсійним фондом, або копію договору страхування довічної пенсії з обраною страховою організацією, або копію договору про відкриття пенсійного депозитного рахунка. Працівники такого роботодавця, які є учасниками накопичувальної системи пенсійного страхування, подають адміністратору пенсійного фонду — суб'єкта другого рівня заяву із зазначенням іншого пенсійного фонду — суб'єкта другого рівня та копію пенсійного контракту, укладеного з новим пенсійним фондом — суб'єктом другого рівня. За бажанням учасника фонду, який є учасником накопичувальної системи пенсійного страхування, або відсутності такої заяви, обліковані на його індивідуальному пенсійному рахунку кошти можуть бути переведені до Накопичувального пенсійного фонду»;

абзац третій після слова «заяви» доповнити словами «та копії укладеного договору з новим пенсійним фондом або копії договору страхування довічної пенсії з обраною страховою організацією, або копії договору про відкриття пенсійного депозитного рахунка в банку»;

доповнити абзацами четвертим і п'ятим такого змісту:

«Письмове повідомлення про переведення коштів таких учасників до іншого фонду направляється кожному учаснику фонду протягом одного місяця з дня такого переведення та містить інформацію про суму переведених коштів, реквізити пенсійного фонду та його адміністратора, а також вказівку на необхідність укласти пенсійний контракт з фондом, до якого переведені кошти.

Переведення коштів та передача відомостей персоніфікації учасників фонду здійснюються на підставі договору між адміністратором фонду, з якого переводяться пенсійні кошти таких учасників, та пенсійним фондом, до якого переводяться такі кошти. Копія договору надається учаснику фонду разом з повідомленням, зазначеним в абзаці четвертому цієї частини».

7. У статті 9:

1) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Пенсійний фонд діє на підставі статуту, який повинен відповідати вимогам цього Закону. Статут пенсійного фонду, а також зміни до нього затверджуються засновником (зборами засновників) пенсійного фонду.

Приєднання до корпоративного пенсійного фонду роботодавця — платника пенсійного фонду не потребує внесення змін до статуту пенсійного фонду»;

2) у частині третій:

у пункті 1 слова «(юридичну адресу)» виключити;

пункти 6 і 7 викласти в такій редакції:

«6) права та обов'язки фонду, його засновника (засновників), роботодавців — платників, вкладників, учасників, а також порядок їх реалізації і виконання;

7) у разі якщо засновників декілька — порядок скликання, проведення зборів засновників (у тому числі шляхом опитування), формування порядку денного, прийняття ними рішень та їх компетенцію»;

у пункті 13 слова «персоніфікованого обліку учасників недержавного пенсійного фонду та» виключити;

у пункті 14 слова «ліквідації та реорганізації» замінити словом «припинення»;

пункт 18 викласти в такій редакції:

«18) порядок зміни складу засновників пенсійного фонду (у зв'язку із вступом, виходом, вибуттям засновників)»;

доповнити абзацом такого змісту:

«У разі створення пенсійного фонду одноосібним засновником повноваження засновника визначаються статутом такого фонду з урахуванням вимог пунктів «а» — «г» частини третьої статті 16 цього Закону»;

3) абзац перший частини четвертої викласти в такій редакції:

«4. Статут пенсійного фонду та зміни до нього реєструються відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом»;

4) частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Зміни до статуту пенсійного фонду погоджуються з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, до їх реєстрації відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців».

8. Статті 11 і 12 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Реєстрація пенсійного фонду

1. Реєстрація пенсійного фонду як юридичної особи та фінансової установи проводиться у такому порядку:

1) погодження статуту пенсійного фонду Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у встановленому законодавством порядку;

2) державна реєстрація пенсійного фонду як юридичної особи відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців»;

3) погодження складу ради фонду Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у встановленому нею порядку;

4) включення пенсійного фонду до Державного реєстру фінансових установ та реєстрація пенсійних схем Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у встановленому нею порядку.

Пенсійний фонд набуває право на провадження діяльності з недержавного пенсійного забезпечення з моменту включення його до Державного реєстру фінансових установ.

2. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, має право перевіряти документи, подані для включення до Державного реєстру фінансових установ пенсійного фонду, на відповідність їх нормам законодавства та достовірність зазначеної в них інформації та, в разі необхідності, вимагати подання додаткових документів і пояснень, які підтверджують відомості, що містяться у поданих документах. Рішення про включення до Державного реєстру фінансових установ пенсійного фонду або про відмову у включенні до такого реєстру приймається протягом 30 календарних днів з дня подання документів, встановлених Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. У разі прийняття рішення про включення до Державного реєстру фінансових установ пенсійного фонду Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, пенсійному фонду видається свідоцтво.

3. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, може відмовити у включенні до Державного реєстру фінансових установ пенсійного фонду у разі невідповідності поданих документів і даних, що містяться в них, вимогам цього Закону, а також у

разі виявлення недостовірної інформації у поданих документах.

4. У разі відмови у включенні до Державного реєстру фінансових установ пенсійного фонду Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, зобов'язана письмово повідомити про це заявника з обов'язковим обґрунтуванням причин відмови та повного переліку зауважень.

5. Відмова у включенні до Державного реєстру фінансових установ пенсійного фонду не перешкоджає повторному зверненню засновника (засновників) до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у загальному порядку після усунення причин, що були підставою такої відмови.

6. Рішення про відмову у включенні до Державного реєстру фінансових установ пенсійного фонду або порушення строків такої реєстрації може бути оскаржене засновником (засновниками) пенсійного фонду в судовому порядку. Збитки, завдані неправомірною відмовою у реєстрації пенсійного фонду як фінансової установи, відшкодовуються згідно із законом.

Стаття 12. Обов'язкові умови початку діяльності недержавних пенсійних фондів

1. Засновник (засновники) пенсійного фонду зобов'язаний сформувати склад ради фонду відповідно до цього Закону до дня подання до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, документів для включення пенсійного фонду до Державного реєстру фінансових установ.

2. Рада фонду після включення пенсійного фонду до Державного реєстру фінансових установ та реєстрації інвестиційної декларації, повинна укласти договори:

про адміністрування пенсійного фонду — з адміністратором, який має ліцензію на провадження діяльності з адміністрування пенсійних фондів;

про управління активами пенсійного фонду — з компанією з управління активами або з іншою особою, яка отримала ліцензію на провадження професійної діяльності на фондовому ринку — діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами);

про обслуговування пенсійного фонду зберігачем — із зберігачем.

3. Укладення пенсійних контрактів та отримання пенсійних внесків на рахунок пенсійного фонду до виконання вимог цієї статті забороняється.

4. Інформація про укладення всіх договорів, зазначених у частині другій цієї статті, подається до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, адміністратором у порядку, встановленому Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

5. У разі невиконання вимог частин першої і другої цієї статті протягом вісімнадцяти місяців з дня реєстрації пенсійного фонду як фінансової установи та/або у разі ненадходження пенсійних внесків до пенсійного фонду протягом цього строку Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, приймає рішення про скасування реєстрації зазначеного пенсійного фонду як фінансової установи та подає позов до суду про ліквідацію такого пенсійного фонду».

9. У статті 13:

1) частину третю викласти в такій редакції:

«3. Засновник (засновники) пенсійного фонду, роботодавці — платники корпоративного пенсійного фонду, а також роботодавці, які є вкладниками професійних пенсійних фондів, делегують своїх представників до складу ради фонду в порядку, передбаченому статутом фонду. Такі представники визнаються членами ради фонду після їх затвердження засновником (зборами засновників) фонду.

Члени ради фонду набувають своїх повноважень у разі погодження їх кандидатур з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Погодження або відмова у погодженні здійснюється протягом 30 календарних днів з дня надходження списку членів ради фонду до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. У разі відмови у погодженні Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, надає обґрунтування причин відмови та повний перелік зауважень.

Кількість представників у раді фонду від засновників пенсійного фонду будь-якого виду та роботодавців — платників корпоративного пенсійного фонду, а також роботодавців, які є вкладниками відкритих або професійних пенсійних фондів на користь своїх працівників, встановлюється статутом пенсійного фонду чи за рішенням засновника (зборів засновників) фонду. Можливим є визначення одного представника від кількох засновників, роботодавців — платників корпоративного пенсійного фонду, роботодавців, які є вкладниками відкритих або професійних пенсійних фондів на користь своїх працівників»;

2) у частині п'ятій:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) вибуття зі складу засновників фонду або виходу із складу роботодавців-платників всіх осіб, представником яких був такий член ради фонду»;

доповнити пунктом 2^1 такого змісту:

«2^1) розірвання всіх пенсійних контрактів роботодавцями, які є вкладниками професійних пенсійних фондів, представником яких був такий член ради фонду»;

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) прийняття засновником (зборами засновників) рішення про припинення членом ради своїх повноважень за поданням засновника, роботодавця-платника, роботодавця, який є вкладником, або кількох з них, представником якого (яких) був такий член ради»;

3) частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Рішенням засновника (зборів засновників) фонду може бути встановлена винагорода членам ради фонду. Виплата такої винагороди здійснюється за рахунок тих осіб, представниками яких є члени ради фонду»;

4) частину восьму виключити.

10. У статті 14:

1) у частині першій:

в абзаці другому слова «зборами засновників» замінити словами «засновником (зборами засновників)»;

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«погоджує зміни до статуту та пенсійних схем пенсійного фонду, запропоновані засновником (засновниками) пенсійного фонду, перед їх затвердженням».

У зв'язку з цим абзаци третій — дванадцятий вважати відповідно абзацами четвертим — тринадцятим;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«реєструє в Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, зміни до пенсійних схем фонду»;

абзац дванадцятий після слова «віднесені» доповнити словами «цим Законом та»;

в абзаці тринадцятому слово «професійного» виключити;

2) абзац другий частини третьої доповнити словами «(повідомити одноосібного засновника) для вирішення питання про приведення кількісного складу ради у відповідність із вимогами цього Закону»;

3) частину четверту викласти в такій редакції:

«4. У разі коли внаслідок припинення (злиття, приєднання, поділу, перетворення) юридичної особи, яка є адміністратором, компанією з управління активами або зберігачем у результаті передачі всього свого майна, прав та обов'язків іншим юридичним особам — правонаступникам порушуються вимоги цього Закону в частині, що стосується пов'язаних осіб, рада фонду зобов'язана протягом трьох місяців прийняти рішення щодо вибору нового надавача відповідних послуг із забезпеченням при цьому дотримання вимог цього Закону щодо пов'язаних осіб».

11. У статті 16:

1) пункт «а» частини третьої викласти в такій редакції:

«а) затвердження статуту пенсійного фонду та змін до нього, а також пенсійних схем і змін до них»;

2) частину п'яту після слова «учасників» доповнити словами «засновників, роботодавців-платників»;

3) доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Одноосібний засновник пенсійного фонду приймає рішення, віднесені частиною третьою цієї статті до компетенції зборів засновників пенсійного фонду, одноосібно. Орган управління одноосібного засновника уповноважений приймати такі рішення. Порядок прийняття ним таких рішень визначається законом та статутом одноосібного засновника пенсійного фонду».

12. У статті 17:

1) у частині першій:

після абзацу третього доповнити двома абзацами такого змісту:

«3) суду.

Ліквідація пенсійного фонду може здійснюватись в інших випадках, установлених законом».

У зв'язку з цим абзаци четвертий і п'ятий вважати відповідно абзацами шостим і сьомим;

перше речення абзацу шостого після слів «ліквідацію фонду» доповнити словами і цифрами «прийняте відповідно до пункту 1 або 2 цієї частини», а друге речення виключити;

2) в абзаці першому частини третьої слова «з обов'язковим повідомленням учасників фонду про дату початку і закінчення періоду ліквідації пенсійного фонду» виключити;

3) у частині четвертій слова «його засновників» замінити словами «його одноосібного засновника, а в разі, якщо засновників декілька, — за рахунок їх коштів»;

4) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«5. Ліквідаційна комісія розробляє план ліквідації та погоджує його з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

У зв'язку з цим частину п'яту вважати відповідно частиною шостою.

13. У статті 18:

1) абзац перший частини першої замінити п'ятьма абзацами такого змісту:

«1. Протягом трьох місяців з дня отримання повідомлення про ліквідацію пенсійного фонду кожен його учасник повинен надіслати (надати) до ліквідаційної комісії письмову заяву, в якій зазначити фінансову установу, куди мають бути передані належні йому пенсійні кошти, а саме:

інший пенсійний фонд, з яким учасником фонду укладено пенсійний контракт;

банк, у якому відкрито пенсійний депозитний рахунок;

страхову організацію, з якою учасником фонду укладено договір страхування довічної пенсії, якщо учасник фонду досягнув пенсійного віку, визначеного законом.

Разом з письмовою заявою учасник фонду зобов'язаний надіслати (надати) копію пенсійного контракту, укладеного ним з іншим пенсійним фондом, договору про відкриття пенсійного депозитного рахунка в банку або договору страхування довічної пенсії з обраною страховою організацією. Учасник фонду повинен надіслати (надати) письмову заяву у строки, визначені Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом шостим;

2) частини другу і третю викласти в такій редакції:

«2. У разі укладення пенсійного контракту з іншим пенсійним фондом, договору про відкриття пенсійного депозитного рахунка або договору страхування довічної пенсії з обраною страховою організацією учасник фонду зобов'язаний надати іншому пенсійному фонду, банку або страховій організації копію пенсійного контракту з пенсійним фондом, що ліквідується. Після передачі пенсійних коштів учасників фонду, що ліквідується, іншим пенсійним фондам або на пенсійні депозитні рахунки, або страховим організаціям для укладення договорів страхування довічної пенсії їх пенсійні контракти з цим пенсійним фондом вважаються розірваними.

3. У разі ліквідації пенсійного фонду пенсійні кошти учасників фонду відповідно до їх письмових заяв переводяться до інших пенсійних фондів або на пенсійні депозитні рахунки, або до страхових організацій відповідно до договору страхування довічної пенсії в порядку, встановленому Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Пенсійні кошти учасника накопичувальної системи пенсійного страхування, обліковані на його індивідуальному пенсійному рахунку у пенсійному фонді — суб'єкті другого рівня, що ліквідується, за його бажанням перераховуються до Накопичувального пенсійного фонду або до іншого пенсійного фонду — суб'єкта другого рівня у порядку, встановленому Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері соціальної політики і Антимонопольним комітетом України.

Визначення суми пенсійних коштів, що належать кожному учаснику фонду, здійснюється у порядку, передбаченому статтею 51 цього Закону. Після закінчення терміну подання заяв учасниками фонду, що ліквідується, всі грошові кошти з окремого депозитного рахунка перераховуються на поточний рахунок такого пенсійного фонду, після чого окремий депозитний рахунок закривається.

Передача пенсійних коштів іншим пенсійним фондам, Накопичувальному пенсійному фонду, на пенсійні депозитні рахунки та у випадку, передбаченому абзацом четвертим частини першої цієї статті, — страховим організаціям для укладення договору страхування довічної пенсії здійснюється лише в грошовій формі безготівковим платежем з поточного рахунка пенсійного фонду, що ліквідується»;

3) абзац перший частини четвертої викласти в такій редакції:

«4. Передача пенсійних коштів здійснюється лише після затвердження Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, ліквідаційного балансу пенсійного фонду і проводиться у строк, передбачений планом ліквідації пенсійного фонду, погодженим з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, але не пізніш як протягом шести місяців з дня затвердження проміжного ліквідаційного балансу пенсійного фонду»;

4) частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. У разі якщо учасник фонду в установлені строки не подав письмову заяву та копію пенсійного контракту, укладеного ним з іншим пенсійним фондом, або договору про відкриття пенсійного депозитного рахунка, або договору страхування довічної пенсії з обраною страховою організацією, зазначені пенсійні кошти підлягають передачі до відкритого пенсійного фонду, визначеного ліквідаційною комісією для всіх таких учасників фонду, на умовах та в порядку, встановлених Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Письмове повідомлення про переведення коштів таких учасників до іншого пенсійного фонду направляється кожному учаснику фонду протягом одного місяця з дня такого переведення та містить інформацію про суму переведених коштів, реквізити пенсійного фонду та його адміністратора, а також вказівку на необхідність укласти пенсійний контракт з пенсійним фондом, до якого переведені кошти.

Переведення коштів та передача відомостей персоніфікації учасників фонду здійснюються на підставі договору між адміністратором пенсійного фонду, з якого переводяться пенсійні кошти таких учасників, та пенсійним фондом, до якого переводяться такі кошти.

У разі якщо учасник накопичувальної системи пенсійного страхування протягом трьох місяців не подав письмової заяви і копії пенсійного контракту, укладеного ним з іншим пенсійним фондом — суб'єктом другого рівня, пенсійні кошти, що обліковуються на його індивідуальному пенсійному рахунку, перераховуються до Накопичувального пенсійного фонду та обліковуються на його накопичувальному пенсійному рахунку».

14. Статтю 19 викласти в такій редакції:

«Стаття 19. Скасування реєстрації пенсійного фонду як фінансової установи внаслідок його ліквідації

1. Скасування реєстрації пенсійного фонду як фінансової установи здійснюється на підставі поданого до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, звіту про проведення ліквідації пенсійного фонду за умови повного розрахунку з усіма учасниками фонду шляхом передачі всіх пенсійних коштів учасників фонду відповідно до цього Закону.

2. На вимоги, претензії учасників фонду не поширюється строк позовної давності, визначений законом».

15. У статті 20:

1) перше речення частини першої доповнити словами «якщо інше не передбачено законом»;

2) частину другу викласти в такій редакції:

«2. Право участі у корпоративному пенсійному фонді належить усім працівникам юридичної особи, що є засновником або роботодавцем — платником такого фонду. Роботодавець не має права будь-яким чином обмежувати права працівників на участь у корпоративному пенсійному фонді.

Юридична особа, яка є засновником або роботодавцем — платником корпоративного пенсійного фонду, зобов'язана сплачувати пенсійні внески на користь усіх своїх працівників, крім тих, які подали письмові заперечення проти цього, працюють сезонно або проходять випробування при прийнятті на роботу»;

3) частину четверту доповнити словами «якщо інше не передбачено законом»;

4) абзац перший частини п'ятої виключити;

5) частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. У разі припинення юридичної особи, яка є засновником або роботодавцем — платником корпоративного пенсійного фонду, обов'язки щодо сплати пенсійних внесків передаються її правонаступникові.

Злиття, приєднання пенсійних фондів здійснюється в порядку, встановленому Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

6) у частині десятій:

у першому реченні абзацу першого слова «за погодженням із національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, повідомивши про це» замінити словами «повідомивши про це Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг», а слова «професійного адміністратора» замінити словом «адміністратора», слова «та зберігача» виключити;

абзац п'ятий після слова «корпоративних» доповнити словами «та професійних»;

7) доповнити частиною дванадцятою такого змісту:

«12. Національний банк України має право самостійно здійснювати адміністрування, зберігання та управління активами створеного ним корпоративного пенсійного фонду на підставі відповідних ліцензій. При цьому витрати, пов'язані з виконанням таких функцій, здійснюються за рахунок засновника.

Особливості здійснення діяльності із зберігання та управління активами корпоративного пенсійного фонду Національного банку України та нагляду за цією діяльністю встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

16. Абзац сьомий частини шостої статті 21 доповнити словами «а також інших нормативно-правових актів».

17. У статті 24:

1) у назві та тексті слово «професійного» виключити;

2) частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Вимоги, встановлені цією статтею, поширюються також на керівника структурного підрозділу з адміністрування пенсійних фондів компанії з управління активами та керівника структурного підрозділу одноосібного засновника корпоративного пенсійного фонду, який прийняв рішення про самостійне здійснення адміністрування такого фонду».

18. Частини другу, третю і четверту статті 25 викласти в такій редакції:

«2. Адміністратор зобов'язаний відкрити індивідуальний пенсійний рахунок учасника фонду протягом 30 календарних днів з дня укладення першого за часом пенсійного контракту на користь такого учасника, але не пізніше дати отримання першого пенсійного внеску за цим пенсійним контрактом. У разі переведення пенсійних коштів учасника фонду від інших фінансових установ відповідно до вимог цього Закону адміністратор зобов'язаний відкрити індивідуальний пенсійний рахунок учасника фонду протягом 30 календарних днів з дня укладення договору про виплату пенсій на визначений строк або іншого документа, на підставі якого здійснюється переведення належних учаснику пенсійних коштів, але не пізніше дати отримання таких коштів.

3. У системі персоніфікованого обліку індивідуальний пенсійний рахунок відкривається кожному учаснику фонду. Для ідентифікації учасника фонду в номері індивідуального пенсійного рахунка використовується реєстраційний номер облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер Державного реєстру фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів), а у разі його відсутності використовуються серія і номер паспорта учасника фонду чи іншого документа, визначеного Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

На індивідуальному пенсійному рахунку учасника фонду ведеться облік суми належних йому пенсійних коштів в одиницях пенсійних активів та гривнях виходячи з поточної чистої вартості одиниці пенсійних активів пенсійного фонду.

На індивідуальному пенсійному рахунку учасника фонду ведеться окремо облік коштів накопичувальної системи пенсійного страхування, що належить учаснику, а також може відображатися інша інформація, визначена законодавством або внутрішніми документами адміністратора.

4. Система персоніфікованого обліку учасників фонду повинна містити інформацію щодо кожного учасника фонду, вкладників фонду, які здійснюють внески на користь учасника фонду, інформацію про пенсійну схему, кількість одиниць пенсійних активів пенсійного фонду, чисту вартість одиниці пенсійних активів пенсійного фонду, загальну суму пенсійних коштів. Облік коштів та кількості одиниць пенсійних активів здійснюється окремо по учасниках накопичувальної системи пенсійного страхування та учасниках недержавного пенсійного забезпечення.

Порядок ведення персоніфікованого обліку учасників пенсійних фондів визначається Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

19. Частину першу статті 26 викласти в такій редакції:

«1. Передача системи персоніфікованого обліку учасників пенсійних фондів та відповідної документації здійснюється адміністратором у разі:

розірвання договору, укладеного ним з радою пенсійного фонду;

ліквідації адміністратора;

ЗАКІНЧЕННЯ НА 26—27 СТОР.

ПОЧАТОК НА 24—25 СТОР.

припинення адміністратора в результаті передачі всього свого майна, прав та обов’язків іншим юридичним особам-правонаступникам, внаслідок чого порушуються вимоги цього Закону щодо пов’язаних осіб;

анулювання ліцензії, виданої адміністратору на провадження діяльності з адміністрування пенсійних фондів».

20. У статті 27:

1) у назві слова «Видача ліцензії на провадження» замінити словом «Ліцензування»;

2) частину другу викласти в такій редакції:

«2. Порядок ліцензування діяльності з адміністрування пенсійних фондів визначається Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

3) частину третю доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, для видачі ліцензії на провадження діяльності з адміністрування має право проводити виїзні перевірки відповідності адміністратора встановленим вимогам та достовірності документів, поданих таким адміністратором згідно з установленими нею ліцензійними умовами»;

4) абзац перший частини четвертої викласти в такій редакції:

«4. Особа, яка отримала ліцензію на провадження діяльності з адміністрування пенсійних фондів, зобов’язана підтримувати розмір власного капіталу на рівні не меншому, ніж 2,5 мільйона гривень».

21. У першому реченні частини першої статті 29 слово «професійного» виключити.

22. Абзац третій частини першої статті 30 виключити.

23. Абзац другий частини першої статті 31 доповнити реченням такого змісту: «Порядок формування та вимоги до розміщення коштів резервного фонду встановлюються Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

24. Статтю 32 викласти в такій редакції:

«Стаття 32. Адміністрування пенсійного фонду у разі припинення юридичної особи — адміністратора пенсійного фонду

1. У разі припинення юридичної особи — адміністратора засновники такого адміністратора зобов’язані протягом п’яти робочих днів з дня прийняття рішення про початок відповідної процедури повідомити про це ради пенсійних фондів, з якими такий адміністратор уклав договори; осіб, які здійснюють управління активами пенсійного фонду; зберігачів відповідних пенсійних фондів; Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, а якщо адміністратор має ліцензію на провадження діяльності з управління активами пенсійного фонду, також і Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку.

2. У разі ліквідації, а також припинення юридичної особи — адміністратора в результаті злиття, приєднання, поділу, внаслідок чого порушуються вимоги цього Закону щодо пов’язаних осіб, адміністратор зобов’язаний передати систему персоніфікованого обліку учасників фонду та відповідну документацію новому адміністратору в порядку, встановленому статтею 26 цього Закону».

25. Абзац третій частини першої статті 34 замінити двома абзацами такого змісту:

«банком щодо активів створеного ним корпоративного пенсійного фонду у разі, якщо він не виконує функції зберігача цього фонду;

Національним банком України щодо активів створеного ним корпоративного пенсійного фонду».

У зв’язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п’ятим.

26. Пункт 2 частини другої статті 37 викласти в такій редакції:

«2) припинення особи, яка провадить діяльність з управління активами пенсійного фонду».

27. У назві статті 39 слова «Видача ліцензії на провадження» замінити словом «Ліцензування».

28. Статтю 42 викласти в такій редакції:

«Стаття 42. Винагорода за надання послуг з управління активами пенсійних фондів

1. Розмір винагороди особі, що провадить діяльність з управління активами пенсійного фонду, є істотною умовою договору про управління активами пенсійного фонду, який укладається між радою пенсійного фонду і такою особою.

2. Сума винагороди за надання послуг з управління активами пенсійного фонду визначається як відсоток чистої вартості активів пенсійного фонду, що перебувають в управлінні цієї особи. Винагорода виплачується у грошовій формі.

3. Оплата послуг, пов’язаних з проведенням операцій з активами пенсійного фонду, які надаються третіми особами (послуги торговців цінними паперами, витрати на перереєстрацію прав власності на активи пенсійного фонду, інших послуг, передбачених цим Законом), здійснюється за рахунок пенсійного фонду шляхом оплати таких послуг цим особам на підставі документів, що підтверджують фактично отримані послуги, або шляхом відшкодування витрат особі, що провадить діяльність з управління активами, одночасно з виплатою винагороди за надання послуг з управління активами пенсійного фонду на підставі документів, що підтверджують фактично здійснені витрати».

29. У частині другій статті 43:

слова «учасникам фонду» замінити словами «пенсійному фонду»;

доповнити реченням такого змісту: «Порядок формування резервного фонду встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

30. Частину четверту статті 44 викласти в такій редакції:

«4. У разі виявлення порушень законодавства щодо провадження діяльності з управління активами пенсійного фонду, вчинених особою, яка здійснює управління активами пенсійного фонду, зберігач протягом одного робочого дня з моменту виявлення такого порушення:

1) письмово надає відповідну інформацію раді пенсійного фонду, адміністратору, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також особі, що вчинила це порушення;

2) припиняє (блокує) виконання розпоряджень особи, яка провадить діяльність з управління активами пенсійного фонду, щодо операцій з пенсійними активами, що не відповідають вимогам законодавства щодо провадження діяльності з управління активами пенсійного фонду.

Зберігач виконує розпорядження Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо припинення (блокування) виконання розпоряджень компанії з управління активами в частині управління пенсійними активами на підставах, визначених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

У разі невиконання вимог, визначених цією частиною, зберігач несе відповідальність за збитки, завдані пенсійному фонду внаслідок такого невиконання, відповідно до договору про обслуговування пенсійного фонду, укладеного з цим пенсійним фондом, та законодавства».

31. У статті 46:

1) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Зберігач несе майнову відповідальність за збитки, завдані ним пенсійному фонду внаслідок невиконання або неналежного виконання умов договору про обслуговування пенсійного фонду зберігачем, та відшкодовує їх відповідно до умов цього договору і в порядку, встановленому законодавством»;

2) доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Зберігач несе відповідальність за неподання, несвоєчасне подання або подання завідомо недостовірної інформації раді пенсійного фонду, його адміністратору та особі (особам), що провадить діяльність з управління активами цього фонду, відповідно до законодавства та умов договору, укладеного з таким пенсійним фондом, а також Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку і Національній комісії, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, відповідно до законодавства».

32. У статті 47:

1) у частині другій:

пункти 2 і 2^{1} викласти в такій редакції:

«2) акцій українських емітентів, які відповідно до норм законодавства пройшли лістинг на фондовій біржі, що відповідає вимогам, установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

2^{1}) облігацій українських емітентів, кредитний рейтинг яких відповідає інвестиційному рівню за Національною рейтинговою шкалою, визначеною законодавством України, або які відповідно до норм законодавства пройшли лістинг на фондовій біржі, що відповідає вимогам, установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6) іпотечних облігацій»;

2) у частині третій:

пункт 1 після слів «засновники пенсійного фонду» доповнити словами «та їх пов’язані особи»;

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) цінні папери, які не пройшли лістинг на фондовій біржі, що відповідає вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, та не перебувають в обігу на фондовій біржі, зареєстровані у встановленому порядку, крім випадку, якщо кредитний рейтинг облігацій відповідає інвестиційному рівню за Національною рейтинговою шкалою, визначеною законодавством»;

3) доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Активи пенсійного фонду можуть формуватися виключно внаслідок операцій, пов’язаних з провадженням пенсійним фондом діяльності з недержавного пенсійного забезпечення, відповідно до цього Закону».

33. У статті 48:

1) у частині першій:

пункти 4-9 викласти в такій редакції:

«4) оплати послуг з адміністрування пенсійного фонду (крім випадків, коли адміністрування самостійно здійснює юридична особа — одноосібний засновник корпоративного пенсійного фонду), включаючи оплату рекламних і агентських послуг, пов’язаних з функціонуванням пенсійного фонду, витрат на оприлюднення інформації про його діяльність, передбаченої цим Законом;

5) виплати винагороди за надання послуг з управління активами пенсійного фонду;

6) оплати послуг зберігача;

7) оплати послуг з проведення планових аудиторських перевірок пенсійного фонду;

8) оплати послуг третіх осіб, надання яких передбачено цим Законом або нормативно-правовими актами Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, включаючи оплату послуг торговців цінними паперами (посередників), витрат на ведення обліку та перереєстрацію прав власності на активи пенсійного фонду;

9) оплати інших послуг, надання яких передбачено цим Законом та які визначені Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

доповнити абзацами дванадцятим і тринадцятим такого змісту:

«Граничні розміри витрат, визначених пунктами 4-6 цієї частини, встановлюються як відсоток чистої вартості активів пенсійного фонду.

Граничні розміри витрат, визначених пунктами 4-9 цієї частини, що відшкодовуються за рахунок пенсійних активів, встановлюються Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, спільно з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

2) частину другу викласти в такій редакції:

«2. Пенсійні активи не можуть включатися до ліквідаційної маси зберігача пенсійного фонду та інших банків».

34. У статті 49:

1) у частині першій:

пункти 4, 11 та 14 викласти в такій редакції:

«4) розміщувати на банківських депозитних рахунках у грошових коштах та в ощадних сертифікатах банків більш як 50 відсотків загальної вартості пенсійних активів»;

«11) придбавати або додатково інвестувати в іпотечні облігації більш як 40 відсотків загальної вартості пенсійних активів»;

«14) придбавати або додатково інвестувати в інші активи, що можуть бути оцінені за ринковою вартістю та не заборонені законодавством України, але не зазначені у цій статті, включаючи акції, набуті внаслідок перетворення юридичної особи, корпоративні права якої перебували в активах пенсійного фонду, в акціонерне товариство, більш як 5 відсотків загальної вартості пенсійних активів»;

після абзацу двадцятого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«20) розміщувати у зобов’язаннях однієї юридичної особи більш як 10 відсотків загальної вартості пенсійних активів;

21) тримати більш як 10 відсотків цінних паперів (корпоративних прав) одного емітента».

У зв’язку з цим абзац двадцять перший вважати абзацом двадцять третім;

2) частину третю і шосту викласти в такій редакції:

«3. Купівля-продаж акцій, облігацій українських емітентів особами, що здійснюють управління активами пенсійного фонду, провадиться виключно на фондовій біржі з дотриманням вимог цього Закону.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право встановлювати додаткові вимоги до фондової біржі, на якій здійснюється купівля-продаж акцій, облігацій українських емітентів особами, що здійснюють управління активами пенсійного фонду.

Норми цієї частини не застосовуються у разі придбання акцій українських емітентів при їх розміщенні, якщо акції відповідного емітента входять до складу пенсійних активів пенсійного фонду.

Обмеження, встановлене пунктом 5 частини першої цієї статті, не застосовується протягом шести місяців у разі додаткового інвестування пенсійних активів у акції відповідного емітента при здійсненні ним додаткової емісії акцій, якщо внаслідок такого інвестування зберігається частка пенсійного фонду у статутному капіталі відповідного емітента, а акції відповідного емітента входять до складу пенсійних активів пенсійного фонду»;

«6. Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, можуть встановлюватися особливості застосування пунктів 4, 6 і 13 частини першої цієї статті до досягнення пенсійним фондом обсягу активів у розмірі 500 тисяч гривень, але на строк не більше 18 місяців з дня включення пенсійного фонду до Державного реєстру фінансових установ».

35. Абзац другий частини сьомої статті 52 викласти в такій редакції:

«Учаснику фонду, який отримує пенсійні виплати з пенсійного фонду, у виписці з індивідуального пенсійного рахунка також зазначається інформація про розмір щомісячних виплат та залишок коштів на індивідуальному пенсійному рахунку».

36. У статті 53:

1) абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«1. Пенсійні фонди, особи, що провадять діяльність з управління активами пенсійних фондів, адміністратори, зберігачі, які надають послуги пенсійним фондам, а також страхові організації та банківські установи, що надають послуги з недержавного пенсійного забезпечення, інформують громадськість про свою діяльність з недержавного пенсійного забезпечення»;

2) частини другу та четверту викласти в такій редакції:

«2. Оприлюднення інформації здійснюється шляхом опублікування її в порядку, встановленому Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Інформація, що підлягає оприлюдненню відповідно до цього Закону, не є конфіденційною і не є рекламою»;

«4. Рекламні матеріали щодо послуг з недержавного пенсійного забезпечення, які надаються особами, визначеними в частині третій статті 2 цього Закону, подаються Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, не пізніш як за 10 робочих днів до їх розповсюдження»;

3) пункт 4 частини сьомої викласти в такій редакції:

«4) робити подарунки (виграші) або давати обіцянку про дарування (виграші) потенційним учасникам та вкладникам пенсійних фондів, а також страхувальникам, з якими укладено договір страхування довічної пенсії, чи вкладникам пенсійних депозитних рахунків у банках або здійснювати будь-які інші заохочувальні заходи, що можуть вплинути на вибір того чи іншого пенсійного фонду (банку, страхової організації) його потенційним учасником (вкладником, страхувальником)».

37. У статті 54:

1) пункт 2 частини першої викласти в такій редакції:

«2) послуги з укладення пенсійних контрактів за дорученням адміністратора»;

2) пункт 3 частини другої викласти в такій редакції:

«3) паспортні дані фізичної особи та реєстраційний номер її облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер Державного реєстру фізичних осіб — платників податків та інших обов’язкових платежів), а у разі його відсутності — серія і номер паспорта фізичної особи чи іншого документа, визначеного Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

3) частину третю викласти в такій редакції:

«3. Агентські послуги у сфері недержавного пенсійного забезпечення має право надавати фізична особа:

яка є дієздатною та не має судимості за умисні злочини;

яка ознайомлена із законодавством з питань недержавного пенсійного забезпечення адміністратором, з яким така особа уклала договір про надання агентських послуг;

інформація про яку внесена адміністратором пенсійного фонду, з яким вона уклала договір про надання агентських послуг, до реєстру осіб, що надають агентські послуги».

38. У статті 55:

1) абзаци другий та четвертий частини четвертої викласти в такій редакції:

«У разі розірвання пенсійного контракту таким вкладником він повинен укласти, крім випадків, передбачених статтею 65 цього Закону, новий пенсійний контракт щодо участі в іншому пенсійному фонді або відкрити в банку пенсійний депозитний рахунок, а у разі досягнення пенсійного віку, визначеного відповідно до закону, — укласти із страховою організацією договір страхування довічної пенсії. При цьому пенсійні кошти вкладника фонду, який є учасником фонду, передаються за його рахунок до іншої фінансової установи, яка надає послуги з недержавного пенсійного забезпечення, в сумі, що обліковується на його індивідуальному пенсійному рахунку в пенсійному фонді, зменшеній на суму витрат, пов’язаних з перерахуванням таких пенсійних коштів»;

«У разі якщо на індивідуальному пенсійному рахунку учасника фонду, який розриває укладений ним пенсійний контракт з пенсійним фондом, обліковуються пенсійні внески, що здійснювалися на його користь іншими вкладниками, пенсійні контракти з такими вкладниками мають бути розірвані та їх дія припиняється з дня розірвання пенсійного контракту з учасником фонду, крім випадків, передбачених статтею 65 цього Закону. Індивідуальний пенсійний рахунок учасника фонду закривається після переведення пенсійних коштів, облікованих на індивідуальному пенсійному рахунку учасника фонду»;

2) частини п’яту та шосту викласти в такій редакції:

«5. У разі припинення трудових відносин учасника корпоративного пенсійного фонду з роботодавцем-засновником або роботодавцем — платником корпоративного пенсійного фонду роботодавець-засновник або роботодавець — платник корпоративного пенсійного фонду, а також учасник, який є вкладником такого фонду, зобов’язаний розірвати пенсійний контракт, укладений на користь учасника фонду. Такий учасник зобов’язаний укласти новий пенсійний контракт з адміністратором будь-якого іншого пенсійного фонду або у разі досягнення пенсійного віку, визначеного відповідно до закону, укласти договір страхування довічної пенсії із страховою організацією, або відкрити в банку пенсійний депозитний рахунок. У разі якщо учасник фонду протягом трьох місяців з дня припинення трудових відносин не уклав новий пенсійний контракт з іншим пенсійним фондом, не відкрив пенсійний депозитний рахунок у банку або не уклав договір страхування довічної пенсії із страховою організацією, пенсійні кошти учасника підлягають передачі до відкритого пенсійного фонду, визначеного за рішенням ради такого пенсійного фонду. При цьому передача пенсійних коштів учасника фонду до іншого пенсійного фонду, на пенсійний депозитний рахунок банку, до страхової організації для укладення договору страхування довічної пенсії оплачується учасником фонду в порядку, передбаченому абзацами другим і третім частини четвертої статті 55 цього Закону, крім випадків припинення трудових відносин згідно з пунктом 1 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України.

У разі якщо учасник фонду припиняє трудові відносини з роботодавцем-засновником або роботодавцем — платником корпоративного пенсійного фонду та вступає в трудові відносини з іншим роботодавцем-засновником або роботодавцем — платником цього корпоративного пенсійного фонду, він може залишитися учасником цього фонду, якщо це передбачено умовами пенсійного контракту.

У разі припинення трудових відносин згідно з пунктом 1 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України витрати на переведення пенсійних коштів учасника фонду до іншого пенсійного фонду, страхової організації або на пенсійний депозитний рахунок банку оплачуються роботодавцем.

6. Адміністратор зобов’язаний надати можливість вкладнику та учаснику фонду до укладення пенсійного контракту ознайомитися із статутом пенсійного фонду, пенсійними схемами, що використовує пенсійний фонд, та проектом пенсійного контракту.

Пенсійний контракт укладається у письмовій формі щонайменше у двох примірниках.

Учаснику, який не є вкладником, адміністратор повинен надати примірник пенсійного контракту або копію пенсійного контракту, завірену підписом та печаткою уповноваженої особи адміністратора.

Разом з примірником (копією) пенсійного контракту адміністратор повинен надати вкладнику та учаснику фонду:

пам’ятку з роз’ясненнями основних положень пенсійного контракту;

копію зазначеної в пенсійному контракті пенсійної схеми;

на вимогу вкладника або учасника — витяг з основних положень статуту або копію статуту пенсійного фонду.

Один примірник пенсійного контракту залишається в адміністратора разом з відомістю про надання вкладнику примірника пенсійного контракту та учаснику інших примірників (копій) пенсійного контракту та зазначених вище документів. У разі надання цих документів вкладнику або учаснику фонду особисто у відомості зазначаються дата отримання документів та підпис вкладника або учасника фонду. У разі надання цих документів в іншому порядку у відомості зазначаються дата направлення документів вкладнику або учаснику фонду, дата отримання документів вкладником або учасником фонду та підпис особи, відповідальної за надання документів вкладнику або учаснику фонду. Порядок надання цих документів вкладникам та учасникам фонду визначається внутрішнім положенням про здійснення адміністрування пенсійних фондів.

Адміністратор повинен забезпечити надання примірників (копій) пенсійного контракту учаснику фонду не пізніше 30 календарних днів з дня укладення пенсійного контракту.

Вимоги до пам'ятки з роз'ясненням основних положень пенсійного контракту, а також до витягу з основних положень статуту пенсійного фонду встановлюються Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

39. У статті 56:

1) абзаци другий і третій частини першої викласти в такій редакції:

«паспортні дані вкладника фонду та реєстраційний номер його облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер Державного реєстру фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів), а у разі відсутності останнього — серія і номер паспорта вкладника чи іншого документа, визначеного Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (якщо вкладником є фізична особа), або повне найменування, місцезнаходження постійно діючого органу управління, реєстраційні та банківські реквізити вкладника фонду (якщо вкладником є юридична особа);

паспортні дані учасника фонду (для особи віком до 16 років — дані свідоцтва про народження) та реєстраційний номер його облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер Державного реєстру фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів), а у разі відсутності останнього — серія і номер паспорта учасника фонду чи іншого документа, визначеного Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

2) у частині другій слова «пенсійним контрактом» замінити словами «примірником (копією) пенсійного контракту».

40. У статті 58:

1) абзаци перший — третій частини третьої викласти в такій редакції:

«3. У разі прийняття рішення про заміну пенсійного фонду вкладник фонду зобов'язаний:

укласти пенсійний контракт з іншим пенсійним фондом або у разі досягнення пенсійного віку, визначеного відповідно до закону, — договір страхування довічної пенсії із страховою організацією чи відкрити пенсійний депозитний рахунок у банку;

надіслати адміністратору пенсійного фонду, участь у якому припиняється, заяву про розірвання пенсійного контракту та копію пенсійного контракту, укладеного з іншим пенсійним фондом, або договір страхування довічної пенсії із страховою організацією чи договір про відкриття пенсійного депозитного рахунка у банку»;

2) абзац перший частини четвертої викласти в такій редакції:

«4. У разі якщо з вини адміністратора несвоєчасно перераховані пенсійні кошти учасника фонду, такий адміністратор зобов'язаний сплатити йому за власний рахунок пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України в розрахунку на один день від суми, що підлягає перерахуванню за кожен день прострочення платежу, у порядку, визначеному Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

41. У статті 59:

1) частину першу після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Пенсійні схеми та зміни до них розробляються та затверджуються засновником (зборами засновників) пенсійного фонду. Пенсійні схеми корпоративного пенсійного фонду та зміни до них погоджуються з представниками трудових колективів відповідних юридичних осіб — роботодавців, які є засновниками такого фонду».

У зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати відповідно абзацами третім і четвертим;

2) абзац четвертий частини другої виключити;

3) абзац перший частини четвертої викласти в такій редакції:

«4. Пенсійний фонд має право запроваджувати нові пенсійні схеми, а також вносити зміни до зареєстрованих пенсійних схем чи анулювати зареєстровані пенсійні схеми у разі».

42. Назву розділу IX викласти в такій редакції:

«Розділ IX
ПЕНСІЙНІ ВИПЛАТИ НЕДЕРЖАВНОГО ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ».

43. Назву статті 60 викласти в такій редакції:

«Стаття 60. Види пенсійних виплат пенсійного фонду».

44. У статті 61:

1) назву доповнити словами «та за рахунок пенсійних коштів, накопичених на пенсійних депозитних рахунках у банку»;

2) абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«Пенсійний вік, що визначається учасником фонду, може бути меншим від пенсійного віку, який надає право на пенсію за загальнообов'язковим державним пенсійним страхуванням, але не більш як на 10 років, якщо інше не визначено законом. Пенсійний вік, що визначається учасником фонду, може бути більшим від пенсійного віку, який надає право на пенсію за загальнообов'язковим державним пенсійним страхуванням»;

3) доповнити частинами восьмою і дев'ятою такого змісту:

«8. У разі визнання учасника фонду інвалідом обліковані на його індивідуальному пенсійному рахунку пенсійні активи можуть бути використані за його вибором для здійснення виплати пенсії на визначений строк на умовах, передбачених цим Законом, або здійснення одноразової пенсійної виплати незалежно від суми коштів, необхідної для призначення пенсії на визначений строк.

9. Пенсійні кошти, накопичені на пенсійних депозитних рахунках у банку, використовуються виключно для здійснення учаснику недержавного пенсійного забезпечення пенсійної виплати на визначений строк або одноразової пенсійної виплати, або у разі досягнення пенсійного віку, визначеного відповідно до закону, — для укладення договору страхування довічної пенсії з обраною ним страховою організацією чи на інші виплати, передбачені цим Законом.

Порядок використання пенсійних коштів, що акумульовані на пенсійних депозитних рахунках у банках учасниками недержавного пенсійного забезпечення для здійснення пенсійних виплат відповідно до цього Закону, встановлюється Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з Національним банком України».

45. Абзац другий частини третьої статті 63 після слова «заяви» доповнити словами «про переведення коштів до іншого фонду».

46. У статті 64:

1) абзац третій частини першої викласти в такій редакції:

«паспортні дані учасника фонду та реєстраційний номер його облікової картки платника податків (ідентифікаційний номер Державного реєстру фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів), а у разі відсутності останнього — серія і номер паспорта учасника фонду чи іншого документа, визначеного Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг»;

2) частини другу, шосту та восьму викласти в такій редакції:

«2. На початку кожного фінансового року особі, яка отримує пенсію на визначений строк, обов'язково надається виписка з індивідуального пенсійного рахунка такої особи, визначена частиною сьомою статті 52 цього Закону.

Отримувач пенсії на визначений строк має право вимагати надання виписки з його індивідуального пенсійного рахунка станом на будь-яку дату. У цьому разі така виписка надається за рахунок отримувача пенсії, крім випадків, коли вона необхідна для укладення договору страхування довічної пенсії. Максимальний розмір плати за надання виписки з індивідуального пенсійного рахунка на письмову вимогу отримувача пенсії встановлюється Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

У разі смерті отримувача пенсії особі, яка має право на отримання належної їй суми пенсійних коштів, виписка, передбачена у цій частині, надається безоплатно станом на день смерті отримувача пенсії»;

«6. Інвестування активів, з яких виплачується пенсія на визначений строк, здійснюється відповідно до вимог цього Закону»;

«8. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку має право встановлювати додаткові вимоги до обліку та особливості інвестування пенсійних активів та коштів, призначених для виплати пенсії на визначений строк».

47. У статті 66:

1) у частині першій слова «страховій організації» та «страхову організацію» виключити;

2) у частині другій слова «особою (особами), яка є спадкоємцем власника таких коштів» виключити;

3) абзац перший частини третьої викласти в такій редакції:

«3. Якщо адміністратор має інформацію про смерть учасника фонду чи оголошення такої особи померлою, адміністратор зобов'язаний письмово повідомити протягом 10 робочих днів з дня отримання зазначеної інформації осіб, зазначених таким учасником, а також державну нотаріальну контору за місцем проживання учасника фонду».

48. В абзаці першому пункту 4 розділу XII «Прикінцеві положення» слова «цього Закону» замінити словами «законодавства з недержавного пенсійного забезпечення».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім абзацу восьмого підпункту 1 пункту 34 розділу I цього Закону, який набирає чинності через п'ять років з дня набрання чинності цим Законом, абзаців третього і четвертого підпункту 3 пункту 44 розділу I цього Закону, які набирають чинності одночасно з набранням чинності змінами до Закону України «Про банки і банківську діяльність» щодо пенсійних депозитних рахунків.

2. Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, і Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із вимогами цього Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
22 грудня 2011 року.
№ 4225-VI.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтаві, вул. Зигіна, 1, суддя Паламарчук В.В.) ухвалою від 01.11.2011 року порушив справу № 18/2616/11 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "РУСТ", код ЄДРПОУ: 32275526, адреса: 39600, Полтавська область, м. Кременчук, проїзд Галузевий, 18Б; р/р 26001060307349 в Полтавському ГРУ КБ Приватбанк, МФО 331401.

Розпорядник майна: Васін Євген Євгенович, ліцензія № 547877 від 15.11.2010 року.

Представництво "ДЖОНСОН КОНТРОЛЗ ОСТРІА ГмбХ енд Ко ОГ" (зареєстроване Міністерством економіки України 04.06.2008 року за №ПІ- 4140, код ЄДРПОУ: 26607581) ПОВІДОМЛЯЄ ПРО СВОЮ ЛІКВІДАЦІЮ. Претензії приймаються за адресою: 01032, м. Київ, вул. Жилянська, 75, 5-й поверх, АО "Арцінгер", тел. (044) 390-55-33.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 27.10.2011р. по справі № 23/58 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Оїл-Стрім" (Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Е.Тельмана, 68-а, кв.27, код ЄДРПОУ 33180493) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Макового О.В. (ліцензія АГ № 594839 від 14.04.2011р.)

Адреса: 36039, м. Полтава, вул. Шевченка, 52, тел. (0532) 560-037.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна,1) від 02.11.2011р. порушено справу №18/3206/11 про банкрутство ВАТ ВТФ "Кременчукмеблі", код ЄДРПОУ 00275033, Полтавська область, м. Кременчук, вул. Б.Хмельницького, б.39. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Макового О.В. (ліцензія серії АГ №594839 від 14.04.2011р. адреса: 36039, м. Полтава, вул. Шевченка, б.52, кім.405).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 22.12.2011 р. у справі № 28/143-б визнано банкрутом фізичну особу підприємця Дубіша Олега Зіновійовича (95007, Луганська область, м. Луганськ, вул. Комунальна, 82 кв. 42, ІПН 2295512692, реєстраційний номер 20028339526.)

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кобельника Олега Сергійовича (ліцензія Департаменту з питань банкрутства серія АВ № 521531 від 01.07.2010 р., який проживає за адресою: 81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Довбуша, 21).

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, бул. Комінтерну, 16) була прийнята Ухвала № Б3/132-11 про визнання банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "КСОДУСС" (код ЄДРПОУ 36177064, 08200, Київська обл., м. Ірпінь, вул. Гагаріна, буд.9, р/р 26008487400 в АБ "Брокбізнесбанк", МФО 300249).

Ухвалою підготовчого засідання суду від 20 грудня 2011 р. по справі Б3/132-11 введена процедура розпорядження майна боржника та призначено арбітражного керуючого РУСНАК ІННУ ВОЛОДИМИРІВНУ (ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) серія АВ №547820 від 18.10.2010, адреса для листування: 01035, м. Київ, а/с 33). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 28.12.2011 року № 5/219 Б відносно Товариства з обмеженою відповідальністю "АНП-СХІД" м. Маріуполь (ЄДРПОУ 36842343, розташоване за адресою: 87557, м. Маріуполь, Орджонікідзевський район, вул. Таганрозька, буд.341) порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Лозинського Олександра Валерійовича (ліцензія серії АГ № 594816, м. Макіївка, вул. Тітова. б.10, кв.2, ідентифікаційний номер 2834300271). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Представництво "ЙОРК ІНТЕРНЕШНЛ ГЕЗ. М.Б.Х." (зареєстроване Міністерством економіки України 11.04.1995 року за № ПІ - 0891, код ЄДРПОУ: 20066596) ПОВІДОМЛЯЄ ПРО СВОЮ ЛІКВІДАЦІЮ. Претензії приймаються за адресою: 01032, м. Київ, вул. Жилянська, 75, 5-й поверх, АО "Арцінгер", тел. (044) 390-55-33.

Ухвалою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 27.12.2011 р. порушено провадження у справі № 5015/4166/11 (27/162) про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Ресторан "Беркут" (79053, м. Львів, вул. В.Великого 59 Б, код ЄДРПОУ 19171247, р/р № 260098880218 в АТ Кредит Банк Україна, МФО 385265).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Василька Ігоря Михайловича (43025 м. Луцьк, пр-т Волі, 19/4, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 347333, ідентифікаційний номер фізичної особи - платника податків та інших обов'язкових платежів - 2948502855).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. С. Тюленіна, 21/Шаумяна, 4) від 10.01.2012 р. у справі № 19/5009/6375/11 припинено процедуру ліквідації банкрута - Товариства з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче об'єднання "Гарт" (код в ЄДР 20471581, юридична адреса: 70441, Запорізька область, Запорізький район, с. Червоноднiпровка, вул. Центральна, буд. 19, п/р № 26009303169057 в філії "Відділення ПАТ Промінвестбанк в м. Запоріжжя", код банку 313355) та здійснено перехід до загальної судової процедури. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Вітька Сергія Григоровича, ліцензія серія АВ № 482020 від 22.07.2009 р., адреса для листування: 69065, м. Запоріжжя, пл. Інженерна, буд. 1, оф. 213. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Арбітражного керуючого Багмета Сергія Володимировича, (ліцензія АВ №456466 від 17.04.2009р., код 2529411832; 69104, м. Запоріжжя, а/с 1064; тел. 0503416617, факс 0612339683) Господарським судом Запорізької області (м. Запоріжжя, 69001, вул. Шаумяна, буд. 4) було призначено ліквідатором:

• Товариства з обмеженою відповідальністю "Мілтекс", ЄДРПОУ 31001952, (69002, м. Запоріжжя, вул. Запорізька, буд. 2, кв. 110) постановою від 22.12.2011р. по справі № 21 /5009/7610/11;

• Приватного підприємства "Таврида-2005", ЄДРПОУ 33528577, (69002, м. Запоріжжя, вул. Горького, буд. 69, кв. 125) постановою від 22.12.2011р. по справі № 21/5009/7608/11;

• Товариства з обмеженою відповідальністю "Оріондрайв", ЄДРПОУ 34640665 постановою від 12.12.2011р. по справі № 19/5009/7611/11;

• Товариства з обмеженою відповідальністю "Транс Сервіс ЛТД", код ЄДРПОУ 35258435, (69104, м. Запоріжжя, вул. Чумаченка, буд. 26-А, кв. 89 постановою від 27.09.2011р. по справі № 26/5009/5422/11;

• Товариства з обмеженою відповідальністю "Запорізький машинобудівний завод", ЄДРПОУ 33528556, (69057, м. Запоріжжя, пр. Леніна, буд. 158-Б) постановою від 24.11.2011р. по справі № 25/5009/4690/11;

• Товариства з обмеженою відповідальністю "Т.Нік", ЄДРПОУ 31011185, (69000, м. Запоріжжя, пр. Леніна буд. 129) постановою від 01.12.2011р. по справі № 12/249/10. Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Голосіївський районний суд м. Києва викликає у судове засідання відповідача Дегерменджі Хасана Басрі, який проживає за адресою: 03118, м. Київ, просп. Червонозоряний, 128, кв. 54 по цивільній справі за позовом ПАТ "Вест Файненс Енд Кредит Банк" до Дегерменджі Хасана Басрі про повернення кредиту, слухання по справі призначено на **06.02.2012 року о 09:30 годин.**

Адреса суду: м. Київ, вул. П. Потєхіна, 14-А, каб. **26.**

Господарський суд м. Києва, 01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б, постановою по справі № 50/296-б від 17.11.2011 р. у відповідності до ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" визнав банкрутом приватне підприємство "Вінторгінвест" (03151, м. Київ, вул. Керченська, буд. 7/7, кв. 8, код ЄДРПОУ 36581717) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ухвалою господарського суду м. Києва від 16.12.2011 року ліквідатором призначено Сіроша Олега Миколайовича (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2, кім. 112). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Оголошується аукціон з продажу майна ЗАТ "Полонський фарфор" Код ЄДРПОУ 31311112

Лот № 1: Незавершене буд-во формувального відділення КМЦ - 940140 грн.; Лот № 2: Буд.форм.від.КМЦ - 786840 грн.; Лот № 3: Буд.МЗЦ,капс.,ск.сир. - 541881 грн.; Лот № 4: Буд. Тунельного цеху - 3729120 грн.; Лот № 5: Буд. ЦХО - 2930181 грн.; Лот № 6: Буд. парокотельні - 320100 грн.; Лот № 7: Буд. матер. склада - 318540 грн.; Лот № 8: Буд.ЦХО-2 - 1255800 грн.; Лот № 9: Буд. бойлерної - 25366 грн.; Лот № 10: Буд.МЗЦ - 601776 грн.; Лот № 11: Компрес. станція - 55860 грн.; Лот № 12: ФЛЦ, формолив. в-во - 383724 грн.; Лот № 13: Труба металева т.п.№1 - 24102 грн.; Лот № 14: Труба тун.п. №2 - 24102 грн.; Лот № 15: Труба рольган печі - 24102 грн.; Лот № 16: Труба печ.декор.вип. (ЦХО) - 24102 грн.; Лот № 17: Галерея між тун. І КМЦ - 13344 грн.; Лот № 18: КМЦ пішохід. галерея - 9482 грн.; Лот № 19: Димові труби - 54230 грн.; Лот № 20: Трубопров. Гар.води - 16920 грн.; Лот № 21: Газопорш. двиг. генерат. ДВГАА -500 - 358357 грн.; Лот № 22: Ливарно-механічний комплекс б/в - 40806 грн.; Лот № 23: ФСА в капремонт - 16767 грн.; Лот № 24: Таль ручна - 1350 грн.; Лот № 25: Вогнегасник, 3 шт. - 363 грн.; Лот № 26: Таль ручна - 917 грн.; Лот № 27: Ел.валовий візок - 1894 грн.; Лот № 28: Ел.валовий візок - 2840 грн.; Лот № 29: Лічильник води - 53 грн.; Лот № 30: Мішалка проп.см.489, 4 шт.- 8363 грн.; Лот № 31: Конвейєр валюшк. - 2051 грн.; Лот № 32: Кульовий лин№2ТМР24 - 17536 грн.; Лот № 33: Насос тембр. - 10832 грн.; Лот № 34: Мішалка проп.см-243 - 3244 грн.; Лот № 35: Кульовий млин - 18225 грн.; Лот № 36: Вентилятор № 8 - 812 грн.; Лот № 37: Фільтпрес ФОМ - 8141 грн.; Лот № 38: Частот.перет., 2 шт. - 5731 грн.; Лот № 39: Лічильник води, 2 шт. - 99 грн.; Лот № 40: Лічильник води - 160 грн.; Лот № 41: Шкаф одежн. - 433 грн.; Лот № 42: Шкаф розпод., 2 шт. - 252 грн.; Лот № 43: Ст.-к "Томас-101", 2 шт. - 3295 грн.; Лот № 44: Вентилят.ВЦП № 6 - 813 грн.; Лот № 45: Вентилят. № 4 - 641 грн.; Лот № 46: Транспорт.стр. - 4854 грн.; Лот № 47: Шкаф одежн. - 162 грн.; Лот № 48: Шкаф силовий - 784 грн.; Лот № 49: Мішалка лаб. - 20287 грн.; Лот № 50: Мішалка пропелер., 2 шт. - 20963 грн.; Лот № 51: Мішалка СМ-489 - 2709 грн.; Лот № 52: П/а формов.АСФ - 4186 грн.; Лот № 53: П/а формов.АСФ - 6213 грн.; Лот № 54: Сушило конвейєрн., 2 шт. - 9487 грн.; Лот № 55: Сушило конвейєрн. - 7489 грн.; Лот № 56: Насос мембран. - 10722 грн.; Лот № 57: Сушило 7,5м №№13,14, 2 шт. - 10820 грн.; Лот № 58: Н/а АСФ-0.7 - 4286 грн.; Лот № 59: Н/а АСФ-0.6, 3 шт. - 5952 грн.; Лот № 60: Н/а АСФ-0.7, 2 шт. - 3995 грн.; Лот № 61: Н/а оправ.пор.вир., 6 шт. - 3543 грн.; Лот № 62: Лінія форм.вир.№2 - 7467 грн.; Лот № 63: Н/а форм.чайн. - 2305 грн.; Лот № 64: Оправочн.станок - 908 грн.; Лот № 65: Оправочн.станок - 908 грн.; Лот № 66: Сушило конвейєрне, 2 шт. - 9289 грн.; Лот № 67: Суш.стріч.поточ.№4 - 7571 грн.; Лот № 68: Ф С А № 5 - 12182 грн.; Лот № 69: ФСА плос.вир. - 8996 грн.; Лот № 70: Н/а вол.опр.пор.вир., 2 шт. - 4535 грн.; Лот № 71: Н/а вол.опр.пор.вир - 680 грн.; Лот № 72: Дрель.машина - 1172 грн.; Лот № 73: ФСА цукор. - 9354 грн.; Лот № 74: Вентилят.№ 6 - 1104 грн.; Лот № 75: Накоп.поточн.лін. - 6014 грн.; Лот № 76: Вентилятор № 8 - 6542 грн.; Лот № 77: Вентилятор № 8 - 5607 грн.; Лот № 78: Пласторізка, 2 шт. - 496 грн.; Лот № 79: Вентилятор ЕРВ - 1599 грн.; Лот № 80: Вентилятор ц-70 № 5, 2 шт. - 2062 грн.; Лот № 81: ФСА чашо № 1 - 10232 грн.; Лот № 82: С-т д/різки валюшок - 1675 грн.; Лот № 83: Н/а форм.пор.вир. - 2268 грн.; Лот № 84: Н/а АСФ-36 - 2621 грн.; Лот № 85: Н/а "Тюрінгія" - 6167 грн.; Лот № 86: Н/а форм.чашки - 11172 грн.; Лот № 87: Вентилятор № 6 - 3449 грн.; Лот № 88: Н/а вол.опр.пор.вир. - 3570 грн.; Лот № 89: Газовий тепло ген. - 6098 грн.; Лот № 90: Ел.навантажувач - 4592 грн.; Лот № 91: Теплогенератор № 5 - 6831 грн.; Лот № 92: Газовий лічильник - 570 грн.; Лот № 93: Газовий лічильник - 569 грн.; Лот № 94: Н/а формов. - 6224 грн.; Лот № 95: Н/а "Тюрінгія" - 3051 грн.; Лот № 96: Лічильник води - 88 грн.; Лот № 97: Піч тунельн.№ 1 - 136665 грн.; Лот № 98: Конвейєр стрічк., 2 шт. - 4963 грн.; Лот № 99: Вентилятор № 8, 2 шт. - 1869 грн.; Лот № 100: Вентилятор № 8 - 1869 грн.; Лот № 101: Вентилятор № 8 - 1190 грн.; Лот № 102: ВентиляторВУС-2818 - 1515 грн.; Лот № 103: Вентилятор ВЦ № 8, 2 шт. - 456 грн.; Лот № 104: Вентилятор ВЦ № 8 - 249 грн.; Лот № 105: Піч камерна - 14708 грн.; Лот № 106: Газогенератор - 9834 грн.; Лот № 107: Пірометр "Пром." - 663 грн.; Лот № 108: Вентилятор № 8 - 378 грн.; Лот № 109: Шкаф метал. - 541 грн.; Лот № 110: Шкаф метал. - 541 грн.; Лот № 111: О/м "Електроніка " - 872 грн.; Лот № 112: Шкаф розподільний., 5 шт. - 396 грн.; Лот № 113: Сушило 5м конв., 2 шт. - 13119 грн.; Лот № 114: Сушило конв., 2 шт. - 17075 грн.; Лот № 115: Сушило конв.5 м - 10910 грн.; Лот № 116: Мішалка пропел. - 8875 грн.; Лот № 117: Мішалка пропел. - 8397 грн.; Лот № 118: Мішалка пропелер. - 8498 грн.; Лот № 119: Мішалка пропелер., 3 шт. - 7303 грн.; Лот № 120: В-1000 оправки - 947 грн.; Лот № 121: Формув.суш.агрегат - 8002 грн.; Лот № 122: Ст-к оправки - 902 грн.; Лот № 123: ФСА порож.асорт. - 16943 грн.; Лот № 124: Система теплоп. - 8178 грн.; Лот № 125: Шпінд.н/а фор. - 1408 грн.; Лот № 126: Насос мембран. - 2155 грн.; Лот № 127: Поточна механ. лінія порожнинних виробів - 5088 грн.; Лот № 128: Мішалка вертик., 3 шт. - 12496 грн.; Лот № 129: Ст.-к шліфув., 2 шт. - 3174 грн.; Лот № 130: Ст.-к шліф.пор. - 3625 грн.; Лот № 131: Ст.-к шліфув.пр.в - 2525 грн.; Лот № 132: Н/а вол.шліф. - 2813 грн.; Лот № 133: Теплогенератор № 3 - 3740 грн.; Лот № 134: Шкаф одежний - 298 грн.; Лот № 135: Ваги аналітичні - 1028 грн.; Лот № 136: Конвейєр стр. - 2012 грн.; Лот № 137: Венгтил.пилов. - 849 грн.; Лот № 138: Ст.-к д/нат.сіт. - 408 грн.; Лот № 139: Шкаф одежн., 4 шт. - 433 грн.; Лот № 140: Прилади КСП-2 - 4220 грн.; Лот № 141: Прилади КСП-2, 2 шт. - 4490 грн.; Лот № 142: Вентилятор № 4 - 1742 грн.; Лот № 143: Вентилятор № 3 - 1610 грн.; Лот № 144: Димосос № 9 - 14968 грн.; Лот № 145: Вентилятор Ц-70 - 2434 грн.; Лот № 146: Прес механічний - 10035 грн.; Лот № 147: Димосос ДНО - 10919 грн.; Лот № 148: Вентилятор № 8 - 11215 грн.; Лот № 149: Вентилятор № 8 - 11215 грн.; Лот № 150: Ст-к топ.вент. - 11721 грн.; Лот № 151: Вентил. № 6,3 - 871 грн.; Лот № 152: Вентил.№ 8 - 257 грн.; Лот № 153: Вентилятор, 2 шт. - 642 грн.; Лот № 154: Лічильн.д/печі дек.вип. - 243 грн.; Лот № 155: Шкаф одежн. - 433 грн.; Лот № 156: Сушило деколі - 9783 грн.; Лот № 157: Ст.-ки виг.тр.дек., 3 шт. - 2529 грн.; Лот № 158: Н/а для розт.ф. - 3167 грн.; Лот № 159: Сейф неспал. - 645 грн.; Лот № 160: Стіл 2-х тумб. - 866 грн.; Лот № 161: Вага налітич. - 1028 грн.; Лот № 162: Прилад Іванова - 1948 грн.; Лот № 163: Телефон.апарат - 284 грн.; Лот № 164: Телефон.апарат - 284 грн.; Лот № 165: Прилад "Спенол" - 2813 грн.; Лот № 166: Вага ВЕЛ-145 - 2326 грн.; Лот № 167: Шкаф СНОЛ - 568 грн.; Лот № 168: Шкаф гардеробний, 4 шт. - 298 грн.; Лот № 169: Прилад КСД-3 - 2759 грн.; Лот № 170: Прилад Щ-41160 - 2434 грн.; Лот № 171: Вентилятор ВД - 18956 грн.; Лот № 172: Шкафи силові, 3 шт. - 454 грн.; Лот № 173: Димосос-112-1500 - 26556 грн.; Лот № 174: Комплект РДУК1000 - 4544 грн.; Лот № 175: Насос К-90-85 - 1085 грн.; Лот № 176: Насос К-80-50 - 1085 грн.; Лот № 177: Насос КС-20/3, 2 шт. - 1085 грн.; Лот № 178: Насос КТ-658, 2 шт. - 2357 грн.; Лот № 179: Насос К-65, 2 шт. - 842 грн.; Лот № 180: Лічильник газовий - 1050 грн.; Лот № 181: Насос центробіжний - 392 грн.; Лот № 182: Насос центробіжний - 394 грн.; Лот № 183: Част.перетворюв. - 6845 грн.; Лот № 184: Компрес.гв.уст. - 16407 грн.; Лот № 185: Стіл - 31 грн.; Лот № 186: Стіл журнальний - 19 грн.; Лот № 187: Стіл - 81 грн.; Лот № 188: Стілець - 41 грн.; Лот № 189: Телефон, 3 шт. - 12 грн.; Лот № 190: Телефон - 21 грн.; Лот № 191: Телефон - 5 грн.; Лот № 192: Телефакс - 80 грн.; Лот № 193: Сервер Start - 172 грн.; Лот № 194: Ком.SW-500Ез принт. - 49 грн.; Лот № 195: МоніторLGF-700, 2 шт. - 101 грн.; Лот № 196: Монітор 17, 3 шт. - 123 грн.; Лот № 197: Принтер SAMSUNG, 3 шт. - 166 грн.; Лот № 198: Принтер Epson LX-300 - 572 грн.; Лот № 199: Сист.блок з мон., 4 шт. - 2246 грн.; Лот № 200: Точка,дост.XI-1500 - 185 грн.; Лот № 201: ПКна базі селер., 2 шт. - 592 грн.; Лот № 202: ПКна базі селер.2.5 - 564 грн.; Лот № 203: ПКна базі селер.Д-2.5 - 296 грн.; Лот № 204: Принтер ОКІмікр. - 148 грн.; Лот № 205: Пістол. "Побєда" - 25 грн.; Лот № 206: Монітор SAMSUNG - 331 грн.; Лот № 207: Телеф.апарат - 61 грн.; Лот № 208: Телеф.апарат - 62 грн.; Лот № 209: Глазурув.машина - 4719 грн.; Лот № 210: Прибор ГЛЖ, 5 шт. - 1073 грн.; Лот № 211: Шкаф метал., 9 шт. - 83 грн.; Лот № 212: Шкаф, 13 шт.- 227 грн.; Лот № 213: Кульовий млин №6, 3 шт. - 27613 грн.; Лот № 214: Лаборат.дослід. - 357 грн.; Лот № 215: Сепарат.ел.маг. - 400 грн.; Лот № 216: Вентилятор - 148 грн.; Лот № 217: Насос водяний - 246 грн.; Лот № 218: Холодильник "Чинар" - 81 грн.; Лот № 219: Точ.ст-к "Томас" - 822 грн.; Лот № 220: Шкафна устан.ВД-50 - 322 грн.; Лот № 221: Технолог.вентсист. - 10850 грн.; Лот № 222: Загальнообм.вентс. - 4985 грн.; Лот № 223: Шкаф гардероб., 30 шт. - 179 грн.; Лот № 224: Шкаф гардероб., 10 шт. - 124 грн.; Лот № 225: Шкафи розподільні, 8 шт. - 362 грн.; Лот № 226: Н/а форм.АСФ - 1632 грн.; Лот № 227: Оправочн.станок, 2 шт. - 908 грн.; Лот № 228: Оправочн.станок, 2 шт. - 908 грн.; Лот № 229: Ст-к клейки, 3 шт. - 918 грн.; Лот № 230: Станок оправ.чайн. - 408 грн.; Лот № 231: Ст-к вологої оправки - 40 грн.; Лот № 232: Пласторіз.мис. - 372 грн.; Лот № 233: Н/а АСФ-07 - 1391 грн.; Лот № 234: Ст-к для оправ. - 75 грн.; Лот № 235: Н/а формов. - 2146 грн.; Лот № 236: Н/а "Тюрінгія", 3 шт. - 2291 грн.; Лот № 237: Шкаф гардеробний, 3 шт. - 27 грн.; Лот № 238: Шкаф металевий, 2 шт. - 38 грн.; Лот № 239: Шкаф металевий, 7 шт. - 122 грн.; Лот № 240: Шкафи розподільні, 6 шт. - 121 грн.; Лот № 241: Шкафи сил., 2 шт. - 24 грн.; Лот № 242: Вентилятор № 4, 2 шт. - 436 грн.; Лот № 243: Вентилятор № 4 - 436 грн.; Лот № 244: Станок оправ.бл. - 106 грн.; Лот № 245: Вентилятор № 6 - 436 грн.; Лот № 246: Ст-к вол.опр.пор.в., 2 шт. - 16 грн.; Лот № 247: Ст-к замивочн. - 154 грн.; Лот № 248: Ел.піч СНОЛ - 27 грн.; Лот № 249: Вентилятор ВЦ - 218 грн.; Лот № 250: Мішалка проп., 2 шт. - 5326 грн.; Лот № 251: Шкаф гардероб., 14 шт. - 298 грн.; Лот № 252: Шкаф гардероб., 7 шт. - 298 грн.; Лот № 253: Шкаф гардероб., 6 шт. - 298 грн.; Лот № 254: Шкаф гардероб., 40 шт. - 298 грн.; Лот № 255: Шкаф гардероб., 6 шт.- 298 грн.; Лот № 256: Шкаф метал., 5 шт. - 130 грн.; Лот № 257: Конденс.устан. - 1179 грн.; Лот № 258: ЛСА чайн.дол. - 1146 грн.; Лот № 259: Оправочні станки, 2 шт. - 690 грн.; Лот № 260: Шкафи силові, 2 шт. - 17 грн.; Лот № 261: Мішалки пропел., 2 шт. - 5681 грн.; Лот № 262: Валюшкорізка - 72 грн.; Лот № 263: Н/а фор."Тюрінгія" - 1014 грн.; Лот № 264: Ел.калорифер - 98 грн.; Лот № 265: Стіл для лиття - 46 грн.; Лот № 266: Шкаф силовий - 12 грн.; Лот № 267: Стелаж д/збер.дск - 232 грн.; Лот № 268: Шкаф СПА, 5 шт. - 316 грн.; Лот № 269: Шкаф силовий - 14 грн.; Лот № 270: Шкаф вітринний, 3 шт. - 35 грн.; Лот № 271: Суш.шкаф СНОЛ - 74 грн.; Лот № 272: Вага - 19 грн.; Лот № 273: Ел.духовка - 79 грн.; Лот № 274: Котел "Ніка" - 5234 грн.; Лот № 275: Нагрівач - 14 грн.; Лот № 276: Вентилятор - 41 грн.; Лот № 277: Блок жив.UPS START - 15 грн.; Лот № 278: Блок жив.УРСА POLLO - 14 грн.; Лот № 279: Ящики д/збер.піску - 81 грн.; Лот № 280: Ящики д/фуражу - 81 грн.; Лот № 281: Стелаж - 71 грн.; Лот № 282: Зварюв.трансф. - 106 грн.; Лот № 283: Вогнегасник, 4 шт. - 37 грн.

Земля (буде реалізовуватись виключно під будівлями) - 3 257 753 грн (вартість землі вказана загальна).

З майном можна ознайомитися за місцем його розташування: Хмельницька обл., м. Полонне, вул. Привокзальна, 50. Час ознайомлення з майном - за попереднім узгодженням по тел. 0372- 55-75-01, 067-3620353.

Заяви на участь в аукціоні приймаються після оплати:

- реєстраційного внеску 17 грн. на п/р 2600029745 Буковинської товарної біржі в ЧОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805, код 33707220. Адреса банку: м. Чернівці, вул. Головна, 143.
- гарантійного внеску в розмірі 10% від стартової ціни лоту, на п/р 2600931543 Буковинської товарної біржі в ЧОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805, код 33707220. Адреса банку: м. Чернівці, вул. Головна, 143.

Заяви приймаються в приміщенні Буковинської товарної біржі за адресою: м. Чернівці, площа Театральна, 6, 4-й поверх, офіс 75 з 10 до 13 год. Щоденно, крім вихідних і святкових днів. Останній день приймання заяв до 31 січня 2012 р. За цією ж адресою надається вся необхідна інформація. Контактні телефони: 0372- 55-75-01 та 050-338-39-53.
Аукціон відбудеться _2 лютого 2012 р. о 10 год. за цією ж адресою.

Номер рахунку, відкритого для розрахунків за придбане майно: р/р 2600511034 в ХОТ "Райффайзен Банк Аваль" , м.Хмельницький, МФО 315966, Код ЄДРПОУ 31311112. Одержувач: ЗАТ "Полонський фарфор".

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 10.01.12р. у справі № 38/5005/17/2012 підприємство ПП "Агрофірма "УКРЗЕРНОТОРГ" (код ЄДРПОУ 37370613, 51220, м. Перещепине, вул. Мотуза, буд. 124, кв. 15) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158. Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 20.12.2011 р. порушено провадження у справі № 5015/7137/11 про банкрутство Приватного підприємства "Альте" (79017, м. Львів, вул. Братуня, 5/4а, код ЄДРПОУ 37030580, р/р № 26002000004584/840 в ПАТ Фольксбанк, м. Львів, МФО 325213).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гупала Тараса Вальдемаровича (79017 м. Львів, вул. Б. Хмельницького, 175/15, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 456603, ідентифікаційний номер фізичної особи - платника податків та інших обов'язкових платежів - 29266903230). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 28.12.2011р. у справі №34/5005/13210/2011 ТОВ "АВІТО ТРЕЙДІНГ ГРУП" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Шевченко, буд. 10, оф. 229, код ЄДРПОУ 30325674) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі.

Ліквідатором призначено Шистопала Петра Миколайовича (ліцензія серії АВ № 482095 від 09.11.2009р.).

У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації оголошення надсилати заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Шевченко, буд. 10, оф. 229.

Постановою господарського суду Харківської обл. (пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 13 грудня 2011 р. по справі № Б-5023/3930/11 приватне підприємство "МЕДОВА ПЕЧЕРА" (м. Харків, Тракторобудівників, 140-Б, кв. 75, код ЄДРПОУ 13836651) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено Шапілова С. А. (ліц. АВ № 547930 від 13.12.2010 р., м. Харків, Ак. Павлова,132-г, кв. 27).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від публікації.

Втрачені печатки, статут, бухгалтерські та інші документи ПП "МЕДОВА ПЕЧЕРА" вважати недійсними.

Господарським судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) 01.09.2011 р. порушено провадження по справі № Б-5023/7330/11 про банкрутство приватного підприємства "Аеромакс-Сервіс" (61022, м. Харків, вул. Р. Ролана, 7, кв. 22, код 35897868; рах. № 2600701302195 у ПАТ "БМ Банк", МФО 380913).

Ухвалою господарського суду від 08.11.2011 р. розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шапілова С. А. (ліц. АВ № 547930 від 13.12.2010 р.; 61170, м. Харків, Ак. Павлова,132-г, кв. 27). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від публікації.

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 06.12.2011р. у справі № 4/5007/5-Б/11 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Дочірнього підприємства "Управління проектно-вишукувальних робіт" фірми "Житомирінвест" ВАТ (10029, м. Житомир, вул. Чапаєва, 7, ідентифікаційний код 22062777, рах. 26008000038565 в ПАТ "Укрсоцбанк", МФО 300023).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Довжаницю О.С. (ліцензія АВ №347124 від 31.07.2007р., 12301, Житомирська область, смт. Черняхів, вул. Урицького, 160, тел. (050)5569800).

Ухвалою Господарського суду Одеської області (65119, м.Одеса, просп. Шевченка, 29) від 22.12.2011 р. порушено справу №2/17-4725-2011 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Торг-Майстер" (код ЄДРПОУ 31325209, адреса: 65012, м. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 2-А, п/р №26000599 в ВФ ПАТ "Кредитпромбанк", МФО 302623). Розпорядник майна: Новіков Юрій Петрович, ліцензія АВ №347264 від 24.10.2007 р. Адреса: м .Одеса, пров. Чайковський, 18, кв.5). Термін для пред'явлення вимог кредиторів 30 днів з моменту публікації оголошення.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) ухвалою від 22.12.2011 року у справі № 5015/7368/11 введено процедуру розпорядження майном товариства з обмеженою відповідальністю "Львівська гарнізонна база" (79039, м. Львів, вул.Маринецька,7, код ЄДРПОУ 32326800).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Івасько Святослава Миколайовича (ліцензія АВ №547733 від 30.08.2010 р. адреса: 79014, м. Львів, вул.Ялівець,45в/3).

Претензії та заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту виходу оголошення.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) була прийнята Постанова про визнання банкрутом (справа № Б8/112-11) Товариство з обмеженою відповідальністю "Тетра Трейд" (код ЄДРПОУ 33777256, 08700, Київська обл., м. Обухів, вул. Будьонного, буд.46, р/р 260003013491 в АБ "Старокиївський банк", МФО 321477).

Постановою суду про визнання банкрутом від 04 жовтня 2011 р. по справі № Б18/053-11 відкрита ліквідаційна процедура та призначено ліквідатором банкрута арбітражного керуючого РУСНАК ІННУ ВОЛОДИМИРІВНУ (ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) серія АВ №547820 від 18.10.2010, адреса для листування: 01035, м. Київ, а/с 33). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 29/5005/17743/2011 від 13.01.2012 р. Приватне підприємство "КОМУНБУДСЕРВІС-2005" (ЄДРПОУ 33858214, адреса: 52005, Дніпропетровська область, смт. Ювілейне, вул. Совхозна, буд. 52-а) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "БАЛТІК ТУР" (код ЄДРПОУ 32441773, адреса: 52001, Дніпропетровська область, м. Підгородне, вул. Шосейна, буд. 129). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 52001, Дніпропетровська область, м. Підгородне, вул. Шосейна, буд. 129. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Приватного підприємства "КОМУНБУДСЕРВІС-2005" (ЄДРПОУ 33858214).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 38/5005/17582/2011 від 10.01.2012 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "ІНТЕР-ПОІНТ" (ЄДРПОУ 34561400, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, буд. 4, кв. 10-А) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "ЗАВОД ТЕХНОПАК" (код ЄДРПОУ 36052074, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, буд. 225). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, буд. 225. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Товариства з обмеженою відповідальністю "ІНТЕР-ПОІНТ" (ЄДРПОУ 34561400).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 38/5005/17545/2011 від 10.01.2012 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "ІСТОК-ТРЕЙД" (ЄДРПОУ 37160381, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, буд. 156) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "АГЕНЦІЯ АБРІС" (код ЄДРПОУ 33274895, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Фабрично-заводська, буд. 3, кв. 35). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Фабрично-заводська, буд. 3, кв. 35. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Товариства з обмеженою відповідальністю "ІСТОК-ТРЕЙД" (ЄДРПОУ 37160381).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 34/5005/17511/2011 від 10.01.2012 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ "ФЛУП-СЕРВІС" (ЄДРПОУ 37232424, адреса: 52005, Дніпропетровська область, смт. Ювілейне, вул. Теплична, буд. 27) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "КРІЛАЙН ЛТД" (код ЄДРПОУ 37732549, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Саксаганського, буд. 60). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Саксаганського, буд. 60. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Товариства з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ "ФЛУП-СЕРВІС" (ЄДРПОУ 37232424).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 26/5005/17539/2011 від 10.01.2012 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ АДЕЛАІДА" (ЄДРПОУ 37212282, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, буд. 156) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "КОМІНВЕСТ-ЦЕНТР" (код ЄДРПОУ 37459366, адреса: 61002, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, буд. 21/23). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 61002, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, буд. 21/23. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Товариства з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ АДЕЛАІДА" (ЄДРПОУ 37212282).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 26/5005/17508/2011 від 10.01.2012 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "КОМЕРЦІЙНИЙ ЦЕНТР ПЛАТІНУМ" (ЄДРПОУ 36641697, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, буд. 144) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "ДНІПРО ІНВЕСТ ЦЕНТР" (код ЄДРПОУ 37806767, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Авіаційна, буд. 39). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Авіаційна, буд. 39. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Товариства з обмеженою відповідальністю "КОМЕРЦІЙНИЙ ЦЕНТР ПЛАТІНУМ" (ЄДРПОУ 36641697).

Зробіть «чі–і–з!»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Емблема означатиме, що це — натуральний продукт, виготовлений за традиційною рецептурою, що відповідає українським ДСТУ або радянським держстандартам, без шкідливих добавок та дешевих замінників традиційної сировини.

Головна мета проекту «З турботою про українське» — закликати покупця обирати вітчизняний товар, кажуть організатори. «На ціну це не вплине, бо видатки на виготовлення стікера в рамках нашої програми якості бере на себе Укоопспілка», — впевнений голова правління Укоопспілки Владислав Гончаренко.

Щоправда, право на наклейку матиме тільки той виробник, який зможе сплатити проведення відповідних досліджень своєї продукції в акредитованих лабораторіях і тим самим підтвердити її високу якість.

Уже заявили про бажання одержати стікер деякі молочні і м'ясопереробні підприємства, хочуть бути учасниками проекту кримські виробники макаронів, круп та борошна, а також закарпатські кондитери.

Для початку Укоопспілка надрукувала 50 тисяч «яблучних» стікерів. Як стверджують організатори кампанії, такі наклейки вже завтра можна буде побачити в магазинах. Утім, тільки в провінційних, оскільки передусім акція охопить торговельні підприємства Укоопспілки. «Таких торговельних точок у нас — 10,5 тисячі, але вони — в сільських районах», — пояснив Владислав Гончаренко.

Останнім часом нашому споживачеві доводиться несолодко, визнає Сергій Орєхов. Не випадково щотижня про ситуацію на споживчому ринку Держспоживінспекція доповідає особисто Прем'єр-міністрові Миколі Азарову. Тема настільки актуальна, що може знайти своє відображення в мистецтві. Оголошено конкурс на найкращий сценарій короткометражки та мультфільму про українські харчові продукти, переможцеві обіцяно 5 тисяч гривень. Детальні умови конкурсу опублікують на сайтах Укоопспілки й Держспоживінспекції.

Кілька штрихів до образу нашого виробника днями спробував додати глава Росспоживнагляду, головний санітарний лікар РФ Геннадій Онищенко. Він звинуватив українських сироварів у безконтрольному використанні рослинних замінників молока — зокрема, пальмової олії. Згідно з російськими технічними регламентами, це вже не «чіз». Такий товар треба називати «сирний продукт», нагадав російський чиновник.

Глава української Держспоживінспекції пообіцяв прокоментувати ситуацію пізніше.

— Я особисто знаю генерального санітарного лікаря РФ, він професіонал у своїй роботі, — сказав Сергій Орєхов. — Я не знаю, на підставі яких документів він зробив таку заяву. Сьогодні й російські колеги, і наші українські переймаються цією проблемою, щоб зі слів перевести в документальне підтвердження. Ідуть зараз відбори, тривають лабораторні дослідження — і російської продукції, і нашої, вітчизняної.

Ганна ЛУКАНСЬКА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У «Гаврилівських курчатах» виявили сальмонелу

Державна ветеринарна й фітосанітарна служба України виявила збудника сальмонельозу в субпродуктах птиці ТОВ «Агромарс» (ТМ «Гаврилівські курчата»), повідомив голова Держветслужби Іван Бисюк, **пише газета «Дело».**

«Ці заморожені субпродукти зараз лежать окремо в контейнерах. Після розслідування ми приймемо рішення, що з цим робити: віддати для термічної обробки чи буде ухвалено рішення про утилізацію цих субпродуктів», — пояснив Іван Бисюк.

Українські ЗМІ зазначають, що це вже не перший скандал, пов'язаний з «Гаврилівськими курчатами»: торік у червні, скуштувавши курку-гриль цього виробника, придбану в київському супермаркеті «Велика кишеня», з діагнозом сальмонельоз на лікарняних ліжках опинилися більш як 50 осіб. Експерти стверджують, що в таких ситуаціях порятунок споживачів — справа рук самих споживачів...

СПОРТ

Лише результати

Футбол. Контрольний матч. **«Металіст» (Харків) — «Насаф» (Узбекистан). 2:0.** Голи: Марлос, 9, Бланко, 65. **«Металіст»**: перший тайм — Горяїнов, Вільягра, Торсіглєрі, Березовчук, Пшеничних, Торрес, Валяєв, Марлос, Бланко, Тайсон, Девич; другий тайм — Дишленкович, Бордіян, Березовчук, Обрадович, Романчук, Тащі, Шелаєв, Бланко, Радченко, Крістальдо, Воробей.

Хокей. Чемпіонат ПХЛ України. «Білий Барс» (Бровари) — «Донбас» (Донецьк). 1:8 (0:3, 1:2, 0:3). «Беркут» (Київ) — «Харківські Акули». 8:1 (2:0, 4:1, 2:0).

Боси Тимощуком задоволені

Термін контракту мюнхенської «Баварії» з півоборонцем Анатолієм Тимощуком, котрий завершується влітку 2012-го, буде автоматично продовжений ще на рік. Про це заявили президент клубу Улі Генесс і виконавчий директор Карл-Гайнц Румменігге.

В угоді Тимощука є пункт, згідно з яким при 25 зіграних матчах за «Баварію» у всіх турнірах цього сезону вона продовжується на рік автоматично, повідомили названі функціонери. «Анатолій уже близький до цього показника, і ми будемо раді бачити Тимощука у наших лавах і наступного сезону. Ми задоволені ним».

Таємниця прапора японського солдата

Днями директор Торчинського народного історико-краєзнавчого музею заслужений працівник культури Григорій Гуртовий передав голові Волинської облдержадміністрації Борису Клімчуку особистий прапор японського воїна Квантунської армії. У подальшому через дипломатичні канали його мають повернути на батьківщину.

Історія експоната така. Наприкінці серпня 1945 року радянські війська переслідували підрозділи японської Квантунської армії, що відступали. У складі радянської військової піхотної частини був і солдат із села Ратнів Луцького району Михайло Римарчук. На полі бою він побачив мертвого японського воїна, а поруч із ним — шовковий прапор із червоним сонцем посередині. Волинянин підібрав прапор і по війні повернувся з ним у своє рідне село. Довгий час працював у місцевому колгоспі. А коли в 1967 році дізнався, що в їхнє село приїхав відомий уже тоді краєзнавець Григорій Гуртовий, передав цінну реліквію в Торчинський музей.

Прапор добре зберігся. Згідно з давньою традицією в Японії, коли солдат вирушав на війну, родичі дарували йому прапор-оберіг, записуючи на його полотнищі напутні слова і свої імена, зазначаючи й ім'я власника. Оскільки написи зроблено в 1944-му або 1945 році, а в 1946-му в Японії відбулася реформа графіки, прочитати їх вкрай складно. Та все ж Григорій Гуртовий сподівається, що в Японії причитають і дізнаються ім'я воїна, який загинув 66 років тому.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

На знімку: (зліва направо) голова Луцької районної ради Ігор Волошенюк, голова облдержадміністрації Борис Клімчук та директор Торчинського народного музею Григорій Гуртовий у момент передачі прапора.

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...лікарі наживалися на інвалідах

Десять фактів вимагання і отримання хабара працівниками міжрайонної медичної соціальної комісії задокументували оперативники УБОЗ УМВС України у Тернопільській області наприкінці минулого і на початку цього років. Загальна сума вимагань — понад 30 тисяч гривень. Інваліди знали: не заплатиш — групу інвалідності не призначать або не продовжать. Люди змушені були платити від однієї до трьох тисяч гривень за медичну довідку. Під час чергового отримання хабара — 300 доларів — одна з членів комісії була затримана. Вона встигла поділитися з головою комісії. Стосовно нечистих на руку медиків прокуратура Тернополя порушила кримінальні справи.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

...рятувальники припинили пошуки студента

У головному управлінні МНС в Одеській області офіційно заявили про припинення пошуків 22-річного студента Костянтина Ш.

7 січня Костянтин спустився в катакомби в селі Холодна Балка. 10 січня про зникнення сина повідомили батьки. До цього його безуспішно шукали під землею друзі. 10 січня за кілометр від основного входу в підземелля було виявлено особисті речі хлопця. У його пошуках брали участь 78 рятувальників та добровольців, була створена мобільно-оперативна група.

Начальник головного управління МНС в Одеській області Володимир Боделан заявив, що невелика група професійних спелеологів продовжить пошуки, але основну роботу з виявлення зниклої людини тепер проводитиме міліція.

В Одесі й Одеській області в цей час зафіксовано понад 4000 кілометрів катакомб, карту яких досі не складено.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

...ветеранам УПА збільшили доплати

Ветерани ОУН-УПА, які проживають в Івано-Франківську, у 2012 році щомісяця отримуватимуть доплати до своїх пенсій у розмірі 500 гривень. Таке рішення ухвалили депутати Івано-Франківської міськради. Торік сума таких доплат становила 200 грн. Також депутати надали ветеранам стовідсоткові пільги на оплату житлово-комунальних послуг. В Івано-Франківську проживають 44 ветерани ОУН-УПА.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

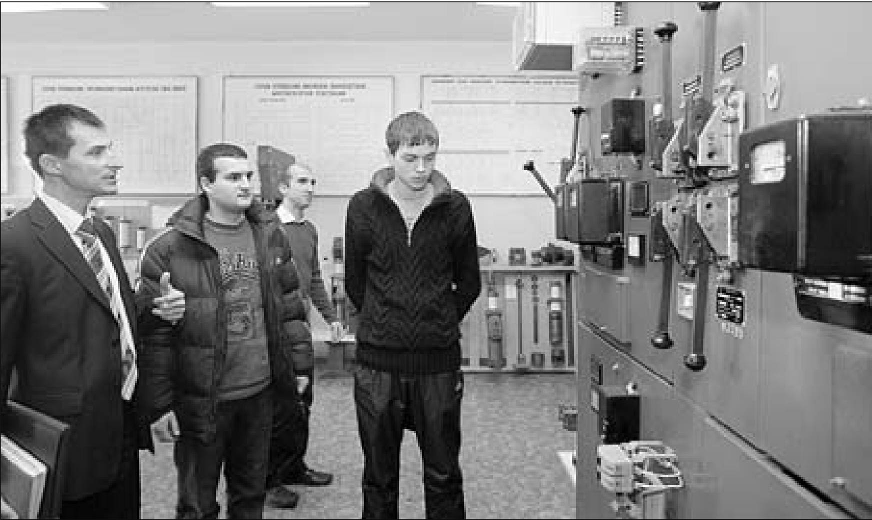
У новій школі вчителям заборонили кричати на учнів

«Тут пануватиме атмосфера доброти, людяності, чуйності. Ми встановили негласне правило: вчителі не мають права підвищувати голос на учнів, категорично забороняється в приміщенні та на подвір'ї курити і лихословити», — наголосив під час відкриття нового освітнього закладу голова Вінницької облдержадміністрації Микола Джига.

Двадцять років чекали завершення будівництва нової школи в райцентрі Томашпіль на Вінниччині. Сучасний храм знань розрахований на 1300 учнів. Для найменших, крім просторих класів, обладнали ще й спальні кімнати. Для цього у триповерховому приміщенні спорудили так званий блок першокласника. Нова школа стане центром освітнього округу. В ній навчатимуться дітки з чотирьох сусідніх сіл. Першокласникам упродовж дня потрібен буде відпочинок. Вони його матимуть.

У приміщенні запроваджено енергоощадні технології. Два спортивні зали, стрілецький тир, спортмайданчик на подвір'ї. Загалом на спорудження шкільного приміщення, проект якого змінювали під час будівництва двічі, витратили 22 мільйони гривень.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ФОТОФАКТ

Харківська національна академія міського господарства провела День відкритих дверей для школярів — близько півтисячі майбутніх студентів змогли поспілкуватися з ректором і деканами факультетів, відвідати лабораторії.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

У МВС України відкриють «єдине вікно» для прийому заяв та повідомлень громадян

Формула відходів становить три «е»: економія, екологія та економіка

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Той факт, що Луганщина посідає чи не перше місце в Україні за накопиченням промислових відходів, змушує жителів області відверто дивуватися: і як ми тут живемо?

Першопрохідцю завжди нелегко

Шлакові відвали — це ознака того, що десь поруч виробництво чорних металів. І це сигнал про небезпеку. Тому що ці сірі гори, на яких не росте навіть дика трава, містять велику кількість шкідливих для здоров'я людини елементів. У радянський час про екологію думали мало. Шкідливі відходи металургійного й феросплавного виробництва цілими десятиліттями скидалися поблизу населених пунктів, але про відповідальність за здоров'я людей тоді ніхто не думав. Біля міста Алмазне, наприклад, відвали Алмазнянського металургійного і Стахановського феросплавного заводів займають площу 20 га, а маса відходів оцінюється в 370 тис. тонн.

ФАКТ

Технологія одержання феросиліцію ТОВ «Екіна» захищена патентом України № 66598 від 15 червня 2004 року.

Проблема ліквідації таких відходів феросплавного виробництва залишається актуальною вже не одне десятиліття. І тільки в останні роки в Україні, нарешті, з'явився досвід, вартий уваги. Зокрема, йдеться про товариство з обмеженою відповідальністю «Екологічна ініціатива» або скорочено «Екіна». Десять років тому це підприємство першим в Україні зайнялося ліквідацією шлакових покладів металургійної промисловості, розв'язуючи проблему не тільки переробки відходів, а й поліпшення екології регіону. З ініціативи генерального директора «Екіни» Сергія Борисенка ***(на знімку)*** та за його активної участі фахівці підприємства розробили свою технологію повної переробки відходів в екологічно безпечні продукти виробничо-технічного призначення. Найзначимішим із цих продуктів є феросиліцій різних марок, установлених стандартом.

— Коли ми розробляли свою технологію, нам пророкували поразку, переконували, що в нас нічого не вийде, — розповідає Сергій Борисенко. — Мовляв, багато хто пробував, однак безуспішно. «А у нас вийде!» — переконував я себе й інших. І справді вийшло. Наша технологія переробки шлаків дає феросплав, який набагато якісніший від західних зразків. Кажу не голослівно. Це підтверджують десятки дипломів, знаків та інших офіційних визнань, отриманих нами на різних європейських і міжнародних форумах. Таких шкідливих домішок, як сірка, фосфор, алюміній тощо, у наших феросплавах у п'ять-десять разів менше, ніж у тих, що отримані стандартним способом, а споживання електроенергії при цьому в півтора разу менше. В умовах ринкової економіки перед промисловими підприємствами гостро постають проблеми енерго- і ресурсозбереження. Металургійне переплавлення відходів феросплавного виробництва є не тільки економічно вигідним, а й зменшує кількість, площу полігонів промислових відходів.

Сергій Борисенко викупив відвал Стахановського феросплавного заводу

Історія «Екіни» бере початок з 1992 року. Тоді Сергій Борисенко викупив відвал Стахановського феросплавного заводу й зайнявся його переробкою. По суті, він був першопрохідником у цій справі, тому спочатку, як кажуть, набив багато гуль, доки не зрозумів, що примітивна переробка шлаків до успіху не приведе.

Потрібні передова технологія, сучасне обладнання, досвідчені кадри. На цих трьох китах Борисенко й почав будувати бізнес. В 2002 році він запатентував свою технологію, яка давала змогу з непридатної сировини одержувати високоякісний товар і зробити виробництво безвідходним.

Розробка відвалів.

ОЦІНКА

Кінцевий шлак після переділу відходів не містить хімічних сполук, металевих включень і таких, що розкладаються. Він придатний до використання у виробництві будівельних матеріалів.

— Коли я побачив, як переробляють шлаки за кордоном, був дещо здивований, — розповідає Сергій Лукич. — Мене вразила, наприклад, ощадливість італійців, з якою вони ставляться до природи, сировини, і як раціонально поводяться з відходами. Усе йде в діло, із усього створюється нова продукція. Знаєте, прикро стало за Україну. Працювати ми вміємо, кмітливість є, цілеспрямованості не позичати... Отже, треба пробувати, робити, ризикувати. І я ризикнув. Почав будувати завод, створювати технологію, у тісній співпраці з інститутом імені Патона розробляти спеціальне устаткування. На цю підготовку пішло чотири роки. Це був складний шлях успіхів і помилок, але він привів до успіху. Я, зізнаюся, прагнув отримати якість продукту на рівні європейської, а вийшло навіть краще.

Феросиліцій, отриманий з відходів феросплавного виробництва, «Екіна» відправляє в Європу, Азербайджан, на Новокраматорський машинобудівний завод і низку українських підприємств. Хоча стоп! Точніше було б сказати «відправляла»...

Пани чубляться, а в холопів чуби тріщать

Український ринок феросплавів сьогодні представляють чотири гравці. «Екіна» серед них має найменший обсяг виробництва, однак у ситуації, яка склалася, на споживчому ринку потерпає тією самою мірою, як і її великі конкуренти. Запорізький феросплавний завод, наприклад, майже зупинився через неліквідність своєї продукції. Проблеми з реалізацією товару виникли й в інших феросплавних підприємств. «Екіна» поки що тримається, однак одну робочу зміну вже довелося скоротити. Що ж відбувається?

— А відбувається те, що в Україну, яка раніше експортувала феросплав за кордон, тепер завезли його з інших країн, причому у величезних обсягах — чи не 60 відсотків того, що виробляє вітчизняна галузь, — пояснює Сергій Лукич. — У підсумку металургійні заводи, як, зокрема, Алчевський меткомбінат, перестали купувати у нас феросплав і перейшли на імпортний. А куди нам дівати свою продукцію? Якщо в європейській державі завозять хоча б 5 відсотків імпорту й це негативно позначається на стані економіки галузі й загалом держави, одразу ж створюють спеціальну комісію, яка припиняє імпортування продукту. Те, що становить небезпеку для розвитку держави, не приймають ні під яким виглядом. А у нас завозять 60 відсотків (!) продукту, через що страждає ціла галузь, і це нікого не хвилює. Через дві великі бізнесові групи, які не поділили український ринок, ламається вся напрацьована й добре налагоджена система. Страждає держава, страждають люди.

На доказ Сергій Борисенко навів свій приклад. За станом на 1 грудня він заплатив 7 млн. грн. податків. З кожної тонни феросплаву підприємство віддає в бюджет країни 2 тис. грн. «Екіна» не має боргів ні перед енергетиками, ні перед трудовим колективом, робить виплати з соціальних гарантій тощо. Через завезений імпорт продукція підприємства стає неліквідною, а це означає, що вже завтра не буде чим платити за спожиту електроенергію, з'явиться заборгованість перед робітниками, не виконуватимуться соціальні гарантії. Недоотримає податків і Попаснянський район, на території якого розташоване підприємство. Одне слово, ламається ціла система, від чого передусім справді страждають люди. Українська асоціація виробників феросплавів стурбована збільшенням імпорту феросплавів до України, що спричиняє проблеми у вітчизняних виробників цієї продукції, і звернулася з позовом до суду, вимагаючи відновлення справедливості. Однак суд програли і апеляція ролі не відіграла. Зрозуміло чому: ситуацію має вирішувати уряд, а не судова інстанція. Цю логіку важко спростувати. Саме уряд має ухвалювати рішення з цього приводу, орієнтуючись не на особистість власника, а на інтереси країни. Інакше кажучи, потрібен державний підхід.

ДУМКА

Для підняття економіки країни потрібно розбудовувати внутрішній ринок, підтримувати вітчизняного виробника, а не «відфутболювати» його.

Ситуація на підприємстві серйозна. Однак вона дає змогу поки що не скорочувати колектив, працювати гірше, ніж раніше, і, не дай Боже, погіршити якість продукції. Щоправда, почали більше заощаджувати на електроспоживанні, працюючи за режимними годинами, у нічний час. Це дає можливість не підвищувати собівартість продукції, і за рахунок цього підприємство тримається. Але це сьогодні, а що буде завтра?

У 2011-му «Екіна» відправляла свою феросплавну продукцію Новокраматорському машинобудівному заводу, «Запоріжсталі», а також підприємствам гірничо-металургійного комплексу, зокрема, Алчевському меткомбінату, Дніпровському меткомбінату імені Дзержинського та до Азербайджану. Шлях в Європу підприємству сьогодні перейшов китайський феросплав, який не вирізняється якістю, зате приваблива своєю ціною. Але Сергій Борисенко націлений на те, щоб його продукція все-таки зайняла на зовнішньому ринку свою нішу.

Переробляти в рамках закону — дуже важкий процес

За великим рахунком, держава повинна дати певні пільги переробникам шкідливих промислових відходів, оскільки, по суті, вони займаються поліпшенням екології своїх територій. Скажімо, визначити для них пільгове оподаткування, надавати допомогу в розробці спеціальних програм, у тому числі й екологічних, забезпечити вигідними кредитами тощо. Україна потонула у відходах, однак мотивації для активної їхньої переробки досі не створено. Притому, що, скажімо, шлакові поклади переробити не просто. Важлива технологія, важливий правильний варіант того, як привести відходи в безпечний стан і при цьому ще й заробити. Сергій Борисенко знайшов таке рішення. ... І викликав інтерес великого російського бізнесу. «Екіна» уже отримала пропозицію поділитися своєю технологією з переробки відходів феросплавного виробництва й організувати подібне підприємство на Уралі. Але Борисенко не змінює своїх патріотичних настроїв: співпрацювати готовий, але ділитися технологією не буде.

Шлаки феросплавів належать до четвертої групи небезпечних речовин. Вони містять миш'як, шкідливі гази й ще масу елементів, які впливають на здоров'я людини. Якщо, наприклад, в озеро, яке утворювалося після дощів на відвалі Алмазнянського металургійного заводу, кинути автомобільний скат, то через два тижні він повністю розчиниться від фторових кислот. Уся ця отруйна суміш потрапляє в місцевий ставок, звідти — у річку Луганку й потім у Сіверський Донець. Про цю небезпечну схему відомо ще з радянських часів, але раніше про це мовчали, а сьогодні на поліпшення екологічної ситуації немає коштів. Такі підприємства, як «Екологічна ініціатива», беруть на себе розв'язання природоохоронних проблем, однак підтримки не одержують. Наприклад, згідно із законодавством підприємство має витримати санітарну зону в 300 метрів, яку зобов'язано озеленити деревами, кущами і травою. Однак Алмазнянська міськрада таку кількість землі не виділяє, тоді як екологічні інстанції загрожують штрафами за порушення закону.

ФАКТ

Керівника підприємства Сергія Борисенка кілька разів визнано гідним звання «Кращий роботодавець року» Луганської області.

Сама назва підприємства — «Екологічна ініціатива» — уже визначає її природоохоронну діяльність. За останні роки «Екіна» висадила в степу понад 25 тис. дерев різних порід. Спочатку цим займалися самі працівники заводу, а потім Борисенко уклав договір з Ломоватським розплідником. З його допомогою на 23 гектарах уже висаджено більш як 35 тисяч дерев.

— Словом, — зазначає Сергій Лукич, — плани на 2012 рік у нас великі й настрій працювати є. От якби ще уряд звернув серйозну увагу на нашу галузь, яка становить важливу ланку української економіки. Екологія багато в чому залежить від нашого ставлення до природи, тому закликаю всіх: любіть природу, примножуйте її й бережіть.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Фото з архіву Сергія БОРИСЕНКА.

Ми про це писали: відгуки читачів на публікації про життя, як воно є

МАФіозне свавілля столичної влади

У «Голосі України» надрукований мій лист (22.06.11) про те, що в незаконно встановлених МАФах на перетині вулиць Васильківської і Ломоносова в Голосіївському районі столиці цілодобово продаються алкогольні напої, що їх купує здебільшого молодь (поблизу розташовані навчальні корпуси одного і гуртожитки двох університетів, у яких навчається і мешкає приблизно 15 тис. студентів). А потім споживає їх у дворах прилеглих будинків, через що мешканці не знають спокою ні вдень, ні вночі.

26.08.11 року Голосіївська РДА надіслала редакції відповідь, у якій повідомила, що створена нею комісія підтвердила незаконність встановлення МАФів, тому вона доправила листа до Головного управління контролю за благоустроєм КМДА.

Минуло майже чотири місяці, однак жодних заходів щодо відновлення законності владою не вжито. Натомість поруч з МАФами, про які йшлося на сторінках «Голосу України», активно триває самовільна «розбудова торговельної інфраструктури»! На непарній стороні вулиці Васильківської, поблизу дитячого садка (буд. № 39), де було дев'ять кіосків, встановлено ще два, які пройшли «стадію відстою» і «введені в експлуатацію». З протилежного боку вулиці, біля будинку № 38, уночі — з 3 на 4 листопада — встановлено вже не кіоск, а торговельний павільйон 10 х 4 м — п'ятий на цьому боці Васильківської, і 20-й (!) на перетині вулиць. Павільйон поки що «на відстої». Якщо його «введуть в експлуатацію», то мешканцям прилеглих будинків можна буде лише поспівчувати...

А нахабні «бізнесмени» вже активно «освоюють» тротуари Васильківської поблизу нової станції метро «Васильківська». До яток, розкладок, столів, парасольок, пірамід, квітників, автомобілів-кававарок, які там стояли досі, і біля будинку № 34, як завжди — вночі, з'явилися два стаціонарні кіоски, з написами: «Мантіса-тютюн» (невдовзі до нього приставили чотири холодильні шафи для пива) і «SPRINT KIOSK». У них, крім цигарок, продають пиво, каву та іншу всячину, тару й упаковку з-під яких споживачі викидають тут-таки.

Тепер тисячі городян (мешканців прилеглих вулиць і мікрорайонів Теремки-1 і Теремки-2), які користуються станцією «Васильківська», усупереч власній волі, дістаються на роботу і з роботи через базар. Точніше — через суміш базару, смітника і громадської убиральні, які створює начебто стихійна, а насправді добре організована і контрольована торгівля.

Справжнім знущанням над громадою є те, що на деяких із кіосків, також і на павільйоні з'являлися письмові приписи інспекторів Головного управління контролю за благоустроєм КМДА з констатацією незаконності їх установлення, пропозицією власнику добровільно його демонтувати і погрозою зробити це примусово в разі невиконання припису. Однак такі порухи влади не мали жодних результатів. Чи не тому, що чиновники і «бізнесмени» знайшли «спільну» мову?

Після неодноразових звернень до Головного управління контролю за благоустроєм КМДА, телефонного спілкування з його працівниками різних рівнів з питань благоустрою я переконався, що ця установа лише імітує боротьбу з незаконним встановленням МАФів, а насправді є його найнадійнішим «дахом». Власну бездіяльність, яка фактично заохочує до встановлення МАФів, працівники управління пояснюють великим обсягом роботи, недосконалістю законодавчої бази, затягуванням розгляду питань щодо демонтажу незаконно встановлених МАФів. А в Головному управлінні містобудування та архітектури КМДА — браком кадрів і матеріальних ресурсів, зосередженням сил на... підготовці до Євро-2012. Тим часом районні «борці за благоустрій» узагалі в жоден спосіб не виявляють власної присутності на ввіреній їм території. Правоохоронні органи також не реагують на МАФіозне свавілля.

Точаться чутки, що Головне управління контролю за благоустроєм КМДА має реорганізовуватися. Проте ніщо не зміниться на краще, якщо при цьому збережуться сформовані раніше «теми», «схеми», «відкати» та їх реалізатори. Викликає подив відсутність будь-якої реакції з боку інспекцій «Київенерго», енергонагляду на самовільне підключення кіосків — усупереч елементарним технічним умовам і вимогам техніки безпеки — до електромережі?

Відчуваючи покровительство влади і повну безкарність, нововявлені «бізнесмени» поводяться нахабно без меж — як окупанти у завойованій країні, захоплюючи дедалі нові площі і території, спотворюючи архітектурне обличчя міста, перетворюючи його на смітник, грубо порушуючи законодавство, споюючи дітей і молодь, цинічно нехтуючи права громадян на мешкання у сприятливих умовах, спокій і тишу.

Гірко усвідомлювати, що ця дикість чиниться у столиці. Але ще з більшою гіркотою доводиться констатувати, що значна частина киян, особливо недавніх і тимчасових, байдуже ставиться до перетворення міста на базар, смітник і громадську вбиральню.

Як усе-таки зупинити окупантів?

Панас ЗАДОРОЖНИЙ,
киянин.

На знімку: станція метро «Васильківська» відкрилася зовсім недавно, але територія навколо вже обросла МАФами. Цікаво, хто є автором чи авторами цього «проекту»?

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

АКТУАЛЬНО

Перетворимо підземні переходи на законні базари

Прочитав інформацію, що КМДА оголосила конкурс на залучення інвестора до облаштування 47 муніципальних підземних переходів, зокрема, найбільшого у столиці — на Майдані Незалежності.

Реконструюватимуть 23 із них у Шевченківському районі столиці та 24 — у Дніпровському. За повідомленням УНІАН, роботи тут обійдуться майже в 16 млн. грн. Щоправда, остаточна вартість проекту визначатиметься за результатом обстежень об'єктів замовниками та інвестором, а також за виконаними роботами.

Додам, що глава КМДА в одному зі своїх інтерв'ю на телеканалі «Київ» уже повідомляв про намір «передати» підземні переходи підприємцям. Як зрозумів я, аби узаконити в них нині незаконну торгівлю, оскільки виселити МАФи, які там «окопалися» міська влада не в змозі, бо її представники самі і є їхніми власниками. Факт, уже відомий городянам, правоохоронним та іншим органам, котрі покликані з цим явищем боротися. Тепер от новація — влаштувати базари в переходах, але вже на цілком законній підставі...

Ситуацію з підземними переходами важко назвати не лише нормальним явищем, а й таким, що пояснюється здоровим глуздом. Ідеться передовсім про ті, які з'єднуються зі станціями метрополітену або іншими транспортними вузлами сполучень. Оскільки вони споруджувалися здебільшого кілька десятиліть тому, коли пасажиропотік був у рази менший, то тепер стали загалом завузькими й затісними, а про години «пік» годі казати.

А додайте сюди ще начебто стихійну торгівлю і виходить те, що виходить: вузький коридор на станції метро «Дарниця» перетворився на базар не лише промислових товарів, а й на зоологічний, бо тут торгують усілякою дрібною живністю. Неможливо вже прошто хатися до турнікетів у підземних переходах до станції метро «Контрактова площа»: у кількаметровому за шириною просторі «підприємці» спорудили стаціонарні МАФи. А оскільки й цього їм замало, то попереду вони виставляють ще й прилавки. Тож перехожим тут уже не розминутися. Втім, про це знають усі, хто користується підземними переходами у Києві.

Найдивовижніше, що проти такого свавілля не заперечують фахівці з питань архітектури та містобудування, а також міська та районні СЕС, оскільки у переходах торгують не лише промисловими, а й продовольчими товарами.

Але передовсім запитання до керівників нашого міста, які вирішили узаконити торгівлю в переходах: «Коли зупинки громадського транспорту знову стануть зупинками, підземні переходи — переходами, залізничні вокзали — вокзалами, а не базарами?»

Тимофій ІВАНЧЕНКО.

На знімку: у підземному переході до станції метро «Святошин».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Стояти, пліз!»

На Майдані Незалежності трапилася неприємність: двом міліціонерам я чомусь здався підозрілою особою, і вони зажадали документи. Настрій у мене був не найкращий, до того ж спрацював якийсь дурний дух протиріччя. Хоча я людина досить стримана, але доволі грубо запитав, на якій підставі вони мене зупинили? І спробував іти далі. «Стояти, падла!» — закричав один зі стражів порядку.

Зрештою, історія завершилася благополучно: я пред'явив посвідчення особи, міліціонери додали кілька міцних побажань, куди я маю рушати, і відпустили.

Найкраще було б — забути цю історію. Тим паче що раніше подібних «контактів» з міліцією в мене не було. Але потрапила на очі інформація: "До чемпіонату Європи з футболу 27 тисяч українських міліціонерів повинні вивчити англійську мову". Навіть якщо повірити в це, то уявити, що за півроку вони вивчать мову міжнародного спілкування, складно. Хіба що частина їх звертатиметься до гостей, у яких поганий настрій, як це було в мене, не: «Стояти, падла!», а: «Стоп, пліз, сер!». Але хіба в мові річ? Утім, мої знайомі вважають, що мені ще пощастило...

Максим НОВИЦЬКИЙ.

Хто має достатньо повноважень?

Я упродовж тривалого часу і дуже уважно стежу за публікаціями на шпальті «Київ», особливо за тими, в яких ідеться про незаконну забудову та знищення зелених зон столиці. Коли газета почала порушувати ці питання, зрадів: може все-таки вдасться зупинити цей, на перший погляд, хаос?

Навіть написав до редакції про свою готовність у разі потреби брати одвічну зброю пролетаріату — бульжник і разом з небайдужими киянами обстоювати своє право на чисте і зелене довкілля.

Але що далі, то більше переконуюся, що новітні «господарі» життя чхали на критичні публікації, продовжуючи знищувати зелені зони та будувати свої одоробала — торгово-офісні або розважальні центри. Не звинувачую газету, бо не все їй під силу, але невже ж таки неможливо у будь-який спосіб вплинути на цинічних «підприємців», які плюндрують обличчя міста? Була надія на Олександра Попова. Ну, думалося, нехай ми його не обирали, але він же прийшов замість Черновецького, отже, має змінити ситуацію.

Я знаю, що редакція надсилала голові КМДА критичні публікації, але жодного разу не одержала від нього відповіді. Натомість його заступники, очільники управлінь та інші чиновники КМДА, не кажучи про керівників районного рівня, у листах до редакції охоче підтверджують, що так, мовляв, побудовано, зрубано дерева незаконно, але у нас недостатньо... повноважень, щоб вплинути на забудовників. Так було з питаннями знищення скверу імені Василя Стуса **(на знімку)**, незаконної споруди поблизу станції метро «Театральна», нелегальних плавучих ресторанів на набережній Дніпра, а також поблизу мосту метро та інших.

Ба, навіть сам градоначальник, коли журналісти його притискують до стіни за «живого» спілкування, розводить руками: «Так, незаконно, але... законно!». І теж посилається на брак повноважень, мовляв, не всі питання можна розв'язати у місті. В такому разі в пересічного киянина виникає цілком логічний висновок: «Якщо ці керівники не спроможні навести лад у місті, то навіщо вони нам такі?»

Я лукавлю, оскільки органи місцевого самоврядування насправді можуть багато чого. Але в такому разі напрошується ще один висновок: «Якщо повноважень для наведення порядку усе-таки достатньо, а начебто безлад не припиняється, то чи не сама влада його організовує?».

Василь СТЕПУРА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

ПОСИДЕНЬКИ

№№ 8-9 (5258-5259) СЕРЕДА, 18 СІЧНЯ 2012

Сьогодні в Україні часом невеликий сніг, на крайньому півдні з дощем. На дорогах ожеледиця. Вітер північно-східний, південно-західний, 5—12 м/с. Температура вночі 4—10 градусів морозу, у Карпатах 11—15 морозу, на південному березі Криму від 0 до 2 тепла. Вдень 2—8 градусів морозу, на півдні від 3 тепла до 3 морозу.

ЦЬОГО ДНЯ, 18 СІЧНЯ

❒ **1778.** Англійський мореплавець Джеймс Кук став першим європейцем, який побачив сучасні Гавайські острови. ❒ **1825.** У Москві відкрито нове приміщення Большого театру. ❒ **1834.** Народився Володимир Антонович — видатний український історик, археолог, етнограф. ❒ **1886.** Випущено перший автомобіль, триколісний з двигуном потужністю 0,75 к. с. ❒ **1912.** Експедиція Роберта Скотта досягла Південного полюса. ❒ **1943.** Прорив радянськими військами блокади Ленінграда. ❒ **1947.** Народився Кітано Такесі, японський актор, режисер і сценарист.

РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Політ через міст... «за власним бажанням»

Ця кумедна історія сталася в середині сімдесятих саме на старий Новий рік. В урочищі Масний, що за селом Березники, розташовувався тоді великий лісопункт. Гуртожитки, стайні для тяглової худоби, гаражі, ремонтний цех, магазин, їдальня... Традиційно того дня лісоруби святкували й день Василя.

Увечері після роботи влаштували велику гостину, бо в цих місцях чи не кожного другого чоловіка величають Василем. Уже десь перед північчю начальник лісопункту попросив водія Дмитра Лукича відвезти додому кухарок, щоб посеред ночі не йшли пішки.

— Може, ви, Лукичу, трохи ковтнули, то не переїдете через міст?

— Що!? — майже вигукнув від образи водій, який возив ліс уже не один рік з гірських лісосік. — Люди в космос літають, а я через міст не переїду!? Я тут, товаришу начальник, найдосвідченіший з усіх, хто крутить кермо. Прошу це знати. А що я трохи ковтнув «Московської» — так для робочого чоловіка то таке, якби пан випив горнятко студеної води...

Аргументів у керівника не було.

Дві старші жінки сіли в кабіну ЗІСа-лісовоза, а молодші вилізли на кузов. Погода була трохи морозна і пролітав сніжок. Дошки на дерев'яному мосту через річку Боржаву, що стояв перпендикулярно до течії, вкрив іній. Саме перед тим, як заїжджати на місток, Дмитро Лукич несподівано хвацько крутонув кермо — мабуть, хотів біля молодиць показати свій шоферський хист. Жінки заревли не своїми голосами, коли вантажівка, збивши дерев'яну огорожу моста, вмить перекинулася колесами до гори. Врятувало пасажирів і водія лише те, що кабіна лісовоза, згідно з правилами безпеки, була обвита залізними вигнутими дугами, а тих дівчат із кузова порозкидало по річці — їм також у пригоді став не дуже товстий лід — трохи «заморгнузвало». Все, на щастя, обійшлося лише синцями і подряпинами. А водій, як записали у паперах, відремонтував машину своїм коштом і написав заяву за «власним бажанням».

Василь НИТКА.

Свалявський район Закарпатської області.

Колаж Марини ГВОЗДАРЬОВОЇ.

Що це було? Мабуть, НЛО

КАЗНА-ЩО І ЗБОКУ БАНТИК

У новорічну ніч, а також о пів на сьому вечора 1 січня багато житомирян побачили НЛО. Вогняні кулі рухалися з рівномірною швидкістю на схід, на деякий час зависали в повітрі (чи не для того, щоб пошпигувати, чим ми тут займаємося), а потім продовжували рух. Поки не зникли.

Спершу воно по небу пливло...

— Уранці в районі Мальованки я побачив об'єкт овальної форми, який повільно плив на висоті близько ста метрів, — ділиться своїми спостереженнями один із мешканців Житомира. — Він світився, але шуму не було. Об'єкт проплив над будинком і швидко зник, навіть не сягнувши хмар. Висота — невелика, переплутати таке неможливо. Це точно інопланетяни...

А ось що повідомила через Інтернет про свої враження жителька Дніпропетровська. Десь близько 23-ї години йшла додому, глянула вгору й побачила, як їй назустріч летять три оранжеві вогники. Один згас, потім — другий, третій. Розміром вони були з ранкову Венеру, — пише жінка, — летіли на висоті близько кілометра. Йде далі — знову два НЛО, трохи більші і яскравіші. Вони летіли «зовсім нахабно — майже над будинком». Просто над її головою згасли.

А це — враження киянки. У новорічну ніч більше трьох годин жінка спостерігала з балкона скупчення оранжевих куль, які повільно пливли по небу, змінюючи висоту і яскравість, перегруповуючись. З'являлися вони з різних сторін неба з-за горизонту, а одна випливла розміром з диск місяця, світилася внизу, а вгорі була світла корона. «Не подумайте, що я п'яна, — запевнила 48-річна киянка, — бачили це не тільки я, а й моя мама, а також подруга, якій я подзвонила, теж спостерігала таку чудасію з вікна дев'ятого поверху. І це був не салют, бо той швидко згасає, а воно плавало по небу безупинно над Виноградарем, Сирцем. Нивками, Шулявкою. Цікавий початок 2012 року...».

Колаж Марини ГВОЗДАРЬОВОЇ.

...а потім приземлилося

Один знавець НЛО запевняє, що після аналізу двох сотень повідомлень йому стало зрозуміло, що загадкові об'єкти найчастіше з'являються у середу й суботу. 31 грудня припало якраз на суботній день. Що ж робити, якщо ви раптом побачите, що НЛО приземлилося і з нього вийшли «зелені чоловічки»? При зустрічі з ними, як застерігає в Інтернеті той ерудит, проявляйте спокій і не тікайте, але й не наближайтеся до них. Можна відійти подалі, але робити різкі рухи — не потрібно.

Застереження слушне. Щоправда, бояться треба не прибульців, а звичайних людей!.. Наприклад, як це сталося кілька місяців тому. В Житомирі проходила акція: кожен бажаючий міг придбати ту штуку, що високо літає і яскраво світиться, написати свої бажання і запустити її в небо. Злітає вона ефектно, але у космос не летить і просто десь приземляється. Тож більше сотні залишків подібних «НЛО» виявили в полі жителі села на Житомирщині, які були явно не в захваті від сміття.

Конструкція проста. Мішок з паперу, чимось просякнутий, аби не загорявся, обідок, до якого він кріпиться (найчастіше бамбуковий), натягнуті дротики, до яких прочеплено джерело вогню. Пальник горить, повітря нагрівається, повітряна куля піднімається вгору і летить, поки вогонь не згасне.

У нас цей виріб найчастіше називають китайським ліхтарем. Інші назви — повітряний або небесний ліхтар, ліхтар бажань, або ліхтар Кунміна — це почесний титул китайського воєначальника, який ще в третьому столітті використовував їх, щоб налякати ворогів: а ті думали, що це божественна сила допомагає йому. Служили літаючі ліхтарі і для передачі сигналу одного військового підрозділу іншому. З XV століття стали прикрасами китайських, корейських та японських свят.

У країнах Європи небесні ліхтарики масово з'явилися 2006 року. Про ставлення до них останнім часом може засвідчити цитата з документа, прийнятого у федеральній землі Гессен (Німеччина): «Заборонено балоноподібні предмети, що світяться, в яких повітря нагрівається твердим, рідким чи газоподібним пальним, зокрема літаючі чи небесні ліхтарі». Це — через пожежну небезпеку. Та й не тільки. Як написала ще три роки тому австрійська «Кляйне цайтунг», люди мають спокійно святкувати, а не боятися «зелених чоловічків». Газета мала на увазі паніку, яку спричинив співвітчизник, повідомивши відповідним службам про нашестя інопланетян.

Олексій КАВУН.

НЕЗБАГНЕННЕ

Вода на Водохреще: дива та й годі!

Православна церква стверджує, що 19 січня — у день Водохреще Господнє вода у всіх водоймах очищується, набуває чудесних властивостей і не псується протягом довгого часу. Але чи так це насправді? От що розповіла завідувачка хіміко-бактеріологічною лабораторією Луганського управління ТОВ «Луганськвода» Олена АФАНАСЬЄВА:

— Вже багато років на 19 січня я завжди з цікавістю досліджую проби води. Наші спостереження показують, що у звичайні дні склад природної води може мати незначні відхилення від норми, але на Водохреще вона (хоч річкова, хоч кринична) дійсно стає чистою.

Причому Олена Афанасьєва вважає, що вода цього дня набуває якихось особливих властивостей навіть без релігійного обряду. Це стосується й водопровідної води.

— А звідки, ви думаєте, люди набирають воду на Водохреще? За місто до джерела мало хто їде, усі беруть її з-під крана. Я вже кілька років проводила такий експеримент: у переддень свята вночі наливала в баночку воду з-під крана й залишала за кімнатної температури. Вона потім протягом року не зацвітала, не псувалася... Ось такі дива!

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

«Берта» салютує

ПЛІ!

Аж у зрілому віці мешканець міста Костополя Андрій ЯРЕМЧИК (на знімку) втілив дитячу мрію — змайстрував гармату на кшталт середньовічної. І ось уже кілька років у новорічну ніч салютує з неї на власному обійсті.

— Бував я на різних реконструкціях історичних подій, — розповідає костопільчанин, — і щоразу впадали в око раритетні гармати. Найбільше дивувало, що за 200—400 років вони не втратили своєї боєздатності. Тому й вирішив змайструвати козацьку гармату власноруч. Вийшла схожою на ту, яка в XV столітті стояла на іспанських галерах.

За авторства Андрія Яремчика гармата вийшла такою: із 120-сантиметровим стволом, змонтованим із чавунної труби, на дерев'яній дубовій основі. Товщина ствола — 2 см, цілком безпечна для стрільби ядрами. Щодо самих ядер, то вони справді старовинні. Їх майстрові подарували друзі. Діаметр ядер — 10 см, вага кожного — майже 1,5 кілограма. При півкілограмовому пороховому заряді таке ядро здатне летіти на сотню метрів. Утім, при салютах майстер використовує так звані холості заряди — без ядер. А назвав Андрій Яремчик своє дітище Бертою, що означає «світло» й «красу».

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото **Євгена ЦИМБАЛЮКА.**

На Посиденьках побувала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Олександр СУСЛЕНКО, Валерій ДРУЖЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 23089

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

